

سالهكائى خهون

رؤمان

فهروخ نيعمهتپوور

2010

بابهت: رۆمان

نووسینی: فهروخ نیعمه‌تپوور

تیراژ:

ژماره‌ی سپاردن:

چاپخانه:

پیشکەش به باران
به هه‌وره‌تریشقه
... به تهر‌بوونه‌کان!

ناوه‌پروک:

- کۆلانی رووداوی زه‌ردموآله ... 9
- خه‌تینه 13
- پیاوه که‌له‌گه‌ته‌که 22
- گۆفاره‌که 31
- عه‌لی سه‌یزاده 36
- شانازی 43
- براكان 54
- مآلی باوکی بارام 67
- خه‌سته‌خانه 75
- بیری میژوو 85
- حمز 93
- سینه‌ما 99
- ئانتینه‌کان 108
- دآلغه 117
- حمز و شه‌ر 126
- روژمه‌کانی بیناقه‌تی 136
- هاویری 145
- هه‌موآل 154
- بروانه‌کردن 159
- کوشتن 168
- هه‌موآل 175
- شه‌وی ته‌قه‌که 184
- سه‌فه‌ر 193
- وه‌ره‌زی 202

کۆلانی رووداوی زەردەوالە

شاریکی چکۆلەى بەرز، بەلام نزم، یەكجار نزمتر له كیوه‌كانی دەورووبەری خۆی له بەر هەتاوی هاوینیکی گەرمی یەكێك له ساله‌كاندا راکشاوه و خەریکی پشوو دانە. یەكێك له رۆژەكانی ناوەرەستی هەفتەیه. هەتاو ئاگای لێیه شار خەریکی ژەمی نیوهرۆیه و هەربۆیه كۆلان و جاده‌كانی چۆل و بێ سرتە و بێدەنگ دێنە بەرچاو. هەموو شتێك ئارام و دلێر قێنە. هەتاو هەمیشە حەزی بەم دیمەنە بووه. پێی وایه كه هاوینانی ئەم شارە یەكێك له هاوینە جوانه‌كانی دنیا یه. لێره هەتاو حەزی به گەشیه‌تی خۆیه‌تی. بۆ ئەوهی جوانتر شار ببینی، تا دەتوانی تێشكه‌كانی گەشتەر و روونتر ده‌كات. له یەكێك لهم كاتانه‌دا یه رۆژێك دیمەنێك له كۆلانیكه‌وه سەرئەنجام راده‌كێشی.

کۆلانهکه، له گهرهکیکی نزیك به گردهکهی شاره. کۆلانیك به خانووه گلی و ئاجوریهکانیهوه که خۆل بهرگی رینگایهتی. پۆلیك منداڵ خهریکی یارین. ههتاو ئاگای لێیه جاری وایه له یهك دهئالین و جاری وایشه له یهك یاخود له شویننیک دوور دهکهونهوه. ههتاو تیشکی گهشتر دهکا.

مندالهاکان به دهم یارییهوه کتوپر تیدهگن شتیك له کۆلاند گۆراوه. سه مهتا نازانن چیه، بهلام رووداوهکه وهها نیه که مرۆف خزی لی نهیان بکا و گوئی نه داتی. مندالهاکان تیدهگن کۆلان له چاو جارن زهردهوالهی زیاتره. زهردهوالهاکان نه تهنیا زۆرتر، گهلنیک زۆرتر، بهلکو گهورهتر و سامناکتریش دینه بهرچاو. ئهو مندالانهی وای بچوکتان به پهله له ترسانا دهچنهوه مالی خویان. ده رگاگان دادهخن و خویان به ژوور هکاندا دهکن. بهلام نهوانهی وای کهمیک گهورهترن، ناچنه ژوور، دهست له کایه کردن ههلهدگرن، رادهوستن و به سه رسورمانهوه سهیری ئهو دیمهنه دهگمهنه دهکن. ئهوسا تیدهگن که ههموو زهردهوالهاکان له شویننیکهوه له بن یهکیک له میچهکانهوه دینه دهه. زهردهوالهاکان له کۆلانهکه و ئاسمانی کۆلانهکه دوور ناکهونهوه. بهره بهره روو له زیاد بوونن. له گهل زیادبوونی ژمارهیان، دهنگیشیان تا دیت زیاد دهکا. مندالهاکان ههپهساون. کتوپر له ده رگا و پهنجهری مالهکانهوه، گهورهکان پهیدا دهبن. به پهله و به پرتاو مندالهاکانیان دهبنه ژوور هوهو ده رگا و پهنجهرهکان له سه ر خویان دادهخن. به پهرو و به تهلیس و به هه ر شتیك که له بهر دهستیاندایه و دهست ده دات کونهکانیش دهگرن. ئاسمانی کۆلان نیستا ئیدی پهلهیهکی ههوری زهردی گهوره که ئهم سه ر تا ئهو سه ری داگرتوه، دایبۆشیوه. ترس و سامیکی سهیر له نیگای ئهو دیوی پهنجهرهکاندا دهبینی. تۆ بلئی ئهمه خهون بی؟ تۆ بلئی ئهمه ههموو شار بتهننیهوه؟ کتوپر یهکیک له مندالهاکان هاوار دهکا و دهلی:

- "من بۆ خۆم بینیم له بن ئهو میچهوه هاتنه دهر، له بن میچی مالی رهسوول
بآلابهرزهوه. درۆ ناکهم بۆخۆم به چاوی خۆم بینیم!"

گهوره‌کان سهیری په‌کتر ده‌کهن. نینگاکان، ته‌نیا پرسیار. ئه‌وسا په‌له‌زه‌رده‌که
ده‌بینن که له کۆلان ده‌تزازئ و به سه‌ر ناسمانی شاردا ده‌کشئ. ئه‌وه‌نده زۆرن له
ژماردن نایهن. ده‌نگیان له نزیکه‌وه وزه‌وزیکی سامناک و له دووره‌وه گر مه‌یه‌کی
ترسناک که دیوار و بان و سه‌قفه‌کانی هیناوه‌ته له‌رزین. په‌کیک له گهوره‌کان هاوار
ده‌کا:

- "فریا نه‌که‌وین شار له‌ناو ده‌چئ! یاللا ده‌بئ شتیک بکه‌ین. تۆزیکی تر
هه‌موو خانوه‌کانمان به‌سه‌ردا ده‌روخئ و زه‌رده‌واله‌کان لیمان ده‌ئالین. ده‌ی، ده‌بئ
فریا که‌وین!"

به‌لام که‌س ناجوئئ، نه له‌م خانوه‌دا و نه له خانوه‌کانی تردا. کتوپر شتیک
سه‌یر ده‌بینن. له ناو کۆلان که‌سێک راوه‌ستاوه و خه‌ریکه له زه‌رده‌واله‌کان
ده‌روانئ. که‌سێک که په‌کجار نارام و دُنیا دیته به‌رچاو و، ده‌لئێ ترسی له‌م هه‌موو
زه‌رده‌واله‌ گهوره‌وه بچووکانه نیه. زه‌رده‌واله‌کانیش ده‌لئێ ئه‌و نابینن. ئه‌وسا که‌سه‌که
ده‌جوئئ. له ده‌ستیدا شتیک ده‌بینرئ. هه‌موو که‌س پئیی وایه که هه‌ر ئیستا ده‌که‌وئته
به‌ر هوروژمی زه‌رده‌واله‌کان و له ناوی ده‌به‌ن. به‌لام زه‌رده‌واله‌کان ده‌لئێ به
شتیکێ دیکه‌وه سه‌رقالن. ده‌لئێ سه‌رقالی داگیرکردنی شارن. نابینن. که‌سی ناو
کۆلانکه‌ه له دیواری مالی رهسوول بآلابه‌رز نزیک ده‌که‌وئته‌وه. بن میچه‌که زۆر
به‌رز نیه و به که‌مێک زه‌حمه‌ت ده‌ست ده‌یگاتئ. ده‌ست راده‌کشئ و گوئه‌که‌ی
ده‌ستی، که تا ئیستا که‌س نه‌یه‌بینیوو، له په‌نای هیلانه‌که له بن میچه‌که‌دا ده‌چه‌قئتی.
پاشه و پاش به ئارامی ده‌گه‌رئته‌وه. دیسان له ناوه‌راستی کۆلانکه‌دا راده‌هه‌ستی.
ئه‌وسا رووداوه گهوره‌که رووده‌دات، به سه‌رسوور ماوییه‌وه، نینگاکان ده‌بینن هه‌موو

ز مرده‌واله‌کان به‌رو هیلانه‌که‌یان ده‌گه‌رینه‌وه. ئه‌وه‌نده‌ی پئ ناچئ ئاسمانی شار چۆل ده‌بی. ئه‌وسا ئاسمانی کۆلان. نیگا نیگه‌رانه‌کانی پشت په‌نجهرمه‌کان بزرده‌بن و هه‌تاو بو جاریکی تر هه‌موو شار ده‌بینته‌وه. خه‌لکی گه‌رک ئه‌وه‌نده به‌م دیمه‌نه‌وه سه‌رقاڵن که که‌سه‌که نابینن، نازانن که‌ی و چۆن رویشته. ئه‌وان تهنیا ئه‌وه‌نده ده‌زانن که ئه‌و رویشته،... ره‌نگه له کاتی گه‌رانه‌وه‌ی به‌که‌م زه‌رده‌واله‌کان بو هیلانه‌که‌یان، یان له کاتی گه‌رانه‌وه‌ی دوو‌هه‌مینیان.

له‌م کاته‌دا باوه‌گه‌ره‌ی که‌یوان که به ده‌سی‌چیک به ده‌سته‌وه له‌خودا ده‌پارایه‌وه، به‌و‌نبوونی زه‌رده‌واله‌کان دوو‌ایین دوعای ئه‌و روژه‌ی ده‌خوینی، هه‌ر له‌م کاته‌شدا به‌په‌رو‌شیک‌ی سه‌یره‌وه‌بیری "ته‌یره‌ن ئه‌بابیل" ده‌که‌وتیه‌وه که‌ ناویان له‌قورئاندا هاتوه. ده‌ست‌نوێژی هه‌یه؟ نازانی. له‌بیری نیه، به‌لام گرینگ نیه، له‌کاتی کاره‌ساتدا دلێ خودا له‌جاران گه‌وره‌تره، به‌خشنده‌تره. قورئانه‌که له‌تاقی سووچی ژووره‌که‌ی خۆی داده‌گرئ و ده‌یکاته‌وه. له‌کاتی‌کدا به‌دانیشتنه‌وه جه‌سته‌ی به‌ئاسته‌م پێش و دوا ده‌کا، ده‌ست ده‌کا به‌خوینده‌نه‌وه‌ی قورئان. قورئانه‌که وه‌ک بو خۆی ده‌لێ له‌باوکییه‌وه بو‌ی به‌جیماوه، ئه‌و قورئانه‌ی وا چه‌ته‌کان له‌سه‌ر مه‌یه‌که‌ی جینیان هێشتبوو و له‌گه‌ل خۆیان نه‌یان‌بردبوو. ره‌سو‌ل با‌لابه‌رز به‌په‌له سه‌ردانی جه‌وزی ئاوه‌که‌ی ده‌کا. ئاوه‌که وه‌ک جاران روونه و هه‌یچ زه‌رده‌واله‌یه‌ک تێی نه‌که‌وتوه. ره‌سو‌ل مشتیک ئاو هه‌له‌ده‌گرئ و له‌ده‌م و چاوی ده‌په‌رژینی. لاده‌کاته‌وه‌و سه‌یری ژووری کورمه‌کانی ده‌کا. ئه‌و ژووره‌ی وا گه‌ر به‌جیته به‌ر په‌نجهرمه‌که‌ی، به‌که‌م شته‌که سه‌رنجته‌ ئه‌یه‌وه راده‌کیشری جه‌وزیکی گچ‌که‌یه که شینایی ئاسمان تێیدا گه‌مه ده‌کا.

خه‌تینه

به پهله پیلاره‌کانی هه‌لمه‌کیشی، دوو‌پارو به دم ریگاو قوت دها و له پلکانه‌کانه‌وه خنورده‌بیته‌وه. دایکی دهنگی دها، به‌لام چار نیه. له دهره‌وه چاوهروانین. دهبی بره‌وا. له‌وی له کۆلان نه‌وی دی راوه‌ستاوه. به پانتۆل و کراسیکه‌وه جوئی پیلای جینی، له‌وی پیلوانه‌ی که ده‌لیی بو راکردن دروستکراون. سووک و سپی و چه‌سپ. نه‌م کهوشه‌کانی له لاسیقه. هه‌ر تاکه‌ی دوو کونی تیدایه بو نه‌وه‌ی قاچ ناره‌ق نه‌کاته‌وه. به‌لام هه‌ر گهرمه. که هه‌تاو لیی دها و هها داغ ده‌بی که جاری وایه ناچاره به به‌ر سبیه‌ره‌کاندا بره‌وا. جاری وایشه پیلاره‌کان سه‌رپه‌ی ده‌خا و به هه‌ر گۆله‌ناویکی به‌ردم شیلینگه ریکه‌وته‌کانی هه‌ر دهرگیه‌کی ناوه‌لا که ده‌گا، قاچی تی وهر دها. ناو له کونه‌کانه‌وه ده‌چنه ژوورمه‌وه و په‌نجه و پاژنه و بن پی و سه‌رپه‌ی فینک ده‌که‌نه‌وه. له‌م کاتانه‌دا ئیدی هه‌نگاو

دهنگیکی سهیری لئی پهیدا دهبی. جلقه جلقی ئاری گوشراوی نیوان لاسیق و پئی، هاوریکه‌ی دههینتیه پیکه‌نین. به پیلاره چینیه‌کانیه‌وه لا لهم دهکاته‌مو دهلی:

- باشه ههتیو بۆ جووتی لهم کهوشانه‌ی من ناکری؟

نهم وه‌لامی ناداته‌وه، ته‌نیا له کهوشه چینیه‌کانی ئهو دهروانی. ئه‌وه‌نده‌ی پئی ناچی که ته‌پ و توز و خۆلی وشکی کۆلان و لاکۆلانه‌کان جلقه‌و فینکایی ناو پیلاره‌کانی دهمرینن و نهم جاره توزو گهرما پیکه‌وه لئی ده‌نألین. بارام رقی له ههنگاو و له قاچه‌کانی خۆیه‌تی!

چهند کۆلانیکیان ماوه. هاوریکه‌ی پئی دهلی:

- بارام لاق هه‌لینه! ده‌بی زوو بگه‌ین، ئه‌گینا جیمان نابیته‌وه.

راست ده‌کا جیمان نابیته‌وه. بینگومان هه‌موو خه‌لکی گهره‌ک له‌وین!

- په‌لهم لئی مه‌که! له بیرم چوو گوره‌وییه‌کانم له پئی که‌م. پیلاره‌کان قاچم

ده‌گرن. پشت پاژنهم ده‌کزیته‌وه. هه‌تیو که‌یوان و ادیاره نانیشت نه‌خوار دووه!

که‌یوان نانی خوار دووه، به‌لام که‌میک زوو. ئه‌مه‌رۆ رۆژیکی تاییه‌ته‌وه که‌واته ده‌بی هه‌موو شتی تاییه‌ت بی. بۆ ئه‌وه‌ی باشتر ناماده‌بن، بریاریان دابوو زووتر نان بخۆن. باوکی له کاتی‌کدا کۆت و شلواره‌که‌ی له به‌ر ده‌کرد و کراواته‌که‌ی له سه‌ر سینگی ریک و پیک ده‌کرد، به‌ دایکی گوتیوو که ئه‌مه‌رۆ ده‌بی نانی نیوه‌رۆ زوو بخۆن.

نانی نیوه‌رۆیان ئیدی زوو خوار دبوو. له هه‌وشی له بن که‌پری دارمیوه‌که‌دا هه‌ر هه‌موویان کۆبوو بوونه‌مو ژهمی نیوه‌رۆیان کردبوو. دۆلمه و سه‌وزی و دۆی ترشی گونده‌کانی سه‌رشیوی سه‌قز. هاورینیکی به‌کجار خوش بوو. دنیا ئه‌وه‌نده‌ گه‌ش و روون و جوان بوو که زوو زوو باوه‌گه‌وره‌ی که‌یوان له به‌ر لئویه‌وه سه‌رتیه‌کی

لیوه ده‌هات. کەس نەیدەزانی چی دەلی. بە‌لام شوکری نێعمەتی خودای دەکرد و لە خودا دەپارایەوه کە ئەم نێعمەتەمی خۆی لەوان ون نەکا.

بە دەم رێگاوه چەند جار کەمیوان راوەستاو بەردی لەو چۆلەکانە گرت کە بە لقی درمخنتە تاک و تەراکانی سەر رێگاوه خەریکی پشوودان بوون. هێچیان نەپێکا. جارێکیان یەکیک لە بەردەکان لە ناو لق و پۆپەکانی درمختیکەوه گوزەرا و بەر دەرگای تەنەکەمی یەکیک لە ماله‌کان کەوت. دەنگی یەکجار زل بوو. پێش ئەوهی خاوەن مأل فریای دەروەه بکەوی، ئەمان بە هەلاتن خۆیان دوور خستەوه. بە‌لام گوێیان لەو جۆننانه بوو کە لە دەنگیکی ژنانەوه دەهات و هەموو کۆلانەکەمی تەنبیوو.

- دەزانی دوینی پاسەبانه‌کانی شارەبانی لە گەرەکی باغی دارببیه‌کان هەرچی سەگە کوشتیوانه؟ ژەهر‌خوار‌دوویان کردوون.

بارام راوەستا. بیری عەلی سەیزادە کەوتەوه کە دەیگوت هەموو ئەم سەگانه هی من! عەلی سەیزادە بە خیری خۆی و لە هیمەتی بەرزى خۆی زۆربەى سەگەکانی بە سەر مندالانی گەرەکدا دابەش کردبوو و گەر مەیلیشی لێبایه دیسان لێی وەرەگرتنەوه. بۆ کەس دەبویرا قسە بکا! عەلی جارێکیان لە شەره سەگی دەورووبەى سەربازخانه گەورەکەمی شاردا سەگی پادگان گرتبووی و قاچیان بریندار کردبوو. ئەمە ئەوه‌ندەى تر بەناوبانگی کردبوو. ئیستا ئیدی نە تەنیا مندالانی ئەو گەرەکه بە‌لکو هەموو مندالانی گەرەکه‌کانی دیکەش دەیانناسی و بە چاوی ریزه‌وه سەیریان دەکرد. هەروەها لێبیشی دەترسان. ئاخر هەموو کەس نەیدەتوانی تا ئەو رادهیه لە سەگی پادگان نزیک بکەوتەوه!

پادگانی شار کە لە بەشی رۆژئاوادا هەلکەوتبوو، پانتاییه‌کی یەکجار بەرفراوان بوو کە بە تیل دروو دەوری گیرابوو. ئەم سەربازخانهیه،

سه‌رباز‌خانه‌یه‌کی کۆن و قه‌دیمی بوو که دامه‌زاندنه‌که‌ی بۆ سه‌رده‌می ره‌زاشا ده‌گه‌رايه‌وه. پادگانیک که لئیه‌وه سه‌ربازه دوولنگ له‌په‌یه‌کان ده‌هاتنه ده‌روه‌وه روویان له بازار یان همه‌می شار ده‌کرد. له‌گه‌ل دامه‌زاندنی ئه‌م پادگانه بوو که شار بۆ یه‌که‌م جار حه‌شیمه‌تیکه‌ی به‌رچاوی خه‌لکی ناوچه‌کانی دیکه‌ی به‌خۆیه‌وه بینییوو. له‌وه پێش ته‌نیا بازارگان و تاجر و قاچاقچیه‌کانی شار بوون که هاتوچۆی شونیه‌کانی دیکه‌یان کردبوو. ئه‌وان ده‌هاتنه‌وه‌وه ئه‌وه‌ی که له‌ ناوچه‌کانی دیکه‌ دیتبوویان بۆ بنه‌ماله‌ و خه‌لکی دیکه‌یان ده‌گه‌رايه‌وه.

که‌یوان ده‌نگی دا! بارام سه‌ری به‌رزکرده‌وه‌وه له‌ که‌یوانی پرسه‌ی:

- دلنای؟

- ئه‌یچۆن؟ بۆ خۆم له‌وه‌ی بووم.

- زوو که ئه‌گه‌ینا فریا ناکه‌وین؟

گه‌یشته‌ مالی که‌یوان. دۆخی ماله‌که نانا‌سای ده‌هاته به‌رچاوه‌وه. هه‌ر که‌سه‌ی به‌ شتیکه‌وه خه‌ریک و سه‌رقال بوو. هه‌یشتا بۆنی دۆله‌، حه‌وش و ناو ژووره‌کانی جی نه‌هه‌یشته‌بوو. بارام به‌ حه‌زه‌وه هه‌لیمژی. هه‌موو خه‌زان ویکرا و تیکرا خه‌ریکی ریک و پیک کردنی ناو مال بوون. میوه‌ ناو و شه‌ربه‌ت و شه‌یرینی له‌ ئاشپه‌زخانه له‌ سه‌ر یه‌ک و له‌ پال یه‌کتردا هه‌لچندرابوون. که‌س سه‌ری ئه‌می نه‌ده‌په‌رژا. تا کتوپه‌ر براگه‌وره‌که‌ی که‌یوان که‌ ناوی نازاد بوو رایگرت و پینی گوت:

- مه‌رحه‌با بارام، به‌ راستی کاری چاکت کرد هاتی. پیم وابوو نایه‌یت و خه‌ریک بوو به‌ شوینته‌دا بنه‌رم. له‌ بیرت نه‌چی، ئه‌مه‌رۆ که‌یوان به‌ جی ناهیلی! باشه‌!
بارام له‌مه‌ سه‌ری سوورما. یه‌کجار بۆی خۆش بوو که ئاوا لئیان ده‌په‌رسیه‌وه‌وه و سه‌رنجیان ده‌دایه‌. ئه‌وه‌نده سه‌ری سوورما‌بوو که خه‌ریک بوو داوای

دۆلمه بکا. به‌لام کتوپر له بیری چوووه. ئهو رۆژه به‌گشتی چاویکی له سه‌ر کاک نازاد بوو.

دهیزانی که ئیمرو قه‌راربوو هم کهیوان خه‌تینه بکه‌ن و هم ئهو ته‌له‌فزیونه‌ی که کره‌بوویان، بیهینه‌وه مائی و دایمزرین. کهیوان له‌ ته‌مه‌نی دوانزه‌ سالی‌دا بوو و که‌چی هه‌شتا خه‌تینه نه‌که‌رابوو. له‌م ته‌مه‌نه‌ گه‌ره‌یه‌دا بۆ بنه‌ماله‌که‌ی یه‌کجار دژوار بوو که به‌م کاره‌ رازی بکه‌ن. هه‌رچی‌یان کردبوو بۆیان سه‌رنه‌چوو‌بوو. تا کتوپر ته‌له‌فزیون بۆ یه‌که‌م جار هاته‌ شاره‌که‌یان. باوکی که‌یوان که یه‌که‌م کارمه‌ندی نه‌م شاره‌ بوو، بریاری کرینی دابوو. به‌لام دواتر بیری له‌وه کردبووه‌و که رۆژی کرین و هه‌ینانه‌وه‌ی ته‌له‌فزیونه‌که له‌ گه‌ل خه‌تینه‌که یه‌ک بخا. که‌یوان له‌ خۆشی ته‌له‌فزیون بیری نازاری خه‌تینه‌ی له‌ بیری چوو‌بووه‌وه. به‌ ده‌م ره‌نگاوه‌ به‌ بارامی گوتبوو که باوکی گوتویه‌تی هه‌ر سه‌یری فیلمه‌که بکه‌ی نازار که‌ و نه‌ ده‌بی! نه‌سه‌ن هه‌ر له‌ سه‌ره‌تاوه‌ هه‌ست به‌ نازار ناکه‌ی!

مائی که‌یوان، هه‌موو پیاوانی گه‌ره‌ک و هه‌ندیک له‌ ژنانه‌شیان ده‌عوته‌ کردبوو. جگه‌ له‌مه‌ خزم و قه‌وم و، ناشنا و ره‌شناکانه‌ش له‌ گه‌ره‌که‌کانی دیکه‌وه. ژوو‌ریک بۆ ته‌له‌فزیون و میوانه‌کانی و ژوو‌ریک به‌ خه‌تینه‌ و میوانه‌کانی ته‌رخان که‌رابوو. ده‌ورتاده‌ور با‌ئنج و په‌ستی چن‌رابوون و ژوو‌رمان بۆن خۆش که‌رابوون. له‌ ژوو‌ری خه‌تینه‌که‌ جی‌گایه‌ک راخرا‌بوو. که‌یوان به‌ تامه‌زرۆیه‌وه ئه‌مه‌ی په‌شانی بارام دا و گوتی:

- لێره‌دا خه‌تینه‌ ده‌که‌ریم!

بارام به‌ حه‌په‌ساوییه‌وه سه‌یری کرد.

له‌ ده‌رمه‌وه له‌ کۆلان هه‌رچی مندالی گه‌ره‌ک بوو کۆبوو‌بوونه‌وه. له‌ ده‌رگا‌و په‌نجه‌رمانه‌وه هه‌ولیان ده‌دا ناگای ته‌واویان له‌و شته‌ی به‌یت که له‌ ژوو‌رمه‌وه له‌ مائی

کەمیوان دا رووی دەدا. بەلام هەر که گەمورمەیک پەیدا دەبوو بە پەلە دور دەکەوتنەوه. ژنان و کچانی گەرەمکیش لە بەردەم دەرگاکانی خۆیان دا دانیشنبوون و باسی تەلەفزیۆن و خەتینەیان دەکرد. حیلکەهی پیکەننیک جاروبار هەموی دردەدا. دایکی کەمیوان ژنیکی مپەرەبان بوو. بە کەمیوان و بارام دا دۆلکەمەیک شەربەتی بۆ مندالانی دەرەوه بەرئ کرد. هەر مندالیک توانی نیو پەرداخ لەو شەربەتە مێژە بخواتەوه که کاتیک بە قەراخی دۆلکەکەدا دەچۆرایەوه، لە خۆننیک ترای دەکرد. کتوپر کۆلان بوو بە هەلا. مندالان هەر هەموو رایانکرد. لەوسەری کۆلان حەمالیک بە گاریبەکەوه دەرکەوت. لە سەر گاریبەکە کارتۆننیک گەرە راکشابوو. لە پال گاریبەکەشدا باوکی کەمیوان کاک رەسوول که بە رەسوول بالابەرز ناوبانگی هەبوو، بە هەنگاوه دریز و بەرزەکانییەوه، نارام دەڕویشت. کۆلانەکە کەمیک، هەرەوا بە ئاستەم سەرەوژوور بوو. حەمالەکە ئارەقی دەرشت. بە گەشتنی مندالەکان، بارەکەهی لئ سووک بوو و ئیدی نەیزانی چۆن گەشتە بەر مائی رەسوول بالابەرز. وەها قەرەبالغیەک بە دەوری گاریبەکەدا ساز بووبوو که حەمالەکە بۆ دوورخستنەهویان بە تووش کێشەوه بوو. هەر هەموو دەیانویست یارمەتی هەلگرتنی بدەن. رەسوول بالابەرز چەند جار بە نەرمی هەولێ دا سوپاسیان بکات، بەلام فایدەهی نەبوو. بۆیه بە ناچار قیراندی. وەها قیراندنیک که هەر هەموو گەرەک مات و کپ راوەستا و مندالەکانیش بە پەلە کشانەوه. ئەمە یەکەم جار بوو که رەسوول بالابەرز لەم شارەدا دەنگی بەرز دەکردەوه. ئەوسا حەمالەکە کارتۆنەکەهی بە یارمەتی گوریستیک بە کۆلدا دا و وەژوور کەوت. ئەوەندەهی پێنەچوو دەعوەت کراوەکان هەر هەموویان بەرە بەرە گەشتن. دوا کەس که لە گەل کورنیک گەنج خۆی بە مالهەکەدا کرد، ئەحمەدی دەلاک بوو که کار و پیشەهی خەتینە کردن بوو. هەموو مندالانی شار دەیانناسی، بۆیه هەر که لەوسەری

کۆلانهوه ده‌رکهوت، منداڵه‌کان گه‌شانه‌مو به ته‌واوه‌تی له‌ خانه‌که دوور کهوته‌وه. کوره گه‌نجه‌که‌ی هاوڕێی جانتایه‌کی به کۆله‌وه بوو که هه‌موو کهس ده‌یزانی چی تێدایه!

بارام له قه‌ره‌باڵغی ماله‌که هه‌راسان بووبوو. نه‌یده‌زانی چی بکا. ئیستا ئیتر کهس ناگای له‌و نه‌بوو و سه‌رنجیان نه‌ده‌دایه. هه‌ر دوو ژووره‌که له‌ میوان پر بووبوو. به‌ تابه‌ت ژووری ته‌له‌فزیۆنه‌که. ته‌له‌فزیۆنه‌که له‌ کارتۆنه‌که‌ی ده‌ره‌ینر ابوو و له‌ گۆشه‌ی سه‌روه‌ی ژووره‌که وه‌ک کومیدیک‌ی رهنگ قاوه‌یی تۆخ خۆی په‌شانی میوانه‌کان ده‌دا. بارام هه‌ولێ دا له‌ به‌رده‌رگای ژووره‌که‌دا راوه‌ستی و نه‌روات. چاوی به‌رده‌وام له‌ سه‌ر ته‌له‌فزیۆنه‌که بوو. به‌لام ده‌رفه‌ت نه‌بوو. نیگای تیزێ ره‌سوول با‌لابه‌رز تاران‌دی. له‌ ژووره‌که‌ی تر زۆر تر گه‌نجه‌کان دانیشنبوون. که‌میوان دوو برای هه‌بوو و رفیقه‌کانیان ئه‌مه‌رۆ هاتبوون. خه‌ریکی قسه و باس بوون. بارام گۆفاریکی به‌ ده‌ستیانوه بینه‌ی که سه‌رنجی راکیشا. بارام وشه‌یه‌کی بینه‌ی "فیتنام". وشه‌که‌ی زۆر به‌ لاره سه‌یر بوو. قه‌ت نه‌بیبه‌ستبوو. ئه‌وسا وینه‌کانی بینه‌ی وینه‌ی شه‌ر. وینه‌ی بۆمب و تفه‌نگ و سه‌رباز و خه‌لکی ترساو. ئه‌و خه‌لکه‌نه‌ی وا له‌ شتیک هه‌له‌هاتن. دواتر مه‌یت. به‌لام ترسه‌که نه‌یتاران‌د، به‌ په‌چه‌وانه‌وه زیاتر سه‌رنجی قۆسته‌وه. ئارام به‌ بێ ئه‌وه‌ی ئه‌وانی دی زۆر پێی بزانی خۆی خزانده‌ ناو ژووره‌که‌وه. ئیستا ئیتر ته‌واو له‌ ژووره‌وه بوو. باس باسی نازیه‌تی بوو. گه‌نجه‌کان به‌ تامه‌زڕۆیی و مه‌یلێکی سه‌یره‌وه باسی نازیه‌تی فیه‌تنامه‌یه‌کانیان ده‌کرد. باسی ئه‌وانه‌ی وا ته‌غیا به‌ تفه‌نگه‌وه له‌ به‌رامبه‌ر ته‌پاره و جبه‌خانه‌ی زه‌به‌لاح و مه‌زندا شه‌ریان ده‌کرد. عه‌شقیکی سه‌یر له‌ که‌لامیاندا به‌دی ده‌کرا.

ئومنده‌ی پی نه‌چوو مۆنیتۆر په‌یدا بوو. له‌ گه‌ل هاتنی مۆنیتۆر، ئه‌حمده‌ی ده‌لاک چوووه ژووره‌که‌ی تر. لێره‌دا بوو که ره‌سوڵ بالابه‌رز بۆ په‌که‌م جار تێگه‌بشت ده‌بی خه‌تینه‌که له هه‌مان ژووری ته‌له‌فزیۆنه‌که ئه‌نجام بدری و هه‌له‌یان کردوووه که جیگا‌که‌یان له ژووره‌که‌ی تر راخستبوو. به‌لام نه‌شده‌که‌را، هه‌رچی پیاو ما‌قو‌ل و پیاوی به ته‌مه‌نی گه‌ره‌ک بوو له ژووری ته‌له‌فزیۆنه‌که بوون. دوا‌ی که‌میک گینگ‌ل دان و بیرکردنه‌وه که ئیدی سیمای توره و جیددیت‌ر ده‌واند، بریاری دا که ته‌له‌فزیۆنه‌که دامه‌زرینن و دوا‌ی ئه‌وه‌ی بۆ ماوه‌یه‌ک میوانه‌کان سه‌یریان کرد، بیکۆژینیتومه‌وه و خوا‌حافی‌زیان لیبکه‌ن. دواتر دۆشه‌که‌که بینه‌نه ئه‌م ژووره و کاری خه‌تینه‌که ته‌واو بکه‌ن.

له کاتی‌که‌دا میوانه‌کان خه‌ریکی میوه و چاخوارنه‌وه‌و جگه‌ره‌کیشان بوون، مۆنیتۆره‌که ده‌ست به‌کار بوو. ئه‌ومنده‌ی پی نه‌چوو ته‌سه‌ویریک هاته سه‌ر شاشه‌که. ته‌له‌فزیۆنی ئیران هیشتا نه‌که‌رابوووه. خه‌لک داوا‌ی ته‌له‌فزیۆنی عی‌راقیان کرد. ته‌له‌فزیۆنی که‌رکووک. ئه‌ومنده‌ی پی نه‌چوو وینه‌یه‌کی لاواز له مندا‌لیک که ئاوازی به سه‌ر جووته ماسییه‌که‌ی هه‌وزمه‌که‌ی بۆکاندا ده‌خویند، په‌یدا بوو. بێده‌نگییه‌کی سه‌یر ژووره‌که و هه‌موو گه‌ره‌کی داگرتبوو.

کات به خیرایی تێده‌په‌ری، به‌لام هه‌موو وه‌ها غه‌رقی ته‌له‌فزیۆنه‌که بوون که که‌س سه‌ودای رویشتنی نه‌بوو. ره‌سو‌ول بالابه‌رز به‌ره به‌ره بی ئۆقره‌یی رووی تێکرد. نه‌ده‌که‌را راسته‌وخۆ به میوانه‌کان بلێ و نه‌شده‌که‌را خه‌تینه‌که له‌و دیو بکری. چ بکا چ نه‌کا، بریاری دا بچینه‌ سه‌ر بانی و سیمه‌که له ئانته‌یه‌که بکاته‌وه، به‌لام نه‌یو‌ی‌را. ئه‌ی دواتر چۆنی چاک بکاته‌وه؟ به‌ ناچار دانیشتن و ته‌حه‌مولی کرد. لای ئیواره بوو که میوانه‌کان دانه‌دانه خوا‌حافی‌زیان کرد و له مأل وه‌ده‌ره‌که‌وتن. له‌م ماوه‌یه‌دا ئه‌حمده‌ی ده‌لاک چه‌ند جار به‌ چاو گله‌یی کردبوو، به‌لام به‌ خوشییه‌وه

ئاشنايهتی کۆنی نیوان رەسوول بەلأ بەرز و ئەو، هەروەها ئەزموونی فراوانی سەبارەت بەم جۆرە دۆخانە، بوو بە هۆی ئەوهی که ئەم گلەییانە هەڵنەداتە وشە. ئەحمەدی دەلاک بە تاقەت و ئارام جگەرە ی دەکیشا و چاوەروانی قسەیهک لە لایەن رەسوول بەلأ بەرز هوه بوو.

کاتی کهیوانیان لە سەر دۆشەکهکه راکیشا، بۆ یهکهم جار وینهی تەلەفیۆنی ئێران هاتە سەر سەفحەکه. بەرنامە ی مندالان بوو. ژنیکی جوانی قژ روت بە دەم و گفتیکی شیرین لە گەل مندالەکان و بینەرەکانی دەدوا. کاک ئەحمەدی دەلاک چەند جارێک راوەستا و لە تەلەفیۆنەکه راما. کهیوان وەها مەحوی کارتۆن بووبوو که ناگای لێ نەبوو چلۆن شاگردەکه ی ئەحمەدی دەلاک شتە تیژەکه ی دایە دەستی وەستاکی. کاتیک که قیژەیهکی یهکجار ترسناک لە گەرووی کهیوان هاتە دەری، نە خۆی و نە کهسی دیکه نەیانزانی که داخۆ قیژە ی نازارە یا خود قیژە ی خۆشی و لەزەتە!

به ریزیکی زیاتر مه سهیری ده‌کن! له ناو پاسه‌که‌دا له ریزی هه‌ره پیشه‌وه لای شوفیره‌که دانیشتبوو. به دم ری‌گاوه ره‌پ له سه‌ر شونینی خۆی دانیشتبوو و به‌و قاته ریک و پیکه‌وه‌ی که له به‌ریدا بوو له گه‌ل که‌س نه‌ده‌دا. به‌رده‌وام سهیری پیشه‌وه‌ی خۆی ده‌کرد و جار و باره‌ش له کێو و ده‌شت و به‌ری ده‌ورو به‌ری. ئه‌و رۆژه دنیا به‌کجار جوان بوو. به‌کێک له به‌ه‌ره‌کانی ژیان که سه‌روشت سه‌رتاپا گۆرانی و رووان بوو. هه‌موو موسافیره‌کانی دیکه که له دوواوه دانیشتبوون، به ریز و ترسیکی سه‌یره‌وه سه‌یری ئه‌و پیاوه که‌له‌گه‌ته‌یان ده‌کرد که له پیشه‌وه دانیشتبوو و له گه‌ل که‌س نه‌ده‌دا. شوفیره‌که که قه‌ت موسافیری له‌م چه‌شنه‌ی به خۆیه‌وه نه‌دی‌تبوو چه‌ند جار ریک به لاجاو سه‌یری کرد. له به‌ر خۆیه‌وه چه‌ند جار له خۆی پرسیبوو داخو له گه‌لی قسه‌ بکا یان نه‌یکا. سه‌ری قسه‌ بکاته‌وه یان نا. بی گومان قسه‌کردن له گه‌ل پیاویکی وا ده‌یتوانی ریزی ئه‌و له لای موسافیره‌کان زیاد بکا. سه‌ره‌نجام کاتیک له ته‌نیا گه‌رده‌نه‌ی سه‌ختی ری‌گا وه‌سه‌رده‌که‌وتن، ئه‌و گه‌رده‌نه‌ی وا سالانی دوواتر هه‌موو ئانتینه‌کانی شار روویان لێ‌کردبوو، رووی له موسافیره سه‌یره‌وسه‌مه‌ره‌که‌ی خۆی کرد و گو‌تی:

- له سه‌روه له سه‌ر ئه‌و گه‌رده‌نه‌ کانی‌او‌یکی خوشی لێیه، لاده‌هین و که‌میک

ده‌حه‌سینی‌هه‌. دیمه‌نیکی به‌کجار جوانی هه‌یه له‌و‌یه!

ره‌سول‌ بالا به‌رز ته‌نیا به لاجاو نی‌گایه‌کی شوفیره‌که‌ی کردبوو، به بی ئه‌وه‌ی وشه‌یه‌ک له زاری بیته‌ ده‌ر. شوفیره‌که ته‌ریق بووبوو مه‌. هه‌ر‌بۆیه له ئاوینه‌که‌وه سه‌یری دوواوه‌ی کردبوو. به خوشیه‌وه زۆربه‌ی موسافیره‌کان ناگایان لێ‌هه‌بوو. به‌لام ئه‌وه‌ی پشته‌وه‌ی خۆی بینی که به زه‌رده‌خه‌نه‌یه‌که‌وه له ئاوینه‌که‌وه سه‌یری ده‌کا. به‌کجار په‌ست بوو. له رقا ده‌نده‌که‌ی خسته‌ گیرێکی قورسته‌وه و هه‌ر له‌و

کاته‌دا مۆره‌یه‌کی له موسافیره‌که‌ی پشت سه‌ری خۆی کرد. به‌لام ئه‌و له میژبوو که چاوی له سه‌ر ئاوینه‌که هه‌لگرتبوو و له دهشت و ده‌ری ده‌روانی.

ره‌سو‌ل با‌لا به‌رز (که له شاره نو‌یه‌که ئه‌م ناوه‌یان لێنا‌بوو و هه‌یشتا له مینی بو‌وسه‌که‌دا هه‌ر ره‌سو‌ل بو‌و) له راستیدا خه‌لکی گون‌دیک‌ی ده‌روو به‌ری شاره‌که‌ی خۆیان بو‌و، ئه‌و شاره‌ی وا به‌ چه‌ند سه‌عات لێره دوور بو‌و. له زه‌مانی کۆندا با‌وه‌گه‌ره‌ی مه‌لایه‌کی به‌نا‌وبانگی نا‌وچه‌که بو‌و که به‌ دهستی چه‌ته کوژرا‌بوو. له ده‌می با‌وکی بیستبو‌و که چه‌ته‌یه‌کی به‌نا‌وبانگی نا‌وچه‌که شه‌ویک له گه‌ل چه‌ته‌کانی ها‌ورپی دین و له گه‌ل خۆیان ده‌یبن. چه‌ته‌کان دا‌وی پاریه‌کی زۆریان لێ‌کردبو‌و، به‌لام با‌وه‌گه‌ره‌ی نه‌ک ته‌نیا ملی نه‌دا‌بوو، به‌لکو‌و زۆر ئازایانه به‌ گژیا‌ندا چو‌وبو‌وه‌وه هه‌ر بۆیه چه‌ته‌کان رقیان لێ هه‌لگرتبو‌و و له گه‌ل خۆیان ده‌یانگه‌را. سه‌رۆکی چه‌ته‌کان که پیا‌ویکی چه‌توونی که‌له‌رق بو‌و، گو‌تبو‌وی تا پاره‌که‌مان نه‌ده‌یت، وا‌زت لێ نا‌هه‌ین. با‌وه‌گه‌ره که مه‌لایه‌کی به‌سا‌لاچو‌وی پیر بو‌و، تا‌قته‌ی نه‌گرتبو‌و و سه‌ر نه‌نجام برسه‌ته‌ی و تینو‌وته‌ی و گه‌رانی زۆری بێ حه‌سانه‌یه‌کی پتو‌یست نه‌خۆشی خستبو‌و و، مرده‌بو‌و. چه‌ته‌کان شو‌ینی مه‌یه‌که‌یان به‌ خه‌لکی یه‌کیک له ئا‌وایه‌کانی ده‌روو به‌ر را‌گه‌یان‌دبو‌و و خه‌لکی ئا‌وایی بۆ روژی دواتر مه‌یه‌ته‌که‌یان بۆ گون‌ده‌که‌ی خۆی به‌رئێ کردبو‌وه‌وه. ره‌سو‌ل با‌لا به‌رز قه‌ت لای هه‌یچ که‌س با‌سی ئه‌م به‌سه‌ره‌ته‌ی نه‌گه‌را‌یه‌وه، به‌لام رقیکی ئه‌ستوور له ده‌روونیدا سه‌باره‌ت به‌و چه‌تانه هه‌بو‌و. با‌وکی گو‌تبو‌وی هه‌لبه‌ت دواتر حکوومه‌ت ئه‌و چه‌تانه‌ی کوشتبو‌و، به‌لام ره‌سو‌ل ئوقره‌ی نه‌ده‌هاتی. پێی وا‌بوو پێش مرده‌ن ده‌با ئه‌و چه‌تانه بیانزانی‌با که ده‌کوژرین! حه‌زی ده‌کرد که ما‌وه‌یه‌ک له زین‌دانا‌ن بان و ئه‌وسا له سێ‌داره‌درابان. له زه‌مین و بیرو بۆ‌چوونی ره‌سو‌ل دا ئه‌مه تا‌وانیکی گه‌وره بو‌و که تازه نه‌ده‌کرا قه‌ره‌بو‌و بکریته‌وه. لای ئه‌و له زه‌مانی کۆن مه‌لا نمونه‌ی

رۆشنییریکی بوو که ده‌با حورمه‌تیاں به جوانی پاریزرابا. چه‌ته‌کان بهم کارمیاں
تەنیا مه‌لایه‌کیان نه‌کوشتبوو، به‌لکو زانیاری و زانستیان له‌ناوبردبوو. تاوانه‌که لای
ئهو یه‌کجار گهورمتر ده‌هاته به‌رچاو.

به هاتنی بۆ شاری نوێ، یه‌کهو راست له مائی ده‌وله‌مەندیکی شار که
ناسیای باوکی بوو، بنه‌ی خستبوو. دواي چەند رۆژ مائیکی به‌کری گرتبوو و
ئیدی به‌ره به‌ره به‌ کرینی شت و مه‌ک دامەزرابوو. یه‌که‌م که‌سی ناو ئەم شاره‌ بوو
که بۆ یه‌که‌م جار کۆت و شلۆاری له‌به‌رکردبوو. ئەسلەن هەر به‌ جل و به‌رگی
عه‌جه‌میه‌وه پنی نابوووه ناو شار. خه‌لکی شار وه‌ک خه‌لکی ناو مینی بووسه‌که به
حورمه‌ت و ریز و هەر له‌موکاته‌دا به‌ ترسه‌وه سه‌یریاں ده‌کرد و سلۆیاں لی ده‌کرد.
که ده‌رده‌که‌وت له‌ دووروه به‌ یه‌کتريان نیشان ده‌دا. یه‌که‌م شوین ره‌سوول سه‌ردانی
کرد شاره‌بانی شار بوو که له‌ یه‌کیک له‌ کۆلانه‌کانی ناوه‌ندی شاردا هه‌لکه‌وتبوو.
ره‌سوول سالانی سال ئەم په‌یوه‌ندییه‌ خوشه‌ی له‌ گه‌ل سه‌رۆکی شاره‌بانی پاراست و
هه‌میشه وه‌ک وێردی سه‌ر زبانی ده‌یگوت که "شاره‌بانی وه‌ک شارستانیه‌ت له
شاروه هاتوووه و کهواته شاره‌بانی بربره‌ی پشتی پینشکه‌وتن و ئاسووده‌یی و
ناشتیه!"

ره‌سوول پناویکی یه‌کجار کات ناس و ریک بوو. رۆژانی ئیش و کار
سه‌عاتی هه‌وت له‌ خه‌و هه‌لده‌ستا. ریشی جوان ده‌تاشی و دواي ناشتا و گۆرینی جل
و به‌رگ ده‌چوو بۆ سه‌ر کاره‌که‌ی. دواي کاریش یه‌کسه‌ر ده‌چوووه ماله‌وه. که نانی
نیوه‌رۆی ده‌خوارد، نیو سه‌عاتیک ده‌خه‌وت و ئەوسا پیاسه‌یه‌کی ناو بازاری ده‌کرد.
که‌متر له‌ شوینییک لای ده‌دا. شه‌وانه‌یش که‌س نه‌یده‌زانی که له‌ خانووه‌کی خۆیدا به
تەنیا خه‌ریکی چیه‌. خانووه‌که‌یشی که خانووه‌یه‌کی کریی ناسایی ناو شار بوو، که‌م
که‌م وه‌ک خۆی له‌ ناو خه‌لکیدا سامیکی دروست کردبوو. ئیستا ئیدی خه‌لکی پینان

ده‌گوت "خانوو‌که‌ی ره‌سول بالآ به‌رز!" خانوو‌که که به قه‌دیال ته‌نیا گردی ناومندی شماره‌وه بوو، به‌رز و کشاوه ده‌نیواند، هه‌ر وه‌ک خۆی. خه‌لکی ئه‌م ریکه‌وته‌یان وه‌ک رووداو‌یک لیکه‌ده‌دایه‌وه که له خۆیدا هه‌لگری مانایه‌ک بوو. م‌آلیک که هه‌میشه په‌رده‌کانی دادرا‌بوونه‌وه و ته‌نیا سینه‌ری په‌یکه‌ری ره‌سول بوو که جاروبار ده‌که‌وته سه‌ر په‌رده‌کانی و درێژ درێژ ئه‌وه‌ندی تر ترسی ده‌خسته ناو دل‌ی ئه‌و ریبوار و می‌رمندا‌لانه‌ی که به شه‌ودا له‌ویوه تیده‌په‌رین.

ره‌سول چه‌ند جار‌یک له لایه‌ن بنه‌ماله‌که‌په‌وه خرابووه ژیر فشار بۆ ئه‌وه‌ی ژن به‌ینی. به‌لام قه‌ت کۆلی نه‌دابوو. هۆکار مه‌کیشه‌ی ئه‌وه بوو که به پینی ئه‌و بروا قۆله‌ی که به "ریکه‌وت" ی هه‌بوو، پینی وابوو جار‌یکه کاتی نه‌هاتووه. که‌س نه‌یدزانی چلۆن پیاو‌یکی ئاوا به دیسپلین و به به‌رنامه ده‌کرا بروای به ریکه‌وت هه‌بێ. بۆ خۆی ده‌یگوت "ریکه‌وت، به‌شیکه‌ی دیسپلینه. ده‌یگوت ژیا‌نی رابردوو ئیدی ریکه‌وت نیه به‌لام ژیا‌نی داها‌توو ریکه‌وته، به‌لام بۆ ئه‌وه‌ی ریکه‌وت نه‌مینی ده‌بێ رابردوو بۆ داها‌توو په‌لکش که‌ی! بۆ وینه هه‌موو به‌یانیه‌ک زوو ریش ده‌تاشم بۆ ئه‌وه‌ی له ریکه‌وتی ریشه‌ی ئه‌و روژه رزگارم بێت!"

خانوو‌مه‌که‌ی سه‌ ژوور بوو، ژوورئ بۆ خه‌و، ژوورئ بۆ نان خواردن و دانیشه‌تن، ژووریکه‌ش بۆ کتێبخانه‌که‌ی. کتێبخانه‌که‌ی زۆر گه‌وره نه‌بوو، به‌لام کیفایه‌تی ده‌کرد. زۆر چه‌زی له میژوو بوو. شه‌وانه تا دره‌نگان داده‌نیشه‌ت و کتێبی میژوویی ده‌خوینده‌وه. لای ئه‌و یه‌که‌م قۆناغی میژوو له هه‌زار دووسه‌د و نه‌وه‌د و تۆوه ده‌ستی پیده‌کرد و له هه‌زارو دووسه‌د و بیسته‌شدا ته‌واو ده‌بوو. دووه‌م قۆناغیش له هه‌زار و دوو سه‌د و سه‌ی و دووه‌وه ده‌ستی پیده‌کرد که هیشه‌تا هه‌ر په‌رده‌وام بوو. بۆ خۆی ده‌یگوت: "میژوو ئه‌م دوو قۆناغه‌یه و به‌س. قۆناغی یه‌که‌م راهینانیک بوو که به فیتی بیگانه‌کان کۆتایی هات، به‌لام قۆناغی دووه‌م

هه‌تاهه‌تایه دهمینی. ئی‌مه بۆ هه‌میشه لهم قوناغه‌دا ده‌ژین!" که مه‌به‌ستیشی له ئی‌مه هه‌موو نه‌سل و نه‌وه‌کانی دووای خۆیشی بوو. ره‌سوڵ ئه‌گه‌رچی باوه‌ری به‌هه‌ردوکی ئه‌م قوناغانه هه‌بوو، به‌لام لای ئه‌و قوناغی به‌که‌م سه‌ره‌که‌تر بوو. قوناغیک که قه‌ت دووپات نه‌ده‌که‌رایه‌وه. له‌و قوناغانه‌ی که دایکن.

سه‌رئه‌نجام ئه‌و ریکه‌وته‌ی باوه‌ری پێی هه‌بوو، هات و ئیتر ژبانی پیاوه‌ بالآ به‌زه‌که‌ی خانوه‌ه‌ بلینده‌که‌ی گرده‌که‌ی شاری بۆ هه‌میشه‌ گۆری. ئه‌و رۆژه‌ی که له‌ ناو مینی بووسه‌که‌دا بوو و بۆ ئه‌م شاره‌ ده‌هات و له‌ گه‌رده‌نه‌که‌ سه‌رده‌که‌وتن، دای به‌رایب دابوو که لهم شاره‌ ژن دینی. گه‌لێک له‌و پاشایانه‌ی له‌ ژبانی خۆیاندا خه‌ریکی له‌شکرکێشی و داگیرکردنی ولاتان بوون، له‌ غوربه‌ت ژبانی هینابوو. هه‌لبه‌ت ئه‌م ئیزنی ئه‌وه‌ی به‌ خۆی نه‌ده‌دا که خاوه‌ن حه‌ره‌مه‌سرا بێت! پێی وابوو ئه‌وه‌ ئیشتی سه‌رده‌می کۆن و پاشا قه‌دیمییه‌که‌نه. پاشا نوێیه‌که‌ن ملکه‌چی به‌مه‌اله‌ی تاک هاوسه‌رین، یاخود ئه‌وپه‌رکه‌ی سێ تا چوار ژن. ئه‌مه‌ نه‌ریتیکی بوو که به‌ لای ره‌سوڵه‌وه به‌که‌جاری په‌سند بوو. ئه‌مه‌ی به‌ نیشانه‌ی پێشکه‌وتن و مودیریه‌ت له‌ قه‌له‌م ده‌دا. که‌س نازانی چۆن ئه‌و ژنه‌ی هه‌لبێژارد. که‌س نازانی چۆن دیتبوو. هه‌ر کاتیکی به‌ شه‌قامدا داده‌که‌را و به‌ ریکه‌وت به‌ توش ئافه‌ره‌تیکه‌وه ده‌بوو قه‌ت سه‌رنجی نه‌ده‌دايه. هات و چووی که‌سی وه‌ه‌ایشی نه‌ده‌کرد. که ده‌شچوو بۆ زه‌ماوه‌ند ته‌نیا نانی ده‌خواردو دووایی ده‌سته‌به‌جی ده‌که‌رایه‌وه بۆ ماڵ. ژنه‌که‌ی ئافه‌ره‌تیکي بالآ کورتي سپیکه‌له‌ی قژ کالی چاوسه‌وزی خۆش ئه‌ندام بوو که دوو کۆلان واومتر له‌ خۆی ده‌ژیا. تاچه‌ که‌چی ماڵ بوو. باوکی ته‌ونه‌که‌ر بوو و دایکيکی نه‌خۆشیشی هه‌بوو. ره‌سوڵ بالآ به‌رز، خاوه‌ن ماڵه‌که‌ی خۆی بۆ خوازیینی نارده‌بوو. شه‌ویکی دووای نانی شه‌و چووبوه سه‌ر بۆ لای. به‌ ده‌م خوارنده‌وه‌ی ته‌نیا چایی ئه‌و شه‌موه‌ زۆر وشک و ئارام داواکه‌ی خۆی بۆ باس کردبوو. خاوه‌ن ماڵه‌که‌ی

که کچیگی گه‌ره‌ی دهمی به‌ختی هه‌بوو سه‌رمتا پینی و ابوو که ره‌سو‌ل بو خواز بینی
 ئهو هاتوووه. نه‌گه‌رچی زور حمزی به شئیوه‌ی هه‌ئس و کهوتی ره‌سو‌ل نه‌ده‌کرد،
 به‌لام له دله‌وه یه‌کجار پینی خو‌ش بوو که ئهم پیاوه بالا به‌رزه سه‌یر و سه‌مه‌ره بیی
 به زاوای. دوا‌ی ته‌واو بوونی قسه‌کان، ره‌سو‌ل به‌سته‌یه‌کی بچوکی به ئارامی
 خزان‌دبووه به‌رده‌می. چونکه درێژ بوو له‌وه کورتی نه‌هینابوو که ده‌ستی بگاته
 به‌رده‌می خاوه‌ن ماله‌که‌ی. پاره بوو. ساحیب مال یه‌کجار پینی ناخو‌ش بوو، به‌لام
 ره‌سو‌ل وه‌ها بریار‌ده‌رانه و قورس و قایم ده‌هاته به‌رچاو که نه‌یتوانی ده‌ستی
 بگیریتنه‌وه. به‌لام تا ره‌سو‌ل رو‌یشت ده‌ستی له به‌سته‌که وه‌رنه‌دا. دواتر قه‌ت لای
 هه‌یچ کس ته‌نانه‌ت هاوسه‌رکه‌پیشی باسی ئهو پار‌ه‌یه‌ی نه‌کرد.

عه‌به‌ی ته‌ونکه‌ر سه‌رمتا باوه‌ری نه‌ده‌کرد. حمزی ده‌کرد له خواز بینی
 که‌رکه‌ی بپرسنی که داخو چی وایکردوووه که پیاو‌یگی له‌م چه‌شنه داوای کچی ئهو
 بکا. به‌لام هه‌ستی کرد که باش نیه. شتیک له ده‌روونه‌وه پینی ده‌گوت خو‌ی راگرتی.
 له گه‌ل ئه‌وه‌ی یه‌کجار پینی خو‌ش بوو، به‌لام یه‌کسه‌ر وه‌لامی ئه‌ریی نه‌دابوووه.
 وه‌عدی چه‌ند شه‌وی دیکه‌ی دابوو. روژی زه‌ماونه‌که له کس و کاری ره‌سو‌ل
 بالا به‌رز ته‌نیا باوکی له‌وئ بوو!

سه‌لتنه‌ن، که رووی له مالی می‌رده‌که‌ی کرد ته‌نیا هه‌فده سالی ته‌مه‌ن بوو.
 پازده سال له ره‌سو‌ل گچکه‌تر بوو. که له پالی راده‌هه‌ستا تا سه‌ر سینگ‌ی ده‌هات.
 په‌یکه‌ری گه‌ره‌ی می‌رده‌که‌ی ته‌واو هه‌ستی تمنا‌ه‌ی تیدا پتیک دینا. هه‌میشه به
 هه‌ستیک‌ی له‌خو‌بایانه‌وه، به بزیه‌که‌وه لای ده‌سته‌خوشکه‌کانی ده‌یگوت:
 "سینیه‌که‌ی، سینیه‌که‌م دادپو‌شئ!" یه‌که‌م شت که زور سه‌یر هاته به‌رچاو
 سه‌لتنه‌ن، ئهو ره‌سم و وینه سه‌یره و سه‌مه‌رانه بوو که به دیوار که‌انه‌وه هه‌لو‌اسرابوو.
 وینه‌ی ئهو پیاوه سه‌یر و سه‌مه‌ره وا به جل و به‌رگی عه‌سکه‌ر بیه‌وه به تفه‌نگ و

شمشیرموه لیتی دهروانی. ئهم پیاوه له وینه‌کانیدا تهنیا نه‌بوو، جاری وابوو به کۆمه‌ل خه‌لک به دهوریبه‌وه بوون. ئه‌وسا کتیه‌کان. سه‌لتهن خۆپنده‌واری نه‌بوو. به‌لام ده‌یزانی که په‌یوه‌ندیک له نیوان ئه‌و عه‌کسانه و ئهم کتیه‌بانه‌دا هه‌یه. سه‌لتهن که بۆ خۆی له مائی باوکی هه‌مه‌کاره بوو و که‌س قسه‌ی له قسه‌یدا نه‌ده‌کرد، ده‌ست به جی زانی لیره ده‌بی لانیکه‌م تا ماوه‌یه‌کیش بی‌ت ده‌بی چاوه‌روان بی. چاوه‌روان مایه‌وه. زور خه‌را تیگه‌هه‌شت که مه‌رده‌که‌ی به پینچه‌وانی روالته‌ی توند و وشکی، پیاویکی نه‌ک تهنیا تووره نه‌یه، به‌لکو په‌کجار گویره‌یه‌ئیشه. گویره‌یه‌ل و مه‌هره‌بان و دل ناسک. ئه‌و تهنیا مائیکی ریک و پیک و ژهمی حازر و راهته‌ی ناو جینگای شه‌وانه‌ی ده‌ویست. ئیدی ئه‌وه‌نده دهر به‌ستی ئه‌وه نه‌بوو که هاوسه‌ره‌که‌ی له کار و بیر و مه‌شغه‌له‌کانی خۆبه‌وه بگه‌ینی. ژنه‌که‌ه‌شی چونکه بۆ خۆبه‌شی له هه‌مان تیپ و ره‌گه‌زی ره‌سوول بوو، هه‌موو ئه‌مانه‌ی بۆ ده‌کرد. ئه‌وه‌نده‌ی پێ نه‌چوو به هاتنی په‌که‌م مندال که کچیکی خه‌شپه‌لانه‌ی جوان بوو، سه‌لتهن بوو به په‌که‌م بریار ده‌ری مال. ره‌سوول تهنیا گۆی ده‌گرت و قه‌ت له قسه‌ی ژنه‌که‌یدا قسه‌ی نه‌ده‌کرد. ئه‌مه به‌لای خه‌لکیه‌وه په‌کجار سه‌یر بوو. سه‌رئه‌نجام په‌کتیک په‌یدا بوو که ده‌یتوانی به ره‌سوول بالابه‌رز، ره‌سوولی غه‌ریبه و خۆش جل و به‌رگی شار بلی نا!

ره‌سوول گه‌لێک هه‌زی به‌م قسه‌یه بوو که ده‌یگوت له نیوان ژیان و مردن دا تاله موویه‌ک نیوان هه‌یه. ئهم گوته‌یه‌ی بۆ شوینه‌کانی دیکه راده‌گواست و ده‌یگوت له نیوان ون بوون و ناودار بوونیشدا تهنیا تاله موویه‌ک مه‌ودا هه‌یه. ئه‌وسا بۆ سه‌لماندنی قسه‌که‌ه‌شی رووداویکی له میژوو ده‌هه‌ینایه‌وه. ده‌یگوت:

- "دوای ئه‌وه‌ی ره‌زاشا له شه‌ش مانگی ته‌مه‌نیدا باوکی ده‌مرئ، دایکی بریار ده‌دا که له مازنده‌رانه‌وه بچی بۆ تاران. ریکای نیوان مازنده‌ران و تاران له سه‌رده‌مه‌دا په‌کجار دژوار و سه‌خت ده‌بی. ره‌زاشا نه‌خۆش ده‌که‌وئ، وه‌ها که

دایکی و ئهو کەس و کاره‌ی له گه‌لیدا بوون پێیان وایه مردوو. هه‌ربۆیه له لای ئه‌سپ و ئهو و لاغانه‌ی که پێیان بووه به جی‌ی دێلن تا بۆ سبه‌ی کاتیک رۆژ ده‌بیته‌وه، بینه‌وهو بییه‌ن بینێزن. به‌لام سبه‌ی که ده‌چنه‌وه سه‌ری، به سه‌رسوورمانه‌وه ده‌بینن زیندوو! ره‌زاشاه به هۆی گه‌رمای ژووری و لاغه‌کانه‌وه دووباره زیندوو ده‌بیته‌وه. دواتر ده‌بی به‌و ره‌زا شایه‌ی که ئیستا هه‌موو دنیا ده‌یناسی و ناوی له‌ میژوودا هه‌یه.

که له‌ گێڕانه‌وه‌ی ئه‌م به‌سه‌ر هاته‌ ده‌بوویه‌وه، ئه‌وسا ده‌ستبه‌جێ ده‌یگوت:

- "مه‌رگ یانی بێ ناوونیشانی و ژیانیش یانی به‌ناوبانگ بوون!"

که منداڵی دوو هه‌م له‌ دایک بوو، ره‌سوڵ خانووه‌که‌ی قه‌دپاڵی ته‌نیا گرده‌که‌ی شاری جێ هه‌شت و ئه‌م خانووه‌ی ئیستای کړی و ده‌ستبه‌جێ گواستیه‌وه. خانووه‌یه‌کی گه‌وره که ئه‌گه‌رچی وه‌ک ئه‌وه‌ی پێشوو به‌رز نه‌بوو و به‌ تابه‌ت له‌ دیوی پشته‌وه‌ی که له‌ سه‌ر کۆلانیکی درێژی خۆلین بوو (ئهو کۆلانه‌ی وا هه‌میشه‌ پیری منداڵ بوو) بانه‌که‌ی یه‌کجار نزم بوو، به‌لام به‌ دیوی پێشه‌وه‌ی دا خاوه‌ن چه‌وشیکی گه‌وره بوو که له‌ به‌رییه‌وه بینایه‌کی بچوکی دیکه‌ش هه‌بوو. دوو ژوور به‌ سه‌ر ته‌نووریکه‌وه. ره‌سوڵ یه‌کجار دلی به‌م ماله‌ی خۆش بوو. ده‌ستبه‌جێ چه‌وزیکی گچکه‌ی به‌ فواره‌یه‌که‌وه تیدا سازکرد و خه‌ونی به‌و رۆژگار مه‌ ده‌بینی که به‌ پیری به‌ گۆچانیکه‌وه به‌ عابایه‌کی درێژ به‌ سه‌ر شانیه‌وه له‌ باغه‌که‌یدا خه‌ریکی پیاسه‌ بێت.

دوای چه‌ند سالی تر نا لایکرده‌وه بینی که بووه به‌ خاوه‌نی سی منداڵی دی،... سی کور. کچه‌که‌ی که له‌ کورمه‌کانی گه‌ورتر بوو ناوی ئه‌شرف بوو و، کورمه‌کانیش به‌ نۆره‌ بریتی بوون له‌ نازاد، باقی و که‌یوان.

گۆفارهکه

کهیوان دواى خهتینه چهند رۆژیک به فۆتهیهکی سوورهوه دهچوه دهر. دهبا هیچی دیکهی لهبهردا نهی. فۆتهکهی له خۆی دهنالاند و لیناولینگ به شوین بارام دا کۆلانه و کۆلانی دهکرد. یاخود له ههوشهی مهدرسهکهی تهنیشتیان به بهرد راوه چۆلهکهیان دهکرد. برینهکهی ئهوهنده ناسان خۆش نهدهبووه. دایکی رۆژ تا ئیواره دوعای له ئهحمهدی دهلاک دهکرد. دهیگوت "دهستی قورس بوو، ههر نهی رهنهگه لهو کاتهدا لهشی پیس بووه!... ناخر چۆن پیاو به خهڵکی ئارهق خۆر کوری خۆی خهتینه دهکا؟" بهلام راستیهکی ئهوه بوو که تهلهفزیۆنهکه سهری لی شیواندبوو. ئهحمهدی دهلاک له سهفزه که بۆ خهتینه چووبوو، له مائیک تهلهفزیۆنی دیتبوو، بهلام به خامۆشی. تهلهفزیۆنهکه ههلهکهرا بوو. ههر لهو کاتهوه مهراقیک له دلایا بوو که داخۆ ئهه قاپوره دارینه چلۆنه. پێی سهیر بوو که مرۆف لهو سندوو قهوه

قسه بکا و له گه‌ل خه‌لکی دیکه بدوئ. که ره‌سو‌ل‌ب‌ا‌ل‌ا‌ب‌ر‌ز له پ‌ل‌انی خ‌زی نا‌گاداری کردبوو، هه‌ر چه‌ند نه‌یدرکاندبوو، به‌لام خ‌وشیه‌کی سه‌یر به‌ دل‌یدا گه‌رابوو. سه‌رئه‌نجام ده‌یتوانی ته‌له‌فزیو‌ن به‌ هه‌ل‌کراوی بیینی. ئه‌و هه‌موو حاجیه‌ دو‌له‌مه‌نده له‌ شار هه‌بوون، که‌چی که‌سیان دل‌یان نه‌ده‌هات ته‌له‌فزیو‌ن ب‌کرن. پ‌ن‌یان حه‌رام بوو. ئه‌حمه‌دی ده‌لاک چه‌ند جار ویستی ب‌وخ‌زی ب‌یک‌رئ، به‌لام له‌ به‌ر قسه‌ی خه‌لکی نه‌یده‌و‌یرا. هه‌ر ئیستاش ئه‌مه‌نده خ‌وش ناو نه‌بوو تا ب‌یر له‌ د‌وزینه‌وه‌ی بیانوی دیکه ب‌و خه‌لکی ب‌کا. که‌سابه‌ته‌که‌ی گرینگ‌تر بوو. که‌چه‌کانی گه‌وره بووبوون و ده‌با ئیتر زیاتر نا‌گای له‌ ناو و ناو‌بانگی خ‌وی ب‌ایه. ئه‌و ر‌وزه له‌ کاتی خه‌تینه‌ کردنه‌که‌دا ز‌ور نا‌گای له‌ خ‌وی نه‌بوو. چاو و گو‌نیه‌کی هه‌ر له‌لای ته‌له‌فزیو‌نه‌که‌ بوو. که‌ ده‌نگ و ره‌نگ له‌ سن‌دو‌وقه‌ جادویییه‌که‌وه‌ هات و ناو ماله‌که‌ی ته‌نی، ئیتر ئه‌حمه‌دی ده‌لاک هه‌ستی له‌سه‌ر خ‌وی نه‌ما. چه‌ق‌و‌که‌ پ‌یسته‌که‌ی ج‌ردابوو و ئیدی ده‌نگی هاواری که‌یوان ک‌ۆلانه‌که‌ی پ‌شته‌وه‌شی گ‌رتبووه‌وه. ب‌و خ‌وی زانی چ کاریکی لئ قه‌وماوه. به‌ر ده‌سته‌که‌یشی نا‌گای ل‌یبوو. هه‌ر ئه‌مه‌نده‌ی پ‌یکرا که‌ به‌ په‌له‌ برینه‌که‌ی ب‌پ‌چ‌یت‌ه‌وه‌وه ته‌نانه‌ت نه‌یداته ده‌ستی به‌ر ده‌سته‌که‌یشی. ز‌وری حه‌ز لئ بوو که‌ ئه‌و شه‌وه‌ میوانی ره‌سو‌ل‌ بی‌ت. به‌لام ره‌سو‌ل‌ سه‌ر‌ق‌ال‌تر له‌وه‌ی بوو نا‌گای له‌ نی‌گاکانی ئه‌حمه‌دی ده‌لاک بی‌ت و بیان‌خو‌ن‌ین‌یه‌وه‌. نیو سه‌عات دو‌اتر دوای وه‌رگرتنی پاره، کاک‌ی ده‌لاک خانووه‌که‌ی جئ ه‌یش‌ت‌بوو. دوای خه‌تینه‌ یه‌که‌وراست چووبوو ب‌و چای‌خانه‌که‌ی قه‌راغ‌ شار، کانی مه‌لاحمه‌، ب‌و نار‌ه‌ق خوار‌دنه‌وه‌وه. ئه‌و شه‌وه‌ یه‌ک‌جار مه‌ستی کردبوو. سه‌رخ‌ۆش، یه‌ک‌جار سه‌رخ‌ۆش سو‌ین‌دی خوار‌دبوو گه‌ر پ‌یاو‌یکی تر له‌و شار‌ه‌دا ته‌له‌فزیو‌ن ب‌ک‌رئ، ئه‌وا ئه‌و سی‌هه‌مین که‌س ده‌بئ. له‌عنه‌ت له‌ ده‌می پ‌یسی خه‌لکی!

دیواری قوتابخانه‌که به‌رز بوو، هه‌ربۆیه په‌رینه‌هه لئی ئاسان نه‌بوو. بارام به دهسته‌کانی پلیکانه‌یه‌کی بۆ که‌یوان ساز ده‌کرد و یارمه‌تی سه‌رکه‌وتنی دهدا. به‌رووی ئه‌ودیویشدا دیسان بارام ده‌بوو به‌ پلیکانه، به‌لام ئه‌مجاره به‌ شانیه‌کانی. که‌یوان به‌ جوت لاق ده‌چوو سه‌ر شانی و له‌ کاتی‌کدا ده‌ستی به‌ دیواره‌که‌وه ده‌گرت، بارام ئارام ئارام داده‌نیشته، وه‌ها که‌ ئیتر ده‌یتوانی قاچ بخاته سه‌ر زه‌وی. ئه‌و رۆژه بارام شتیکی پی بوو. به‌ که‌یوانی گوتبوو که‌ له‌ هه‌وشه‌ی مه‌ده‌سه‌که‌ پیشانی دهدا. شتیکی که‌ لول کرابوو و له‌ گیرفانی خنپوو. سنیهریکیان دۆزییه‌وه. دانیشتن. هه‌وا ئه‌وه‌نده گه‌رم بوو که‌ چۆله‌که‌کانیش هه‌له‌نده‌فرین. ئه‌وسا بارام به‌ ئارامی کاغزه‌ لول کراوه‌که‌ی ده‌ره‌ینا. کردیه‌وه. گۆقاریکی بچوکی ره‌نگه‌ بیسته لاپه‌ره، که‌ وینه و ره‌سمی یه‌کجار جوان جوانی تێدا بوو. ئه‌و وینه ره‌نگیانه‌ی که‌ ته‌واو سه‌رنجراکیش بوون. گۆقاره‌که‌ چهند لاپه‌ره‌یه‌کی درابوو و شوین شوینی زه‌رده‌ه‌لنگه‌رابوو، به‌لام رووبه‌ری به‌رگی یه‌که‌می هه‌روا به‌ ساغی مابوووه، له‌سه‌ری نووسرابوو "کیهان بچه‌ها". له‌ لاپه‌ره‌کانی ناوه‌راستدا چیرۆکیکی وینه‌یی تێدابوو که‌ باسی که‌سیکی به‌ ناوی "تارزان" ده‌کرد. تارزان ته‌نیا به‌ شۆرتیکه‌وه و به‌ چه‌قویه‌ک به‌ که‌مه‌رییه‌وه له‌ ناو دارستانه‌ چره‌کاندا. چیرۆکه‌که‌یان خوینده‌وه، یه‌کجار به‌ لایانه‌وه خۆش بوو. که‌یوان که‌ "فۆته‌خه‌تینه" ی له‌ بیرچوو بووه‌وه، زوو زوو به‌ ده‌ست گۆقاره‌که‌ی به‌ لای خۆیدا راده‌کیشا بۆ ئه‌وه‌ی باشتر وینه‌کان ببینی. له‌ خوینده‌نه‌وه‌ی بوونه‌وه. هه‌ر دوو بیده‌نگ. هه‌وشی قوتابخانه‌که‌یش ئه‌مه‌رۆ گه‌لێک بیده‌نگ بوو. مندالی دیکه‌ نه‌ده‌ببیرا. که‌یوان په‌رسی که‌ بارام ئه‌مه‌ی چۆن ده‌ست که‌وتوه. بارام گوتی دویکه‌ له‌ کۆلانی نزیک باغی داربیه‌کان په‌یدای کردوه، له‌ سه‌ر زه‌وی که‌وتبوو. که‌یوان داوای کرد جاریکی دیکه‌ چیرۆکه‌که‌ بخویننه‌وه. خویندیانه‌وه به‌ تیر و پری جاریکی تر سه‌یری وینه‌کانیان کردوه. تارزان یه‌کجار

جوان و نازا دهینواند. پیاویک که دارستانی دهستمۆ دهکرد و به هاواریک هممو درنده و حیوان و نازمه‌کانی کۆده‌کردهوه. پیاویک که نهیدزانی سه‌رما، گه‌رما، باران، برسیه‌تی و ترس چیه و، هم‌میشه به‌تەنیا ده‌ژیا. ئەو پیاوه‌تەنیا‌یه‌ی که ههموان پیاویستیان پنی هه‌بوو. ئەو پیاوه‌ی دوژمنه‌کان یه‌کجار لئی ده‌ترسان و دۆسته‌کانیش یه‌کجار خۆشیان ده‌ویست. که‌یوان هه‌سته‌یه سه‌رپی. ماوه‌یه‌ک راه‌ستا. کتۆپر بیریکی به‌می‌شکیدا هات. به‌دیوی پشته‌وه‌ی بینای مه‌کتبه‌که‌دا گچکه‌باغیک هه‌بوو که مائی سه‌را‌یداری مه‌درسه‌که‌ش له‌تەنیش‌تیدا بوو. جاری وابوو له‌مال نه‌بوون. له‌م کاتانه‌دا منداله‌کان به‌ترس و حه‌زه‌روه‌ه روویان له‌باغه‌که‌ده‌کرد. ئەو باغه‌ی که‌داری میوه‌پیشی تیدا‌بوو. که‌یوان و بارام نارام به‌روه‌ه باغه‌که‌وه‌رئ که‌وتن. له‌سووچی بیناکه‌وه سه‌رته‌ها به‌جوانی له‌باغه‌که‌و خانووی سه‌را‌یداره‌که‌یان روانی. که‌سی لئ نه‌بوو. سه‌را‌یداره‌که‌که‌ پیاویکی پیری‌وو و له‌گه‌ل ژنه‌که‌ی و دوو کوری گه‌وره له‌م خانووه‌دا ده‌ژیان، له‌وئ نه‌بوو. بیریان کرده‌وه ره‌نگه‌هی گه‌رما بیته‌که‌به‌ده‌روه‌ه‌یه. به‌لام جاری واش بوو که‌له‌مال نه‌بوون. هاوین بوو و جاروبار به‌م لاولادا ده‌رویشتن. قه‌ده‌ریکی دی رامن. دلنیا له‌وه‌ی له‌ماله‌وه‌نین به‌روه‌ه باغه‌که‌وه‌رئ که‌وتن. بارام له‌که‌یوانی نه‌پرسی بۆچی ده‌بی واوه‌برۆن. له‌م کاتاندا پرسیار زۆر یارمه‌تی نادا. چوونه‌باغه‌که‌وه. لیره‌وه‌ده‌نگی سه‌یاره‌کانی سه‌رجاده‌که‌جوانتر ده‌هاته‌گوئ. درمخته‌میوه‌کان کورته‌بالا بوون و به‌راحتی ده‌ستیان ده‌گه‌یشتی. دارسیو و قوغ به‌لق و گه‌لا سه‌وز و گه‌شه‌کانیانه‌وه له‌ژیر تیشکی هه‌تاوی هاویندا. که‌یوان به‌بارامی گوت که‌له‌شوینی خۆی راه‌ستی. بارام راه‌ستا و ئەوسا که‌یوان لینگاو لینگ دوور که‌وته‌وه. دوو سئ مه‌تریک له‌ولاتره‌وه له‌تەنیش‌ت دار قوغ‌یکدا راه‌ستا. ئەوسا کراسه‌که‌ی دا‌که‌ند. دواتر ده‌ستی بۆ فۆته‌که‌ی برد، ویستی هه‌لی‌کیشی که‌له‌پر گری‌که‌ی کرایه‌وه و دا‌که‌وت. بارام

پیکه نین گرتی. که یوان به پهله فوته که ی کۆ کرده مو له خۆی ئالاندهوه. توره له رووداوه نهخوازراوه که، فوته که ی ئهمجاره توندتوند له که مەری گری دا. ئەوسا دەستی بۆ داوینی برد و فوته که ی کۆ کرده وه، وه ها که وه ک شور تیک بنوینی. ریک له تارزان دهچوو! به لام شتیکی که م بوو، چه قویهک! به خوشییه وه دهست که وتی ئاسان بوو. چیلکه یهک له لاره که وتبوو. دهستی برد، له ناوقه ددا شکاندی و له تیکی وه ک چه قویهک ی تارزان له که مەری، له بن فوته که خست، ئەوجار به چاوی پرسیار و شهوقه وه له بارامی روانی.

عهلی سه‌یزاده

عهلی سه‌یزاده‌پیش هه‌ر له‌م شاره‌ ده‌ژیا. مندالیکی چوارده‌ سالان، که له‌ هه‌موو مندالانی گه‌ره‌کی خوی گه‌وره‌تر بوو. نه‌ک له‌ ته‌مه‌ندا به‌لکو به‌ هه‌یکه‌لش. هه‌ر کلاسه‌ی به‌ دوو سال ته‌واو کره‌بوو، بویه‌ هه‌شتا هه‌ر له‌ قوناغی سه‌ره‌تاییدا بوو. هه‌میشه له‌ دوواوه‌ داده‌نیشت. نه‌ه‌نده له‌وانی دیکه به‌رزتره که به‌ راحت‌ی ده‌بینه‌ی. هه‌ر بویه کۆنترۆل‌کردنی بو مامۆستاکان ئاسانه، به‌لام ئیدی نه‌ه‌نده‌ش گه‌وره‌بووه که ترسی له‌ هه‌چ مامۆستایه‌ک نه‌ماوه. چی پئی خوش بی ده‌یکا و بویه هه‌میشه له‌ به‌رده‌م ژووری مودیر یان له‌ ده‌ره‌وه‌ی کلاسه‌که‌ی خوی که‌وتوو. مامۆستاکانیش تاقه‌تیا لئی نه‌ماوه. بی گومان نه‌م سال دوا سالی خویندنی ده‌بی!

عهلی سه‌یزاده نه‌گه‌رچی ته‌مه‌نیکی وای نیه، به‌لام هه‌موو خه‌لکی شار ده‌یناسن. شه‌ره‌کانی نیوان دایک و باوکی له‌ شاردای له‌ ناو خه‌لکیدا به‌ناوبانگن. که شه‌ریان ده‌بی باوکی تیر و پیر له‌ دایکی ده‌دا و که‌چی دواتر نه‌وه باوکیه‌تی که له‌

خانوه‌که وهدم‌ده‌که‌وئ و تا دووسئ شهو نایه‌ته‌وه! هه‌ندیک ده‌لین ده‌چئ بو مالی خزمه‌کانی له دیهات، هه‌ندیک ده‌لین ده‌چئ بو سه‌قز، هه‌ندیکیش ده‌لین له مزگه‌وت ده‌خه‌وئ. له‌م کاتانه‌دا عه‌لی سه‌یزاده له مال دینه‌ دهر، ده‌چته باغی داربیه‌کان و له‌وئ له گه‌ل سه‌گه‌کان ده‌بئ. جاری وایه سه‌گه‌کان که به پۆل له ته‌نیشته که‌لا‌وه‌یه‌کدا به یه‌که‌وه ده‌خه‌ون، عه‌لیش وه‌ک سه‌گی‌ک له ناو خویاندا قه‌بو‌ل ده‌که‌ن و جی‌گای ده‌که‌نه‌وه. نه‌ویش له ناویاندا وه‌ک سه‌گی‌ک ده‌خه‌وئ. له‌م کاتانه‌دا که‌س ناتوانئ عه‌لی له سه‌گه‌کانی جودا بکاته‌وه.

عه‌لی قاره‌مانی ناو مندالانه. نه‌و قاره‌مانه‌ی وا له سه‌گ ناترسئ و هه‌موو سه‌گه‌کان به قسه‌ی ده‌که‌ن. نه‌و قاره‌مانه‌ی به ئاسانی له کاتی شه‌ره گه‌وره‌کاندا سه‌گه‌کان کۆده‌کاته‌وهو به هه‌مان ئاسانیش له‌شکرکه‌شییان پنده‌کا. له کاتی له‌شکرکه‌شیه‌کاندا نه‌وه ته‌نیا نه‌و خۆیه‌تی که له پیشه‌وه، یان له ناو سه‌گه‌کاندا ری ده‌کا و هه‌نگاو به‌ره‌وپیش هه‌لدینئ. منداله‌کانی دیکه جورته‌تی شتی وایان نیه. هه‌میشه له قه‌راغ یان له دوا‌وه‌ن. هیچ که‌س نه‌یده‌زانی که کاتی شه‌ره‌سه‌گ که‌ی دیت. کتوپر، یان له گه‌ره‌که‌کانی تره‌وه ره‌وه سه‌گ له گه‌ل مندالی دیکه په‌یدا ده‌بوون، یان عه‌لی وه‌ک بلئی ئیله‌ه‌م‌یک پنی گه‌یشته‌بی، سه‌گه‌کانی کۆده‌کردنه‌وه و ده‌بیردن. عه‌لی به فیکه کۆی ده‌کردنه‌وه. به فیکه و مچه مچه سه‌گه‌کان به عه‌شقیکی سه‌یره‌وه سه‌یریان ده‌کرد، کلکه سووته‌یان ده‌کرد، گه‌ریک به ناو خویاندا ده‌که‌وته‌ جو‌له و نه‌وسا له گه‌لی وهریده‌که‌وته‌ن. ری‌ک وه‌ک شه‌ره‌کانی زه‌مانی قه‌دیم. هه‌موو که‌س ده‌یتوانی له چاوی عه‌لی و سه‌گه‌کانی ریزی پیشه‌وه‌دا بریسکه‌ی نازایه‌تی و به به‌ره‌وپیره‌وه‌چوونی رووداوه نه‌خوا‌زاره‌وه‌کان ببینئ.

به‌لام ته‌نیا نه‌مه نه‌بوو که ببووه هو‌ی ناوبانگی عه‌لی سه‌یزاده. عه‌لی هه‌روه‌ها قه‌ت له به‌ر سه‌گ هه‌لنده‌هات. له هیچ شه‌ره‌سه‌گی‌کدا له گه‌ره‌که‌کانی

دیکه لهو کاته‌یدا که سه‌گی دیکه هوروژمیان هیناوه، هه‌لنه‌هاتوو. ئهم راوستان و هه‌لنه‌هاتنه، سه‌گه هه‌لمه‌تبه‌ره‌کانی ده‌ترساند و رایده‌وه‌ستانن. به‌لام هه‌تا هه‌زیان تیا بوو له‌ه‌لی ده‌وه‌رین. هه‌لیش وه‌ک سه‌رکرده‌یه‌کی نازا به‌فیکه سه‌گه‌کانی خوی که دوچاره‌ی ترس و پاشه‌کشه‌هاتبوون کۆده‌کرده‌وه و فرمانی هه‌لمه‌تی دوباره‌ی ده‌دا. ئای که مندا‌لان چه‌ند به‌ریزه‌وه سه‌یری "هه‌لی" یان ده‌کرد. هه‌لی سه‌یزاده به‌راستی قاره‌مان بوو!

یه‌که‌م جار که باسی سه‌گی پادگان هاته‌گورئ، ئیواریه‌کی دره‌نگ وه‌خت بوو. باوکی هه‌لی تازه‌ه‌وی چه‌ند شه‌و بزربوون هاتبووه‌وه‌مال. که ده‌هاته‌وه سلّوی نه‌ده‌کرد. ه‌وی ئه‌وه‌ی له‌تاقه‌شیره‌ئای هه‌وشه‌که ده‌م و چاویکی ده‌شورد، جا چ‌زستان بایه‌ و چ‌هاوین، له‌هه‌وشه‌که داده‌نیشته، یاخود به‌پنوه‌راده‌وه‌ستا و جگه‌ره‌یه‌کی پینچ‌راه‌ی داده‌گیرساند و له‌بیده‌نگی و چاوه‌روانیه‌کی نه‌ینیدا به‌بای ده‌کرد. ئه‌و رۆژه‌به‌ده‌م کیشانی جگه‌روه‌ه‌ چه‌ند جار له‌هه‌لی روانی، له‌جل و به‌رگی کۆن و پیسی، له‌ده‌ست و ده‌م و چاوه‌نه‌شوردووه‌کانی. ئه‌وسا کتوپیر گوتی:

- "ئا وه‌ره‌رۆله، تا ئیره‌وه‌ره‌کارم پینته!"

هه‌لی به‌سه‌رسورماوییه‌وه سه‌یری کرد. قه‌ت ئاوا سه‌یری باوکی نه‌کردبوو. که‌واو پانتۆلیکی خه‌ت وردی کۆن به‌پشتینیکی ره‌شی ره‌نگ سواوه‌وه و به‌جامانه‌یه‌کی بی‌ته‌قیله‌وه. به‌ه‌دینه‌سه‌په‌که‌ی باوکی بۆ یه‌که‌م جار چۆریک هاته‌به‌رچاوی. سه‌پتر له‌جاران.

- "رۆله‌گیان ئه‌وه‌ پینته‌ده‌لیم، ئاگات له‌خۆت بپیت. خۆت له‌سه‌گه‌کانی پادگان ببویری. قه‌ت نه‌چی بۆ ئه‌وی. سه‌گی ئه‌وی فه‌رقیان هه‌یه. درن، یه‌کجار درن!"

هه‌لی که ئه‌مه‌ی بیسته‌گه‌ردنی کیشا. شه‌وتیک یاخود بریسه‌که‌یه‌که له‌چاویدا گه‌را. باوکی ئه‌مه‌ی نه‌بینی. سه‌گه‌کانی ئه‌و نازترین سه‌گه‌کانی ئهم‌شاره‌بوون. له‌

هیچ شوینیک سه‌گی هیچ گهرمکیک دهره‌قمتیان نه‌ده‌هاتن. به تایهت ئیستا که "بۆرۆر" ی هه‌یه. سه‌گیکی به‌رزی درشتی شیرئاسا که له هیچ شتیک ناسله‌میته‌وه. عه‌لی بزیه‌ک به ئاسته‌م به ئیوه‌کانیدا گوزره‌ی کرد.

- "سه‌گی ئه‌وئ فرقیان هه‌یه. خواردنیان باشتره. به‌رماوی سه‌ربازمه‌کان ده‌خۆن. سه‌ربازیش خواردنی له ئیمه‌و مانان باشتره. هیچ نه‌بئ روژی دوو جار خواردنی گهرم ده‌خۆن. جگه له‌وه باریان هیناون. سه‌گه‌کانیشیان به جوړیک سه‌ربازن! ده‌زانن ئه‌وئ پادگانه و ده‌بئ ته‌نیا بۆ ئه‌وانه‌ی بیته که له‌وین!

عه‌لی که له بن سینه‌ری گوئسبانه‌که‌دا به ئاسته‌م جیئ ده‌بووه به زحمه‌ت ده‌یتوانی خۆی له تیشکی گهرمی هه‌تاو ببویرئ، هه‌نگاوێک له باوکی هاته پیش. سه‌رتاپا گوئ بوو. باوکی هه‌ستی به سحری که‌لامی خۆی کرد. د‌ئلیا له‌وه‌ی که به درێژمدانی قسه‌کانی ده‌توانی کوره‌که‌ی به قه‌ناعه‌ت بگه‌یه‌نی، سه‌رمدای بۆ ساتیک ونبووی قسه‌کانی دوزبیه‌وه گوئی:

- "به روژدا ده‌یانبه‌ستنه‌وه له ژووری تاریکیان ده‌کهن، ته‌نیا به شه‌ودا به‌ره‌لایان ده‌کهن. سه‌گه‌کانیان روژ نابینن. ره‌نگه ته‌نیا به مندالی زانیبیتیان که هه‌تاو و رووناکایی چیه، ئیستا نازانن. شه‌ویش هه‌موو گیانله‌به‌ریک ته‌نانه‌ت ئینسانیش ترسی له خۆی هه‌یه و هه‌ستیارتر و درتره، ... من پیم وایه چیتر سه‌گ نین، گورگن!"

عه‌لی ئه‌و عه‌سره زووتر له جاران چووه ده‌ر. یه‌که‌وراست به‌رمو باغی داربیه‌کان. دنیا یه‌کجار گهرم بوو. له باغه‌که مندال چیه به ده‌روه نه‌بوو. گهرمه‌کانیش خه‌ریکی هه‌سانه‌وه بوون. سه‌گه‌کان له تاو گهرما ته‌واو خۆیان له بن دیواره‌کان خزانده‌بوو و خۆیان فینک ده‌کرده‌وه. به بینینی عه‌لی به ئاسته‌م جو‌له‌یه‌کیان تیکه‌وت. به‌لام هه‌وا له‌وه گهرمتر بوو که بویرن بیزوین، یاخود تا‌قه‌تی

بزوانیان هه‌بئ. عه‌لی ئه‌مه‌رۆ هه‌چئ پئ نه‌بوو. هه‌مه‌یشه که ده‌هات بۆلایان هه‌وئێ ده‌دا له‌ تاچه قه‌سابخانه‌ی شار ئه‌سه‌که‌کانیان بۆ کۆ بکاته‌وه‌و بۆیان به‌هه‌نئ. تووره‌که‌یه‌ک که چه‌وری و خوئین و تووکی حه‌یوانی سه‌ره‌براو، ره‌نگی بزرکانده‌بوو، که‌سه‌ی راگواستنی ئه‌سه‌که‌کان بوو. عه‌لی له‌ به‌رده‌میان له‌ ژیر ته‌شکی تاچه‌ت پرۆکه‌ئێ هه‌تاودا دانه‌شت. قه‌ت ئاوا سه‌یری سه‌گه‌کانی نه‌کردبوو. وه‌ک بۆئێ ئه‌وانه‌ش ئه‌مه‌یان ده‌زانئ. سه‌گه‌کان، نه‌یگیان ده‌دزییه‌وه. عه‌لی له‌ تاکه تاکه‌یانی رووانئ. راحت به‌یست دانه‌ ده‌بوون. له‌ چاوی مه‌زلۆمیان، له‌ په‌ستیان، له‌ زمانی ده‌رکشاوهمیان، له‌ قاچی بره‌نداری "شه‌یره" که له‌ دوا شه‌ره سه‌گدا به‌ سه‌ختی بره‌ندار بوو. له‌ له‌شی رووته‌له‌ و لاوازیان. عه‌لی ده‌بزانئ که بره‌سین. ده‌بزانئ که قه‌ت تیر ناخۆن. بۆیه زۆر خه‌یرایش له‌ کاتی شه‌ردا ماندوو ده‌بوون. هه‌ستا سه‌ره‌پئ. که‌مه‌یک ئه‌م سه‌راوسه‌ری کرد. حه‌زی کرد په‌یان بۆ له‌وه‌ی له‌ روژئاوای شار، له‌وه‌ شوئنه‌یدا شار ده‌گاته‌ کۆتایه‌که‌کانی خۆی، شوئنه‌یک هه‌یه که سه‌گه‌کانی فه‌رقیان هه‌یه. لێره‌دا کتوپر هه‌ر له‌خۆوه ره‌قیکی سه‌هر به‌رامبه‌ر به‌ سه‌گه‌کانی پادگان سه‌رتاپای داگرت. ره‌قی له‌ تیر و ته‌سه‌لیانی بوو. ره‌ق له‌وه‌ی له‌وه‌دیو تیل دروه‌که‌نه‌وه‌ ده‌ژین و ته‌نیا به‌ شه‌و ئه‌م ده‌ی ده‌که‌ون. ئه‌و سه‌گانه‌ی وا قه‌ت گه‌رمایان نه‌ده‌بوو و ئاره‌قه‌یان نه‌ده‌کرده‌وه. راوه‌ستا. ده‌سان سه‌گه‌کانی خۆی به‌ نه‌یگا به‌سه‌رکرده‌وه. به‌ریاری دا. ئه‌مه‌شه‌و ده‌چوو بۆ پادگان. ده‌با به‌که‌جار بۆ هه‌مه‌یشه رووی که‌م کردبان.

هه‌شتا هه‌وا ته‌واو تاریکی نه‌کردبوو که له‌ گه‌ل منداڵانی گه‌ره‌ک سه‌گه‌کانی کۆکرده‌وه. سه‌گه‌کان نه‌یگا و ئاکاری عه‌لییان ده‌ناسئ. ده‌یانزانی که ئه‌مه‌شه‌و ده‌بزوئین. له‌م کاتانه‌دا زیاتر له‌ یه‌کتر نه‌زیک ده‌که‌وته‌وه‌و زیاتر به‌ په‌روه راده‌وه‌ستان. که وه‌رێکه‌وته‌ن، هه‌تاو به‌ دواته‌شکی به‌ نووکی داربه‌یه‌کاندا ده‌خشاو دوا گوته‌که‌کانی

ئهو رۆژهی به گویدا ده‌چرپاندن. ریگا کهمیک دور بوو. رهوه سهگ و رهوه مندال به ههس کوپیه‌کدا گوزهریان ده‌کرد، هه‌رای ده‌نایه‌وه. سوپا له کۆلان‌هکان گوزه‌را، شه‌قامیکی تئیه‌راند و به سه‌ر پردیکی گچکه‌ی سه‌رروباریکی گچکه‌شدا په‌رییه‌وه. دنیا ئیدی تاریک بووبوو که گه‌یشتنه پادگان. عه‌لی له‌وه پێش نه‌هاتبووه ئیره. بو‌خۆیشی نازانی بو. هه‌میشه شتیک له‌ ده‌روونه‌وه به بی‌ویستی خۆی به‌ری ده‌گرت. ره‌نگه هۆکاره‌که‌ی نه‌وه بوو که رقی له‌ تیل دروو بوو. به‌ مندالی جاریکیان به سه‌ر تیل درودا کهوتیوو و هه‌موو به‌ده‌نی زۆر خراب بریندار بووبوو. جی برینه‌کانی یه‌کجار ناخۆش بوو. یان ره‌نگه نه‌وه‌ی که ئینر لیره مافی نه‌وت نه‌بوو زیاتر به‌ره‌پێش برۆیت. لیره شتیک رایده‌گرتی. عه‌لی رقی له‌م راگرتنه‌بوو. جگه له‌وه، له‌ ده‌روونه‌وه شتیک پئی ده‌گوت که باوکی کاتیک له‌ مال ده‌تۆی، له‌ یه‌کیک له‌ مزگه‌وته‌کانی قه‌راغ ئه‌م پادگانیه‌. بۆیان باس کردبوو. باوه‌ری نه‌بوو به‌وه‌ی که باوکی روو له‌ شوینی دیکه ده‌کا. شوینی دیکه پاره و پولی ده‌ویست.

که دواکۆلانیان تئیه‌راند، ئه‌گه‌رچی شه‌و بوو به‌لام عه‌لی به‌ جوانی هه‌ستی به‌ ده‌شتی پان و به‌رینی سه‌ربازخانه‌که کرد. هه‌وایه‌کی فینکی خۆش له‌ویوه به‌رمو ناو شار هه‌لیکردبوو. ئه‌م هه‌وا فینکه گرژی جه‌سته‌ی بۆ ماوه‌یه‌ک کوشت. بۆ یه‌که‌م جار هه‌ستیکی دیکه لیره و سه‌بارت به‌ ئیره رووی له‌ عه‌لی کرد. پئی سه‌یر بوو. له‌ به‌ر خۆیه‌وه گوتی: "شه‌وی ئیبه‌ ده‌بی!" له‌ دواکۆلانه‌وه تا تیل دروه‌کان مه‌ودایه‌کی به‌رچاو بوو. عه‌لی سوپاکه‌ی راهه‌ستان. له‌وه‌به‌ر، له‌ ناوتارمایی ئهو ده‌شته‌ کاکێ به‌کاکیه‌وه عه‌لی هه‌چ شتیکێ نه‌ده‌دی. ده‌با ته‌نیا چاوه‌ڕێی چه‌په و وه‌رینی سه‌گی کردبا. که‌میک چاوه‌روان مایه‌وه، به‌لام هه‌چ ده‌نگ و ره‌نگیک نه‌بوو. ئه‌وسا به‌ ئارامی به‌رمو پێش جۆلان. وه‌ها که دواکۆلانی شار وه‌ک

ده‌شەهەمی پادگان بزر بوو. شوپنیک له نیوان دوو تارمایدا. منداڵه‌کان ترسان. هەندیکیان بەرمو کۆلانه‌که‌ بایان دایه‌وه. هەندیکی دیکه‌شیان ته‌واو خۆیان له‌ عەلی نزیک کرده‌وه. "بۆربۆر" خۆی له‌ عەلی خشاندا. ئەوسا گەردنی پتر کیشاو چەند هەنگاوێک بەرمو پیش غاری دا. هەر له‌و کاتەدا دەنگی پێی ره‌وه‌یه‌ک هاته‌ گۆی که‌ غاری ده‌دا. دەنگی هەناسه‌. ئەمه‌ و کتوپر دەنگی وه‌رینی ئەو سه‌گه‌ توورانه‌ی که‌ له‌ ناو تاریکیه‌وه‌ جه‌سته‌یان وه‌ک سپیه‌کی خه‌وناوی ده‌رکه‌وتن. عەلی بۆ یه‌که‌م جار هەنگاوێکی بەره‌ودوا نا. به‌لام چیدی ده‌رفه‌ت نه‌ما‌بوو. سه‌گه‌کان به‌ یه‌ک‌دا هه‌ڵپژان.

شانازی

ره‌سول بالابه‌رز ئیستا ئیتر زیاتر له جاران هه‌زی به‌ خۆیه‌تی. ئه‌گه‌ر نه‌ له ناو شار، به‌لام لانیکه‌م له‌ گه‌ره‌کی سه‌روو، نه‌م یه‌که‌م که‌سه‌ که‌ ته‌له‌فزیونی ک‌ریوه‌. گه‌ره‌کی سه‌روو له‌ گه‌ره‌کی خواروو ده‌وله‌مه‌ندی زۆرت‌ر تێدایه‌، که‌چی که‌سیان ته‌له‌فزیونی هه‌یشتا نه‌ک‌ریوه‌. ره‌سول رقی له‌و حاجیه‌ که‌شیه‌ زله‌ له‌سه‌رانه‌یه‌ که‌ رۆژ تا ئیواره‌ له‌ دوو‌کانه‌کانیادا داده‌نیشن و وه‌ک گورگی ناو کون له‌ نیچیری ریواران ده‌روانن، به‌ بی ئه‌وه‌ی له‌و دیوی دوکانه‌که‌یان و مشت‌ه‌ریه‌کانیانه‌وه‌ شتیکی دیکه‌ ببینن. پنی سه‌یره‌ که‌ ئه‌م شاره‌ دوا‌ی "که‌شفی حجاب" هه‌یشتا ژنه‌کانیان جل و به‌رگی مۆده‌ له‌به‌رناکه‌ن و پیاوه‌کانیان به‌ که‌واوپانتۆله‌وه‌ دین و ده‌چن. هه‌میشه‌ له‌م باره‌یه‌وه‌ حکومه‌تی له‌ به‌رخۆیه‌وه‌ سه‌رکۆنه‌ ده‌کرد، به‌لام زۆر خیرایش به‌و ئاکامه‌ ده‌گه‌یشت که‌ گۆران کاتی ده‌وی. جاریکیان له‌به‌رخۆیه‌وه‌ گوتی: "ره‌نگه‌ شاره‌

سنوورییه‌کان قەت نەگۆردرین، یان رەنگە دوای هەموو شارەکانی دیکە بگۆردرین." چەند جارێک کە بۆ سەردان چوو بوو لای رەیس شارەبانی و ئەم مەسەلەیهی لا باس کردبوو، بەم هیوایهی کە شارەبانی ناچار بکا وەک زەمانی رەزاشا بە زۆر خەڵکی ناچار بە گۆرینی جل و بەرگەکانیان بکەن؛ بەلام رەیس شارەبانی تەنیا سەیری رەسوڵ بالابەرز کردبوو. ئەوسا بە دەنگی بەرز داوای چایی کردبوو، دەنگێک کە رەسوڵ تەواو لە لای وەک سوکایەتی دەهاتە بەرچاو. رەسوڵ لە رفا چاییه‌کهی نەخواردبوو. لە کاتی خواحافیزی کردنیشدا بە پێچهوانەی جارێک لە ناو درگاگەوه جارێکی تر خواحافیزییه‌کهی دووپات نەکردبوو. سەرۆکی شارەبانی لە گەڵ بنەماله‌کهی لە کۆلانیکی قەدییمی شادا دەژیان،... لە ناو خەڵکیدا. جا چلۆن دەیتوانی زۆر لەو خەڵکە بکا! ژنی خاوەن ماله‌کهی نەبایه، ژنه‌کهی لەم شارەدا لە بی تاقەتیدا شتیت دەبوو. دراوسێکان یه‌کجار ریزیان دەگرت. نەیانده‌نشت ژنه‌کهی بۆ هیچ شتیکی پەکی بکەویت. جگه‌ لەمه "کەشفی حجاب" باسێکی یه‌کجار کۆن بوو. هی لانیکه‌م پەنجای ساڵ لەمه پێش. پێی سەیربوو رەسوڵ بالابەرز هێشتا بەم باس و خواسانه‌وه مەشغوله. بەلام رەسوڵی خوش دەویست. بە پیاویکی سادە لە قەڵەم دەدا کە نازاری بۆ کەس نەبوو. لەو پیاوانە لە تا ئەمری پێ نەکرابا، هیچ شتیکی نەدەکرد. سەرۆکی شارەبانی تەنانەت پێی وابوو کە رەسوڵ ئەگەر دەستووریشی پێ درابا، هێشتا هیچی لە دەست نەدەهات. جاری وابوو لە دڵه‌وه بەزەمی بە داموویی ئەم پیاوه‌ ده‌هات. پێی خوش بوو رەسوڵ سەردانی دەکرد. ئارام دادەنیشت و بە وردی گۆیی لە قەسەکانی دەگرت. لە خەونەکانی رەسوڵ دا نوقم دەبوو. بۆ ئەو رەسوڵ چەندە لە رابردوودا بوو، هەر ئەوەندەش لە داهاوتوودا. لە عەشقی ئەو بۆ رەزاشا سەری سوور دەما. ئەو پیاوه‌ی وا خاوەنی بنەماله‌یه‌کی باش و کار و ژیاڵیکی باشیش بوو، لە خۆوه بە هۆی

پیاویکه‌وه که له میژبوو مردبوو، ده‌روونی خۆی یه‌کجار ئالۆز کردبوو. سه‌رۆک، پان نه‌یده‌وێرا یاخود حمزی نه‌ده‌کرد سه‌ری ئهم باسه‌ لای ره‌سوڵ بکاته‌وه. ده‌یزانی که ره‌سوڵ سه‌ری به‌ هیچ شوینیکه‌وه نه‌یه و له‌وه که‌سانه‌ نه‌یه پیاو لێیان بترسێ، به‌لام شتی‌ک له‌ ده‌روونه‌وه پێی ده‌گوت که ورد و له‌سه‌رمخۆ هه‌نگاو هه‌لێنی. کێ چو‌زانی قسه‌ چۆن دێت و ده‌روات! وشه‌کان هه‌ر ئه‌وه‌نده‌یه له‌ دم ترازان، ئیدی که‌س خاوه‌نیان نه‌یه. هه‌موو که‌س ده‌توانێ کۆیان بکاته‌وه‌و له‌ گیرفانی خۆی هاوێ. بۆ سه‌رۆک ئه‌وه‌ گرینگ بوو له‌ شاریکدا ده‌ژیا که‌ کێشه‌یه‌کی وه‌های تێدا نه‌بوو و روژمه‌کان زۆر هه‌یمانه‌ و نارام و ناسایی یه‌ک به‌ دوای یه‌کدا تێده‌په‌ڕین. سه‌ری‌ک نه‌یه‌شت، بۆ په‌ڕۆی لێ ده‌به‌ستی! هه‌موو جاری‌ک که‌ راپۆرتی خۆی ره‌وانه‌ی سه‌ر مه‌وه‌ ده‌کرد، به‌ هه‌ستیکه‌ی له‌خۆباییه‌وه‌ که‌ له‌ ره‌زایه‌ت‌وه‌ ده‌هاته‌ ده‌ری، کارمه‌کی ئه‌نجام ده‌دا. له‌م کاتانه‌دا له‌ به‌ر په‌نجه‌ره‌ی ژووری کارمه‌کی‌دا راده‌وستا و، تێر و په‌ر سه‌یری کێمه‌که‌ی به‌رامبه‌ر و خانوومه‌کان و سه‌ر شه‌قامه‌که‌ی ده‌کرد. له‌ دله‌وه‌ سوپاسی بۆ خه‌لکی بیوه‌ی ئێره‌ی ده‌نارد. ئه‌و خه‌لکه‌ی وا به‌ جوانی ریژی ئه‌و هه‌تاوه‌ گه‌شه‌یان ده‌گرت که‌ به‌ سه‌ر ئاسمانی شاره‌وه‌ ده‌ده‌ره‌وشایه‌وه‌. سه‌رۆک پێی وابوو ئه‌م هه‌تاو و ئاسمانه‌ هه‌موو که‌س نارام ده‌کاته‌وه‌، ته‌نانه‌ت ده‌روونی ئالۆزی ره‌سوڵ بالابه‌رزیش.

ره‌سوڵ، چه‌ند روژیک له‌ زه‌ماوه‌نده‌که‌ی نه‌گوزه‌ره‌ابوو که‌ هه‌ولێ ئه‌وه‌ی دابوو هه‌موو وێنه‌ هه‌لواسراوه‌کانی ناو ژوورمه‌که‌ی بۆ سه‌له‌ته‌نی ژنی شی بکاته‌وه‌. باسی میژوو و روژگارانی زوو. یه‌کی‌ک له‌ وێنه‌کان، وێنه‌یه‌کی له‌ که‌مه‌به‌ره‌وژووری ره‌زا شا بوو به‌ جل و به‌رگی سه‌ربازی و کلاویکی سه‌یر به‌ سه‌ریه‌وه‌. ره‌زا شا ئه‌گه‌رچی له‌م وێنه‌یه‌دا په‌ر ده‌ینواند، به‌لام مه‌حه‌کم و به‌ریارده‌رانه‌ ده‌هاته‌ به‌رچاو. چاوه‌کانی ده‌لێی له‌ بینه‌ریان ده‌روانی و نه‌یانده‌روانی. نیگا‌کانی

تیده‌په‌پرین، به‌لام له توه. سمیله سببیه قنچ و بابر مکانی نه‌ه‌نده‌ی دیکه ئه‌م سیمایه‌ی پیاوانه‌تر دهنواند. زنجیریک به سهر شانی چه‌پیدا و نه‌واریکه سپی له قوماش به سهر شانی راستیدا په‌کتریان له سهر سینگی پانی ده‌قرتاند. ئه‌و سینگه‌ی وا پری میدالیای جۆراوجۆر بوو. ره‌سول که هاته باسی میدالیاکان، که‌وته باسی شه‌ر مکانی سه‌رده‌می ره‌زاشا. ئه‌و شه‌رانه‌ی وا یاغی و حوکمداره ناوچه‌یه‌کانی له ولات بو همیشه کۆکرده‌وو، کۆتایی به ده‌سه‌لاتی پاشاگه‌ردانانه‌ی ئه‌وان هینابوو. ره‌سول ته‌عبیری خۆی بو ئه‌م میدالیایانه هه‌بوو. ئه‌و ته‌عبیرانه‌ی که ئه‌م‌رۆش له لای ژنه‌که‌ی دووپاتی ده‌کردنه‌وه. ده‌یگوت:

- "ئه‌م میدالیایانه به‌ره‌می چوار شه‌ری گه‌وره‌ن. ئه‌و شه‌رانه‌ی که چارنه‌وسی ولاتی گۆری و ئیمه‌ی کرد به ولاتیک وهک ولاتانی ئوروپایی. میدالیای په‌که‌م، به‌ره‌می سه‌رکوتی شیخ خه‌زه‌لی فیودال و عه‌شیرت باز، میدالیای دووه‌م، کۆتایی هینان به ده‌سه‌لاتی میرزا کووچکی جه‌نگه‌لی که به فیتی رووسه سووره‌کان حکومه‌تی بو خۆی دروست کردبوو، میدالیای سێهه‌م، به‌ره‌می سه‌رکوتی خیابانی نازاوه‌گێر و سه‌ره‌نجام میدالیای چواره‌م هی سه‌رکوتی سه‌مکۆی کۆنه‌په‌رستی ئالانچیه‌ه."

سه‌لته‌ن که سه‌ری له‌م قسانه سوورما‌بوو و تییان نه‌ده‌گه‌یشته، ته‌نیا سه‌یری ده‌کرد و هه‌ولێ ده‌دا و نیشان بدا که قسه‌کان وه‌رده‌گرێ. سه‌لته‌ن که تاقه کلاسیک چیه‌ه ده‌رسی نه‌خویندبوو و به نه‌خوینده‌واری گه‌وره بووبوو، له به‌رامبه‌ر ئه‌م قسانه‌دا هه‌ستی به لاوازییه‌کی په‌کجار گه‌وره ده‌کرد. هه‌سته‌تیکه وهک ته‌ریق بوونه‌وه سه‌رتاپای له‌شی داگرتبوو.

له ره‌سمی دووه‌مه‌دا کۆمه‌لێکی زۆر سه‌رباز ده‌بینران که ته‌فنگ به ده‌ست راوه‌ستا‌بوون و سێ که‌س که په‌کیان ره‌زاشا بوو، به به‌رده‌میاندا خه‌ریکی تێپه‌رین

بوون. لئیردا ره‌سول بالابهرز به هه‌ردو ده‌ستی به‌خه‌ی کۆته‌که‌ی خۆی گرت و
دوای گه‌روو سافکردن گوتی:

- "نمه‌یه‌که‌م سوپای نوئ و مودیرنی ئیرانه. سوپا به مانای ولاته. به بی
سوپا هیچ ده‌وله‌تیک مانای نیه. ره‌زاشا و هک ریبه‌ریکی گه‌وره له‌مه‌گه‌یشته و هه‌ر
بۆیه گرینگیه‌کی به‌کجاری به سوپا دا."

سه‌لته‌ن زیاتر له وینه‌که وردبوویه‌وه. پنی سه‌یر بوو که بۆچی ده‌بی
ئه‌وه‌موو خه‌لکه له به‌ر سی نه‌فه‌ردا ئاوا ره‌ق و ته‌ق راوه‌ستن. هه‌وایی دا به
ئه‌زمونی خۆی لیک بداته‌وه. بی‌ری مائی خۆیان که‌مه‌ته‌وه کاتیک باوکی ده‌هاته‌وه،
له‌به‌ری هه‌لده‌ستان. زانی ئه‌مه‌ش جو‌ریک ریزلیگرتته. ره‌سول که ته‌واو چوو بووه
جیهانی خۆیه‌وه، درێژه‌ی به‌قه‌سه‌کانی دا:

- "بۆ ئه‌وه‌ی بنه‌ماله‌یه‌کی خۆشه‌خت بین، ده‌بی بزانی له چ ولاتیک ده‌ژین.
ده‌بی له میژوومان ناگادار بین. هه‌ک ده‌لین رابردو رووناکی به‌خشی رینگای
داهاتووه! ده‌بی بزانی ئیستا که من و تو ئاوا به‌دور له هه‌ر چه‌شنه‌مترسییه‌ک
ده‌ژین، چه‌قارمانه‌تیه‌ک له پشیتیدا راوه‌ستوه. پیاویکی هه‌ک ئه‌م و به‌هه‌زاران
قارمان و پیاوی دیکه‌ی ئازا، ژیان و سه‌رومائی خۆیان له‌م پیناوه‌دا دانه‌وه. ئه‌وان
ئه‌مه‌یان کرد بۆ ئه‌وه‌ی ئیمه‌ خۆشه‌خت بین، ئیمه‌یش ده‌بی ئه‌وان له‌بیر نه‌که‌ین. جا
له‌به‌ر ئه‌مه‌یه‌ من ئه‌م وینانه هه‌میشه له‌گه‌ل خۆم هه‌لده‌گرم و له‌دیواری ماله‌که‌می
ده‌دم. لئیره‌وه هه‌روه‌ها تیده‌گه‌م که ده‌بی بزانه‌م نیش و هه‌ک ئه‌وان ئه‌رکیکم له
سه‌رشانه، ئه‌رکی پاراستنی ولات و خۆشگوزمه‌رانییه‌که‌ی!"

سه‌لته‌ن کتوپر بی‌ری کرده‌وه ئه‌و مه‌نجه‌له‌ ئاوه‌ی له‌حه‌وشه‌ سه‌ر ناگری
خستبوو، ئیستا ئیتر ئاوی تیا نه‌ماوه‌و جل شورده‌نه‌که‌ی په‌کی ده‌که‌وئ. ره‌سول
خه‌ریک بوو له‌ درێژه‌دا باسی ئه‌وه‌ بکا چلۆن ره‌زاشا له‌که‌سیکی گومناو و

نه‌ناسیاوه‌وه به پاشایه‌تی و لاتیک‌ی گه‌وره‌ی وه‌ک ئیران گه‌یشت، که سه‌لته‌ن به په‌له و خیرا به بی هیچ ناگادار کردنه‌وه‌یه‌ک دهر په‌رییه دهره‌وه. ره‌سول له پشت په‌نجه‌ر مه‌کوه ناگای لی بوو چلۆن سه‌لته‌ن به په‌رۆشه‌وه دار و چیلکه‌ی تری به دم ناور مه‌کوه داو چلۆن به ته‌نه‌که، ناوی دیکه‌ی کرده ناو مه‌نجه‌له‌که‌وه. ره‌سول له به‌رخویه‌وه بیرى کرده‌وه که "مروّقه گه‌وره‌کانی میژوو هه‌میشه به نه‌ناسیاوی بوو خه‌لکی دهمینه‌وه!"

دیسان هه‌ر له یه‌که‌م روژه‌کانی دواى زه‌ماونده‌که‌ی بوو که ره‌سول بیرى له‌وه کردبووه‌وه وه‌ک یه‌که‌م بنه‌ماله‌ی ناو نه‌م شاره بچووه‌که "که‌شفی حجاب" بکا و سه‌لته‌نی ژنی بگورئ. بویه زور خیرا و به په‌له چووبوو بوو سه‌فه‌ر و له گه‌ل خوی کلایکی ژنانه‌ی فه‌رنه‌گی، پالتویه‌کی دریز، هه‌روه‌ها دامه‌ن و بلوزیکى له گه‌ل خوی هینابوووه‌وه. سه‌لته‌ن به بینینی دیارییه‌کان یه‌کجار خوشحال بووبوو، به‌لام دواى نه‌وه‌ی زانی چیبیه، ته‌واو په‌شوکا. ره‌سول سه‌ره‌تا ویستی به لیکدانه‌وه‌ی نه‌و وینه‌یه‌ی به دیواره‌که‌وه بوو و تیتیدا ژنی ره‌زاشا به پالتویه‌کی دریزه‌وه له ناو سه‌یاره‌یکدا ده‌ستی له خه‌لکی راده‌ه‌شانده، وره بداته به‌ر ژنه‌که‌ی. ره‌سول باسی دوکه‌وتوویی ژنانه‌ی نه‌و سه‌رده‌مه‌ی کرد. نه‌و ژنانه‌ی ته‌نیا له ماله‌وه بوون و دهره‌فت و ریگای چوونه دهره‌وه‌یه‌ن نه‌ده‌درایه. نه‌و ژنانه‌ی که ته‌نیا بوو ناو مال دروست کرابوون. سه‌لته‌ن نه‌مه‌جاره هه‌لنه‌ستایه سه‌رپێ بوو نه‌وه‌ی له نزیکه‌وه هه‌م سه‌یری وینه‌که بکا و هه‌م گوئ له میرده عه‌جاییه‌که‌ی راگرئ. ته‌نیا به دانیشه‌نه‌وه له کاتیکدا له‌م دیارییه سه‌یره‌نه‌ی دهره‌وانی، به‌و ناگامه گه‌یشت گه‌ر ناگای له خوی و مال و حالئ نه‌بی و فه‌رئیکى بوو نه‌کا، ده‌بن به قه‌شمه‌جاری خه‌لکی. به وردی له میرده‌که‌ی رووانی، له بالای به‌رزى، له شیوه‌ی قسه‌کردنی به‌رز و مه‌حه‌که‌م و یه‌کجار پیاوانه‌ی. له شانی راستی که هه‌میشه ته‌که‌نیکى به ئاسته‌می خۆبه‌خزی تیا

بوو. وهک بلئی شتیک میرده‌که‌ی ئمزبیهت ده‌کا. شتیک وهک میرووله که به ناو شاندا سهرده‌که‌وئ و تۆیش دهر‌فه‌تی ئه‌وه‌ت نیه که جل و به‌رگه‌که‌ت داکه‌نیت و میرووله‌که له کۆل خۆت که‌یه‌توه. یان ره‌نگه شوینه‌که‌ی، شوینی خۆ روت کردنه‌وه نیه. ته‌کانیک وهک ده‌سپیکردنی کاریکی گه‌وره که قه‌ت ده‌ست پیناکری. سه‌لته‌ن نازانی بو، به‌لام کتوپر هه‌ستیکی به‌زه‌یی سه‌یر به‌رامبه‌ر به‌ میرده‌که‌ی دایگرتبوو. زانی گه‌ر ناگای لی نه‌بی، به‌وه نیه بالای به‌رز و ده‌نگی یه‌کجار ئیرانه‌یه، به‌لام یه‌کجار داماو و ئه‌م داماو‌یه‌ی کاری ده‌داته ده‌ست. هه‌ر ئه‌و رۆژه به‌ ده‌م ده‌ست لیدانی به‌رده‌وام و نه‌خوازوانه‌ی شه‌بقه ژنانه فه‌ره‌نگیه‌که‌یه‌وه، بریاری دا کۆتایی به‌م شو‌وازه له ماله‌که‌یدا بینئ. به‌لام خیرا و ده‌سته‌جی ئه‌مه‌ی نه‌کرد، راه‌ستا تا یه‌که‌م مندالیان پی بنیته دنیاوه.

شتیک که دوا‌ی ماوه‌یه‌ک سه‌رنجی سه‌لته‌نی راکیشا، ئه‌وه بوو که میرده‌که‌ی یه‌کجار شه‌رم بوو. ئه‌وه‌نده شه‌رم که جاری وابوو ترسنوکی ده‌نواد. هه‌ستی ده‌کرد له ئیوان بالای به‌رز و قه‌لافه‌تی پیاوانه و یه‌کجار سامبه‌خشینه‌ری ره‌سو‌ل و دل و ده‌روون و رۆحیاتی، جیاوازییه‌کی فراوان هه‌یه. خه‌لکی ئه‌مه‌یان نه‌ده‌زانی، چونکه ره‌سو‌ل زۆر تیکه‌ل به‌ خه‌لکی نه‌ده‌بوو و له گه‌لیان نه‌ده‌دوا. سه‌لته‌ن، هه‌م له‌م حاله‌ته ترسا و هه‌م به‌ غه‌نیمه‌تی زانی. به‌ غه‌نیمه‌تی زانی چونکه ده‌بووه هۆی ئه‌وه‌ی خه‌لکی قه‌ت میرده‌که‌ی نه‌ناسن و، لئی ده‌ترسا چونکه پینی وابوو سه‌ره‌نجام رۆژیک دهرده‌که‌وئ و راستی بو خه‌لکی ئاشکرا ده‌بی. جا دره‌نگ و زوو که‌وتبوو.

سه‌لته‌ن دوا‌ی قسه‌کانی میرده‌که‌ی، به‌ ئارامی جل و به‌رگه نو‌یه‌کانی پینچابووه‌وه له یه‌غانه جوان و قه‌دیمییه‌که‌ی خنپوو. بو ئه‌وه‌ی به‌ بۆن خوشی به‌میننه‌وه ده‌ستی زه‌مه‌ن به‌دبۆنیان نه‌کا، گو‌له می‌خه‌کیشی تپوه پینچابوون. ئیدی ته‌نیا

به ریکهوت نه‌بایه سه‌ری ئه‌م جل و به‌رگانه‌ی نه‌ده‌دایه‌وه. ره‌سول بآلابه‌رزیش دوا‌ی ئه‌و رۆژه ئیتر قه‌ت باسی جلی مؤدیرنی نه‌کرده‌وه. جل و به‌رگه‌مکان که تۆزی ریگیان به‌ ئاسته‌م لئ نیشتبوو، هه‌ر به‌م تۆزه‌وه چۆنه‌ خه‌ریکی چه‌ندین و چه‌ندین ساله‌وه. سه‌لتنه‌ن هه‌ر به‌مه‌ ره‌زایه‌تی نه‌دا. دوا‌ی چه‌ند مانگ که بوون به‌ خاوه‌نی یه‌که‌م مندالیان، ئه‌م‌نده‌ی پئی نه‌چوو رۆژیک له‌ کاتی هاتنه‌وه‌ مآلدا ره‌سول بینی که وینه‌کانی چیدیکه به‌ دیواره‌مکانه‌وه نه‌مان. سه‌ره‌تا به‌ قه‌لافه‌تی به‌رز و هه‌یکه‌لی گه‌وره‌یه‌وه ماوه‌یه‌ک له‌ ناو ژووره‌که‌دا راوه‌ستابوو. ده‌یزانی که ره‌زاشا له‌ به‌رامبه‌ر تۆره‌بوونه‌کانی ژنی یه‌که‌مه‌یدا گه‌لنیک به‌ حه‌سه‌له‌ بووه. پیاویکی گه‌وره‌ که خۆی به‌ شتی بچوکه‌وه خه‌ریک نه‌ده‌کرد. به‌لام ره‌سول ئیستا باش ده‌یزانی که بوونی وه‌ها که‌ستیک له‌ مآلدا یانی چی. ره‌سول بیری له‌ شه‌ره‌گه‌وره‌کانی ره‌زاشا له‌ ده‌ره‌وه‌ی مآلدا کرده‌وه، ئه‌و شه‌ره‌انه‌ی که نه‌یانه‌ه‌نیشته‌ ناکوکیه‌کانی نیو مال بین به‌ شه‌ر،... شه‌ریک وه‌ک شه‌ره‌کانی ده‌ره‌وه. که‌مه‌تر سه‌رداریکی لئه‌هاتوو و براوه‌ له‌ دووبه‌رده‌ا شه‌ری کردوه. ره‌سول یه‌کجار له‌وه دله‌نیا بوو که هۆکاری شکانی هیتله‌ر ئه‌مه‌ بوو. هیتله‌ر پیاویکی ئاقل نه‌بوو. هه‌م په‌لاماری رۆژئاوای ئه‌ورووپای دا و هه‌م په‌لاماری رۆژه‌ه‌لات. گه‌وره‌یی ره‌زاشا له‌وه‌دا بوو که له‌ دووبه‌رده‌ا شه‌ری نه‌کرد. هه‌ر بۆیه سه‌ره‌نه‌جام توانی شه‌ر بباته‌وه و ولاتیکی به‌ ناوی ئیران بکا به‌و ولاته‌ی که ئیستا له‌ سه‌ر نه‌خشه‌ی دونیادا هه‌یه. ره‌سول ته‌نه‌انه‌ت قه‌ت له‌ ژنه‌که‌ی نه‌پرسییه‌وه که داخۆ وینه‌کانی له‌ کوئی دانه‌وه. پئی‌یست نه‌بوو په‌رسیار بکا. ده‌یزانی له‌ ناو یه‌غانه‌که‌ له‌ ته‌نیشته‌، یاخود له‌ سه‌ر جل و به‌رگه‌کانن. له‌ به‌ر خۆیه‌وه گوته‌بووی: "گرنگ نیه‌، گرنگ ئه‌وه‌یه که له‌وئ له‌ ناو یه‌غانه‌که‌دا هه‌ر هه‌ن و هه‌ر ده‌ژین. ئه‌م شتانه‌ قه‌ت ناهه‌وتین. رۆژیک له‌ بنی یه‌غانه‌وه‌ دینه‌ ده‌ر و ده‌چنه‌وه سه‌ر جیگای خۆیان!" له‌ دوا‌ی ئه‌م بیره، ئارام جل و

به‌رگه‌کانی داکه‌ندبوو و دواى نان و چاخواردن لهو گهرما بیهزمیه‌دها، که‌میک خهوتبوو. نهو عه‌سره خهونى به باوه‌گه‌وره به‌بینبوو. له خهویدا باوه‌گه‌وره‌ی ده‌بینی که له گهل چه‌ته‌کان به لاپالیکدا خه‌ریکی سه‌رکه‌وتنن. چه‌ته‌کان که ماندوو بو‌بوون، هه‌ولیان دها به گالته پیکردنی باوه‌گه‌وره‌ی، تو‌زیک هه‌سانه‌وه‌یه‌کی رو‌حی بو‌ خو‌یان دروست بکه‌ن. یه‌کیان ده‌ستی به عه‌باکه‌یه‌وه گرت و له خوا پرسیارى کرد که نه‌ده‌کرا له جیاتی نه‌م پیاوه مۆن و گرژ و ته‌بیعه‌ت تو‌ونده به‌م عابا دریزه‌یه‌وه، که‌ریکی ره‌شى کورتان نه‌رمی دروست کردبایه، وه‌ها که نه‌و نیستا ده‌یتوانی سواری بی و له‌م سه‌ره‌وژووریه نه‌گبه‌ته نه‌جاتی بایه. به‌م حاله‌ته هه‌موو چه‌ته‌کان که‌وتنه پیکه‌نین. به‌لام باوه‌گه‌وره خو‌ی گرژ نه‌کرد. له‌م کاته‌دا سه‌ری هه‌لبری و له ناسمان و له ناسوی روانیبوو. له‌وی هه‌وریک خه‌ریکی هه‌شاردانی هه‌تاوی ئیواره بوو، به‌لام له‌وه گچکه‌تر بوو که بتوانی. ره‌سول که به ناگاهات، هه‌موو ده‌وری گه‌ردنی ناره‌ق بوو. ده‌ستی برد، له دۆلکه ئاوه‌که که‌میکى خوارده‌وه. دلنیا له‌وه‌ی هه‌چ په‌له هه‌وریکى بچوک ناتوانی هه‌تاو ون کا، به بزوه چوو سه‌ره‌وچاوی شو‌رد و له هه‌وشه له بن سیبه‌ری دارتوه‌که‌دا چایه‌کی خوارده‌وهو دوواتر چوه‌وه ده‌روه.

نه‌و روژه روژیکى جوانی هاوینی بوو که هه‌شتا ته‌واو مه‌یلی فینکیى ئیوارانی نه‌بوو. ره‌سول به نیازی سه‌ردانی هه‌چ شو‌یننیک نه‌بوو. نیستا ئیدی شارهبانیه وه‌ک شو‌یننیکى دیکه ده‌بینی. شو‌یننیک که ته‌نیا ناوی شارهبانى بوو. ده‌یزانی که هه‌میشه که‌سانی وه‌ک نه‌م ره‌یس شارهبانیه بوونه‌ته هوی که‌وتنی پیاوه مه‌زنه‌کان. چاریش نیه. نه‌مانه له هه‌موو شو‌یننیک هه‌ن. پیاو که بو‌خوی ویزدانی نه‌بوو و هه‌ستی به به‌رپرسیاره‌تی نه‌کرد، هه‌چ که‌سیک ته‌نانه‌ت خوداش ناتوانی به‌ری پینگرئ. بیخود نیه خودا شتیکی به ناوی نه‌خلاق داناوه. پیاوه بچووکه‌کان

همیشه رقیان له پیاوه گهوره‌کانه و بویه همیشه له دهرهفت دهگهرین بۆ ئه‌وهی بیانخه‌ن. جا هه‌ر کامه و به‌شیاوی خۆی. بینگومان گه‌ر سوپای ئیران له کاتی هیرشی رووس و ئینگلیزدا شه‌ریان کردبا، ره‌زاشا ئاوی به‌سه‌ر نه‌ده‌هات. سه‌رده‌ره‌مکانی رقیان لێی بوو، چونکه‌ بچوک چاوی به‌ گه‌وره‌ هه‌لنایه. ره‌سوڵ هه‌سه‌ره‌تیکێ گه‌وره‌ له‌ دلایا بوو که‌ بۆچی له‌ سه‌رده‌مه‌دا نه‌ژیا‌بوو. قه‌ده‌و بالا و دل و ده‌روونی نه‌م بۆ نه‌و کاته و هه‌ی نه‌و کاته بوو، نه‌ک ئیستا! نه‌و ده‌با له‌ یه‌کیک له‌م وینانه‌دا بایه‌ که‌ ئیستا له‌ ناو یه‌غانه‌که‌دان. سه‌ری هه‌لپیری و سه‌یری شاخه‌که‌ی به‌رامبه‌ری کرد. ناربه‌با. چه‌ند کێویکی جوان بوو! بینگومان دایکی ره‌زاشا کاتیک له‌ مازنده‌رانه‌وه‌ چووه‌ بۆ تاران له‌ کێویکی له‌م چه‌شنه‌ی داوه‌. نه‌و کێوه‌ی که‌ خه‌ریک بوو ریه‌ریکی مه‌زن بۆ هه‌میشه‌ له‌ ولات به‌ستینی. کێ ده‌زانی چاره‌نووس چی به‌ ده‌سته‌وه‌یه‌! پیاو له‌ سه‌ره‌ مه‌رگ ده‌گه‌ریته‌وه‌ و دواتر ده‌بی به‌ میژوو. دونیا چ سه‌یره. به‌لام ره‌سوڵ هه‌ست ده‌کا نه‌م شته‌ سه‌یرانه‌ زور له‌ ژیا‌نی ئه‌ودا روو ناده‌ن. نه‌میش یه‌کجار هه‌زی به‌وه‌ بوو که‌ بیی به‌ سوپایی،... به‌ سه‌ربازیکی ولات، به‌لام قه‌ت نه‌بوو. له‌ جیا‌تی نه‌وه‌ له‌ ئیداره‌ی سه‌بته‌ و نه‌حواله‌وه‌ سه‌ری ده‌ردینا. بۆ خۆیشی نازانی چۆن و بۆ. رقی له‌ ئیداره‌که‌یه‌تی. کاتیک له‌ پشت میژه‌که‌ی داده‌نیشی، نه‌مهنده‌ به‌رزتره‌ که‌ رقی له‌ خۆیه‌تی. نه‌و ده‌با له‌ سه‌ر پشتی نه‌سه‌پ دانیشته‌با، نه‌ک له‌ سه‌ر کورسی و له‌ پشت میژ. قه‌لافه‌تی نه‌و هه‌ی مه‌یدانی شه‌ر و هه‌ی حیلوه‌ نرکه‌ی نه‌سه‌په‌ هه‌لچووه‌کان بوو. سیما‌ی نه‌و ده‌با بۆنی دووکه‌ل و بارووتی تفه‌نگی لێوه‌ هاته‌با. ئاخ ژیا‌ن چه‌ند هه‌ندیک جار بی‌ روحه‌!

له‌ مه‌یدانی ناوشار تیه‌ریبوو. دووکانداره‌کان دووکانه‌کانیا‌ن کردبوو مووه‌ به‌ که‌سه‌به‌ته‌ و مه‌عامه‌له‌وه‌ سه‌ره‌قال بوون. دیه‌اتییه‌کان به‌ره‌ به‌ره‌ به‌ ته‌ماری گه‌رانه‌وه‌ بۆ ئاوییه‌کانیا‌ن بوون. جیب و له‌ندویه‌ره‌ کۆنه‌کان له‌ مه‌یدانیکی بچوکی ته‌نیشتی

یهکیک له مزگهوتهکان خهریکی بارکردنی بار و بنه‌ی ئهوان بوون. رهسول بیری له لادنییهکان کردهوه. له ژیانیان و له سیمایان. ئه‌و مرۆفانه‌ی وا همیشه بوئی ئارهقه‌یان دهدا. بوئی گیا، بوئی دهشت و بوئی کێو و مهر و مالات. رهسول رقی لێیان نه‌بوو، چونکه ره‌زاشایش کوره فه‌قیر و هه‌تیو بوو. به‌لام رهسول رقی له‌وه بوو که ئه‌وان ئیستا زۆر ئاگیان له‌و پیاوه مه‌زنه نه‌بوو. بیگومان ئه‌مانه قه‌ت وینه‌کانی ناو یه‌غانه‌که‌یان نه‌بینیوو. رهسول ئه‌فسووس و هه‌سه‌ره‌تیکی سه‌یر دایگرت. له مه‌یدانه‌که‌ی شاره‌وه بایدایه‌وه به‌ره‌و سه‌یرانگای داوینی چپای به‌رامبه‌ر خانووه‌که‌ی وه‌ریکه‌وت. له‌وئ چایخانه‌یه‌کی خۆشی لێبوو. چایخانه‌یه‌ک که به سه‌ر شاردای ده‌یروانی و دیمه‌نیکی یه‌کجار خۆشی هه‌بوو. به‌ده‌م رێگاوه به سه‌ر سه‌ره‌ژووریه‌که‌وه کتوێر بزه‌یه‌ک دایگرت. جاری وایه مرۆف ده‌بی واز له بیرمه‌کان بێنی. ته‌نانه‌ت بیره مه‌زنه‌کانیش!

براکان

که‌یوان خاوه‌نی دوو برا بوو. هه‌ردووکیان له‌ خۆی گه‌وره‌تر. نازادی برا گه‌وره‌ی هه‌موویان خه‌ریکی خویندنی دواسالی ده‌بیرستان بوو. گه‌نجیکی بالابه‌رزی سمیل ره‌ش که‌ نه‌گه‌رچی زۆر هه‌زی به‌ ده‌رس خویندن نه‌بوو، به‌لام هه‌چ سالیکیش له‌ مه‌کته‌ب نه‌ما‌بوویه‌وه. به‌ نمره‌ی مامناوه‌ندی هه‌موو ساله‌کانی خویندنی تیپه‌رکردبوو. ئیستایش که‌ له‌ دواساله‌کانی خویندنیدا بوو، هه‌ر وه‌ک جارن به‌ بی هه‌چ چه‌شنه‌ نیگه‌رانییه‌کی تاییه‌ت خه‌ریکی تیپه‌رینی قوتابخانه‌ بوو. رسو‌ل بالابه‌رزی باوکیان نه‌گه‌رچی پیاویکی کات ناس و به‌ دیسیپلین بوو و له‌ ده‌رموه‌ له‌ به‌رچاوی خه‌لکیدا گه‌رژو توند ده‌ینواند، به‌لام هه‌چ کاتیک سه‌باره‌ت به‌ ده‌رس و ده‌مور، زه‌بری به‌ سه‌ر منداله‌کانییه‌وه نه‌بوو. ته‌نیا زۆر ئارام و به‌ بی هه‌چ په‌له‌ و ده‌نگ هه‌وادانیک باسی باشییه‌کانی ده‌رس خویندنی بو‌ ده‌کردن. ده‌یگوت پیاوه‌ گه‌وره‌کانی جیهان هه‌ر هه‌موویان خوینده‌وار، یان بیرکه‌رموه‌یه‌کی باش بوون.

ئەو ئەم پیاوانەى بە دوو بەش دابەش دەکرد: بەشى یەكەم ئەوانەى كە بۆخۆیان خۆندهوارى چاك بوون و، بەشى دووهم ئەوانەى گرنگییان بە خۆیندن دەدا. ئەم دەستەیه ئەگەرچی نەیانئوانیوو له بههرەى خۆیندن وەك دەستەى یەكەم بەهرەمەند بن، بەلام بیرتیژ بوونە و بە کارەکانیان رینگایان بۆ كەسانى دیکه خۆش کردوو. نمونەى زەق و بەرچاوى ئەم جۆرە كەسانەیشى بە رەزاشا دەزانى. ئەو پیاوەى كە سیستەمى خۆیندى له ولات چىکرد و بەم شىویمه دەرفەت بۆ بە میلیۆن مروّف رەخسا بۆ ئەوێ بخوینن. دەیگوت ئەگەرچی ئیمە ناتوانین وەك ئەومان لى بییت، بەلام بە كەلكى باش وەرگرتن له کارەكانى دەتوانین لەم پرۆسە گەورەیهى ئەودا بەشداری بكەین. رەسول باسى شارەكانى دیکهى بۆ مندالەكانى دەکرد. ئەو شارانەى وا زانكۆى لیبوو و دەكرا لەوئ وەك خۆیندكار درێژە بە خۆیندن بەدن. شەوانە دواى نان خواردن زۆرچار رەسول باسى ئەمەى بۆ دەکردن. تەلەفزیۆنەكەیش بە بلاوكردنهوى پرۆگرامى جۆراوجۆر، بە وینه و دەنگ ئەوێ نیشان دەدان. ئازاد یەكجار حەزى لەوه بوو كە رۆژیک روو لەوئ بكات. بینى ئەو كچه شوخانەى ناو تەلەفزیۆن تەواو دنەى دەدا، بەلام له هەمان كاتدا زۆر تاقەتى دەرس خۆیندى نەبوو. ئازاد زۆرتر بە لای گۆرانیه‌كانهوه دادەنیشت و سەیرى سەماى ئەو كچه جوانانەى دەکرد كە پیاو له بینینیان تیر نەدەبوو. هەولێ دەدا وەك گۆرانى بیژە پیاوەكان خۆى برازیننیهوه، بنه ریننیکى قەلەمى بە قژیكى تاییه‌تەوه و بە شەلوار و كراسهوه. كەمتر گەنجى شار رووى ئەوهى هەبوو كە لەم شەلوارانە له بەر بكا. ئازاد له قسه و تانە و تەشەرى خەلك نەدەترسا. ئەسلەن كەس نەیدەویرا تانەو تەشەرى لیبدا. بالآى بەرز و هەيكەلى رەشىد و جوان و پیاوانەى ئەو ئیزن و جورئەتەى بە كەس نەدەدا. ئیواران خۆى جوان دەکرد و دەچوو بۆ كۆلان گەرى. ئیوارانى ئەم شارە له كاتى بەهار و هاوین و بەشیكى

پاییزدا، خوشترین کاته‌کانی ژیان بوون. ههرچی کچی جوان بوو دههاتنه دهرموه له‌بهر دهرگای مالی خویاندا راده‌هه‌هستان. نازاد تا پپی بکرایه ههموو گهره‌که‌کانی به‌سه‌ر ده‌کرده‌هه. ده‌یزانی کوئی کچی جوانی لئی‌هه! له کاتی تیپه‌رینیشدا ته‌نیا تیپه‌په‌ری. لئیده‌گه‌را ته‌نیا نه‌وان سه‌یری نه‌م بکه‌ن. ده‌یزانی که گه‌لیک له‌وان خوازیری نه‌من. نیگاکان ههموو شتیکیان ده‌گوت. ره‌سول به جوانی ناگای له کورمه‌کی بوو. نه‌گه‌رچی له شیوه‌ی دهرس خویندن‌ی زور رازی نه‌بوو، به‌لام که ده‌یی‌نی کورمه‌کی له کور‌ی شاره‌ گه‌ورمه‌کان ده‌کا و جیاوازی هه‌یه له گه‌ل نه‌وانی دی له‌م شاره‌ بچوکه‌دا، خوشحال ده‌بوو. ده‌یزانی زور له خوی ده‌چن، چ له رواله‌ت و هه‌یکه‌ل دا و چ له شیوه‌ی جل و به‌رگ له‌بهر کردنی‌دا. ته‌نیا دوو شت له‌وی جیا ده‌کرده‌هه: مؤدیلی قژی و نه‌وه‌ی که ناگای له ره‌زاشا نه‌بوو. ره‌سول زور‌جار هه‌ولی دابوو به بیانوی کتیبی میژوو سه‌ری نه‌م باسه‌ بکاته‌هه. کتیبی میژووی کورمه‌کی ده‌هینا و ریک نه‌م به‌شه‌ی ده‌کرده‌هه که پنه‌ندی به‌م باسه‌هه هه‌بوو، نه‌وسا لئی ده‌دوا. به‌هه‌سه‌ت و هه‌زو شه‌وقیکی سه‌یره‌هه باسی ده‌کرد. نازاد گوئی ده‌گرت، به‌لام ته‌نیا چاوه‌کانی له‌وی بوون. نازاد له شونینیکی دیکه بوو. زه‌ینی لای گورانی و لای کولانه‌کانی شار بوو. ره‌سول بالابه‌رز ئیدی به‌ره‌به‌ره وازی له‌م کاره هینا و به شه‌وقه‌هه بوو به چاوه‌دی‌ریک که هه‌زی ده‌کرد سه‌ره‌نه‌جامی ژیانی کورمه‌کی بیته‌ ده‌ست. دلنیا‌بوو له‌وه‌ی که نازاد تازه جوریکی دیکه‌یه، له‌و جوره‌ی ره‌زاشا خه‌ونی پیوه ده‌یی‌نی. به‌دم نه‌م خه‌یاله‌هه بزیه‌یک دایده‌گرت و ده‌چووه هه‌وشی و له کاتیکدا له ناوی هه‌وزمه‌کی دهروانی، سوپاسی میژوو و پیاهمه‌ز نه‌که‌ی ده‌کرد!

نازاد ته‌نیا به‌مه‌وه سه‌رقال نه‌بوو. فیلمه کاوبوییه‌کانی دوانیوه‌رۆیان، فیلمی "زورۆ" و نه‌م فیلمه پۆلیسیانه‌ی که شه‌وانه بلآو ده‌بوونه‌هه، ته‌واو سه‌رنجی

رادمه‌کیشان. عه‌شق و نازایه‌تی، دوو واتای یه‌کجار سیه‌جراوی بوون که لهم فیلمانه‌دا پیشان دهران. ئاشقی ئهو پیاوانه‌ی بوو که له عه‌ینی خوشه‌ویسته‌یی له رادمه‌ده‌ریان بو خوشه‌ویسته‌که‌یان، گه‌لیک بۆیان ئاسان بوو که به‌دم مهرگ و رووداوه ترسناکه‌کانه‌وه بچن. نازاد نه‌یده‌زانی لای ئهم جووره که‌سانه عه‌شق گهورم‌تره یان نازایه‌تی. جیاکردنه‌وه‌ی گه‌لیک زحمه‌ت بوو. یان رهنه‌گه هه‌ردووکیان وه‌ک یه‌ک و ابوون. عه‌شق بۆ کچنیک، توی به‌رو ئه‌وه بانگ ده‌کرد که ته‌نیا بۆ ئهو کچه به‌میته‌وه و بژی و، هه‌زه‌ریکه‌ی له هه‌موو ئه‌و شتانه‌ی که رهنه‌گه ده‌بوونه هۆی له ناوچوونت و، نازایه‌تی به‌رو گه‌مه‌ی نیوان ژیان و مهرگ بانگه‌یشتی ده‌کردی، گه‌مه‌یه‌ک که ده‌کرا به مهرگ کوتایه‌ی بیته. به‌لام به خوشیه‌وه فیلمه‌کان و هه‌ا بوون که هه‌میشه مهرگ ده‌دۆراو نازایه‌تی به بردنه‌وه‌ی ژیان ده‌گه‌رایه‌وه لای عه‌شق. چ چیره‌و‌که‌گه‌لیکی خوش و سه‌رنج راکیش و رۆمانسی بوون. به بیینی ئهم فیلمانه نازاد رۆح و جه‌سته‌ی پر ده‌بوو له عه‌شق و نازایه‌تی و ئومید. خه‌ونیک ده‌بیرد. خه‌ونیک که به جوړیک له خه‌ونی باوکیشی ده‌کرد. ره‌سوڵ بالابه‌رز ئهم تاییه‌تمه‌ندیانه‌ی له کورمه‌کیدا به جوانی ده‌بینی. ده‌یزانی که له‌مه‌شدا له خۆی ده‌چی. ته‌نیا ده‌با راوه‌ستا بۆ ئه‌وه‌ی کورمه‌که‌ی که‌میک گهورم‌تر بایه بۆ ئه‌وه‌ی له باوکی تییگا و بۆ میژوو بگه‌ریته‌وه. ره‌سوڵ دُنیا بوو له‌وه‌ی که داها‌تووش هه‌ر هی پیاوه مه‌زنه‌کانه. ئه‌سله‌ن پیی و ابوو به بی پیاوه گهوره‌کان ژیان له به‌نه‌رندا بی مانایه. ئه‌وه ئه‌وانن که مانا به ژیان ده‌دن. لهم کاتانه‌دا به هینانه‌وه‌ی به‌لگه‌یه‌ک که‌میک دلخۆشیی خۆی ده‌دایه‌وه و ده‌یگوت: "ره‌نگه گوناحی کات و زه‌مه‌ن بیته. هیه‌چ شتی‌ک وه‌ک کات نیه، به‌ره‌به‌ر شت له بیر پیاو ده‌باته‌وه. به‌لام هه‌ر کاتیشه که پیاو ناچار ده‌کا بۆ زه‌مه‌ن بگه‌ریته‌وه. که ته‌مه‌ن ده‌چینه سه‌ر، رابردوو زیاتر خۆی ده‌نوینئ!"

نازاد له گه‌ل براكه‌ی ديكه‌ی كه ناوی "باقی" بوو پيكه‌وه له ژوورپك دا ده‌ژيان. ره‌سول له‌م دووايپانه‌دا دوو ته‌ختی بو كړيبوون. ژوورپكی گه‌وره‌ی گه‌نجان‌ه كه ديواره‌كانی پری وینه‌ی جوراوجور بوون. ديواره‌كه‌ی ته‌نیشته ته‌خته‌كه‌ی نازاد پر له وینه‌ی نه‌و نه‌كترانه‌ی بوون كه له ته‌له‌فزیونه‌ه نیشان ده‌دان. هه‌روه‌ها گورانی بیژه‌كان. زه‌بتيكیش له سه‌ر میزپكی گچكه‌ی نیوانی دوو ته‌ختی خه‌وه‌كه. له چه‌مه‌دانپكی ژیر ته‌خته‌كه‌ی نازاددا نه‌و نامانه‌ی كه‌له‌كه كرابوون كه به‌ره‌می كۆلان گه‌ریپه‌كانی چه‌ندین سال بوون. چه‌مه‌دانه‌كه قفلپكی پیوه بوو. نامه‌كانی خوی و نامه‌كانی نه‌وان. نه‌و نامانه‌ی كه قه‌ت نه‌نیردرابوون و نه‌و نامانه‌ی كه هاتبوون و فه‌رامۆش كرابوون و، سه‌ر نه‌نجام نه‌و نامانه‌ی كه له بیردا ده‌مانه‌وه. نازاد گه‌لپك جار داده‌نیشته و به شه‌و یان به روژ كاتپك خهون و خه‌پال زیاتر له هه‌ر كاتپكی ديكه ده‌بیردوه، سه‌یری نامه‌كانی ده‌كرد. نامه خه‌ت خوش و ناخوشه‌كان. نامه نیوه‌روك ساده‌كان. نه‌و نامانه‌ی كه ده‌لپی یه‌ك نه‌فه‌ر نوسیبوونی. نه‌گه‌رچی هه‌یشته‌ا زور گه‌نج بوو، به‌لام جاری و ابوو بیری له‌م ته‌مه‌نه‌ی ده‌كردوه كه چیدی نه‌یده‌توانی نه‌م نامانه به خویه‌وه ببینی. چ ته‌مه‌نپكی ناخوش و ده‌ژوار و بی‌مانا! له‌م كاتانه‌دا بیری باوكی ده‌كردوه. چلۆن ده‌ژئ؟ چلۆن كاته‌كانی ته‌مه‌نی ته‌په‌ر ده‌كا؟ یان بیری داپكی. به‌لام داپكی جوړپكی ديكه بوو. ژنپك كه ته‌نیا بیری له ژپانی راسته‌قینه ده‌كردوه. داپكپك كه یه‌كجار به ژپانی ناو مال و میرد و مندالیپه‌وه سه‌رقال بوو. نازاد بروای نه‌ده‌كرد بو جاریكیش بووبیت ته‌نانه‌ت له ته‌مه‌نی گه‌نجیه‌نیشدا، داپكی بیری له رۆمانسیه‌ت كرده‌بیته‌وه. نه‌م ژنه نه‌ندام رپكه چاوكاله كه ده‌كرا به ده‌یان كور بو‌ی بمرن، ته‌نانه‌ت بو جاریكیش بیری له‌م شتانه نه‌ده‌كردوه. داپكی نه‌سلان تاقه‌تی سه‌یركردنی ته‌له‌فزیونی نه‌بوو. هه‌میشه شتپكی ناو مال باخود مندال و میرده‌كه‌ی هه‌بوو كه خوی پیوه سه‌رقال كا. كه

مندال‌ه‌کان زۆر به دیار تله‌فزیۆنه‌وه داده‌نیشتن، توره ده‌بوو و هه‌ولێ دهدا به دۆزینه‌وه‌ی کارێکی ناو مأل له به‌ر تله‌فزیۆنه‌که دووریان بخته‌وه. له‌م کاتانه‌دا هه‌میشه ده‌بووه ده‌مه‌قاله. ره‌سول ته‌حه‌مولی ئه‌مه‌ی نه‌ده‌کرد، یان ده‌چوه ژووره‌که‌ی دیکه، یان هه‌وشی و به‌ دیار هه‌وزی ئاو‌که‌وه ماوه‌یه‌کی به‌سه‌رده‌برد. له‌م سالانه‌ی دووایه‌دا که باوکی هه‌نابووه لای خۆی، ده‌رفه‌تی ئه‌وه‌ی په‌یدا کردبوو که به‌ بوونی هاوده‌مێکی دیکه له‌ مألدا جیهانیکی دیکه بۆ خۆی چێبکا. باوکی ئه‌گه‌رچی پیاویکی که‌م دوو بوو، به‌لام گوێگریکی باش بوو.

نازاد زۆر هه‌زی له‌ باوه‌گه‌وره‌ی نه‌بوو. پنی وابوو زیاد له‌ راده له‌ بیرى جاراندایه و زیاد له‌ راده‌یش له‌ دل‌ه‌راو‌کێدا ده‌ژی. باوه‌گه‌وره‌ی نه‌په‌ده‌توانی ئه‌وه هه‌موو ئومێد و گۆرانکاریانه‌ بیه‌ینی که له‌ ده‌روه، دونه‌یای ته‌واو به‌ لایه‌کی دیکه‌دا خسته‌بوو. باوه‌گه‌وره‌ی هه‌یشتا چه‌ته‌کان هه‌ر له‌به‌ر چاویدا بوون. ده‌یگوت ئه‌م ولاته ئه‌وه‌نده پان و به‌رینه که به‌توانی جارێکی دیکه له‌م جۆره که‌سانه له‌ خۆیدا هه‌شار بدانه‌وه. له‌مه‌دا باوه‌گه‌وره‌ خۆی له‌ کوره‌که‌ی و کوری کوره‌که‌ی جیا ده‌کرده‌وه. ده‌یگوت ته‌نیا شتیکی که له‌م دونه‌یایه‌دا زۆر لێی دل‌نیام گۆچانه‌که‌ی ده‌ستمه. ته‌نیا شتیکی که ده‌توانم دل‌نیابم له‌وه‌ی که یارمه‌تی هه‌ستان و راوه‌ستانم دهدا. نازاد پێکه‌نینی ده‌هاتی. به‌لام هه‌ر له‌و کاته‌دا بیرى ده‌کرده‌وه گه‌ر باوه‌گه‌وره‌ی بیه‌توانیبایه وه‌ک ئه‌م ئاشق بیه‌وه و کۆلانگه‌ری بکا، بێ گومان ژیان له‌ به‌رچاویدا جۆریکی دیکه‌ی لێده‌هات.

ره‌سول بالا‌به‌رز له‌و پیاوانه‌ی نه‌بوو له‌ مندالی‌ بدات. هه‌ر بۆیه مندال‌ه‌کانی له‌ ترسی لێدان به‌ری بوون. جوړئه‌ت و ره‌قیی دایکیشیان له‌ لایه‌کی ترمه‌ه کارێگه‌ریی له‌ سه‌ردانا‌بوون، وه‌ها که ئه‌وانیش جۆریکی له‌ نازایه‌تیا‌ن تێدا بوو. یه‌که‌م جار که نازاد به‌ مندالی‌ له‌ گه‌ره‌ک به‌ توش شه‌روه‌ بوو، زۆر ئاسان توانی به‌ سه‌ر

دۆخه‌که‌دا زال بیټ و له منداڵه‌که‌ی بهرامبهری بدات. قه‌لافه‌تی که‌میک به‌رزتر و یه‌که‌م شه‌ری سه‌رکه‌وتوانه‌ی به‌ ته‌واوی وینه‌یه‌کی دیکه‌ی له‌ ده‌روونی منداڵانی گه‌ره‌که‌دا جیگیر کرد. هه‌موو لئی ده‌ترسان. ئه‌م ترسه‌ به‌ره‌به‌ره‌ کۆلانه‌ و کۆلان رو‌یشت و نیتر نازاد بوو به‌ یه‌کیک له‌ کوره‌کانی شار که‌ حسینیان له‌ سه‌ر ده‌کرد. دواتر چه‌ند شه‌ریکی دیکه‌ له‌ گه‌ل چه‌ند شه‌قاوه‌ی گه‌ره‌که‌کانی تر، ته‌واو دۆخه‌که‌ی بو سه‌قامگیرکرد. کورنیکي ناشق پیشه‌ی نازا که‌ ره‌سولی باوکی نه‌یده‌زانی که‌ سه‌رئه‌نجام کامیان ده‌بی به‌ خه‌سه‌له‌تی سه‌ره‌کیی کوره‌که‌ی. ره‌سول به‌ ئه‌زمونی خوی ده‌یزانی هه‌ر مرو‌فتیک له‌م دونیایه‌دا ته‌نیا یه‌ک خه‌سه‌له‌تی به‌ره‌سته‌ و به‌رچاوی هه‌یه، خه‌سه‌له‌تیک که‌ ئه‌وانی دیکه‌ ده‌خاته ژیر سیبهری خۆیه‌وه. ره‌سول له‌وه‌ ده‌ترسا که‌ ناشق پیشه‌ی کوره‌که‌ی سه‌رئه‌نجام له‌ ته‌مه‌نی گه‌ورمه‌تردا بیته‌ هوی ئه‌وه‌ی خانم بازی لئ ده‌رچیی و، نازایه‌تیش ببیته‌ هوی شه‌قاوه‌ بوونی. ره‌سول به‌ دئه‌راوکییه‌وه سه‌یری گه‌وره‌بوونی نازادی ده‌کرد. ره‌زاشایش پیاویکی به‌ جه‌ربه‌زه و نازا و نه‌ترس بووه، به‌لام ئه‌م نه‌ترسییه‌ ریگای راسته‌قینه‌ و شیاوی خوی دۆزیبووه‌وه کوردبووی به‌و پیاو مه‌زنه‌ی ناو میژوو. ره‌سول زور جارێ حه‌زی ده‌کرد بارودۆخی و لات جاریکی تر وه‌های لئ بیټ که‌ ریگا بو پیاوه‌ مه‌زنه‌کانی دیکه‌ خۆش بکات، که‌ ره‌نگه‌ یه‌کیک له‌وان کوره‌که‌ی خوی ده‌بوو. ژیان ئه‌ومنده‌ش ئارام و بی قره‌ و ده‌رده‌سه‌ر بیټ، ده‌کرئ خوی ببیته‌ ده‌رده‌سه‌ر و مرو‌قه‌ه‌کان دوچاری نه‌هامه‌تی و به‌ده‌بختی و سه‌رلێشیواوی بکات! ره‌سول جاری وابوو به‌و ئاکامه‌ ده‌گه‌یشت که‌ نازایه‌تی له‌ دۆخی ئارامدا ده‌بی به‌ به‌لا بو ژبانی خاومه‌که‌ی. به‌لام چلۆن ده‌کرا دونیا جاریکی تر وه‌های لئ هاتبا که‌ وه‌ک سه‌رده‌می ره‌زاشا پیوستی به‌ گه‌وره‌پیاویکی دیکه‌ هه‌با؟ مه‌گه‌ر ره‌زاشا بو خوی ئه‌م دونیایه‌ی ئیستای له‌ دل و ده‌رووندا نه‌بوو؟ مه‌گه‌ر ئه‌م ژبانه‌ی ئیستا به‌ره‌مه‌ی خه‌ونی ره‌زاشا

نهبوو؟ لیره‌دا ئیتر ره‌سول ده‌گه‌یشته قه‌راغ و سه‌ر پێچیک‌ی وه‌ها، که تێیدا ده‌مایه‌وه. سه‌ریکی باده‌دا و بیری له ئالۆزیی مرۆف ده‌کرده‌وه.

ئازاد کاتیک بچوک یاخود می‌رمندال بوو له گه‌ل باوکی ده‌چوو بۆ سه‌رچاککردن. سه‌رناشخانه‌که له پاساژیکدا بوو له نزیک مه‌یدانی ناوه‌راستی شارد. که ده‌چوون، سه‌رناشه‌که له کاتیکدا سه‌ری بۆ ئهم و براکه‌ی و باوکی چاک ده‌کرد، به‌رده‌وام له گه‌ل ره‌سول بالابه‌رزیش قسه‌ی ده‌کرد. باسی هه‌موو شتیکیان ده‌کرد. ئازاد قه‌ت گویی لینه‌ده‌گرتن. به‌ دونه‌ی خۆیه‌وه مه‌شغول بوو. له‌م کاتانه‌دا زۆر جار له گه‌ل براکه‌ی "باقی" ده‌چوونه‌ ده‌روه و له‌ به‌ر دوکانه‌که خۆیان به‌ شتیکه‌وه سه‌رفال ده‌کرد،... تا نۆر مه‌یان ده‌هات. ئازاد رقی له‌ نیگای سه‌رناشه‌که بوو. وا ده‌هاته به‌رچاو که له‌ گه‌ل باوکی یه‌کجار نیوانیان خوش بێت. پێی سه‌یر بوو بۆچی له‌ گه‌ل باوکی هات و چۆیان نیه. به‌لام باوکی به‌ گشتی له‌ گه‌ل که‌س هات و چۆیه‌کی وه‌های نهبوو. پیاویکی دوا ئهو هه‌موو ساله‌ هینشتا غه‌ریب له‌ شار، که تهنیا به‌ هۆی شایبی و سه‌رمخۆشی، یان به‌ هۆی کاری ئیداریه‌یه‌وه هات و چۆی هه‌بوو. ئه‌مه‌ کاریکی کردبوو که ناوما‌له‌که‌ی هه‌میشه به‌ چۆریک وه‌ک رازیک بێته به‌رچاوی خه‌لکی، به‌تایبه‌ت خه‌لکی گه‌ره‌ک. ناوما‌لیک که له‌ ما‌له‌کانی دیکه نه‌ده‌کرد. ما‌لیک به‌ که‌ل و په‌لی ریک و پیکتره‌وه، به‌ کورسی و ته‌ختی خه‌و و مۆبله‌وه. ئهو کورسیانه‌ی که به‌ ده‌وری هه‌وزه‌که‌یاندا چنرابوون و دراوسێکان به‌ حه‌سه‌ره‌ته‌وه لێیان ده‌روانی. ئهو ما‌له‌ی وا هه‌میشه به‌ کاتی نیوه‌رۆ و ئیوار مه‌یاند له‌ تاقه‌ گچکه په‌نجه‌ره‌ی سه‌رکۆلانه‌که‌وه بۆنی خو‌شی چیشته له‌ کاتی چیشته لێناندا ده‌هاته‌ ده‌ر و مندالانی گه‌ره‌کی شیت ده‌کرد. له‌م کاتانه‌دا هه‌ندیک له‌ منداله‌کان که نازتربوون یاخود ورتربوون، له‌ په‌نجه‌ره‌که نزیک ده‌که‌وته‌وه هه‌ولیان ده‌دا سه‌رنجی که‌دبانووی ما‌له‌که بۆ خۆیان راکێشن تا به‌ئکوو شتیکیان به‌رکه‌وی، به‌لام

سەلتەن لەم ژنانە نەبوو. نە پێی دەکرا جوابی ئەو هەموو مندالە بداتەوه و نە سەری ئەوهیشتی دەپۆرا. لێدەگەرا مندالەکان لێی بێروانن و تێر بۆنی چێشتی خوش بکەن. بۆنی مەریشک و گوشتی سوورموکراوه کە تا ئەوسەری کۆلان جاری وابوو دەروێشت.

کە کەمێک نازاد بالای هەلکشا، باوکی رۆژیک بە تەنیا بۆ سەرچاگردنی نارد. پێی گوت هەمان دوکان و هەمان کەس. نیومرۆ بوو. نزیک ساعەتی دووانزە. باوکی گوتی ئیستا چۆلتەرە و بێگومان ئەوەندەت پێ ناچێ. نازاد بە قسە ی کرد و روێشت. کە گەیشتە ئەوئ بینی کە هیچ مشتەرییەک لە دوکانەکەدا نیە. لە سەر کورسییەکە دانیشت. سەرتاشەکە پارچەبەکی سپیی چوارگۆشی گەورە ی لە شان و سینگ و پشتی ئالاند و ئەوسا دەستی کرد بە سەرچاگردنی. سەرەتا هیچ نەدوا. دواتر بەرمبەرە کەوتە قسە کردن لە گەل نازاد. باسی دەرس خوێندنی لێ پرسی، باسی رفیقەکانی. پرسیارەکانی جوړیک بوون. نازاد یان وەلامی نەدەدایەوه، یان زۆر کورت وەلامی دەدایەوه. ئەوسا سەرتاشەکە هاتە سەر باوکی. باسی رەسوڵ بالابەرزی. لە نازادی پرسی باوکی کە ی دەچێ بۆ حەمام و داخۆ ئەوان لە گەل خۆی دەبا یان نا. نازاد دیسان کورت وەلامی دایەوه. سەرتاشەکە پرسیری ئەوه ی کرد کە داخۆ کیسەکیش دەیانشوا یان بۆ خۆیان خۆیان دەشۆن. نازاد گوتی کیسەکیش. باوکی هەمیشە مندالەکانی بە کیسەکیش دەشۆرد. دواتر ئەنعامیکیشی بە کیسەکیشەکە دەدا. سەرتاشەکە ئەمە ی دەزانی. چونکە لەم شارە هەموو کەس دەیزانی کە تەنیا رەسوڵ بالابەرزه هەمیشە و هەموو جاریک بە کیسەکیش مندالەکانی دەشوا. خەلکی ئەمەیان کردبووه بیانوو و هەرچۆنیکیان پێ خوشبا، لێکیان دەدایەوه. دوو کورمەکە ی رەسوڵ لە بالادا لە باوکیان دەکرد و، لە چاو و رەنگی قژدا لە دایکیان. سەرتاشەکە پرسی کە داخۆ کیسەکیشەکە لە کاتی شۆردندا

نازاریان نادا. نازاد هیچی نه‌گوت. له‌م کاته‌دا سه‌رتاشه‌که ده‌رگاکه‌ی خالی کرد و سه‌رنجیکی ده‌ره‌وه‌ی دا. پاساژمه‌که چۆل بوو. دوکانداره‌کان زۆر به‌پیان بۆ خواردنی نانی نیوه‌رۆ روویان له‌ ماله‌وه‌ کردبوو. دلنیا له‌ چۆلی و بیده‌نگی پاساژمه‌که، سه‌رتاشه‌که ده‌رگاکه‌ی پێوه‌دا و په‌رده‌کانی راکئیشا و دایدانه‌وه. نازاد، پرووسکه‌یه‌ک به‌ له‌ش و جه‌سته‌یدا گه‌را. به‌لام نه‌جولا. دووباره سه‌رتاشه‌که که‌وته‌وه پرسیارکردن. گوتی گه‌ر پنی خۆش بیته‌ ئه‌مجاره‌ ئه‌م بۆ خۆی ده‌توانی بیه‌شوا، به‌لام به‌ مه‌رجیک به‌ ته‌نیا بچی بۆ هه‌مام، ئاخ‌ر ئیتر گه‌وره‌ بووه‌و چیدی پنیوست به‌هه‌وناکا له‌ گه‌ل باوکی بچی، هه‌ر وه‌ک چۆن ئه‌مه‌رۆ بۆ خۆی هاتوه‌و بۆ سه‌رچاککردن. لێره‌دا مه‌قه‌ست و شانکه‌ی دانا، پارچه‌ سپیه‌ چوارگۆشه‌که‌ی کرده‌وه‌و ته‌کاندی و له‌ سه‌ر کورسییه‌که‌ی دیکه‌ی ته‌نیشتی خۆی داینا. دواتر به‌ برۆسیکی نه‌رم ورده‌ مووه‌کانی ده‌وری گردن و ناو گۆی و بن گۆی نازادی ره‌واندوه‌و ئه‌وسا گوتی گه‌ر بنیته‌ ده‌توانم زۆر باشت بشۆرم. من وه‌ک کیسه‌کیشه‌ زالمه‌که‌ نیم! لێره‌دا ئیدی ده‌نگی ته‌واو گۆراو زیاتر له‌ هه‌ناسه‌ی ده‌کرد. ئه‌وسا ده‌ستی به‌ پشته‌ی نازاددا هینا. دیسان گوتی چونکا کوری چاکی پاره‌ی ئه‌مجاره‌شت لێناسه‌م. نازاد که‌ ته‌واو ترسابوو، نه‌جولا. نه‌رمه‌ ئاره‌قه‌یکی سارد جه‌سته‌ی داگرت. له‌ ئاوینه‌که‌دا سه‌یری خۆی کرد، سه‌یری سه‌رتاشه‌که‌ که‌ ده‌یویست به‌ کلیل له‌ ناوه‌وه‌ ده‌رگاکه‌ دا‌بخات. ترس له‌ پیاویکی گه‌وره‌ی ده‌م و چاو کونجاوی که‌ هه‌مه‌سه‌یکی سه‌یر دایگرته‌بوو، ته‌واو ئیراده‌ و توانای کپ کردبوو. پیاوه‌ ده‌م و چاو کونجاویه‌که‌ جاریکی تر نزیک که‌وته‌وه‌. ئه‌مجاره‌ ئیتر ته‌واو دلنیا له‌وه‌ی که‌ مندا‌له‌که‌ی ترساندوه‌و رازی کردوه‌ و به‌ر ته‌مه‌عی پۆلی خستوه‌، ده‌می برد که‌ ماچی بکات. له‌و بیده‌نگیه‌ کاس و کره‌ی نیوه‌رۆدا که‌ ته‌نانه‌ت ده‌نگی وزه‌وزی می‌شه‌کانی سه‌ر جامخانه‌ی دوکانه‌که‌ش ده‌بیسترا، له‌ سه‌ر شه‌قامه‌وه‌ کتوپر ده‌نگی هۆرنی

ماشینیکی هاته گۆی. دهنگیکی که نازادی داچله‌کاند. نازاد کتوپر راجینی و دهستی برد بۆ ئهو مقهستهی له سه‌ر میزی نیوان خۆی و ئاوینه گهوره‌که‌دا بوو. ئهو مشتهرییه تازهی که گه‌یشتبوه به‌ر دووکانی سه‌رتاشخانه‌که، هیشتا دهستی به دهستگیره‌که‌وه بوو و هه‌ولی کردنه‌وهی ده‌رگاکه‌ی نه‌دابوو که هاواریکی ترسناک له ناو دووکانه‌که‌وه هاته گۆی. مقهسته‌که گۆشتی رانی سه‌رتاشه‌که‌ی دریبوو و خوین دهست و پانتۆله‌که‌ی سوور کردبوو. نازاد به‌و کلێله‌ی که هیشتا به‌ درگاکه‌وه مابوو، ده‌رگاکه‌ی کرده‌وه و به‌ په‌له رایکرد.

ره‌سۆل له‌وه به‌دوا نه‌چوووه‌وه بۆ ئهو دووکانه. سه‌ر به‌رز له‌ جه‌ساره‌ت و نازایه‌تی کوره‌که‌ی، بۆ هه‌میشه‌ ته‌نانه‌ت وازی له‌ چاک و چۆنی سه‌رتاشه‌که‌ش هینا. هه‌ولی دا که به‌ جوړیک نمونه‌یه‌ک له‌ میژوو له‌ چه‌شنی ئه‌م جوړه رووداوانه‌ له‌ ژیا‌نی گهوره‌بیاواندا ببینیته‌وه. بی‌گومان ره‌زاشا وه‌ک تازه سه‌ربازیک یان خود وه‌ک ئه‌فسه‌ریکی له‌ ساله‌کانی سه‌رته‌ای خزمه‌تیدا، یان بۆ خۆی ئه‌م جوړه رووداوانه‌ی ئه‌زمون کرده‌وه، یان به‌ که‌سی دیکه‌وه‌ی بینووه، به‌لام قه‌ت باسی لێ نه‌کردوه. ئه‌سله‌ن ئه‌م جوړه رووداوانه‌ شی‌اوی باس کردن نین. هه‌ره شته‌ بچکۆله‌کانی ژیا‌نن! به‌لام ره‌سۆل له‌ هه‌مان کاتدا له‌ ده‌روونه‌وه له‌ شوینیکی له‌ رو‌حیدا هه‌ستی کرد که خه‌ونه‌کانی ره‌زاشا به‌ راستی له‌ بیرکراون، نه‌ک ته‌نیا له‌ بیرکراون، به‌لکو برینداریش کراون.

ئه‌م رووداوه‌ بۆ هه‌میشه "نازاد" ی گۆری. متمانه‌ پیکراوتر به‌ خۆی ئه‌مجاره‌ له‌ بیاوانیش سلێ نه‌ده‌کرده‌وه. جوړیک له‌ هه‌ستی له‌خۆبایی بوون بوو به‌ به‌شیک له‌ که‌سایه‌تییه‌که‌ی. ئیستا ئیتر ته‌واو له‌ نیوان خۆی و مندالانی گه‌ره‌ک دا هه‌ستی به‌ جیاوازی و مه‌ودایه‌کی به‌ر فراوان و قوڵ ده‌کرد. زووتر گهوره‌ بووبوو. ره‌سۆل که ئه‌مه‌ی بینی بیری له‌وه کرده‌وه که ئیدی پنیویست ناکا بۆ ئه‌وه‌ی مرۆف بیئ به‌

مروفتیکی گهواره، حەتمەن دەبێ لە رووداوه گهواره‌کاندا بژیت، هەر رووداوێکی بچوک دەیتوانی بۆ خاومەکه‌ی رووداوێکی گهواره بێت و ببێ بە هۆی گهواره‌یی خاومەکه‌ی لە ئاستی خزیدا. ئیستا دەیزانی که مەبەستی رەزاشا چی بوو. رەزاشا رینگای بۆ ئەم پیاوه گهواره - بچوکانه خۆش کردبوو! بێگومان ئەو رۆژە‌ی که له باوهشی دایکیا به سەر ئەو شاخه بەرزە‌ی نیوان تاران و مازنده‌راندای تێپەربوو و تا سەر‌مەرگ چوو‌بوو، شتیکی گهواره له رۆح و دەروونیدا بۆ هەمیشە هیلانە‌ی کردبوو. گهواره‌یی تەنیا ئیراده نیه، بە‌لکو دۆخیشە، بەختیشە. رەسول ئەم دۆخه سهخته‌ی له ژبانی نازاددا بینیبوو و بۆیه تەواو خۆش‌حال بوو.

باقی، بە‌لام جوړیکی دیکه بوو. هەلبەت ئەمیش وەک نازاد به دیار تەلمەزێنەوه دادەنیشت و فیلمه کاوبۆییه‌کان و زۆرۆ و سریاله پۆلیسییه‌کان به تەواوی سەرنجی ئەویشی راده‌کێشا، بە‌لام له پال ئەمەشدا ئاوێتە‌ی کتێب خۆیندە‌وه بوو. رەنگه یه‌که‌مین گەنجی شار بوو که عەینە‌کی له چاو کردبوو. شەرمی دە‌کرد و روهی نە‌بوو له چاوی بکا. بە‌لام دکتۆر سەر‌ئە‌نجام ناچاری کردبوو. چاوی له‌وه کزتر بوو که بتوانی خۆی لێ قوتار کات. به پێچه‌وانە‌ی نازاد به سەر‌کردنی فیلمه‌کان، هە‌لنە‌ده‌چوو. دوا‌ی تەواو بوونی فیلمه‌که به ئارامی هە‌ل‌دە‌ستا و دە‌چوو ئەو دیو. له‌وئ کتێبی دە‌خۆیندە‌وه. باقی رەنگه یه‌که‌م مندالی شار‌بوویت که رۆژیک باوکی دە‌ستی گرتنی و بردبێتی بۆ ناو‌نووس‌کردن له کتێبخانه. هەر له یه‌که‌م رۆژ‌وه فەزای کتێبخانه به تەواوی سەرنجی راکیشا. پێی وابوو خۆش‌ترین شۆینی دۆنیا‌یه. تەنیا مندالی گەر‌م‌کیش بوو که زۆر نە‌ده‌هاته دەر و کاته به‌ت‌اله‌کانی له حەوشه‌که‌ی خۆیان دە‌گوزە‌ران. حمزی له شۆیه‌ی دانیشتنی باوه‌گه‌وره‌ی و شۆیه‌ی بە‌ریدا رۆیشتنی باوکی به دە‌وری حەوز‌مکه و به ناو حەوشه‌که‌دا دە‌کرد. زۆر جار دره‌خته تووه بە‌رز‌مکه‌ی ناو حەوشه‌که‌ی وەک گۆچانێک ده‌هاته بە‌رچاو که ئاسمان

وهک باوه‌گه‌وره‌ی قورسای‌ی له‌شی خۆی داوه‌ته سه‌ری و پێیه‌وه به پێوه راوه‌ستاوه. ره‌سوڵ به‌م کوره‌یه‌شی د‌ل‌خۆش بوو. نه‌گه‌رچی له‌وی دیکه نه‌ده‌چوو و مند‌الیک‌ی سه‌رک‌ز بوو، به‌لام ده‌رس خۆین بوو. شتیک که له‌م ده‌ور و زه‌مانه‌دا که‌م مند‌ال خۆی پێیه‌وه ده‌ناساند، به‌لام یه‌ک‌جار خه‌فته‌ی چاو‌مه‌کانی‌شی ده‌خوارد. به‌ بی‌ری نه‌ده‌هات پیاوه‌گه‌وره‌کانی ناو می‌ژوو ئاوا چاویان ک‌ز و کورت بین بوو‌یت. ده‌ی‌گوت: "چاوی زه‌عیف، پیاو له‌ کرده‌ ده‌هێن‌ینه‌وه و گۆشه‌نشین و دوور‌په‌ریزی ده‌کا. نه‌مه‌ش باش نه‌یه!" تا رۆژیکیان که‌ راوه‌ستا‌بوو و له‌ هه‌وز‌مه‌که‌ی ده‌روانی، کتوپ‌ر به‌و نا‌کامه‌ گه‌یشته‌بوو که‌ سه‌رده‌م سه‌رده‌می زانسته و نیت‌ر جه‌سته‌ گرنگ‌ی جارانی نه‌ماوه. به‌ ده‌م ئه‌م بی‌روه به‌ خۆش‌ح‌الیه‌وه سه‌یری باوکه‌ پیره‌که‌ی کرد‌بوو و هه‌ناسیه‌کی قوڵی پر له‌ خۆشی هه‌ل‌ک‌یشا‌بوو.

دیواری ته‌نیشته‌ی ته‌خته‌که‌ی باقی پ‌ری وینه‌ی سه‌روشت و ئه‌و وینه‌ ئاساییانه بوو که‌ له‌ کتیه‌کان ده‌ری هینا‌بوون. له‌به‌رده‌می ته‌خته‌که‌یه‌شیدا کوم‌دیک‌ی گ‌چ‌که‌ که‌ پ‌ری کتیب بوو. به‌لام سه‌یر ئه‌وه بوو که‌ هه‌م ئازاد و هه‌م باقی ئه‌وه‌نده‌ی که‌ ده‌یان‌توانی وینه‌کانی سه‌ر دیوار‌ه‌کانی یه‌ک‌تر ببینن، به‌ هۆی نزیک‌ی له‌ راده‌به‌ده‌ری ته‌خته‌کانیان به‌ دیوار‌ه‌کانی ته‌نیشته‌یه‌وه، وینه‌کانی سه‌ر دیوار‌ه‌کانی خۆیانیان نه‌ده‌بینی. شه‌وانه هه‌ر کامیان به‌ سه‌یرکردن و خه‌یالی وینه‌کانی ئه‌وی دیکه‌وه خه‌و ده‌بیرد‌نه‌وه. ئازاد گۆی نه‌ده‌دایه، به‌لام باقی ئه‌مه‌ی زۆر پ‌ن‌خۆش نه‌بوو.

مالی باوکی بارام

خانوه‌که‌ی مالی بارام به هوی به‌ریزی شوینه‌که‌یانه‌وه به سه‌ریانه‌که‌ی مالی سه‌لاح بالابه‌رزدا ده‌یروانی، به‌لام خانوه‌که‌ی کونتر و گچکه‌تر بوو. له پشت سه‌رتنه‌وره‌که‌ی بیان که له هموشه‌ی پشته‌وه‌دا بوو، ژیرخانئیکی لی بوو که بارام زوری همز پیده‌کرد. ژیرخانه‌که‌ی له بنه‌رتدا ته‌ویله بوو، یه‌کیک له ته‌ویله‌کانیان. شوئینیک که تا چند سال له‌وه پیش مهر و مالاتی تیدا بوو، به‌لام دوا‌ی ئه‌وه‌ی له لایهن حکومت‌ه‌وه بریاری قه‌ده‌غه‌کرانی هه‌بوونی حیوان له شاردرا، به ناچار مهر و مالاتیان فرۆشت و دایکی بارام به بی هیچ چه‌شنه کار و باریکی تاییه‌ت له مالدای مایه‌وه و باوکیشی روه‌ی کرده قاچاخچی‌ه‌تی. خوشکه‌کانی که له بارام گه‌وره‌تر بوون ناویان جه‌میله و فریشته بوو. یه‌ک دوو سالئیک باوکی ناردنیه کلاسی ئه‌کابیر و ئیتر چیدی نه‌یناردنه‌وه. دایکی بارام روژ تا ئیواره دوعای له حکومت

دهکرد. رۆژی سه‌دجار حکومهتی به قوربانی مانگا و مهره له کیس چوه‌کانی دهکرد. جاران تا ئهو حیوانه به‌سته‌زمانانه له مآلدا بوون په‌کیان له سه‌ر پێخۆر نه‌ده‌کهوت. هه‌میشه ماست و شیر و په‌نیر و به‌به‌هاریشدا فرۆ له سه‌ر سفره ناماده‌بوو. جگه له‌وه به هۆی ئه‌وانه‌وه کچه‌کانیش سه‌رقاڵ بوون. دواى ئه‌وه‌ی حکومهت هه‌بوونی حیوانی له شاردا قه‌ده‌غه کرد، ئه‌وان په‌کسه‌ر مآلاتی خۆیان نه‌فرۆشت، به‌لکو دواى ماوه‌یه‌ک نارده‌یاننه دێهات بۆ ئه‌وه‌ی خزم و کهس و کار له‌وئ رایانگرن و بۆیان به‌خێو بکه‌ن. به‌لام ئه‌مه‌ش زحمهت بوو. تازه حیوانه به‌سته‌زمانه‌کان له شار ترازابوون و چیدی وه‌ک جاران خیر و بیریان به‌خیزان نه‌ده‌گه‌شت. سه‌رئه‌نجام به‌ناچاری بۆ هه‌میشه وازیان لێ هێنان و له گه‌ل ئه‌مه کهم کهم باوکی بارام رووی له ئیسی قاچاخچیه‌تی کرد. ئیستا ئیتر باوکیان جاری وابوو به مانگ ماله‌وه نه‌ده‌کهوت و سێ زه‌عیفه له گه‌ل مێرمنداڵێک به‌ده‌وری په‌که‌وه و له‌گه‌ل په‌کتر رۆژان و شه‌وانیان تێپه‌ر ده‌کرد. دایکی بارام به‌ته‌واوی دۆخی ژیا‌نی گۆرابوو.

له‌کۆنه ته‌ویله‌که‌ی پش‌ت سه‌رته‌نوره‌که‌دا بارام هه‌میشه ده‌یتوانی شتی تازه بدۆزیته‌وه. له‌تاریک و رووناکیی ژوره‌که‌دا که‌ پری چیلکه و چه‌وێل و سندووق و ته‌لیس بوو، به‌که‌میک تاوتوئ کردنی شته‌کان و ئه‌م لاولا پێکردنیان ده‌یتوانی شتی نوێ بدۆزیته‌وه. بزمار له‌ئهن‌دازه‌ی جۆراوجۆردا، حه‌لقه‌ی ئاسنی، گوریس، چه‌رم، قاپی جۆراوجۆر و زه‌نگۆله و سه‌رئه‌نجام ته‌خته‌ی ریک و لووس نمونه‌ی ئه‌م شتانه‌ بوون. بارام که‌ ده‌بۆزینه‌وه به‌سه‌عات لێیان رادما. هه‌میشه هه‌وێ ده‌دا شتی تازه‌یان لێ دروست بکات. به‌لام قه‌ت ئه‌مه‌ی نه‌ده‌کرد، دواى ئه‌وه‌ی تیر سه‌یری ده‌کردن له‌جێی خۆی دایه‌نانه‌وه‌وه له‌ته‌ویله‌که‌ ده‌چوو ده‌ری. ته‌ویله‌که‌ بۆنیکى غه‌ریبی تیکه‌لی لێوه ده‌هات: بۆنی پاشماوه‌ی مه‌رو مآلات، بۆنی چیلکه و

چهوئیل و بۆنی ئارد. ئیره شوینی ئه فهرده ئاردانه‌یش بوو که ناوه ناوه نانیاں پنده‌کردن. له دواى فرۆیشتنى حیوانه‌کانیاں، نان کردن یه‌که‌م ئه‌رکی قورسی ژنه‌کان بوو. روژی نانکردن بو بارام روژیکی یه‌کجار خوش و به له‌زمت بوو. بارام به هه‌ویر ده‌یتوانی شکل و شیوه‌ی جوړاو جوړ دروست بکا.

جه‌میله و فریشته یه‌کجار جوان بوون. یه‌که‌مینی ئه‌و کچانه‌ی بوون که نازاد له کۆلان گه‌رییه‌کانیدا بیرى لیده‌کردنه‌وه. هه‌ر له ده‌رگای مأل که ده‌ترازا، ئه‌وانی ده‌بیینی. به لای نازاده‌وه جه‌میله یه‌کجار له فریشته جوانتر بوو. به‌لام ئه‌شقی نازاد بو کچان بی سنوور بوو، به‌شی هه‌موویانی ده‌کرد! هه‌ر که له کۆلانی خۆیان ده‌ترازا، ئیدی بیرى له‌وانی تر ده‌کرده‌وه. له‌و کچانه‌ی تر که له‌واتر مه‌وه چاوهروان بوون! جه‌میله و فریشته‌یش ئه‌مه‌یان ده‌زانی. هه‌ستی ژنانه‌یان پنی ده‌گوتن که نازاد پیاوئیکی حوری به ده‌ماره که حه‌زی به‌مه‌یه هه‌موو شتیکی هه‌بییت. ده‌یانزانی که چاوهمانی له کاتی سه‌یرکردنی ئه‌واندا، بیریاں له سه‌یرکردنیکی دیکه ده‌کرده‌وه. چاوهمانی ده‌رویشتن، یه‌کجار ده‌رویشتن. جه‌میله و فریشته له گه‌ل کچی ره‌سول بآلابه‌رز به‌هۆی دراوسینییه‌مه ده‌ستایه‌تیاں هه‌بوو. ئه‌گه‌رچی کچه‌که‌ی ره‌سول که ناوی "ئه‌شرف" بوو، له یه‌که‌م کچه خۆنده‌وارهمانی شار بوو، به‌لام ئه‌مه له خۆبایی نه‌کردبوو و له راستیدا مروفتیکی خوش مه‌شرب و تیکه‌ل بوو. ئیواره‌یانی هاوین زۆربه‌ی جار له گه‌ل جه‌میله و فریشته پیکه‌مه له کۆلان راده‌هه‌ستان و، تا دره‌نگان سه‌بارم به هه‌موو شتیکی گه‌توگۆیاں ده‌کرد و ده‌دان.

ره‌سول بآلابه‌رز زۆر حه‌زی به مآلی باوکی بارام نه‌ده‌کرد. مآلی باوکی بارام له‌و بنه‌مآله‌ بوون که یه‌کجار دره‌نگ به پیر داواکه‌ی حکومه‌ته‌وه بو فرۆشتنی نازه‌مه‌کانیاں چوو بوون. به هۆی ئه‌وانه‌مه ماومه‌یکه‌ی درێژتر کۆلانه‌که‌یاں هه‌ر بۆنی شیاکه‌ی لیه‌اتبوو. ئیتر له مێش و مه‌گه‌ز و مێشوله‌کانیش گه‌ری، که کۆلان یه‌کجار

لنيان و مه‌رهز بوو. جگه لهوه باوکی بارامی وهک یاساشکینیک دههاته بهرچاو که به مه‌بهستی په‌یداکردنی پاره هه‌موو شتیکی ده‌کرد و سه‌ری به هه‌موو کونیکدا ده‌کرد. پیتی سه‌یر بوو که چلۆن که‌سی وا هه‌ن جورئیتی ئه‌وه ده‌که‌ن له به‌رچاوی حکوممه‌تا سنوور ببه‌زنین و شت و مه‌کی قاچاغ ئه‌م دیو و ئاودیو بکه‌ن. ده‌یگوت: "ره‌زاشا به زه‌حه‌مت ئه‌م سنوورانه‌ی ساغ کرده‌وه، که‌چی هه‌یشتا هه‌ندئێ که‌س هه‌ن که له لایان سنوور هه‌یچ مانایه‌کی نیه." به‌لام دلنیا له‌وه‌ی که رۆژیک پای ئه‌م جوړه که‌سانه به ته‌له‌وه ده‌بی، درێژه‌ی به بیرکردنه‌وه‌کاني خۆی نه‌ده‌دا و پاشماوه‌ی کاره‌که‌ی ده‌سه‌پارده ده‌ست داهاتوو و ژيان. به‌لام ره‌سوول هه‌یچ کاتیک نه ده‌ستی هه‌ینایه سه‌ر ریی که‌چه‌که‌ی له هاوڕییه‌تی له گه‌ل که‌که‌کاني باوکی بارامدا و نه ده‌ستی هه‌ینایه سه‌ر ریی هاوڕییه‌تی که‌میوانی کوری و بارامیشدا. ته‌نه‌ت بگره هه‌ندی جار منداله‌کاني گه‌لێک شه‌یرین ده‌هاتنه به‌رچاو و له کاتی گه‌رانه‌وه بو ماله‌وه، گه‌ر توشیان بایه به موچه‌به‌ته‌وه وه‌لامی سلآوه‌که‌یانی ده‌دایه‌وه. هه‌ندئێ جار به لایه‌وه سه‌یر بوو که چلۆن ده‌که‌را ئه‌م منداله مه‌عه‌سووم و شه‌یرینه‌ مندالی پیاویکی ناوا یاساشکین و مه‌ترسیدار بن. ده‌یزانی که پیاوه گه‌وره‌کاني میژوویش ته‌نه‌ت له بنه‌ماله‌ی خۆیاندایه که‌سایه‌تی جوړاوجۆریان هه‌بووه. ره‌سوول له‌مه‌دا غه‌م دایه‌گه‌رت و پیتی ناخۆش بوو که هه‌ندئێ شت هه‌ن که له نیوان هه‌موو مرۆفه‌کاندا وه‌ک یه‌ک وان. پیتی وابوو که خودا لێزه‌دا غه‌دریکی گه‌وره‌ی کردوه. ده‌با جیاوازیه‌که هه‌بایه! کاتیک به توشی باوکی بارامه‌وه ده‌بوو، به پیتی حوکه‌می دراوسیه‌تی سلآویان له یه‌کتر ده‌کرد، بگره سلآوی ره‌سوول بالابه‌رز زۆربه‌ی کاتیش پێش ده‌که‌وت. ته‌نه‌ت ئه‌و رۆژه‌ی ته‌له‌فزیۆنه‌که‌ی کړی، ئه‌وه‌ی و هه‌موو پیاوه‌کاني گه‌ره‌که ده‌عه‌وت کرد، ئه‌گه‌رچی باوکی بارام دره‌نگ هات و زوویش رویشت. ره‌سوول تا بۆی کرابابه‌ خۆی له باوکی بارام ده‌بوارد. باوکی بارامیش

وابوو. رەسول بەلایا بەرزى وەك پیاویکی له خۆبایی دههاته بهرچاو كه ههمیشه به چاویکی سووكهوه له ئەوانی دیکه‌ی دهروانى. پیاویك كه لهم شارهدا ههنگاوى غه‌ریبی کرابوو یهوه و خه‌لكیش به راستی ریزیان بۆ دانابوو و بۆ داده‌نا، به‌لام ئەو به دوور‌ه‌په‌ریزییه‌کانی، جۆریکی دیکه وه‌لامی ده‌دانه‌وه. ههمیشه ده‌یگوت: "سه‌یركهن ته‌نانه‌ت هات و چۆی ماله‌ خه‌زووریشی زۆر ناکات. هه‌ر ده‌لیی خه‌سوویه‌کی نه‌خۆشیشی نیه. پیاوی وا كه‌ی پیاوه!"

رەسول رهنگه له ههموو شتیك زیاتر رقی له عاده‌تیکی خراپی باوکی بارام بوو. شه‌ر! باوکی بارام یه‌كجار شه‌رانی بوو. له‌وكاته‌وه‌ی فیری هات و چۆی ئەودیبوی سنوور بووبوو، ك‌ردار و ئەخلاق‌ی یه‌كجار زیاتر گۆرابوو. تۆسه‌نتر و تۆره‌تری لێده‌رچووبوو. به جوانی دیاربوو ده‌خواته‌وه، كه ده‌یشیخوارده‌وه له گه‌ل ئەو كه‌سانه به شه‌رده‌هات كێشه‌ی كۆنی هه‌بوو له گه‌لێاندا. جارێکیان له سه‌ر چوار‌رێانی ئەوسه‌ری كۆلانه‌كه، بوو به شه‌ریکی وه‌ها كه نموونه‌ی لهم شارهدا كه‌م بوو. نه‌ك خه‌لكی گه‌ره‌ك، به‌لكوو له گه‌ره‌كه‌كانی دیکه‌شه‌وه خه‌لكی هاتیبون. باوکی بارام پیاویکی شه‌ر‌كه‌ر و لێهاتوو و ك‌رده بوو كه لێ نزیك كه‌وته‌وه‌ی بۆ هه‌موو كه‌س ده‌ستی نه‌ده‌دا.

به پێچه‌وانه‌ی باوكیه‌وه نازاد یه‌كجار ریزی بۆ باوکی بارام هه‌بوو. وەك پیاویکی یه‌كجار نازا ده‌هاته به‌رچاوی، به‌لام حه‌یف و مخابن له رواله‌ت و جل و به‌رگدا زۆر كۆن بوو. به كه‌واو پانتۆل و پانتاویکی نیوه‌دریژ و جامانه و ك‌لاشه‌كانیه‌وه له ههموو شتیك ده‌چوو له پیاوه نازاكانی ناو فیلمه‌كان نه‌بی. نازاد پیتی وابوو باوکی بارام ده‌با خۆی گۆریبا. رهنگه هه‌ر ئەم ریزه‌میش بوو كه نازادی سه‌ره‌رای جوانی جه‌میله و فریشه‌، له‌وان دوور‌ه‌په‌ریز راده‌گرت. له دلی خۆیدا

ھەميشە حسىيىتىكى بۇ باوكى كچەكان دەكرد و دەيزانى كە تەنانەت ئەو كۆرانەيش كە لە گەر ھەكەكانى دىكەوھ دەھاتن، خاوەنى ئەم و ريزە ترساويبە بوون.

بارام بۇ خۆيشى نەيدەزانى بۆچى ئەوندە ھەزى بەو تەويلە كۆنە بوو. تەويلەھەك كە لىيشى دەترسا. جارىكە بە شەودا قەت نەيدەوئىرا بچىتە ناوى، تەنانەت بە چرا فانوسيشەوھ. تەويلەكە تەنيا پەنجەرھەكى يەكجار بچوكى ھەبوو كە بە زەھمەت ژوروھەكى روون دەكردەوھ. بەلام رەنگە ھەر ئەمە بووبىت كە سەرنجى بارامى بە تەواوى راكيشابوو، "ژورويكى كۆن بە بۆنيكى غەريب و ئەشيا و شتومەكى جۆرەجۆرەوھ كە بە رۆژدا تيشكىكى غەربىيش بە ناستەم روونى دەكردەوھ." بارام يەكجار پىنى خۆش بوو لە تاريك و روونى ناو ژوروھەكا بە ناو شتە غەريب و نامۆكاندا بگەرئ، بياندۆزىتەوھ و ئەوسا لە جىي خۆى دايباننيتەوھ بۇ ئەوھى جارىكى دىكە بياندۆزىتەوھ. بارام لەم گەمەھە ماندوو نەدەبوو. شتەكانى ھەلدەگرت، بە جوانى و ورد ورد سەيرى دەكردن، بۆنى پتوھ دەكردن، دەستى پىدا دەھىنان و سەرنەنجام لە شوينى خۆى دايدەنانەوھ. شتەكان ھەميشە بە ديوى لاي ئەمدا تاريك و لىئ و بە ديوى پشتەومياندا بە ھۆى رۆچنەكەوھ روون دەھاتتە بەرچاو. چ دنيايەكى سىحراوى! تا ئىستا ھىچ رىقەتتىكى، تەنانەت كەيوانىشى بۇ ئىرە نەھىنابوو. ئىرە تەنيا، شوينىكە بۇ خۆى. دەزانى داىكى و خوشكەكانى تەنيا بۇ ھىنانى ئارد روو لەوئ دەكەن و ئىدى كارىان بە شتەكانى دىكەوھ نىھ. ژوروھەكە تەنيا ھى ئەوھ و بەس!

بارام، رەسوئ بەلابەرزى زۆر خۆش دەوئ. رەسوئ بەلابەرز ھەر ئەو ھەستەى تىدا دروست دەكا كە ژوروكەى پشت سەرتەنوورەكە! رەسوئ لاي ئەو لە باوكەكانى دىكەى گەرەك ناچى. يەكجار جياوازى ھەھە لە گەئ ئەوان. كە رەسوئ ئىوارمىان لەو سەركۆلان دەردەكەوئ، بارام رادەوھستى و سەيرى دەكا. سەيرى

ده‌کا تا له دهر‌گای ماله‌که‌میان ده‌چپته ژوور‌موه‌و ون ده‌بی. جاری وایه به هه‌لاتن ده‌چپته سه‌ر رنی بو نه‌وه‌ی سل‌اوی لیب‌کا. که‌یوان لای نه‌و ته‌نیا مندالی گهر‌مه‌که که رۆژانه جیره‌ی هه‌یه و ده‌توانی له تاقه دوکانی گهر‌مه‌که خوار‌ده‌مه‌نی بو خوی بکری. نه‌م زۆر‌به‌ی کات کاتیک له کاتی یاری‌کردندا ماندوو ده‌بیت، دایکی بابۆله‌ی نان و رۆنی ده‌داتی. جاری وایشه که‌یوان شتیکی به‌ش ده‌دا. بارام له‌م کاتانه‌دا هه‌ستیکی تالی هه‌یه.

ره‌سوڵ بال‌ابه‌رز یه‌کجار که‌چه‌کانی خوشکی بارامی به‌ده‌له. شتیکی له ده‌روونه‌وه پنی ده‌لی که بو بوکیه‌نی ماله‌که‌ی ده‌شین. به‌لام نه‌خوینده‌وار یه‌که‌میان یه‌کجار په‌که‌ری ده‌که‌ن. جار یکیان که له لای هم‌زه‌که له گه‌ل باوکی دانیشتیوو، باسی نه‌مه‌ی کرد. گوته: "که‌چه‌کان جی دایکیان ده‌گر‌نه‌وه و نیتر ته‌واو. خه‌ونی داها‌توو بو نه‌وان یه‌کجار زوو ته‌واو ده‌بی." باوکی به‌ گۆچانه‌که‌یه‌وه ته‌نیا سه‌یری کور‌مه‌کی کرد. دو‌انیوه‌رۆی هاوینیکی گهر‌م بوو که ته‌نیا بو حه‌سانه‌وه ده‌بوو!

باوکی بارام ناگای لینه که‌چه‌کانی له گه‌ل که‌چه‌کی ره‌سوڵ و کور‌مه‌هیشی له گه‌ل کور‌ه گچ‌که‌که‌ی ره‌سوڵ دۆستایه‌تی و هاو‌ر‌ییه‌تیا هه‌یه. نه پنی خۆشه و نه پنی ناخۆشه. به‌لام دواتر ده‌زانی که پنی خۆشه. ره‌سوڵ پیاویک بوو که هه‌موو که‌س له شار‌مه‌دا به‌خیلی پنی ده‌برد. نه‌و پیاوه‌ی وا جل و به‌رگی سه‌یری له‌به‌ر ده‌کرد، یه‌کجار بال‌ابه‌رز بوو، خوینده‌وار بوو و له‌م دو‌اویانه‌شدا شتیکی سپی سه‌یریش به‌ سه‌ر بانه‌که‌یه‌وه په‌یدا بوو بوو. نه‌و شته سه‌یره‌ی که له ژوور‌موه، ده‌دا و ده‌یواند! پیاوی وا باشتر و ابوو که ئینسان نه ته‌واو لئی داب‌ریت و نه ته‌واو تیکه‌لی بیت. باوکی بارام به‌ پنی‌هوانه‌ی خه‌ل‌کیه‌وه ده‌یزانی ره‌سوڵ بال‌ابه‌رز نه‌گه‌رچی کار‌مه‌ندی ده‌وله‌ته‌و خوی زۆر به‌ ده‌سه‌لاتی ناوه‌ندیه‌وه ده‌ناسینی و شانازی به‌مه‌وه ده‌کا، به‌لام سه‌ری به‌ هیچ ناوه‌ندیکی جاسو‌وسیه‌یه‌وه نه‌بوو. هه‌ر‌بۆیه

لئی نه‌ده‌ترسا و زۆر جار به به‌رچاوی دراوسیکه‌یه‌وه جنسی قاچاغ یاخود پیاوه غه‌ریبه‌کانی نه‌ودیبوی سنووری ده‌هینایه‌وه ماله‌وه. ره‌سول پیاویک بوو که ژیا‌نی خۆی ده‌کرد و همیشه خۆی له کیشه و گرفت له گه‌ل دراوسیکان و له گه‌ل ده‌ورووبه‌ری ده‌پاراست. ره‌سول نه‌گه‌رچی خه‌ونی زۆر بوو، به‌لام له‌وه تیگه‌ه‌یشته‌بوو که وه‌ک پیاویکی غه‌ریب له‌م شاره‌دا وابه‌شه گۆشه‌گیر بی‌ت و خۆی له شت هه‌له‌نه‌فورتینی. نه‌م شاره‌ نه‌وی وه‌ک یه‌که‌مین کارمه‌ندی حکومه‌ت له خۆی گرتبوو و ژنی پیدابوو و له ناو خۆیدا جیی کردبووه‌وه. باوکی بارام ده‌یزانی که ره‌سول له‌م هاوکیشه‌ سادیه‌ له‌ میژه تیگه‌ه‌یشته‌وه‌وه هه‌ر بۆیه قه‌ت نه‌یویستوو له خۆی تیکدا. خه‌ونیش هه‌یج عه‌ییکی نیه، لئگه‌رئ با هه‌مووان خه‌ون بیین! ته‌نانه‌ت حسینی نه‌وه‌یشی کرد ره‌نگه‌ له‌ چاو ناژمه‌لداری، ره‌سول هه‌زی له‌م که‌سابه‌ته‌ی نه‌و بی‌ت. ئه‌یشیکی خاوین بوو که نه‌ گه‌رکی پیس ده‌کرد و نه‌ می‌ش و مه‌گه‌ز و می‌شوله‌ی له‌ گه‌ل خۆی ده‌هینا. نه‌و پیاوانه‌یش وا له‌و دیو سنووره‌وه ده‌هاتن هه‌ر هه‌موویان له‌ باوکی بارامیان ده‌کرد، هه‌مان شێوه و هه‌مان جل و به‌رگ و ناوچاو و هه‌لس و که‌وت. گه‌رک زۆر هه‌ستی به‌ جیاوازیه‌کی نه‌وتو له‌ چاو جارانه‌ده‌کرد.

بارام به‌م ژیا‌نه‌ یه‌کجار دلخۆش بوو. نه‌گه‌رچی دایکی و خوشکه‌کانی هه‌میشه له‌ ماله‌وه بوون و باوکی‌شی هه‌میشه له‌ ده‌ره‌وه، به‌لام دوو شت هه‌بوو که سه‌رنجی نه‌وی له‌م شتانه‌وه دوور ده‌خسته‌وه: ژووری پشته سه‌رته‌نوو‌ره‌که‌و که‌یوانی هاو‌رپی. له‌ ماله‌وه سه‌رته‌نوو‌ره‌که‌ بوو که مه‌شغولی ده‌کرد و، له‌ ده‌ره‌وه که‌یوان که‌یوان ئه‌ستا له‌ میژبوو برینی خه‌تینه‌که‌ی خۆش بووبوو‌وه‌وه به‌ شتی دیکه‌وه سه‌رقال بوو.

خهسته‌خانه

عهلی سهیزاده تا دواکاته‌کانی ته‌مه‌نی قه‌مت دیمه‌نی ئه‌و شه‌وه‌ی له به‌رچاودا ون نهده‌بوو. ده‌لئی بۆ هه‌میشه له به‌ر تابلۆیه‌کدا راوه‌ستا‌بوو، تابلۆیه‌ک له به‌ستینه‌کی ره‌شدا، که چهند جه‌سته‌ی تاپوئاسای سپی لئیه‌وه ده‌رده‌په‌رین. عه‌لی منداله‌کانی دیکه‌ی له بیره‌نایه‌ت. ئه‌سله‌ن نازانی له‌وه‌ی مابوون یان نا. که له دووا کۆلانه‌که ترازان، کتوپه‌ر هه‌موو شتیه‌ک جو‌ریکی دیکه‌ی لیه‌اتبوو. که‌س ئاگای له که‌س نه‌مابوو. لیره هه‌ر که‌س ئه‌تر بۆ خۆی به‌ریاری ده‌دا. دۆخه‌که وه‌ها بوو که که‌س نه‌یده‌توانی به‌ریار به‌ سه‌ر ئه‌وی دیکه‌دا بدا. ئه‌سله‌ن که‌س سه‌ری ئه‌وی دیکه‌ی نه‌ده‌په‌رژا. لیره هه‌موو شتیه‌ک بۆ خۆت ده‌گه‌رايه‌وه. ته‌نیا خۆت و خۆت، ئه‌گه‌رچی له گه‌ل سه‌د که‌سی دیکه‌ش بایته‌یه. له دوا کۆلان به‌ولاوه دونیا شتیه‌کی دیکه‌ بوو. دونیا هه‌م تاریکتر، هه‌واکه‌یشه‌ی هه‌م ساردتر و ئاسانه‌که‌یشه‌ی بله‌ندتر. عه‌لی

سه‌یزاده قهت بر‌وای نه‌ده‌کرد پادگان ئاوا سامی هه‌بی. ئه‌و تیل‌درووه‌کانی نه‌بینیوو، به‌لام هه‌ستی به ساردیی جه‌سته‌یانی کردبوو. پادگان ئه‌و شه‌وه چه‌ند کر و بیده‌نگ ده‌هاته به‌رچاو. چه‌ند هه‌موو شنتیکیش کتوپر و خیرا رووی دا. شه‌ره سه‌گه‌کانی دیکه وا نه‌بوون. هه‌میشه ده‌رفه‌تی خۆ‌ته‌یارکردن هه‌بوو. سه‌گی گه‌ره‌که‌کانی دیکه جاری وایوو به زۆریش خۆیان تیوه نه‌ده‌گلاند. زیاتر شه‌ری نیوان کوره‌کان بوو که ده‌بوو به شه‌ره سه‌گ. رقی نه‌وان له یه‌کتر، سه‌گه‌کانیشی تیوه‌ده‌گلاند و نیتر یه‌کتریان له بیر ده‌چوووه‌وو هه‌ولیان ده‌دا پشتگیری سه‌گه‌کانیان بکه‌ن. بردنه‌وی سه‌گه‌کان له راستیدا بردنه‌وی کوره‌کان بوو، بردنه‌وی گه‌ره‌کیک. که‌چی قهت هیچ مندالیکیش دوواتر سه‌گه برینداره‌کانی تیمار نه‌ده‌کرد. ته‌نیا عه‌لی بوو که ده‌یکرد. عه‌لی جوړیکی دیکه بوو. سه‌گه‌کان هه‌میشه جوړیکی تر له عه‌لی سه‌یزاده‌یان ده‌روانی.

به‌لام ئه‌و شه‌وه‌ی پادگان له هیچ کاتیکي دیکه‌ی نه‌ده‌کرد. عه‌لی سه‌یزاده یه‌که‌م جار بوو که ئاوا هه‌ستی به خیرایی کات کردبوو. لیره سه‌گه‌کان ده‌با شه‌ری مان و نه‌مانیان بکر‌دایه. عه‌لی ئاگای له هه‌موویان نه‌بوو. نه‌یده‌زانی چه‌ند که‌س له منداله‌کان له‌وئ مابوون و دنه‌ی سه‌گه‌کانیان ده‌دا و پشت گه‌رمیان ده‌کردن. بو‌خویشی تینیدا مابوو یه‌وه. سه‌گه‌کانی پادگان زلتر و به هه‌یه‌تتر ده‌یانواند. عه‌لی ئاگای له بو‌ربۆر بوو. ئه‌مجاره وه‌ک جارمه‌کانی دیکه نه‌ده‌هاته به‌ر چاوی. بو‌ربۆر له‌وپه‌ری بی ئومیدیدا شه‌ری مانه‌وه‌ی خۆی ده‌کرد. عه‌لی ویستی به داره‌که‌ی ده‌ستی و به به‌رد ئه‌و سه‌گه زله بترسینی که بو‌ربۆری ژیر خۆی نابوو. دارئ دوو داریشی تیسره‌واند. نیتر هه‌ر ئه‌وه‌نده‌ی زانی که شتیک له دواوه پشت رانی گه‌ست. ئیش و ژانیکي سه‌یر دونیای ئه‌و شه‌وه‌ی له به‌رچاودا تاریکتر کرد. تاریکتر له تاریکایی. سه‌گه‌که، عه‌لی له عمرز گه‌وزاند. نیتر هیچی له بیر نایه‌ت.

که به‌ئاگا هاتهوه دیتی له ژووریکی سپیی خاوندایه. دوو خانمی جل سپی به دهورییهوه بوون. عهلی زانی له خهسته‌خانهیه. جاریکیان، چه‌ند سال لهوه پیش هاتبوه ئیره. مامی که له بینا کهوتیوه خوارهوه و دواتر مردبوو، بۆ دواچار لیره ببینیبووی. ته‌نیا نهو مامه‌ی هه‌بوو. تا نهو مامه‌ی مابوو، باوکی دۆخی باشتر بوو. چ بۆ پاره و چ کاتیک باوکی له مأل ده‌تارا، نهوه مامی بوو که دالده‌ی ده‌دا. هه‌میشه ریشه سپی و زبره‌کانی مامی سه‌رنجی راده‌کیشا. پیاویکی که‌م دوو که ته‌نیا کاری ده‌کرد و کار. وه‌سناکاریکی به‌نابانگ و دلسۆز که هه‌موو که‌س چه‌زی ده‌کرد نهو خانوه‌که‌ی بۆ ساز بکات. عهلی جوان له بی‌ری دیت باوکی نه‌گه‌ریا. ته‌نیا جگه‌ره‌ی کیشا. جگه‌ره‌ی به‌جگه‌ره هه‌لده‌کرد.

وه‌ک نهو رۆژه‌ی مردنی مامی، هه‌موو خزم و قه‌وم و ناشنا و رۆشنا له‌وئ بوون. دایکی خۆی ده‌رنی و باوکی دیسان ته‌نیا جگه‌ره‌ی ده‌کیشا. دایکی تا توانی جوینی ده‌دا و قسه‌ی به‌باوکی عه‌لی گوت. به‌لام دواتر که‌س نه‌یزانی بۆ وازی له‌مه هینا. ئیتر ته‌نیا به‌ده‌م خۆلیدانه‌وه باسی به‌دبه‌ختیه‌کانی خۆی ده‌کرد. عه‌لی که خه‌به‌ری بووه‌وه هاته‌وه سه‌ره‌وشی خۆی، گو‌یی له‌هات و هاواره‌کانی دایکی بوو. کتوپر خه‌می مه‌رگ دایگرت. نه‌وسا باوکی بینی که له‌پشت شووشه‌ی په‌نجمه‌که‌وه له‌کو‌ره‌که‌ی ده‌روانی. عه‌لی قه‌ت وا باوکی به‌کز و دامای نه‌بینیبوو. فرمیسکه‌کانی باوکی بینی که‌ خزانه‌ سه‌ر رڤینه‌ سپیه‌که‌ی و دواتر سه‌ر شووشه‌که. عه‌لی چای پر‌بوو. هه‌ر له‌م کاته‌دا سو‌یندی خوارد که‌ قه‌ت نابئ بمه‌رئ! نابئ نه‌مه‌رۆ بمه‌رئ! به‌لینی دا که‌ ده‌بئ بمینی! له‌کاتیکدا گه‌ریانی په‌نگ خواردووی گه‌رووی ته‌قییه‌وه، باوه‌شی به‌یه‌کیک له‌په‌رسته‌ر مه‌کاندا کرد که‌ خه‌ریکی ریک و پیک کردنی جی‌گه‌که‌ی بوو. ده‌نگی به‌رزی گه‌ریانی عه‌لی ژووره‌که‌ی داگرت.

ره‌سول بآلابهرز عهلی سه‌یزاده‌ی نه‌ده‌ناسی. هه‌روه‌ها دایک و باوکیشی به باشی نه‌ده‌ناسی، به‌لام که هه‌واله‌که‌ی له دهم ژنه‌که‌یه‌وه بیست، بیده‌نگ بوو، یان رهنکه په‌شو‌کا. سه‌یری کوره‌که‌ی خوی، که‌یوانی کرد. جاروبار له‌م کۆلانه‌دا سه‌گه به‌ره‌لاکانی دیتبوو، ده‌یزانی که له هه‌ندیک گه‌ره‌کی تر‌دا به‌روه، سه‌گ ده‌ژین و مندال کایه‌یان له گه‌ل ده‌که‌ن. به‌لام پی‌ی سه‌یر بوو بۆچی شارهبانی و شاره‌وانی تا نیستا بوونی نهم سه‌گانه‌یان وه‌ک مانگا و مه‌ر و مالات له سیمای شاردا نه‌سه‌ریبووه. شتیکی له‌مه سه‌یرتر به‌لایه‌وه ئه‌وه بوو که پادگان شه‌ره سه‌گی له گه‌ل مندالان ده‌کرد! بریاری دا که هه‌رچی زووتر سه‌ردانی شارهبانی و شاره‌وانی بکات و له‌م ئه‌رکه گرینگی خویان واته خاوی‌نکردنه‌وی شار له سه‌گه به‌ره‌لاکان ناگاداریان بکاته‌وه. ره‌سول هه‌ولیدا له زمین و بیری خویدا که‌میک به‌میژووی سه‌گ له‌م ولاته‌دا بچینه‌وه. باوکی هه‌میشه باسی سه‌گی ناغاواتی بۆ کردبوو. ئه‌و سه‌گانه‌ی که در بارده‌هیندران بۆ ئه‌وه‌ی مالی ناغا بپاریزن. یان بیری له سه‌گی شوانه‌کان کرده‌وه، ... سه‌گی یه‌که‌م، له دژی مرۆف و سه‌گی دووه‌م له دژی مه‌ترسییه‌کانی ناو سه‌روشت. بیستبووی که یه‌که‌م نازه‌لی ده‌سته‌مۆی مرۆف سه‌گ بووه. ئه‌وسا بیری ئه‌و سه‌گانه‌ی که‌وته‌وه که ده‌گوترا له تاران له گه‌ره‌که ده‌وله‌مه‌ندنشینه‌کاندا هه‌ن و وه‌ک خیزان له مالد ده‌ژین. ئه‌و سه‌گانه‌ی که ده‌یان‌شوردن، جوانیان ده‌کردن و له گه‌ل خاوه‌نه‌کانیان ده‌چوون بۆ پیا‌سه. ره‌سول بیری له سوپای ره‌زاشا کرده‌وه. ئه‌و سوپایه‌ی که بۆ شه‌ر، سه‌گی پی‌ نه‌بوو. ئه‌و سوپایه‌ی که بی‌گومان له کاتی سه‌رکوتی ده‌سه‌لاته‌ ناوچه‌یه‌کاندا به‌توش سه‌گه‌کانه‌وه بوونه. ره‌سول هه‌ولیدا بیهینینه‌ به‌رچاوی خوی که ره‌زاشا چی له گه‌ل نهم سه‌گانه کرده‌وه. یاخود چ فرمانیکی به سه‌رکرده‌کانی سوپا داوه. به‌لام به‌هیچ شوینیک نه‌گه‌یشت. له میژوودا شتیکی له‌سه‌ر ئه‌مه نه‌نو‌سه‌رابوو. به‌پنجه‌وانه‌وه

به‌لام ره‌سول یه‌ک شتی ده‌زانی، ئه‌ویش ئه‌وه بوو که ناو شار نابئی سه‌گی تیابیت و بی‌گومان یه‌کیک له فرمانه‌کانی ره‌زاشا ده‌کرا ئه‌مه بوو بی‌ت. ئه‌ی بۆچی له‌م شاره ئه‌م ئه‌رکه به‌ر یه‌ نه‌براهه، خوا ده‌یزانی! ره‌سول هه‌ستی به‌ خه‌یانه‌تیکی گه‌وره له پشت په‌رده‌وه ده‌کرد. ئه‌و خه‌یانه‌ته‌ی که ئه‌و ده‌با به‌ری پئی بگری.

عه‌لی سه‌یزاده دوای چه‌ند روژ له خه‌سته‌خانه نازادکرا و نیردرایه‌وه بۆ ماله‌وه. عه‌لی خواردنی ئه‌وینی زور پئی خو‌ش بوو. دوو ژه‌م خواردنی گه‌رمیان ده‌دا و سب‌حانه‌که‌شیان که یه‌که‌جار خو‌ش بوو، شیر و هیلکه و موربه‌با و نان. ئه‌و شه‌وه ئه‌و هاته‌وه، دۆخی مأل گورا. شه‌ره‌کانی ناو مأل کۆتاییان هاتبوو. باوکی نیستا نه‌ده‌رویشت. عه‌لی زه‌ق و که‌للاکانی له‌ خۆی کۆکرده‌وه و به‌ روژ خۆی پئی سه‌رقال ده‌کردن. جاریکه نه‌یده‌توانی هه‌ستیه‌ سه‌رپئی. چیه‌شه‌قه‌کان له‌ ژوور سه‌ریه‌وه دانرا بوون، بۆ ئه‌وه‌ی دوای که‌میک ساریژبوونه‌وه‌ی برینه‌که‌ی هه‌ستیه‌ سه‌رپئی و پنیان بروات. عه‌لی نیستایش به‌ ته‌واوی نه‌یده‌زانی که ئه‌و شه‌وه‌ی پادگان چی روویداوه و مه‌سه‌له‌که‌ چه‌ون ته‌واو بووه. دۆخه‌که‌ش وه‌ها بوو که به‌ که‌لکی په‌رسیار کردن نه‌ده‌هات. جاری و ابوو دایکی له‌ هه‌وشه‌که‌ دۆشه‌کیکی بچوکی کۆنی بۆ راده‌خست و عه‌لیان به‌ باوه‌ش ده‌هینا و له‌ سه‌ریان دادنا. دۆشه‌که‌که‌میان له‌ به‌ر سه‌یه‌ری دارگوژی هه‌وشه‌که‌دا راده‌خست. عه‌لی له‌ گه‌ل ئه‌م دارگوژی‌هه، گه‌وره بوو بوو. به‌لام دارگوژی‌هه‌که‌ نیستا یه‌که‌جار له‌و که‌له‌گه‌تتر و به‌رزتر بوو. عه‌لی پنیس ئه‌م رووداوه ناخۆشه‌ جاروبار جاران پیندا هه‌له‌ده‌گه‌را و له‌و یه‌وه هه‌وئی ده‌دا سه‌یری مائی دراوسێکان بکا، یاخود له‌و یه‌وه خۆی له‌ چۆله‌که‌کان داده‌گرت. به‌ دزیه‌وه گه‌می له‌ ژیره‌خانه‌که‌ ده‌هینا و له‌ بن دارگوژی‌هه‌که‌ رویده‌کرد. که‌ چۆله‌که‌کان کۆده‌بوونه‌وه، ئه‌وسا به‌ قوچه‌قانی تینیده‌گرتن. دوواتر چۆله‌که‌ کوزراوه‌کانی هه‌له‌ده‌گرت و ده‌چوو له‌ باغی ته‌نیشته‌ سه‌گه‌کان له‌ قه‌راغ ئه‌و جوگه‌ ناوه‌ پیسه‌ی که

به ناو داربیبه‌کاندا تیده‌پیری، ناوری ده‌کردموه‌و ده‌بیرژاندن و ده‌بخواردن. پیروپۆکانی دم‌ ناوه‌پیسسه‌که ده‌دا و هه‌ر به‌و ناوه‌ ده‌سته‌کانی ده‌شۆرد. عه‌لی ده‌سته‌کانی بۆنی چۆله‌که‌یان ده‌دا، بۆنی چۆله‌که‌ و سه‌گه‌به‌ره‌لاکان. که شه‌وانه ده‌چوووه ناو جینگاوه، له ژیر لینه‌که‌دا جوان هه‌ستی به‌م بۆنانه ده‌کرد. له کاتیکدا خه‌پال ئه‌وی به‌ره‌و رۆژه‌کانی دیکه ده‌برد، له ناوی بۆنه ئاشناکاندا خه‌وی لینه‌که‌وت. جاروبار له‌م کاتانه‌دا باوکی له‌ دایکی عه‌لی واته سه‌یزاده راده‌ما و که سه‌یزاده چاوی لینه‌کرد، ئه‌میش نیگای ده‌دزیبیه‌وه. سه‌یزاده ئه‌م نیگایه‌ی ده‌ناسی. باوکی عه‌لی وای ده‌نواند که خه‌ریکی جگه‌ره‌که‌یه‌تی. سه‌یزاده به‌ پرته و بۆله هه‌له‌ده‌ستا، جینگاکه‌ی راده‌خست و گۆپه‌که‌ی ده‌کوژانده‌وه. ئه‌مه‌نده‌ی پینه‌ده‌چوو باوکی عه‌لی جگه‌ره‌که‌ی ده‌کوژانده‌وه و به‌ ئارامی ده‌خزایه ژیر لینه‌که‌ی سه‌یزاده‌وه. سه‌یزاده له‌ کاتیکدا له‌ ژیر لیه‌وه‌وه جوینی ده‌دا ده‌یه‌شت مێرده‌که‌ی لێی نزیک بینه‌وه. زۆر جار چه‌پۆکیکی ده‌کێشا به‌ سه‌ری باوکی عه‌لیدا و ئیدی بینه‌نگ ده‌بوو. خۆی ته‌واو به‌ ده‌سته‌وه ده‌دا. باوکی عه‌لی رۆژی دواتر هه‌ولێ ده‌دا زووتر له‌ جاران له‌ مأل بچینه‌ ده‌ر.

عه‌لی دوور‌او‌دوور بارام و که‌یوانی ده‌ناسی. به‌لام بۆ ئه‌و، ئه‌وانیش که‌سانیک بوون وه‌ک منداڵه‌کانی دی. بارام و که‌یوان له‌ گه‌ره‌که‌که‌ی ته‌نیشتی ئه‌ودا ده‌ژیان. دوو منداڵ که‌ زۆر له‌ گه‌ره‌که‌که‌ی خۆیان دوور نه‌ده‌که‌وته‌وه. که‌یوان بۆ عه‌لی سه‌یزاده نه‌مونه‌ی منداڵه‌ به‌خته‌وه‌ره‌کان بوو، به‌لام بارام جۆریکی دیکه‌ بوو، شتیک له‌ ئیوان خۆی و که‌یوان دا. عه‌لی له‌ ژیانیدا قه‌ت هه‌ستی به‌ به‌خیلی نه‌کردبوو. که‌ سه‌یری منداڵه‌ به‌خته‌وه‌ره‌کانی ده‌کرد، ده‌لێی له‌ پشت ته‌میکه‌وه‌ لێی ده‌روانین. ته‌میک که‌ ته‌نیا ته‌م بوو و نه‌ هه‌چی دیکه‌. ئه‌م ته‌مه‌، وه‌ک هه‌وا بێ ره‌نگ و وه‌ک بیره‌کردنه‌وه‌کانی سارد بوو. ئه‌و، منداڵه‌ به‌خته‌وه‌ره‌کانی له‌ودیی

تەمه‌که‌مه ده‌بینی. ئەوان کایەیان دەکرد، دەچوون بۆ قوتابخانە، جیرە ی رۆژانەیان وەر دەگرت و هەموو جومعه‌یه‌کیش له گەڵ باوکیان دەچوون بۆ حمام. عەلی نه جیرە ی هەبوو و نه ئیتر دەچوو بۆ قوتابخانەو نه دەچوو بۆ حمام، له ماله‌مه دایکی دەیشۆرد. باوکیشی زۆر جار ان له چه‌مه‌کانی دەورووبەری شار غوسلی له خۆی دەردەکرد. قەت نه دایکی و نه باوکی باسی ئەم مندالانەیان بۆ ئەو نەکردبوو. پنیوستیش نەبوو باسیان بکەن. ئەم لەم دیو تەمه‌که و ئەوانیش له دیو، هەرکەسهو بۆخۆی دەژیا. عەلی زۆر جار له سەر درەختە گۆزەکه‌مه له بانەکانی شاری دەروانی. ئەو بانانە‌ی که پالیان به یه‌کتره‌وه دابوو و تا داوینی کێوه‌کانی دەورووبەر کشابوون. بانە خۆلینەکانی بەر هەتاو و ژێر بەفر. ئەو بانانە‌ی که زۆر له یه‌که دەچوون. عەلی زۆر جار به شه‌وانەش له پشت په‌نجەر هه‌وه باوکی بینیبوو که له هه‌وشه له پال دارگۆزەکه‌دا توتن و په‌رە‌ی به باده‌کرد. دووکه‌له‌ خه‌سته‌که چه‌ند جوان له ناو تیشکه نادیارەکانی شه‌ودا پینچ و لوولی ده‌خوارد و په‌خش و بلاو ده‌بوویه‌وه. دووکه‌له‌که جاری وابوو له دارگۆزەکه ده‌ئالا و بەرەبەرە له ناو گه‌لاکانیدا بزرده‌بوو. له‌م کاتانە‌دا عەلی باوکی کوورتر ده‌هاته به‌رچاو. پیاویکی باریکه‌له‌ی بالاکورت که جاری وابوو کۆکه‌کانی دراوسێکانیشی جارزده‌کرد.

رۆژیکیان کاتیک عەلی له بەردەرگای خۆیانە‌مه سه‌یری بانەکانی شاری ده‌کرد، کتوپر شتیک سه‌رنجی راکیشا. شتیکێ درێژی سپی که له گه‌ره‌کی مالی که‌یوان و بارام له سه‌ربانیک له به‌ر هه‌تاودا ده‌ره‌وشایه‌وه. نه‌یزانی چیه‌. تا توانی سه‌رنجی دا و لێی ورد بووه‌وه، به‌لام بێ فایده‌ بوو. شتی وای له‌وه پێش نه‌دیوو. ویستی له دایکی بپرسن، زانی بێ فایده‌یه. یان رهنگه‌ شه‌وه له باوکی ده‌پرسن، به‌لام هه‌ستی ده‌کرد تا قەت ناگرێ. سه‌یری قاچه‌کانی خۆی کرد، سه‌یری دارشه‌فه‌که. له هه‌وشه‌که‌یانی روانی، دایکی دیار نه‌بوو. بۆ یه‌که‌م جار له دوا‌ی برینداربوونی به

چێوشەقەکانییەوه له کۆلانه‌که‌ی خۆیانەوه خۆزبوویەوه. تا ئێه‌و گەر که ئه‌م‌نده رێ نه‌بوو. که سه‌ره‌وخوار بیه‌که‌ی بێری و گه‌یشته کۆلانه ته‌خته‌که‌ی خواروه، ته‌واو هه‌ستی به شه‌که‌تی کرد. پێی وانهبوو به‌کجار ئاوا دژوار بێت. دوانیوه‌رۆیه‌کی گه‌رم بوو. که‌متر که‌س به دهره‌وه بوو. سه‌ر نه‌نجام گه‌یشته. هاته کۆلانه‌که‌ی هێلانه زه‌رده‌واله‌کان. به‌لام لێر هه‌وه شه‌که‌ دیار نه‌بوو. به ناچار که‌میک خۆی له مائی ره‌سوڵ بالابهرز دوور خسته‌وه بۆ ئه‌وه‌ی ئه‌وسه‌ری بانه‌کیان ببنی. ئه‌وسا به جوانی ئانتینه‌که‌ی بینی. زۆری به‌لاوه سه‌یر بوو، تۆ بلایی ئه‌مه‌یان بۆچی بێت؟ نارام له بن سنیه‌ری دیواریک دانیشته و که‌وته بیره‌وه. کۆلان چۆل چۆل بوو. بۆنی خوشی چیشتییک هاته لووتی. ده‌یزانی هی مائی ره‌سوڵ بالابهرزه. سه‌یری ئه‌و سیمه‌ی کرد که له شه‌به‌رز هه‌که‌وه به‌دیوی حه‌وشه‌که‌دا شۆر بووبوووه. له‌م کاته‌دا بوو مندالێک له دهرگا‌که‌ی ته‌نیشتییه‌وه هاته دهر. منداله‌که‌ چوو بۆ مائی ره‌سوڵ بالابهرز. له دهرگای دا. پاش که‌میکێ مندالێکی دیکه هاته دهر. عه‌لی ده‌سته‌به‌جی بارام و که‌یوانی ناسییه‌وه. ئه‌وسا هه‌ردووکیان که‌سیکیان بینی که له‌وسه‌ر کۆلانه‌که‌ له‌بن سنیه‌ریک به چێوشه‌قەکانییەوه دانیشتوه. به‌ره‌م‌و‌رووی چوون. عه‌لی هه‌زی نه‌ده‌کرد قه‌سه‌یان له گه‌ل بکا. هه‌ولیدا هه‌ستی و ب‌روات. به‌لام ئه‌م‌نده ئاسان نه‌بوو. له کاتیکدا دارشه‌قەکانی به ده‌سته‌وه بوو، بۆ ئه‌وه‌ی هه‌ستینه سه‌ری، پشته به دیواره‌که‌وه ناو هه‌ولی دا به یارمه‌تی هه‌ر هه‌موویان رابی. به‌لام ئاسان نه‌بوو. به ناچار دانیشته‌وه. له‌م کاته‌دا بارام و که‌یوان گه‌یشته سه‌ری. عه‌لیان ناسییه‌وه. باوه‌ریان نه‌ده‌کرد. به ریز و ترسه‌وه لێی نزیک که‌وته‌وه. به ببنینی دارشه‌قەکان هه‌موو چیرۆکه‌کیان هاته‌وه یاد. عه‌لی له‌وان گه‌ورتر بوو. سیمایه‌کی مندالانه که گه‌وره ده‌ینواند. سیمایه‌کی له خۆبایی که چاوه‌کانی ئاسان ده‌سته‌مۆ نه‌ده‌کران، به‌لام له هه‌مان کاتدا چه‌ند لێره داماو ده‌یانواند. عه‌لی،

ئەفسانەى ناو مندالان، چەند لئره بهو هاوینه گەرمه به چئوشهقهكانییهوه و بهو زمحمهتهى كه دهيدا به خۆى بۆ ئهوهى ههستیه سهپه، داماو و بچوك دهیواند. باوهريان به چاوى خۆيان نهدەكرد. يەك دووجار سهپهري يهكتریان كرد. بهلام كتوپر وهك بلئى به خۆياندا هاتبئنهوه، ههس دووكیان به پهله ويستیان يارمهتى بدن بۆ ئهوهى ههستیه سهپه. عهلى قهبولى نهكرد. بۆ ئهوهى لهو دۆخه كه سوکایهتیهكى تئیدا بوو رزگاریان ههپه، بارام و كهیوان بریاریان دا دانئيشن. عهلى سهههتا نهیدهويست له گهلان بدو. بهلام چاوى تامهزرو و پر له ریزی بارام و كهیوان هینایه قسه. ئهو چاوانهى كه عهلى سالانتيك بوو له چاوى مندالاندا بهرامبهس به خۆى دهیينى. عهلى بۆ كهیوان و بارام، چەند له زور و كورمهنازاكانى ناو فيلمهكانى ناو تهلهفزیونهكهى دهكرد. عهلى دهیزانى دهپه چيروكهكهى خۆيانى بۆ بگيريهوه، هههه شنتيك ئهه داوايهى نیشان دها. عهلى زور ئاسان كهوته گيرانهوه. كهیوان و باراميش چەند به لهزهت و ههزهوه گوئیان لئدهگرت. عهلى له بهس سهپهردا و ئهوانيش له بهس ههتاودا باسى شهوه تاريكهكهى پادگانیان كرد.

كه له گيرانهوه بوويهوه، عهلى و كهیوان ههروا به كئش و ماتى لئیان دهروانى. خهيال بردهوونيهوه. لهه كاتهه عهلى سهيزاده دهستى بۆ ئانئينهكه راكئشاو پرسى ئهوه چيهه؟ كهیوان لای كردهوه. ئهوسا بۆى باس كرد. ئهو دوانيهوهروه بۆ يهكهه جار عهلى ههه توانى بچي بۆ مالى رهسول بالابهرز و ههه خواردئيكى به تام و بهلهزهت بخوات و ههه سهپهري تهلهفزیون بكا. عهلى دواتر به يارمهتیهى بارام و كهیوان گهرايهوه مالهوه. بارام و كهیوانيش بۆ يهكهه جار له ژياناندا توانیان تا ئهو راهيه له مالهوه دوور بكهونهوه روو لهو گهههكهى بكهه كه بۆ مندالى وهك ئهوان ئاسان نهبوو رووى تئكهه. ههنگاو ههلهينان له تهئيشه عهلى سهيزاده،

تهواو ئهو متمانهیهی دانئ. که گهرانهوه، تاقه بهک مندالی ئهو گهرمه که چیه نهیتوانی یان نهیوئرا لهبهر عهلی بهروکیان پی بگرن. رازی و متمانه به خو و، دننیا لهو سهفهره نارمختههیان گهرانهوه بو مالموه. له کاتیکدا عهلی له بهر دهرگاکههی خویندا چاوی لهوان و له ئانتینه سحرابیه دوورمه که دهکرد، کهیوان و بارام له سهریچی کۆلانهکه لهچاوان بوون.

بیری میژوو

ئهو رۆژه‌ی عه‌لی سه‌یزاده چوو بۆ مائی که‌میوان، ره‌سوڵ بالابه‌رز له‌ ماله‌وه بوو. له‌ چه‌وشه‌ له‌ ته‌نیشته‌ چه‌وزه‌که‌وه له‌ گه‌ڵ باوکی قسه‌ی ده‌کرد که‌ ده‌نگیکی غه‌ریبی کز له‌ په‌نجمه‌ره‌که‌وه هاته‌ گوئی. چاره‌کیک دوا‌ی ئه‌وه چوه‌ سه‌ر. له‌وئ می‌رمندالیکی کشاوه‌ی هه‌ژاری بی‌نی که‌ ده‌سته‌بجی سه‌رنجی راکیشا. منداله‌که‌ به‌ ریزه‌وه سه‌یری ئه‌وی ده‌کرد، به‌ شه‌وقیکی زۆره‌وه سه‌یری ته‌له‌فزیۆنه‌که‌ و، به‌ چه‌زیکي بی‌ سنووریشه‌وه نانی ده‌خوارد (سه‌لته‌ن خواردنی بۆ دانابوو). له‌ یه‌ک کاتدا هه‌رسیکی ئه‌مانه‌ی له‌ خۆی نیشان ده‌دا. ره‌سوڵ بۆ یه‌که‌م جار له‌ ژوورمه‌که‌ له‌ کاتی‌کدا مندالیکی غه‌ریبی لیبوو، دانیشته‌ و به‌ دزییه‌وه له‌ عه‌لی سه‌یزاده‌ی رووانی. شتی‌ک له‌ ده‌روونه‌وه پێی ده‌گوت که‌ ئه‌م منداله‌ له‌وانی دیکه‌ ناچی. چاوه‌کانی جو‌ریک سه‌رکیشی و بی‌ منه‌تی تیدا بوو. نی‌گاکانی سارد، وه‌ک به‌ف‌ری به‌ره‌ه‌تاو

بریسکەیان دەدا. رەسوڵ دەبیینی مندالەکانی دیکە چەند بە ریزمەو لە تەنیشتییهو دانیشتبوون. وەک بۆی بە شانازییهو میواندارەتیان دەکرد. بۆ یەکەم جار رەسوڵ بینی کەیان و بارام زۆر بە تەلەفزیۆنەکەمە سەرقال نین. رەسوڵ پێی سەیریوو کە چلۆن مندالێکی ئاوا سەقەت کە بە زەحمەت دەجوڵا، دەکرا بەم شێوەیە سەرنجی ئەوانی دیکە رابکێشی. رەسوڵ نە لە بنەمالەکەیی خۆیدا و نە لە دەرمەو لە ناو شارمەدا بە تووش کەسی ناواوە نەهاتبوو. تەنەت خۆشی لە ناو بنەمالەکەیی خۆیدا وەها نەدەهاتە بەرچاو. کورە گەرەمەکی ئەگەرچی خەلکی حەسینیان لەسەردەکرد و گەلێک کەس لێی دەترسان و خۆیان لێدەبوارد، بەلام لای رەسوڵ تەنیا مندالی بوو و بەس. ئازاد ئەمەندە رەق و لەخۆرازی نەدەهاتە بەرچاو. مەیلی لە رادەبەدەری بەلای کچان و ژناندا جۆریکی دیکەیی دەهینایە بەرچاو. لە عەینی رەقیدا جۆریک لە نەرمی تیدا بوو. نەرمیەک کە زۆر شیواو نەدەهاتە بەرچاو. رەسوڵ هەستی دەکرد نازاد تەنیا بەشێکی یەكجار لاوازی کەسایەتی رەزاشای بەرکەوتوو. ئەو دەیزانی مەرفەکان زۆر شتیان لە یەکتەر دەچی، بەلام لە هەمان کاتدا پێی وابوو کە لە زۆر شتیشدا لە یەکتەر ناچن. جا هەر ئەمەیه جیایان دەکاتەو و دەیانکا بە مەرفە جۆراوجۆرەکان. ئەو مەرفانەیی هەریەکە بۆخۆی کەسیکە، کەسیکی جیاواز لەوی دیکە. لای رەسوڵ بآلابەرز، ئازاد ئەمەندە خۆی جیا نەکردبوووە کە بێی بە کەسیکی دیکە، لەو کەسانەیی کە مێژوو لە بیری دەمێنی و دەیانکا بە ئەوانەیی وا هەرە لە پیشەمەن و لە بیری خەلکیدا نامەن، جا چ بە چاک چ بە خراب. رەسوڵ ئەو چەتەنەیی نەبینیوو کە باومەگەرەیان رەفاندبوو و دواتر دیکەمەرگیان پیکردبوو، بەلام لە ناخی دلیدا دەیزانی ئەوانیش جۆریکی دیکە بوون، لەو جۆرانەیی کە دەیانۆیرا وایەن. رەسوڵ سەیری خەلکی شاری دەکرد. دەیزانی رەزاشا خەونی بە ولاتیکی ئاوا ئارام و بێدەنگەو بینیوو، بەلام لە هەمان کاتدا

کاتیکی که سایه‌تیی ره زاشای له گهل ئه‌ماندا به‌راورد ده‌کرد، ههستی به هه‌له‌یه‌ک له گشت پرۆژه‌که‌دا ده‌کرد. بۆچی ده‌بی ئه‌م جۆره پیاوانه که بۆخویان نمونه‌ی جورئهت و نازایه‌تی بوون، کۆمه‌لگایه‌کی ئارامیان بوئ که تیییدا خه‌لک ته‌نیا به شته ناسایی و رۆژانه‌که‌نوه سه‌رقال بن؟ هه‌له‌به‌ت ره‌سول قه‌ت باسی ئه‌م چه‌شنه بیرکردنه‌وه‌ی خوی لای که‌س نه‌ده‌کرد. ئه‌م بیرانه هی خوی بوون. ئه‌و بیرانه‌ی وا نازاریان دهدا. تا جاریکیان به‌و ناکامه‌گه‌یشت که ره‌نگه‌ مرۆقه‌گه‌وره‌کان بۆیه ئه‌مه‌نده گه‌وره بوون چونکه زۆر بیریان نه‌کردوه‌ته‌وه! واته هه‌موو شتتیکیان لیک نه‌داوه‌ته‌وه، به‌لکو به بیریک گه‌یشتوون و دواتر جورئه‌تی پیاوه‌کردنی ئه‌و بیرمیان له‌خویاندا رسکاندوه و به‌س.

هه‌ولێ دهدا عه‌لی سه‌یزاده زۆر ناگای له‌وه نه‌به‌یت که له ژیر زه‌ره‌بینه‌دایه. به‌لام بالای به‌رز و جه‌سته‌ی گه‌وره‌ی، سه‌رنجی عه‌لی سه‌یزاده‌ی به‌ته‌واوی راکیشابوو. عه‌لی، ره‌سولێ چه‌ند جاریک له بازار بینیبوو. هه‌میشه‌یش بالای ره‌سول بۆ ئه‌و رازیک بوو. چه‌ند جاریک له ماله‌وه‌ باوکی له گهل ره‌سول له ده‌روونی خۆیدا هه‌له‌سه‌نگاندبوو. دوو بوونه‌وه‌ری ته‌واو جیاواز. عه‌لی به‌و ناکامه‌ی گه‌یشتبوو که یه‌کیک له شه‌رته‌کانی به‌خته‌وه‌ری، هه‌یکه‌لی درشت و گه‌وره‌یه. خه‌لکی له خۆوه لیت ده‌ترسن و جینگای سه‌رنجیانی و بۆیه به‌ناچار رووت تیده‌که‌ن. شانسیش خۆبه‌خۆ رووت تیده‌کا. پێی وابوو هه‌موو پیاوه‌گه‌وره‌و درشته‌کان ده‌توانن به‌خته‌وه‌ر بن، به‌لام هه‌موو پیاوه‌گه‌چه‌کان نا. لیره‌وه سه‌رنجی به‌رامبه‌ر به‌باوکی گۆرابوو. نیتێر ده‌یزانی گۆناهی باوکی نیه که ئاوا بنه‌مه‌له‌یه‌کی هه‌ژار و داماون.

جاروبار نیگایان له یه‌کتر ده‌گیرا. عه‌لی زانی جینگای سه‌رنجی ئه‌و پیاوه‌ گه‌وره‌یه‌ی وا له‌وه سه‌ر ژوورمه‌که دانیشتوه‌وه ئه‌و یه‌کجار ریزیکی ده‌روونی و سه‌یر

و خۆرسکی بۆی هه‌یه. نه‌یده‌زانی بۆچی ره‌سول ئاوا سه‌یری ده‌کا و لئی ورد ده‌بیته‌وه. ره‌نگه هۆکاره‌که‌ی نانه‌که بیت. عه‌لی نه‌گه‌رچی خوارده‌نه‌که‌ی یه‌کجار به‌لاموه به‌له‌زه‌ت بوو، به‌لام به‌ ناچاری که‌میک زووتر ده‌ستی که‌نیشایه‌وه. ته‌له‌فزیونه‌که فیلمی "تارزان" ی پيشان ده‌دا. ئه‌و پیاوه رووته‌ی که سولتانی دارستان بوو. بیگومان عه‌لی گه‌ر ئه‌و شه‌وه له ده‌وری سه‌ربازخانه‌که دره‌ختی لیبایه، ده‌یتوانی وه‌ک تارزان خۆی له مه‌ترسییه‌که قوتار بکات. ره‌سولیش سه‌یری تارزانی کرد. ره‌سول له‌م جۆره فیلمان‌ده‌دا هه‌میشه که‌سایه‌تی ره‌زاشای ده‌بیینییه‌وه. ئه‌و پیاوه‌ی وا ده‌یتوانی هه‌موو درنده‌کان ده‌سته‌مۆ بکات و دواتر به هۆی ده‌سه‌لاتی خۆیه‌وه ژيانیکی ناسایی و پر له هینمی و ئاسایشیان پێ به‌خشیت، ئه‌و پیاوه‌ی وا ده‌یتوانی هیزه ئه‌هریمه‌نییه‌کانی ده‌روه‌ی دارستانیش ده‌سته‌مۆ بکات. که فیلمه‌که ته‌واو بوو، رووی له عه‌لی کرد:

- ناوت چیه‌ کورم؟

- عه‌لی، عه‌لی سه‌یز ده. به‌ ناوی دایکه‌مه‌وه ناویان لێناوم.

- باوکت کێیه؟

- ئه‌حمه‌دی کاکه مه‌لا. فه‌علايه.

عه‌لی له وه‌لامه‌کانیدا ته‌نیا ناومه‌کانی نه‌ده‌گوت، به‌لکو زانیاری دیکه‌شی ده‌دا. نه له‌وه شه‌رمی کرد که به‌ ناوی دایکییه‌وه بانگی لێده‌که‌ن و نه شه‌رم له‌وه‌ی باوکی فه‌علايه. ره‌سول بالابه‌رز بیری کرده‌وه عه‌لی یان تێ ناگا، یان تێ ده‌گا و به‌ نه‌هقه‌ست ده‌یانلێ. ره‌سول، ئه‌حمه‌دی کاکه مه‌لای چاک ده‌ناسی. ئیستا ئیتر زانی به‌رامبه‌ر به‌ کێ دانیشتوه. ئه‌حمه‌دی کاکه مه‌لا، زۆر جار شه‌وانه لای مجبۆری مزگه‌وته‌که‌ی پادگان ده‌خه‌وت. پیاویکی تا راده‌یه‌کی به‌ ته‌مه‌نی جگه‌ره‌کیش که که‌متر که‌س به‌ فه‌علايه ده‌گرت. پیاویکی بیده‌نگ که زۆر هۆشی لای خۆی نه‌بوو.

که قسه‌ی ده‌کرد، ئەومەندە توند دەدوا که دەبا ماوهمەک بۆ حاڵی بوون لێی راوہستابای. پیاویکی کۆکن. دەیانگوت پیاو نیه! دەیانگوت عەلی کوری خۆی نیه. دەیانگوت بۆخۆیشی ئەمە دەزانی! رەسول ئەگەرچی ئەم ناوہی بیستبوو، بەلام وشە‌ی "مەلا" سەرنجی راکێشا. بیری کردوہە رەنگە باپیرە‌ی عەلی سەیزادە مەلا بووبیت. ریک وەک خۆی. بەلایەوہ ریکەوتیکی سەیر بوو. دوا‌ی کەمێک گوتی:

- باوہگەرەت مەلا بووہ کورم؟

- باوہگەرەم قەت نەبینیوہ. لە مێژە مردوہ. باوکیشم قەت باسی نەکردوہ. رەسول لە بیری دیت باوکی ھەر زۆر زوو باسی باوہگەرە‌ی بۆ کردبوو. رەسول تا دوو پستی خۆی لانیکەم دەناسی، بەلام عەلی تەنیا پستتیکێ خۆی دەناسی. دەیزانی کہ کورە مەلا ھەروا لە خۆمو بە بۆ خۆیندنی تاییەت ناتوانن جینگای باوکیان بگرنەوہ. بۆیە نە باوکی خۆی و نە باوکی عەلی نەبووبوونە مەلا. ئەمە حاڵی ھاوہەشی ئەو و عەلی سەیزادە بوو، بەلام لە ھەمان کاتدا بیری کردوہە کہ حاڵی جیاوازییان ئەویە کہ ئەو دەزانی لە کوێوہ ھاتووہ عەلی نازانی. سەرنجیکێ تری مندالەکە‌ی دایەوہ، سەرنجی جل و بەرگی، رەنگی روخساری، چێوشەقەکانی، ئەو مندالە‌ی وا تەلەفزیۆنەکە جاریکێ دیکە نیگاکانی قوت داوونەوہ، دُنیا لەوہی کہ زانینی میژوو یەکجار قازانجی ھەمە لە ژوورمە چووہ دەرەوہ.

لە ھەوشە باوکی لە ژیر دارتووہکە وەک جاران دانیشتبوو. خەریکی قورئان خۆیندەوہ بوو. رەسول لە قەرەغ ھەوزەکە دانیشت و ئاویکی بە دەم و چاویدا کرد. چەند فینک و خۆش بوو. دەنگی باوکی لە کاتی قورئان خۆیندندا لە جاران بەرزتر دەھاتە گوێی. سوڤە‌ی تەیرەن ئەبایل بوو. باس باسی ئەوانە‌ی وا سەریچیان لە ھەمەری خودا کرد و لە ھەمان دونیای فانیدا بە سزای خۆیان گەیشتن. لە دونیادا شتی وا کەم روودەدا. مروقەکان بە شێوہەکی ئاسایی تا ھەن لە گەل ھەلەکانیان

دهژین... تا دهمرن. ئهوکات لهو دونیایهیی دیکهدا به سزای خویان دهگهن. رهسوئ بیری له عهلی سههزاده کردهوه. باشه ئهیی ئهمه چ سزایهکه؟ مندائیکی وا چی کردوه؟ رهسوئ موسولمان بوو. نوژی دهخویند و روژوویشی دهگرت، بهلام نهک وهک ئهوانی دی. رهسوئ دهیزانی رهزاشا ههمیشه چاویکی له مهلاکان بووه. دهیزانی که ئهوان پلانی دهسهلاتی کۆمارییان پئی ههلوهشانند، وهها که به ناچار ئیدی بیری له چیکردنی رژیمیکی پاشایهتی کردهوهتهوه. دهیزانی که رهزاشا بو ئهوهی دهسهلاتی خۆی جیگیریکا به ناچار زۆر شتی وههای دهکرد که به دلی مهلاکان بیت. گویی له کهلامی باوکی دهگرت و بیری لهوه دهکردوه ئهم وشانه دهبی له راستیدا چ بن که ئاوا کهسیکی وهک رهزاشایشیان ناچار به مل کهچبوون له بهرامبهر ئهواندا کردهوه. بهلام رهزاشا نازاتر و گهورمتر بوو لهوهی تهنیا مل کهچ بکا، ئهو دواتر له زۆر شویندا دهسهلاتیشی له پیاوهکانی خودا سهخندبووهوه. قوتابخانهی چیکردبوو و دادگای به شیوهی ئهورویی دانابوو. رهزاشا خۆیشی به موسولمان دهزانی. عهلی بیری ئهم هاوکیشهیه له گهل خۆی بردی. ئهوسا بیری له باوهگهورهی کردهوه، بیری له باوهگهورهی عهلی سههزادههیش، که عهلی نهیدهزانی کئیه. پئی سههزیبوو، ئهو مهلایانهی ئاوا دهسهلاتیان به سههر رهزاشادا ههجوو، له دووانیان یهک چهته له ناوی برد و یهکیشیان کورزهزاکهی نهیدهزانی کئیه. رهسوئ به دهوری حهوزهکهدا کهوته قهدهم لئیدان. ئاوی حهوزهکه له بههرهتاودا یهکجار جوان بوو. گهش گهش دهدروشاویهوه. بیری کردهوه، کهواته ناوچهیهکی وهها که مهلاکانی ئاوایان لی بهسهردیت ناتوانی رهزاشایان لهبیردا بمیننیهوه، نهک ئهمه تهناصت ههر ئهقلیشیان ناتوانی به گهورهیی کهسیکی وهها بشکی! رهسوئ راهستا. ئهم بیره ترساندی. ههستی به تهنیایهکی سههیرکرد. بیری وینهکانی رهزاشا کهوتهوه

که لەناو یه‌غانه کۆن و قەدیمییه‌که‌دا راکشایبون. ئەو وێنانە‌ی له تاریکیدا بۆنی میخه‌کیان لای نیشته‌بوو.

دەنگی باوکی سۆزێکی سەیری تێدا‌بوو. جوان له باوکی راما. پیاوێکی نیوان هەفتا و هەشتا سالی که هەموو رووداو‌مکانی ژیا‌نی وه‌ک موقەدمر و ئەمری خودا سەیر‌ده‌کرد و، بۆیه به بێ هیچ چەشنه‌ گله‌یی‌ه‌ک وه‌ریده‌گرتن و قەبو‌لی ده‌کردن. بۆ ئەو خودا هۆکاری هەموو رووداوێکی ورد و درشت بوو. بۆ ئەو هەموو شتی‌ک له‌م دونیایه‌دا حەزێکی خودای له‌ پشت‌ه‌وه‌ بوو، ئەو حەزه‌ی که نه‌ده‌کرا مرو‌ف لیکی بدات‌ه‌وه‌، چونکه حەزی هیزێکی مو‌ت‌ل‌ه‌ق و ره‌ها بوو، هیزێکی نەمر و هەمیشە‌یی. لای باوکی ره‌سو‌ل، هیچ هیزێکی کاتیی شیاوی ئەوه نەبوو ئەم رازه‌ بدۆزێته‌وه‌. ئەسلەن خۆ پێوه خەریک کردنی کاریکی هه‌له‌ بوو. مه‌رگی باوکی به‌وه‌ی گه‌یانده‌بوو که هیچ شتی‌ک له‌م دونیایه‌دا ناتوانی به‌ر به‌م حەزه‌ ره‌هایه‌ بگرێ. مه‌لا بی‌ت یان دوکاندار، مندال بی‌ت یان گه‌وره‌، فه‌رق ناکات، بۆ خودا ئەمانه‌ له‌ دوا مانادا ئەو شته‌ بێ بایه‌خ یان وه‌ک یه‌کانه‌ بوو که ده‌کرا هه‌ر به‌لا یان کارمات یان رووداوێکیان به‌سه‌ر‌دا‌بی‌ت. باوکی ره‌سو‌ل بالابه‌رز ته‌نیا باو‌م‌ری به‌م کتێبه‌ بوو. ئەم کتێبه‌ ته‌نیا شتی‌ک بوو وه‌ک خۆی ما‌بوو و وه‌ک خۆی‌شی ده‌ما. هۆکاره‌که‌ی‌شی ئەوه‌ بوو که له‌ به‌رگی که‌لامدا بوو. ئەم که‌لامانه‌ ئاده‌م و حه‌وا نەبوون که خودا له‌ شت دروستی کردبوون، به‌ل‌کو له‌ وشه‌ دروست کرابوون. وشه‌یش لای ئەو هه‌ر وه‌ک خۆی هه‌تا‌ه‌تایه‌ ده‌مایه‌وه‌. وشه‌ زۆر له‌ خودا ده‌چوو. که قورئانی ده‌خوێنده‌وه‌ ده‌لێی له‌ گه‌ل خودی خودادا ده‌دوا.

ره‌سو‌ل نه‌یده‌زانی ره‌زاشا تا‌چ‌ه‌ند ئاوێته‌ی قورئان بووه‌. ئایا ئەم کتێبه‌ی له‌ ما‌ل‌دا هه‌بووه‌ یان نا، به‌لام له‌وه‌ دلنیا بوو که رو‌ژیک له‌ رو‌ژان به‌ دلنیا‌یی‌ه‌وه‌ به‌ ده‌ستی‌ه‌وه‌ بووه‌ و سه‌یر‌ی‌کی هه‌ر کرد‌وه‌. بی‌گومان ئەو رو‌ژه‌ی وا له‌ شاخه‌که‌ی

نیوان تاران و مازندهران به باوهشی دایکییهوه پهریوووه و مهترسی رهقبونوهی له سهر بووه، دایکی کهلامی نهم کتیبهی به گویدا خویندووه. نهم کتیبه لهوئ بووه. رهنکه نیستایش نهم وشانه ههر لهوئ له دۆل و لیرهوار و کونج و قوژبنه‌کانی ناو سروشندا مابن. لیره‌دا رهسول ههستی به نزیکیه‌تییهکی سهیری نهم کاتی له گهل نیستادا کرد. زهمهن مه‌ودای سه‌رایه‌وه. چاوی قونجاند و جوانتر گوئی له باوکی گرت. وینه‌کان هاتن و رویشتن. نا، نه‌رویشتن! به‌رده‌وام لهوئ بوون. ژیان چهند سهیره. ههستی به سه‌رما و ته‌راییی کلوه به‌فره‌کان کرد له سه‌ر روخساری، ههستی به باوهشی گهرمی دایکی کرد، به وشه‌کان له ناو گوچکه و له ناو میشکیدا. نه‌وسا ههستی به جهسته‌یه‌ک کرد که روخ خه‌ریکه جیی ده‌ئی، دواتر ههست به گهرمای لهشی نهمسپ و نازله‌کان و دواتر گهرانه‌وی ژیان... باوهشی گهرمی دایک.

حەز

بارام بەرەبەرە حەزی وەک جاران بە ژوورە تاریکەکی پشت تەنۆرەکه نەمابوو. زۆرتر لە دەرەوێ بوو، لە گەل کەیان. کە لە قوتابخانە دەهاتەو دەستبەجی دەچوو دەر. جاری وابوو کەیانیشی دەهینایەو و دواتر زۆر بەپەلە دەچوونەو دەر. چوونە مەکتەب، سەیرکردنی رۆژانەی تەلەفزیونی لی تێکداوو. بە هەربیانوویەک خۆی دەگەیانە بەر دەرگای مائی کەیان. لە کۆلانیەو، لەبەر دەرگاکەو بە جوانی دەنگی تەلەفزیۆنەکه دەبیسترا. چەند دەنگیکی خۆش و سەرنج راکیش بوو! زۆر جار هەوڵی دەدا لە پەنجەرە ی مۆبەقەکەو هەرچۆنیک بیت دەرەتانیک بۆ سەیرکردنی تەلەفزیۆنەکه بدۆزیتەو. لەوێو بەشیکی دیار بوو. وینە رەش و سپییەکانی دەبینی کە چلۆن یەک بەدوای یەکا دەگۆردران. کە کەیان پەیدا دەبوو هەوڵی دەدا دۆخەکه و الییکا کە بەشکم بچنە ژوورەو. زۆر جار سەرکەوتوو

دهبوو تئیدا و زۆرجاریش نا. بارام لهوه خهنی بوو که قهت هیچ کام له بنه‌ماله‌ی که‌یوان ناوچاویان لێ تیک نهدهدا، بگره زۆریش رووخۆش بوون. وهک نه‌ندامیکی بنه‌ماله‌ی لئهاتبوو که له‌مالی دراوسێکه‌یان ده‌ژیا و دهنوست! بارام زۆر هه‌زی به حال و هه‌وای ناو مالی که‌یوان ده‌کرد. په‌یوه‌ندی نیوان باوکی و منداله‌کان په‌کجار جیاواز بوو له په‌یوه‌ندی ناو بنه‌ماله‌که‌ی خۆی. ره‌سول بالابه‌رز له گه‌لیان ده‌دا. نیگای میهره‌بان بوو. نه‌شرف له گه‌ل باوکی راحت ده‌یتوانی قسه بکا و کورمه‌کانیش له گه‌ل باوکیان شوخی و گالته. بارام ته‌نانه‌ت بو جاریکیش بیت ره‌سولی به تووره‌یی نه‌دیتبوو. نه‌شرف به ده‌نگی به‌رز لای باوکی پنده‌که‌نی و قسه‌ی خو‌شیشی ده‌کرد. دایکیان زۆرتر به کاری ماله‌وه سه‌رقال بوو. نه‌گه‌رچی له به‌رامبه‌ر ره‌سولدا هه‌میشه که‌میک توند ده‌ینواند، به‌لام په‌کجار ناگایشی لیبوو.

بارام جاریکیان به رووتی نه‌شرفی به ریکه‌وت له ژوورمه‌که‌ی خویدا بینه‌بوو، له‌شیکی سپیی جوان که رایوه‌ستاندبوو. نه‌شرف ته‌نیا پنه‌که‌نبوو و دواتر به نارامی درگاکه‌ی جووت کردبوو. له‌و رۆژه‌وه بارام کاتیک که‌که‌کانی گه‌رمه‌کی ده‌بینی، بیری له جه‌سته‌یانی ده‌کردوه. له‌وه تئگه‌ه‌شت که له ژیر نه‌و جل و به‌رگانه‌دا چ جیهان‌تیک خۆی هه‌شاردا‌بوو!

ماوه‌یه‌ک بوو بارام زۆر به وردی سه‌رنجی ئاکار و کرده‌وه‌کانی باوکی ده‌دا. ده‌یزانی باوکی به چیه‌وه خه‌ریکه. به‌ره‌به‌ره بارودۆخی ناوما‌ل و ژیا‌نیان باشتر بووبوو. هه‌م خواردنیان باشتر بووبوو و هه‌م ده‌بینی که خوشکه‌کانی جل و به‌رگی باشتر ده‌پۆشن. ته‌نانه‌ت بو‌خو‌شیشی بو یه‌که‌م جار توانی پنا‌لوی چینی بکری. پنا‌لوه‌کانی له‌په‌یده‌کرد و له گه‌ل که‌یوان و مندالانی دیکه له کۆلانه گه‌رمه‌که‌ی نه‌وبه‌ر تا ده‌یانتوانی فو‌تبا‌لی ده‌کرد. ئیستا خۆی له ئاوی شیلینگه‌کان ده‌پاراست. به‌لام به‌رده‌وام چاوه‌روان بوو، چاوه‌روانی نه‌وه‌ی باوکی سه‌رئه‌نجام ته‌له‌فزیۆن‌تیک

بکری. جاریکیان که به دزییه‌وه چووبوونه بازار، کهیوان ئه‌و دووکانه‌ی پیشان دابوو که باوکی ته‌له‌فزیونه‌که‌ی لئ کریبوو. چ دوکانیک! پری ته‌له‌فزیون. شتیک له دلئیه‌وه پئی ده‌گوت باوکی ئیستا ده‌توانی بویان بکری. به‌لام کات ده‌گوزه‌را و هیچ روه‌ی نه‌ده‌دا. تا ئیستا چند جار که میوانی ئه‌ودیو سنووریان بۆ هاتبوو، ناگای لئیبوو که باوکی له گهلئیان خه‌ریکی ژماردنی پاره‌یه‌کی زوربوو. چند جاریک له لای دایکی باسی ته‌له‌فزیونی کرد. دایکی به سه‌رسورمانه‌وه سه‌یری کرد و دواتر گوتی: "رۆله ده‌ته‌وئ کافرمان بکه‌ی!" ئه‌گه‌رچی بارام نه‌یده‌زانی کافر چیه‌، به‌لام پرسیری نه‌کرده‌وه. که‌واته مائی که‌یوان کافر بوون. هاته‌وه بی‌ری که چند جار ئه‌م وشه‌یه‌ی له مندالانی گه‌ره‌ک بیستبوو، کاتیک باسی مائی ره‌سوئ بالابه‌رزیان ده‌کرد. خه‌لکی گه‌ره‌ک ئه‌گه‌رچی له کاتی کرینی ته‌له‌فزیونه‌که‌دا یه‌که‌م رۆژ به ده‌عه‌تی چووبوونه مائی ره‌سوئ و ئه‌گه‌رچی به حورمه‌ت یاخود ترسی دراوسینه‌تییه‌وه هیچیان نه‌ده‌گوت، به‌لام له بوونی ئه‌و ته‌له‌فزیونه له گه‌ره‌که‌که‌یاندا نیگه‌ران بوون. پنیان ناخۆش بوو. ئه‌م نیگه‌رانیه‌ی روه‌ی له زیادبوون کرد کاتیک مه‌لای مزگه‌وت له خوتبه‌ی نوژی جومعه‌دا خه‌لکی له مه‌ترسی ئه‌و جه‌عه شه‌یتانیه‌ ناگادار کرده‌وه. جلفه‌تی ئازادی کوری ره‌سوئ، ئه‌وه‌نده‌ی دی ئه‌وانی به‌و قه‌ناعه‌ته گه‌یاندبوو که ئه‌وه ئه‌و جه‌عه شه‌یتانیه‌یه گه‌نجه‌کان فیری به‌ره‌لایی ده‌کا. خانوه‌کانی ریزی مائی بارام که شوینه‌که‌یان به‌رزتر بوو و به‌سه‌ر مائی ره‌سوئ بالابه‌رزدا ده‌یانروانی، به جوانی چاویان له ئانتینه‌که بوو. ئانتینه‌که له کاتی نوژخویندندا، به تایه‌ت نوژی ئیوارمیاندا ده‌بشواندن و ترسی ده‌خسته‌ته دل‌ه‌وه. ئه‌وانه‌ی له‌م مالانه نوژیان ده‌کرد، له‌چاو ماله‌کانی دیکه ده‌نگیان زیاتر به‌رز ده‌کرده‌وه. جاری واش بوو په‌رده‌کانیان داده‌دایه‌وه.

تا ماوهیهکی زۆر تەنیا بە سەر بانی مآلی رەسولمۆه ئانتین دەبینرا، تا رۆژێک خەلکی گەرەک ببیان کە ئانتینێکی دیکە بە سەر خانوویەکی دیکە ی ئۆسەری کۆلانە قوت بوویەمۆه. خانووەکە هی حاجییەکی بەزاز بوو کە سێ ژنی هەبوو. خەلکی گەرەک زۆر خۆشیان لەو حاجییە نەدەهات. حاجی کە پیاویکی خۆشپۆش بوو، هەمیشە بەدەم ژنانەمۆه پێدەکەنی. پیاوانی گەرەک یەکجار رقیان لێی بوو. زۆریان هات و چۆ نەدەکرد. دەیانگوت لە نەسلدا خەلکی ئەم شارە نیە و دۆمە! بەلام حاجی گۆیی بەم قسانە نەدەدا. هەموو رۆژێک بەیانی زوو دەچوو بۆ دوکان و ئیوارەیان درەنگان دەهاتەمۆه. کە تەلەفزیۆنەکەیشی کړی، تاکە کەسێکیشی دەعوەت نەکرد. تا رۆژێک کتۆپر خەلکی گەرەک ئانتینێکی دیکەیان بە سەر یەکیک لە بانەکانی گەرەمۆه بینی.

بارام نەیدەزانی باوکی چۆن لەبارە ی تەلەفزیۆنەمۆه بێردەکاتەمۆه. قەتیش نەبووێرا داوا ی تەلەفزیۆنی لێ بکات. تەنیا رینگا دایکی بوو. دایکیشی کە ناوا ی بێر دەکردەمۆه. بەلام کە ئانتینێکی دیکە ی لە گەرەمۆه بینی، هیوا یەتتیک لە ناخیدا گەرا. ئەو ئیوارە، درەنگان، کاتیک لە بەردەرگای مآلی کەمیواندا چاوەروانی کەمیوان بوو، گەرەکانی دینبوو کاتیک لە ئیش و کار دەهاتنەمۆه، بە حسییی ئەمۆه ی کۆلان تاریکە و کەس لە پشتی پەنجەرەکانەمۆه نایانبینن، سەرەرای بوونی بارام لەویدا، لە بەر پەنجەرە ی مۆبەقەکە ی مآلی رەسول بەلابەرزدا راوەستا بون و هەولیان دا بوو کە بۆ ساتتیکیش بێت چاویان بەو وینە رەش و سپیانە بکەوێ. یاخود گۆییان هەلخستبوو و دواتر بە پەلە لە کاتیکدا دەچوونە فەرەمۆه، دوور دەکەوتنەمۆه. بارام بە جوانی هەستی بە حەزی شارەمیانی دەکرد. تا رۆژێکیان کتۆپر نازاد یەکیک لەو پیاوانە ی بە ریکەوت لە بەر پەنجەرەکە ی خۆیاندا بینی و نیتز ئەمۆه ی کە نەدەبا بقمۆمۆ، قەوما. نازاد کە دەگەراییەمۆه بۆ مآلەمۆه، لەو سەری کۆلانەمۆه

پیاوکه‌ی بینی. پیاوکه هه‌ولێ ده‌دا به سه‌رماتکه شوینی له‌باری روانین بیهینتیه‌وه، ناگای لێنهبوو که‌سێک له پش‌ت سه‌ریه‌میته‌ی. نازاد پش‌ت ملی گرت. پیاوکه که هه‌ستی به تاوانیکی گه‌وره ده‌کرد ته‌نیا له نازادی روانی. ئه‌و شه‌وه هه‌موو خه‌لکی گه‌رمک رژانه کۆلانه‌وه. به‌زم و هه‌رایه‌کی سه‌یر. تا هه‌فته‌یه‌ک دواتریش باس باسی ئه‌و شه‌ره قورسه‌ی بوو که جه‌عبه شه‌یتانییه‌که نابوو یه‌وه. نازاد کێشه‌که‌ی له رووی ناموسیه‌وه لیک ده‌دا یه‌وه و ره‌سو‌لێش پێی وابوو که ته‌نیا حمزیک بووه بۆ دیتنی ته‌له‌فزیۆن و هه‌چی دیکه. یان ره‌نگه حمزیکێ شه‌یتانیی گچ‌که که هه‌موو مرۆفه‌کان به جۆریک هه‌یانه. ره‌سو‌ل شوینی ته‌له‌فزیۆنه‌که‌ی که‌میک گۆری و ره‌نگی سپیی له شووشه‌ی په‌نجه‌ره‌که‌ی ئاشپه‌زخانه‌ش دا. دواتر رۆچنه‌یه‌کیشی له بانی سه‌ر مۆبه‌قه‌که کرد. ئیتر گه‌رمک له بۆنی خۆشی چێشته‌کانی مآلی ره‌سو‌ل با‌لابه‌رز بێ به‌ری بوو.

ئه‌و شه‌ره بارامی ترساند. ئیتر وه‌ک جاران نه‌ده‌چوووه مآلی ره‌سو‌ل. که بیری له جه‌سته‌ی سپیی ئه‌شره‌فیش ده‌کرده‌وه، ئه‌وه‌نده‌ی دیکه ترسا. جاریکێ تر ژووره تاریکه‌که‌ی پش‌ت سه‌رته‌نووره‌که بانگی لیک‌رده‌وه و هه‌ولێ دا له‌وئ سه‌ر له‌نوئ شته سیه‌راوییه که‌شف‌کراوه‌کانی که‌شف بکاته‌وه. به‌لام ئیتر ژووره‌که وه‌ک جاران نه‌ده‌هاته‌وه به‌رچاوی. شته‌کان گۆرابوون، یان نیگای ئه‌و؟ بۆخۆشی نه‌یده‌زانی. چه‌ند جار چاوه‌کانی نو‌قاند و هه‌ولیدا به بۆن‌کردن دیسان بیاناسیتیه‌وه و دۆخه سیه‌راوییه‌که‌ی جاران بژینتیه‌وه. هه‌ولێکی بێ سوود! ئه‌وجار شته‌کانی زیاتر له چاوه‌کانی نزیک ده‌کرده‌وه، هه‌ولێ ده‌دا له گه‌مه‌ی رووناکیی و تاریکیی ژووره‌که‌دا که له شته‌کان ئالابوون، سنوره‌کان بدۆزیتیه‌وه، به‌لام دونیا ئیتر یه‌کجار گۆرابوو. سیه‌ره‌که، له‌میژبوو ژووره‌که‌ی به‌جێ هه‌شتبوو. ته‌نانه‌ت نه‌گه‌ر

هموو شتهكانيش بهره بهره لابادات و بگاته ئوسهري تهويلهكەيش، هنيشتا دۆخهكه ناگۆردريت. ژوورمهكه بۆ ههميشه خۆى بهدهستهوه دابوو.

سینه‌ما

باقی زوربه‌ی کاته‌کانی ژیانی له ژوورمه‌کی خۆی و نازاددا تێپه‌ر ده‌کرد. سه‌ری له ناو کتێبه‌ دهرسه‌یه‌کان و کتێبه‌کانی ناو کتێبخانه‌ گچکه‌که‌ی به‌رده‌می ته‌ختی خه‌مه‌که‌یدا بوو. ئه‌گه‌رچی له گه‌ل نازاد له دوو جیهانی جیاوازدا ده‌ژیان، به‌لام براکه‌ی کاری به سه‌ریه‌وه نه‌بوو و موزاحیمی کاره‌کانی و شیوه‌ ژیانی نه‌ده‌بوو. له‌م باره‌یه‌وه یه‌کجار رازی بوو و هه‌ستی به راحه‌تیه‌کی ته‌واو ده‌کرد. ماومه‌یکیش بوو که ناوینته‌ی رۆژنامه‌ بووبوو. ره‌سوڵی باوکی له میژبوو خۆی کردبووه نابوونه‌ی رۆژنامه. ئیواره‌یان له ته‌نیشته‌ حموزه‌که له سه‌ر کورسه‌یه‌که‌ی داده‌نیشته و قاچ له سه‌ر قاچ هه‌موو به‌شه‌ گرینگه‌کانی رۆژنامه‌که‌ی ده‌خوینده‌وه. هه‌لبه‌ت بو‌خۆی ناوی لێنا‌بوو "به‌شه‌ گرینگه‌کان". ره‌سوڵ هه‌موو هه‌وا‌له‌ سیاسییه‌کان و هه‌روه‌ها راپۆرت و خه‌به‌ره‌کانی سه‌ر بنه‌مه‌آله‌ی شای ده‌خوینده‌وه.

ئه‌گهرچی ئیراده‌ت و ریزی تایبه‌تی به‌رامبه‌ر به‌همه‌ره‌زاشای کوری ره‌زاشا هه‌به‌وو، به‌لام له‌ده‌هه‌ زوری په‌سه‌ند نه‌ده‌کرد. پئی وابوو همه‌ره‌زاشا له‌باری که‌سایه‌تییه‌وه‌ه‌ک باوکی قایم و به‌هیز نیه‌ه‌لاتن له‌ده‌ست موسه‌دیق و دواتر گه‌ره‌انه‌وه‌ی بۆ و‌لات، له‌به‌رچاویدا وه‌ک کاره‌ساتیک ده‌هاته‌به‌رچاو. هه‌لاتنیک که‌بنه‌ماله‌ی شای په‌کجار لاواز نیشان دابوو. چۆل‌کردنی مه‌یدان له‌به‌ر رقه‌به‌ریکی ناوخۆیی په‌کجار جیاوازی هه‌به‌وو له‌پاشه‌کشه‌ی ره‌زاشا له‌به‌ر هیزه‌بیگانه‌کانی وه‌ک ئینگلیز و روسیا. ئه‌وان هیزی گه‌وره‌و زه‌به‌ملاح بوون به‌سوپای په‌کجار به‌هیزه‌وه‌، به‌لام موسه‌دیق ته‌نیا سه‌رۆک وه‌زیرانیک بوو و به‌س. ره‌سوڵ قه‌ت ئه‌مه‌ی به‌جوانی بۆ لێک نه‌ده‌درایه‌وه‌و سه‌ری لێ ده‌رنه‌ده‌چوو. رووداوێک بوو که‌به‌هه‌رحال رووی دابوو و له‌میژوودا ئیدی بۆ هه‌میشه‌تۆمارکراوو و نووسراوو. په‌له‌یه‌ک که‌ده‌مایه‌وه‌. ره‌سوڵ هه‌میشه‌پئی وابوو ده‌رفه‌ت بۆ قه‌ره‌به‌ووکردنه‌وه‌هه‌به‌وو، به‌مه‌رجیک شا‌توانییای هیز له‌خۆی نیشان بدات. که‌هه‌لبه‌ت خه‌ریک بوو له‌خۆیشی نیشان ده‌دا. شا‌تا‌ده‌هات ره‌قتر ده‌بوو. ئه‌گهرچی شارنشینێ تا‌ده‌هات په‌ره‌ی ده‌سه‌ند و بژیوی و ژبانی خه‌لکی به‌گه‌شتی رووی له‌باشتربوون ده‌کرد و ژنان زۆرتر ده‌رفه‌تی کار و بوونیان له‌ده‌ره‌وه‌ی مآلدا بۆ ده‌ره‌خسا، به‌لام شا‌زیاتر له‌جاران نه‌یارمه‌کانی خۆی زیندانی ده‌کرد و زه‌ختی ده‌خسته‌سه‌ر. زۆرچار ره‌سوڵ به‌یری ده‌کرده‌وه‌ که‌هۆکاری ئه‌م ره‌قیه‌، هه‌لاته‌که‌ی بوو له‌به‌ر موسه‌دیق. ره‌سوڵ با‌لابه‌رز به‌ئه‌زمونی ژبانی خۆی له‌وه‌تیگه‌ه‌یشتیوو که‌جاری وایه‌هه‌ندیک رووداو له‌ژبانی هه‌رکه‌سه‌یکدا بۆ هه‌میشه‌سریه‌یه‌کی به‌هیز به‌جی دێلێت، وه‌ها که‌مرو‌ف تا‌ده‌مریت بۆ قوتاربوون له‌وه‌بیره‌ناخۆشه‌هه‌موو شتیک ده‌کات. ره‌سوڵ ئه‌مه‌ی پئی باش نه‌چوو. له‌ناخه‌وه‌هه‌ستی ده‌کرد که‌ئه‌م چۆره‌هه‌لس و که‌وته‌دووربینانه‌نیه‌و ره‌نگه‌دیسان کاردانه‌وه‌ی

خراپی هەبیت. ئەم بیرانە هەلبەت دیسان رەسول تەنیا هی خۆی بوو و لە گەڵ کەس بەشی نەدەکردن، تەنەت باوکیشی کە زۆر بەی کاتەکان لە تەنیشییەوه بوو. جاری وابوو کە شتیکی دەخویندەوه بە بی ویستی خۆی بە دەنگی بەرز چەند وشەیهکی دەدرکاند، لەم کاتانەدا باوکی سەری هەڵدەبری و سەیری کۆرە هەلچوو مەکی دەکرد و دەیگوت: "رۆلە، بەس خودا لێمان تێک نەدا!" رەسول ئەم دوعایەیی باوکی بە حەسینی مەرگی باومگۆرەیی و ژێانی ناخۆشی باوکی لە رابردودا لێک دەدایەوه، بۆیە زۆر گۆیی نەدەدایە ئەم گۆتەیه. رەسول پێی وابوو کە بەهیزبوون لە کاتی تەنگانە و گێرو گرتەکاندا گرینگە، نەک لە کاتی هێمنی و ئاسایشدا.

کە خۆی ئابوونەیی رۆژنامە کرد، ئەو بە باقی کۆری بوو هەموو ئیوارمیک دەچوو و رۆژنامەکی دەپێنایەوه. ئەو دووکانەیی باقی رۆوی تێدەکرد، دوکانێکی ئاسایی شتومەک فرۆشتن بوو کە رۆژنامەیی لە شارە گەورەکانەوه بۆ دەهات و دەفرۆشت. دواى ماومیک، رۆژیک باقی چاوی بە پاشکۆیهکی منداڵان کەوت کە لە گەڵ رۆژنامەکە هاتبوو. لەو پێش ئەمەیی نەدیتبوو. کەمیک سەرنجی دا، تەواو هۆگری بوو. ئێتر باوکی زۆر ئاسان و بە مەیلەوه هەموو جارێک پارەیی دەدایە تا ئەم پاشکۆیهش بۆخۆی بکڕی. پاشکۆکە ئەگەرچی هی منداڵان بوو و هەفتانە دەهات، بەلام باقی بە زەوق و حەزێکی زۆرەوه دەیکرێ و دەخویندەوه. "وینەچیرۆکیک" سەبارەت بە "تارزان" بە تاییەت یەکجار سەرنج راکیش بوو. سەرشت، ئازایەتی، مەرۆفییکی رۆوتی جوان و رووداومەکانی ناو ئەو "وینەچیرۆکە" ئەو شتانە بوون کە نەدەکرا خۆی لێ ببوێرێ. کەیان و لە ریی کەیانیشەوه بارام، بوون بە دوو هۆگری سەرکەیی ئەم پاشکۆیه. باقی بەرەبەرە جاروبار دادەنیشت و وینەکانی دەکیشایەوه. دواى ماومیک وەها لە کیشانەوهی

جهسته‌ی تارزанда شارەزا بووبوو که مرۆف حمزی ده‌کرد دانیشیت و سه‌یریان بکا. کهیوان و بارامیش ئهو وینانه‌یان ده‌بینی و ئه‌وانیش هه‌ولیان ده‌دا که وه‌ک باقی بیکیشنه‌وه. باقی ته‌نیا به‌مه‌وه سه‌رقال نه‌بوو. له‌ گه‌ل ئه‌مه‌ش چیرۆک و رۆمانی ده‌خوینده‌وه به‌ هۆی ئه‌وه‌وه که له‌ قوتابخانه‌ قوتابییه‌کی زیره‌ک له‌ به‌شی شیمی دا بوو، له‌ ماله‌وه تاقیگه‌یه‌کی گچکه‌هیشی وه‌رئ خستبوو و جاروبار ئیواره‌یان ماده‌ی کیمیایی به‌ تیکه‌ل کردنی جوهره‌کانی دروست ده‌کرد. جاری وابوو ژووره‌که دوکه‌ل و بۆنیکێ ناخۆش دایده‌گرت و دایکی به‌ ته‌واوتی توره‌ ده‌کرد. باقی که یه‌کجار حمزی له‌ فیلمه‌ ونیستیرن و کاوبۆییه‌کان بوو، خه‌ونیشی به‌وه‌وه ده‌بینی که له‌ ده‌روه‌ی شار له‌ شوینتیک بیی به‌ خاوه‌نی خانوو و زه‌ویی و زاریک که ته‌یدا هه‌م نازهل و ئه‌سپ بزیه‌نی و هه‌م ژیرزه‌مینیه‌کی ته‌یدا ساز بکات بۆ شوینی تاقیکردنه‌وه‌ی ماده‌ه‌ کیمیاییه‌کان. له‌و کاته‌وه ئه‌م خه‌وانه‌ تیکه‌ل به‌ یه‌ک بووبوون و له‌ مێشکی ئالابوون، ئیتر یه‌کجار له‌ ده‌ورووبه‌ری دا‌برابوو. ره‌سو‌ل بالابه‌رسی باوکی که به‌ زیرمکی کوره‌که‌ی له‌ بواری ده‌رس خویندندا یه‌کجار دلخۆش و خه‌نی بوو، زۆر گوئی نه‌ده‌دایه‌ دوور په‌ریزی کوره‌که‌ی له‌ خه‌لکی. ره‌سو‌ل پئی وابوو ئه‌مه‌ ئاساییه‌، چونکه هه‌موو مرۆفه‌ زاناکانی دونیا له‌ به‌ر ئه‌وه‌ زانا و سه‌رکه‌وتوو بوونه که کاته‌کانی ژیانان هی خۆیان بووه‌، نه‌ک هی خه‌لکی دیکه‌. دایکی باقیش له‌م حاله‌ته‌ی کوره‌که‌ی زۆر نارازی نه‌ده‌هاته به‌رچاو. کوره‌که‌ی هه‌میشه‌ یاخود زۆربه‌ی کات له‌ ماله‌وه بوو و ئه‌مه له‌ دل‌ه‌راوکییه‌کانی که‌م ده‌کردوه.

باقی که جل و به‌رگه‌کانی بۆنی توند و لوت نازارده‌ری ئامونیاکی لێده‌هات، رۆژیک به‌ مه‌به‌ستی هینانه‌وه‌ی رۆژنامه‌ و پاشکۆکه‌ی چوو بۆ بازار. خاوه‌ن دووکانه‌که که ئیتر به‌ر مه‌به‌ره‌ ته‌حه‌مولی ئه‌م بۆنه‌ی نه‌ما‌بوو به‌ ته‌ما‌بوو که ئه‌مجاره هه‌ر باقی چوو بۆ دووکانه‌که‌ی، راسته‌وخۆ پئی بلئی که ئاواو به‌م بۆنه‌وه مافی

ئوه‌ی نیه روو له‌وی بکاته‌وه. به‌لام ئه‌و رۆژه دوو که‌سی تر له دوو‌کانه‌که دانیش‌تیبوون و که باقی چوه‌ ژوور، دینی یه‌کجار که‌رم به‌ گ‌فتو‌گ‌وی یه‌که‌وه مه‌شغولن. له ماوه‌ی هه‌ل‌گرتنی رۆژنامه و پاش‌کۆکه‌وه تا پاره‌دان و هاتنه‌ ده‌ری، گ‌ویی لیبوو که باس باسی سینه‌مایه. باسی ئه‌وه ده‌کرا که قه‌راره تا ماوه‌یه‌کی تر له شار سینه‌مایه‌ک بکریته‌وه. باقی به‌ په‌له هاتنه‌وه مأل. کاتیک رۆژنامه‌که‌ی دایه‌ ده‌ستی باوکی، له ژیر عه‌ینه‌که زه‌ره‌بینیه‌که‌یه‌وه گ‌وتی: "له‌و دوو‌کانه باسی ئه‌وه بوو که قه‌راره سینه‌مایه‌ک تا ماوه‌یه‌کی تر له شاردا بکریته‌وه." ره‌سو‌ل به‌ بیستی ئه‌م هه‌واله‌ بیده‌نگ بوو. ورد له کوره‌که‌ی روانی. نه‌وسا بزیه‌ک گرتی. سینه‌ما، ته‌نیا له شاره‌ گه‌وره‌کاندا ده‌بینرا. لای ره‌سو‌ل ئه‌م هه‌واله‌ نیشانه‌ی پیش‌که‌وتنیکی یه‌کجار گه‌وره بوو. به‌لام خه‌میکیش ره‌سو‌لی داگرت، باشه‌ بۆچی ئه‌و پینتر به‌م هه‌واله‌ی نه‌زانیبوو؟ ئه‌و رۆژه ره‌سو‌ل رۆژنامه‌که‌ی به‌ جوانی بۆ نه‌خوینرایه‌وه. له سه‌ر کورسییه‌که دانیشت و زۆرتر له‌ ناوی حموزه‌که‌وه له ئاسمانی روانی. دُنیا له‌وه‌ی یه‌که‌مینێ ئه‌و بنه‌مالانه‌ی ده‌بی که له یه‌که‌م رۆژی کردنه‌وه‌ی سینه‌ماکه‌دا ده‌عوتی لیده‌کن، نیگا‌کانی سپاره‌ ده‌ست گه‌مه‌ی تیشکی ئیواره له‌ ناوی حموزه‌که‌دا.

ماوه‌یه‌ک بوو باقی ئیواره‌یان کاتیک خوش‌که‌که‌ی له‌ گه‌ل دوو که‌که‌ی دراوسینیان له‌ ده‌روه راده‌وه‌ستان و قسه‌یان ده‌کرد، له‌ پشت په‌نجه‌ره‌ی ئاشپه‌زخانه‌که راده‌وه‌ستا و سه‌یری ده‌کردن. ره‌نگی سپیی سه‌ر شووشه‌که‌ی که‌میک رووشاندبوو. خوش‌که‌ چکوله‌که‌یان واته‌ فریشته‌ ته‌واو سه‌رنجی راکیشابوو. بۆخویشی نه‌یده‌زانی چۆن ئه‌مه‌ی لی به‌سه‌ره‌اتیبوو. باقی که‌ چاوی به‌ جوانی مه‌ودا که‌میک دووره‌کانی نه‌ده‌بینی، که‌متر سه‌رنجی ده‌دایه‌ ده‌ورووبه‌ری خۆی. هه‌تا رۆژیک به‌ ریکه‌وت ده‌رگای له‌ فریشته‌ کردبووه‌وه. بۆ یه‌که‌م جار له‌ ژیا‌نی‌دا که‌چیکێ له‌م شۆمه‌یه‌ی له‌ نزیکه‌وه‌ بینیبوو. ئه‌وه‌نده‌ نزیک که‌ توانی خه‌تی نیوان

مه‌مه‌که‌کانیشی که به ئاسته‌م به دهره‌ه بون، بیینی. فریشته به بزیه‌کی شاراووه که له پشت لئوه‌کانیه‌وه خۆی حه‌شاردابوو، پرسپاری ئه‌شره‌فی کردبوو. لهو رۆژموه ئیتر حال و هه‌وای گۆرا. ئه‌گه‌ر له‌وه پێش له کتیه‌که‌کاندا یاخود له فیلمه‌که‌کاندا که‌متر سه‌رنجی ده‌دایه کچ و ژنه‌کان و پێوه‌ندی نیوانیان له گه‌ل پیاوان، ئه‌مجاره ته‌واو بۆی بووبوو به بابته. ئه‌وسا خه‌ونی به‌وه‌وه ده‌بیینی که له خانووه‌که‌ی داهاتوویدا پێکه‌وه له گه‌ل فریشته ژیان ده‌که‌ن. ئه‌وه فریشته‌یه که له پشتی راده‌وستا و یارمه‌تی هه‌موو شتیکی ده‌دا. جار و بار داده‌نیشته له سه‌ر کاغه‌زه‌که‌ی به‌رده‌می وینه‌ی مه‌زرا خه‌یالییه‌که‌ی ده‌کێشا: خانوویه‌کی گه‌وره به چه‌ند گچکه‌بێنا به ده‌ورییه‌وه و له گه‌ل ئاژهل و ئه‌سپ و ده‌رگا‌یه‌کی نه‌ینی به‌ره‌و ژیرزه‌مینیه سیحراوییه‌که. ئه‌وه‌ندی پێ نه‌چوو له یه‌کیک له کێوگه‌رانه‌که‌نیدا جینگا‌که‌یشی دۆزییه‌وه. بێگومان چه‌ند سالی تر هه‌ر ده‌رس و ده‌وری ته‌واو کرد، ده‌سته‌بجی ده‌ست به‌کار ده‌بی. پبویستیش نه‌بوو له گه‌ل کس باسی پلانه‌کانی داهاتووی بکا. وا باش بوو به نه‌ینی مابانه‌وه. جاری وابوو دلّه راوکییه‌کی سه‌یریش دا‌یده‌گرت که نه‌کا تا ئه‌و کاته ئه‌و شوینه‌ی ئه‌و له به‌رچاوی گرتبوو، به‌رۆشری و به توش کێشه‌وه بی. به‌ره به‌ره هه‌موو وینه کێشراوه‌کانی له دووتویی جلدیکی گه‌وره‌ی ده‌ستکرده‌دا کۆکرده‌وه له سه‌ر هه‌ر هه‌مووشیان کات و شوینی کێشانه‌که‌یشی له سه‌ر نووسین. ئیستا ئیتر له ناو ره‌فه‌کانی کتیه‌خانه گچکه‌که‌یدا چه‌ندین ده‌فته‌ر و ئه‌و کاغه‌زه کۆکراوانه ده‌ببیران که تێیاندا وینه‌کان و فورمۆله شیمیایه‌کان و ناوی قاره‌مانه‌کانی ناو کتیه‌که‌کان هه‌لگیرابون. له په‌نایاندا ئیستا ده‌فته‌ریکی تر ده‌ببیرا که پیری شیعر و به‌سه‌ر هاته‌که‌نی عه‌شق و خۆشه‌ویستی بوو.

باقی به‌ره‌به‌ره له وه‌ستانی ئیوارمیانی پشت په‌نجه‌ره‌ی مۆبه‌ق ماندوو بوو. به تابه‌ت که دایکیشی لئی تیگه‌هێشته‌بوو. روویشی نه‌بوو وه‌ده‌رکه‌وئ. سه‌رئه‌نجام

رینگایه‌کی دۆزبیه‌وه. که شه‌وه ده‌هات و دونیا تاریک هه‌لده‌گه‌را هه‌ر زۆر زوو ده‌ستی له‌ ناخواردن ده‌کشایه‌وه و به‌ بیانوی ئه‌وه‌ی که ده‌چپته‌هه‌وشه‌ و له‌ به‌ر گۆلۆپی سه‌ر لقی دار‌توه‌که‌ داده‌نیشی و کتیب ده‌خویننیه‌وه له‌ ژوور‌که‌ ده‌چووه‌ ده‌ر. دوا‌ی ماوه‌یه‌ک به‌ په‌یژه‌که‌دا سه‌رده‌که‌وت و ده‌چووه‌ سه‌ربان. سه‌ر‌متا زۆر بۆی ز‌حمه‌ت بوو. چاوی به‌ جوانی ئیزنی نه‌ده‌دا. ده‌با به‌ ته‌وا‌ی ئاگای له‌خۆی بایه‌. که ده‌گه‌یه‌ سه‌ربانی، که‌میک به‌ هه‌لترو‌ش‌کانه‌وه‌ خۆی مات ده‌دا و گوپی له‌ ده‌ور‌وبه‌ر ده‌گرت و ورد سه‌رنجی ده‌دا. دواتر دُنیا له‌وه‌ی هه‌چ شتیکی نامۆ له‌ ئارادا نیه‌، به‌ره‌وه‌ ئه‌وسه‌ری بانه‌که‌ ده‌کشا. بۆ ئه‌وه‌ شویننه‌ی وا به‌ره‌وه‌ مآلی فریشته‌ ده‌یروانی. له‌و کاتانه‌دا ئه‌وانیش خه‌ریکی نان خواردن بوون. فریشته‌ی ده‌بینی که‌ چلۆن خه‌ریکی سه‌ره‌دانان و ناخواردن و دواتر سه‌ره‌ کۆکر‌دنه‌وه‌ بوو. بۆنی خۆلی سه‌ربان، هه‌ست کردن به‌ دوا‌ گه‌رمایه‌کانی رۆژ له‌ سه‌ربانی، هه‌ل‌کردنی بای فینکی شه‌وه‌ و ئه‌وه‌ خانووانه‌ی وا نه‌یان‌دزانی چی له‌ ده‌ره‌وه‌ ده‌گوز‌ه‌ری، دونیا‌یه‌کی سیه‌راوی بوو که‌ هه‌سته‌تیکی سه‌یری بێ‌ده‌به‌خشی.

له‌ یه‌کێک له‌م شه‌وانه‌دا بوو که‌ شتیکی سه‌یری له‌ خانووه‌که‌دا بینی. مآلی فریشته‌ دوو میوانیان هه‌بوو. میوانه‌کان وه‌ک هه‌میشه‌ له‌ خه‌لکی شار نه‌ده‌چوون. ره‌شتا‌له‌ و قه‌له‌وه‌، دانیشتی‌بوون و له‌ گه‌ل باوکی فریشته‌ قسه‌یان ده‌کرد. ئه‌وه‌نده‌ی بێ‌نه‌چوو یه‌کیان ده‌ستی کرد به‌ بن‌پشتینه‌که‌یدا و شتیکی ده‌ره‌ینا که‌ له‌ پارچه‌یه‌که‌وه‌ پیچ‌رابوو. له‌ به‌رده‌میدا دا‌ینا. باوکی فریشته‌ شتیکی گوت، دواتر پیاوه‌که‌ ده‌ستی خسته‌ سه‌ر شته‌که‌ و که‌میک گرژ و هه‌ل‌چوو وه‌لامی دا‌یه‌وه‌. دواتر پارچه‌که‌ی له‌ شته‌که‌ کرده‌وه‌ و ئه‌وسا باقی ده‌مانچه‌یه‌کی بینی. ده‌مانچه‌یه‌کی ره‌شی قه‌ترانی. باقی چه‌ند هه‌نگاوێک کشایه‌وه‌. فریشته‌ی بینی که‌ چایی له‌ به‌رده‌می میوانه‌کاندا دانا. باقی چیدی چاوی له‌ فریشته‌ نه‌بوو. ئارام و بێ‌ده‌نگ پاشه‌وه‌ پاش به‌ره‌وه‌ ئه‌وسه‌ری

بانه‌که کشایهوه. که گه‌بشتهوه تهنیشت په‌یژمه‌که، هه‌لئروشکا. هه‌ستی به تاوان و ترس و گوناخیکی گه‌وره ده‌کرد. شتیکی دیتبوو که نه‌دهبا بیبینی. بیری کردهوه که ریک له ده‌مانچه‌ی ناو فیلمه‌کان ده‌چئ. هه‌روه‌ها له ده‌مانچه‌ی لاکه‌له‌که‌ی پۆلیسه‌کانی شار. له ده‌مانچه‌ی ناو کتیبه‌کان، کاتیک شته‌کان خه‌ریکن روو ده‌دهن، یان روویان داوه. له‌مۆ له ناو فیلمه‌کان، یان کتیبه‌کان یاخود به که‌مه‌ری پۆلیسه‌کانه‌وه زۆر جو‌رمه‌یک نه‌ده‌هاتنه به‌رچاو، به‌لام له‌مۆ له‌مۆ ماله‌دا شتیکی دیکه بوو. باقی ته‌واو هه‌ستی به‌ ناراستیه‌یک ده‌کرد، به‌لام نه‌بده‌زانی چیه. سه‌ری خسته ناو نه‌ژنۆکانیه‌وه. عه‌ینه‌که‌که‌ی داگرت و نه‌رمه ناره‌قی ده‌وری چاومه‌کانی سه‌ری. بیستبووی که باوکی فریشته قاچاقچیه، به‌لام تا ئیستا به جوانی له‌وه نه‌گه‌یشتبوو کاری قاچاق چیه. سه‌یر نه‌وه بوو که نه‌وه ئه‌م کارانه‌ی له به‌رده‌می مال و مندالیدا ده‌کرد. باقی دیتی که بو خیزانه‌که نه‌م دیمه‌نه به‌کجار ئاسایی بوو. بو نه‌وه خیزانه‌ی که نه‌ ده‌یزانی فیلم چیه و نه کتیب. باقی دیتبووی دایکیان چهند نارام له‌به‌ر سه‌ماوه‌ره‌که‌دا دانیشتبوو و چایی تیکرد و که‌چکانیش به‌ خزمه‌ت و کاری دیکه‌ی ناو ماله‌وه سه‌رقال بوون. بو باقیه‌یک که نه‌وه هه‌مووه به‌ دیمه‌نی کتیبه‌وه سه‌رقال بوو و پیی وابوو به‌کجار نه‌م جو‌ره دیمه‌نانه بو‌ی ئاشنایه، کتوپر دیتی که وانه. بیژ یاخود رقیک له‌ خو‌ی دایگرت. هه‌ستی کرد دونیا تاریکتر داها‌ت. سه‌ری هه‌لئنا و دیتی هه‌وره دووره هاوینیه‌کان که قه‌ت بارانیان پی نه‌بوو، ئاسمانیان داپۆشی. له‌ گه‌ل نه‌مه‌دا بایه‌که که‌میک به‌هیزتربوو و هه‌ربو‌یه زۆر خیرا ناره‌قه‌ی ده‌وری مل و ناوچاوانی وشک هه‌لگه‌ران. بریاری دا بچته‌ خوار. ورد رووانی. دیتنه‌وه‌ی سه‌ری په‌یژمه‌که زه‌مه‌ت بوو، ئیستا ئیتر به‌کجار زه‌مه‌تتر. راکشا و نارام ده‌ستی به‌ گویی گویسه‌بانه‌که‌دا کیشا. هه‌چی به‌رده‌ست نه‌که‌وت. سه‌ری به‌ بانه‌که‌وه نووساند و هه‌مۆی دا له پانتایی تیشکی به‌کجار که‌م هیزی ئاسماندا سیه‌ری

نانتینه‌کان

به‌ره‌به‌ره شار سیمای ده‌گۆردرا. ئیستا ئیتر به‌سه‌ر به‌شینیکی به‌رچاوی بانه‌کانه‌وه ئانتین ده‌بینرا. نانتینه‌کانی به‌ر با و به‌ر هه‌تاو و کووری ژیر به‌فری ته‌ر و وشک. ئه‌و نانتینه‌نه‌ی که هه‌موویان روویان له‌شونینیک کردبوو، ...گه‌ردنه‌که‌ی باکووری روژه‌ه‌لاتی شار. نوێژکه‌ره‌کانی ناو مزگه‌وته‌ی خه‌یالی و لایه‌نگره نوێیه‌کانی خودایه‌کی نوێ!

باوکی بارامیش ته‌له‌فزیۆنیکی کری و له‌ ژووری دانیشتنی سه‌رکۆلانه‌که‌ی دانا. بارام له‌ خۆشیان نه‌یده‌زانی چی بکا! ئه‌و روژه سه‌رتاسه‌ر بزه له‌ سه‌ر لئوی بوو. به‌لام نه‌یده‌وێرا به‌رز بپیکه‌نی. له‌ چۆنیه‌تی کاردانه‌وه‌ی باوکی دلنیا نه‌بوو. ئه‌زموونه‌کانی پێیان ده‌گوت به‌ر به‌خۆی بگریت! یه‌کیک له‌و مالانه‌ی هه‌شتا ته‌له‌فزیۆنیان نه‌که‌ریبوو، مالی ئه‌حمه‌دی کاکه مه‌لا بوو. عه‌لی سه‌یزاده له‌ گه‌ره‌که‌که‌ی خۆیانه‌وه ده‌بینی سیمای شار تا دیت زیاته‌ر ده‌گۆردری. ئیستا ئیتر

دارستانی ئانتینه‌کانی به سمر بانه‌کانهوه ده‌بینی. د‌لنیا له‌وهی که ر‌وژیک باوکیشی ده‌یکری، چاوهروانی ده‌کرد. ئه‌و پیاوه‌پیرانه‌ی و‌ا سه‌یری ته‌له‌فزیۆنیان نه‌ده‌کرد و به‌ کفریان ده‌زانی، ژووره‌کانیان گ‌واسته‌وه و له‌ ژووریک‌ی تر دانیشتن. به‌لام ئه‌وانیش به‌ره‌به‌ره خوویان دایه سه‌یرکردنی. سه‌ره‌تا له‌به‌رده‌رگاگاندا به‌ بیانوی کاریک راده‌هه‌ستان و به‌ لاچاو سه‌یریکیان ده‌کرد، ئه‌وسا به‌ره‌به‌ره له‌ د‌وای نانخواردن خ‌ویان به‌ بیانویه‌که‌وه ده‌خافلاند و نه‌ده‌چ‌ونه ژووره‌که‌ی خ‌ویان. ئه‌وجار ده‌مانه‌وه و بی‌ قسه و بی‌ سرته تا دره‌نگان له‌ گه‌ل خ‌یزان سه‌یری ته‌له‌فزیۆنیان ده‌کرد. تا راهاتن، هه‌ر له‌خ‌وزه به‌ هه‌ر بیانویه‌که‌ له‌ مندا‌له‌کان توره ده‌بون ب‌و ئه‌وه‌ی له‌ ژووره‌که وه‌د‌ریان ب‌نین. یاخود ب‌و ئه‌وه‌ی توره‌یی خ‌ویان له‌ خ‌ویان دامرک‌ینه‌وه! هه‌موو خ‌یزان، ب‌گره مندا‌له‌کانیش ده‌یانزانی ئه‌م توره‌به‌ه‌وانه ه‌وکاره‌که‌ی چ‌یبه، به‌لام چار نه‌بوو ده‌با له‌ گه‌لی راهاتیان. گه‌وره‌کان د‌یتیان که د‌نیای ته‌له‌فزیۆنیش یه‌ک‌جار ئه‌وه‌نده خ‌راب نیه. کات باشتر ده‌گوزه‌را. م‌وسقا، هه‌وال و فیلم، ته‌واو مرو‌قی به‌ خ‌ویه‌وه سه‌رفال ده‌کرد. چ‌ د‌ونیا‌یه‌کی س‌ی‌ح‌راوی! ئیستا ئیتر ناگایان له‌ ژ‌یانی شوینه‌کانی د‌یکه‌ی د‌ونیا بوو. گه‌وره‌کان باش له‌ زمانه‌که‌ی نه‌ده‌گه‌یشتن، به‌لام وینه ز‌ور شتی ده‌گوت. ره‌س‌ول‌ بالابه‌رز یه‌ک‌جار ئه‌مه‌ی به‌ که‌یف بوو. قسه و قسه‌ل‌وکی خه‌ل‌کی له‌ ک‌ۆل که‌وت‌بووه‌وه. ئه‌و که له‌ داهات‌ووی مندا‌له‌کان به‌ ه‌وی قوتابخانه‌وه د‌لنیا بوو و ده‌یزانی له‌وی ف‌یری م‌یژوو ده‌بن و به‌رچاویان رووناک‌تر ده‌ب‌یت‌ه‌وه، ئیستا ئیتر د‌لنیا له‌وه‌ی که‌ گه‌وره‌کانیش باشتر حکومه‌ت و به‌ تاییه‌ت ره‌زاشا ده‌ناسن، بزه‌یه‌که ده‌نیشته سه‌رل‌ژی و به‌ چاویکی گه‌شه‌وه له‌ د‌ونیا و له‌ داهات‌ووی ده‌روانی. به‌لام شتیکی خ‌راپی ته‌له‌فزیۆنه‌که ئه‌وه بوو که سه‌باره‌ت به‌ ره‌زاشا به‌رنامه‌یه‌کی وه‌های نه‌بوو. ته‌نها جاروباره، ئه‌ویش ره‌نگه به‌ چه‌ند مانگ‌یک جاریک یادیک‌ی ده‌کرده‌وه. ته‌له‌فزیۆن ز‌ورتر

حه‌مه‌ره‌زاشای کوری پیشان دهدا. ره‌سول یه‌کجار که‌م یادکرده‌وه‌ی ره‌زاشای پی ناخوش بوو. ده‌با زورتر باسی نه‌و پیاوه‌ کرابا، نه‌و پیاوه‌ی وا ولاتی گوری! جاریکیان له‌ هه‌وشه‌ کاتیک خه‌ریکی روژنامه‌ خوینده‌وه‌ بوو، بیریک به‌ می‌شکیدا هات: "ئه‌گه‌ر کوره‌که‌ی خوی به‌رامبه‌ری ناوا ببت، نه‌ی خه‌لکی دیکه‌ چو‌ن ده‌بن؟" چهند جاریک ده‌ستی بو‌ قه‌لم برد نامه‌یه‌ک بو‌ تاران بنووسی، ته‌ناهنه‌ت چهند جار چهند رسته‌یه‌کیشی نووسی، به‌لام وازی ده‌هینا و نیگه‌ران له‌وه‌ی خرابی لیکه‌وینته‌وه‌، کاغه‌زه‌کانی دهراند و له‌ ته‌نه‌که‌ی زبله‌که‌ی ده‌کرد. ئیستا ئیتر له‌ زوربه‌ی شوینه‌کان وینه‌ی شا و ژنه‌که‌ی هه‌لواسرابوون. "فه‌رح" ی هاوسه‌ری به‌ بزیه‌که‌وه‌و شاپش به‌ قه‌دیک‌ی گشاوه‌و سیمابه‌کی جیددییه‌وه‌ له‌ ری‌بو‌اران‌یان دهروانی. ره‌سول ده‌بیینی که‌ خه‌ونه‌کانی ره‌زاشا خه‌ریکن به‌ره‌به‌ره‌ دینه‌ دی: خویندن، نو‌یوونه‌وه‌ و ئارامیی و هه‌مینیی ولات. روژنامه‌کان پری هه‌والی خوش و باسی پیشکه‌وته‌کان بوون. لیره و له‌وی سهاره‌ت به‌ دزی، کوشتن و کیشه‌ کومه‌لایه‌ته‌یه‌کانیش ده‌بانووسی، به‌لام ره‌سول پی‌ی وابوو ئه‌م هه‌والانه‌ ناسایین و زور جی‌گای دل‌ه‌راوکی و نیگه‌رانی نین. "دو‌نیا قه‌ت نابینته‌ به‌ه‌شتی به‌رین!" ئه‌مه‌ نه‌و رسته‌یه‌ی بوو که‌ له‌م کاتانه‌دا ده‌یگوته‌وه‌. به‌لام له‌ دهروونه‌وه‌ ته‌واو له‌ هه‌موو شتی‌ک رازی نه‌بوو. نه‌یده‌زانی بوچی. ره‌نگه‌ هه‌ر به‌ هو‌ی نه‌و چاره‌نووسه‌ی به‌ توش ره‌زاشاوه‌ هاتبوو. یان ره‌نگه‌ به‌ هو‌ی چاره‌نووسی باومگه‌وره‌یه‌وه‌. مه‌لایه‌کی بیده‌نگی ناوا‌یه‌ه‌ک که‌ ته‌نیا نو‌یژی ده‌کرد و خوتبه‌ی خوی دهدا و به‌ دم کیشه‌کانی خه‌لکی ناوا‌یشه‌وه‌ هاتبوو، که‌چی روژیک رووداو‌یک به‌ری پی‌گرت که‌ که‌س به‌ زه‌میندا نه‌ده‌هات. کئ چوزانی چاره‌نوس چی ده‌بی و چی به‌ ده‌سته‌وه‌یه‌. روژیک له‌ پشت کیوه‌کانه‌وه‌ چهند که‌س دین به‌ نییه‌ت و مه‌به‌ستیکی دیکه‌وه‌. نه‌وانه‌ی وا نازانن له‌ ناوایی چ خه‌به‌ره‌. نه‌وانه‌ی وا ته‌نیا له‌ گه‌ل خویان ده‌ژین، له‌ گه‌ل خویان

و خهونه‌کانیان. به‌لام له راستیدا ئه‌وانه ده‌یانزانی له ئاوابی چ خه‌به‌ره، بویه روویان تیده‌کرد. له کاتیکدا رسول بهم بیره ئالۆزانه‌وه خه‌ریک بوو، گویی له باوکی بوو که قورئانی ده‌خویند و دیسان دوعای ئه‌وه‌ی ده‌کرد خودا دونیایان لی تیک نه‌دا! رسول چاوی له ناوی حه‌وزه‌که هه‌لمگرت و سه‌یری ئاسمانی ده‌کرد. گویی له قریوه‌و ده‌نگ و هه‌رای مندا لان بوو که له کۆلانسه‌وه ده‌هات. له‌و دیو په‌نجه‌ره‌که‌وه ناگای له باقی بوو که به شتیکه‌وه خه‌ریک بوو. کتوپر هه‌ستی کرد ئه‌م حه‌وزه جوانه‌ی شتیکی که‌مه: ماسی! پیی سه‌یر بوو بۆچی له‌م هه‌موو سالانه‌دا بی‌ری لی نه‌کردبووه‌وه. به مه‌به‌ستی بانگ لی‌کردنی باقی ده‌ستی هه‌لبیری، به‌لام راوه‌ستا. بی‌ری کرده‌وه که و‌چاکه بۆ خۆی بی‌کری. به‌لام له کوئی؟ ئه‌م شاره ماسی فرۆشی تیدا نه‌بوو. ئه‌م شاره نه دووکانی فرۆشتنی ماسی مردووی تیدا بوو و نه ماسی زیندوو! باشه بۆچی تا ئیستا بی‌ری له‌م شته نه‌کردووه‌ته‌وه! پیی سه‌یر بوو. لیره ته‌نیا هاوینان، ئه‌ویش جار‌جاره چه‌ند ماسی‌گریک ماسیه‌کانی خۆیان له قه‌راغ جاده له ژیر گه‌لای سه‌وز و ته‌ردا بۆ فرۆشتن پینشکه‌ش ده‌کرد و به‌س. تامه‌رزوویه‌کی سه‌یری هه‌بوونی ماسی له حه‌وزه‌که‌دا دایگرت. ماسیه‌ ره‌نگ‌اوره‌نگه‌کانی مه‌له و خولدانه‌وه له حه‌وزیکی بچوک. رسول نازانی داخۆ ره‌زاشا ماسی یاخود ناژه‌لی دیکه‌ی له مآلدا هه‌بووه یان نا، به‌لام دلنیا‌یه له‌وه‌ی که ره‌زاشا ده‌کرا یه‌که‌مینێ ئه‌و که‌سانه بی‌ت که له‌م ولاته‌دا خاوه‌نی شتی وا له ماله‌که‌یدا بی‌ت. هه‌بوونی ماسی نه ته‌نیا له کاتی نه‌روژدا، به‌لکو له هه‌موو کاته‌کانی تری سالدا. ئه‌وسا کتوپر بی‌ری حه‌وزه گه‌وره‌کانی قه‌سری پاشایه‌تی که‌وته‌وه. پینکه‌مینێ به گه‌وجیه‌تی خۆی هات. دلنیا له‌وه‌ی ئه‌و حه‌وزانه پری ماسی بوونه، وازی له‌م بی‌رکردنه‌وانه هینا. هه‌ستی ده‌کرد جاری وایه یه‌کجار خۆی له کاروباره‌کانی ره‌زاشا هه‌لمه‌قه‌ورتنی! میژوو، ئه‌وه‌ی بوو که نووسرا‌بوو، نه‌ک ئه‌وه‌ی بی‌رت لی‌ده‌کرده‌وه. به‌لام رسول پیی و‌ابوو

غهدر له‌و میژووه کراوه. ده‌با میژوویه‌کی تریش هه‌با، که ئه‌ویش میژووی چۆنیه‌ئیی ژیا‌نی رۆژانه‌ی ره‌زاشا بووه. بۆ خه‌لکی ئه‌مه له‌ هه‌موو شتتیک پئویستتر بوو. خه‌لکی دوای ماوه‌یه‌ک به‌ به‌ر هه‌م و ئاکامی کاره گه‌وره‌کان راده‌هاتن و ئیتر بۆیان زۆر گرینگ نه‌بوو کئ سهرچاوه‌ی ئه‌مانه بووه، به‌لام ژیا‌نانه‌یه‌کی باش ده‌یتوانی وینه‌که زیندوتر نیشان بدات. باشه ئه‌م و لاته که‌سی وه‌های تیدا نیه؟ پئی سه‌یر بوو بۆچی تا ئیستا بیر له‌ شتی ناوا نه‌کراوه‌توه.

بزه‌یه‌ک نیشه‌ سه‌رلئوی. بی‌ری کرده‌وه بیر و رووداو‌ه‌کان له‌ ژیا‌ندا چه‌ند سه‌یر دین و ده‌رۆن. چ ده‌با ژیا‌ن ناوی هه‌وزیکی گچ‌که بایه، نه‌ک ده‌ریایه‌کی بی‌ بن و بی‌ سنوور! هه‌وزیک که هه‌م بنی دیاره و هه‌م ئه‌و سه‌ری. له‌ هه‌وزیکی وادا نه‌ هیچ شتتیک شاراویه و نه‌ که‌سیشی تیدا ده‌خنکئ. هه‌وزیک که ده‌کری ماسی تیدا بی‌ت و تیشیدا نه‌بی‌ت! ره‌سو‌ل له‌ راستیدا ژیا‌نی ناو بنه‌ماله‌که‌ی خۆی وه‌ک ئه‌م هه‌وزه ده‌بینی و ژیا‌نی ده‌ره‌وه‌ی وه‌ک ده‌ریا. ته‌ناهه‌ت ژیا‌نی ره‌زاشایشی سه‌ره‌رای گه‌وره بوونی وه‌ک ئه‌م هه‌وزه ده‌بینی. هه‌وزیک که ده‌یویست ده‌ریایه‌ک وه‌ک خۆی لیبیکات: بن دیار و سنوور له‌ به‌رده‌ست. ره‌سو‌ل که به‌ توندی باوه‌ریشی به‌ "ریکه‌وت" بوو، به‌لام ئه‌م باوه‌ره‌ی به‌ری به‌وه نه‌ده‌گرت سه‌ری به‌ ریکه‌وتی بی‌ری ماسی له‌ می‌شکیدا سوور نه‌می‌ئئ! ریکه‌وت هه‌میشه ریکه‌وت ده‌می‌نیته‌وه و هه‌میشه ده‌بیته هۆی سه‌رسورمان. بی‌ هۆ نیه که ناویان لئناوه ریکه‌وت. ریکه‌وتی له‌ دایکه‌بونی ره‌زاشا، ریکه‌وتی هاتنی ئه‌و بۆ پایته‌خت، ریکه‌وتی ژنه‌یانه‌که‌ی و ریکه‌وتی ماسیه‌ه‌کان. ره‌سو‌ل قه‌ت به‌ته‌مای ئه‌وه نه‌هاتبووه ئیره که بۆ هه‌میشه به‌می‌نیته‌وه. به‌لام مابوویه‌وه: "ریکه‌وتی مانه‌وه له‌م شاره!" به‌شیکتی ترسی ره‌سو‌ل له‌ داها‌توو و له‌ ژیا‌ن. سه‌ره‌رای باوه‌ری زۆری به‌ ریکه‌وت، به‌روایشی به‌ ئیستا بوو. ریکه‌وت له‌ "ئیسنا" دا رووی ده‌دا. ده‌یزانی ئه‌وانه‌ی پئیش ره‌زاشا ژیا‌بوون، قه‌ت

بیریان له پیاویکی وا و رووداویکی وهک پهرینهوه له مازنده‌رانهوه به‌مه‌و تاران نه‌کردووه‌ته‌وه. که‌چی رویشی دابوو! به‌لام کیشه‌ی بر‌وا به‌ریکه‌وت له‌ودا بوو که نه‌گهرچی مرۆف ده‌یزانی چیه‌ی، به‌لام نه‌یده‌زانی چی ده‌ی! ره‌سول ده‌یتوانی دانیشی و به‌ جوانی وشه‌ی ریکه‌وت شیبیکاته‌وه، به‌لام نه‌م شیکردنه‌وه‌یه نه‌ده‌بووه هوی نه‌وه‌ی بزانی سبه‌ی یاخود مانگ یان سالیکی تر چی روویده‌دا. کیشه‌ی "ریکه‌وت" له‌مه‌دابوو! بوونیکی دژبه‌خزی.

ره‌سول پیی وابوو ریکه‌وت تاییه‌ت به‌ ژیانیکی ده‌ریاییه، نه‌ک تاییه‌ت به‌ ژیانیکی که وه‌ک حموز وایه. هه‌ربۆیه زۆر باوه‌ری به‌وه بوو که بنه‌ماله‌که‌ی ژیانیکی به‌دووور له‌ ریکه‌وت تیده‌په‌رینی، ژیانیک که عه‌قل و پلان ریگای بو دیاری ده‌کا و به‌دووور له‌ لێلاییه‌کان و نه‌و سنوورانه‌ی وا ته‌نیا عه‌قل یاخود خه‌یال ده‌زانی سنوورن، نه‌ک چاو. بی‌ری له‌ ژنه‌که‌ی کرده‌وه، هه‌موو ساته‌کانی له‌ مآدا یان جاروبار له‌ گه‌ل مآی باوکی. هه‌موو کار و خه‌سه‌ت و کاته‌کانی وه‌ک بنی نه‌م حموزه و سنوورمه‌که‌ی ده‌وری، دیار و به‌رچاو بوو. نه‌ شتی شاراوه‌ی تیدابوو و نه‌ له‌و دیو سنوورمه‌کیشه‌وه پان‌تاییه‌کی دی. بی‌ری له‌ کوره‌کانی کرده‌وه. نه‌وانیش هه‌مان شیوه. نازاد نه‌گهرچی ئیواره‌یان وه‌ده‌ر ده‌که‌وت و که‌س نه‌یده‌زانی له‌ کام کۆلانه‌وه گوزه‌ر ده‌کا، به‌لام ره‌سول به‌هه‌رحال ده‌یزانی که له‌ ناو کۆلانه‌کانی شار‌دایه، ته‌ناه‌ت ده‌یشیزانی ئیستا که هه‌نگاو هه‌ل‌دینی، چی له‌ مێشکیدا ده‌گوزه‌ری. باقی کوریشی ئیتر یه‌کجار روون بوو! نه‌گهرچی که‌م ده‌ودا، به‌لام زۆربه‌ی کات له‌ مآله‌وه بوونی نه‌و ده‌رفه‌ته‌ی دابوو ره‌سول سنووری کار و هه‌لس و که‌وت و کرده‌کانی له‌به‌رچاودا بی‌ت. که‌که‌یشی هه‌روه‌ها. نه‌ش‌ره‌ف زی‌ره‌ک و له‌روو و ده‌م به‌پیکه‌نین بوو. کچیک که هه‌موو گه‌نجیک خوازیاری بوو، به‌لام خاتونیک که خۆی به‌ ده‌سته‌وه نه‌ده‌دا. ره‌سول دلنیا بوو له‌وه‌ی نه‌ش‌ره‌فی کچی به‌ ئابرو و ناوو

ناوبانگی باوکی یاری ناکات و سه‌ری له ناو خه‌لکیدا شو‌رناکات. باوکیشی ئیتر دیاربوو به چیه‌وه خه‌ریک بوو: رابردوو و قورئان، قورئانه‌که‌ی مه‌لای باوکی. ئه‌و که له رابردوو ترسابوو هه‌ولێ دهدا به یارمه‌تی قورئان ئه‌م ترسه سه‌بارت به داهاتوو له خۆی بره‌وینتیه‌وه. هه‌زیشی ده‌کرد تا بۆی ده‌کری و تا هه‌وا خۆش بێت ئه‌م کتێبه له‌به‌ر درمه‌ختی هه‌وشه‌که‌دا بخوینتیه‌وه. له‌به‌ر ئه‌وه‌ی له قورئاندا باسی درمه‌خت کرابوو، درمه‌خت وه‌ک هه‌بوونیک که گوناهی به‌خشی و، گه‌لایشی به‌خشی بۆ ئه‌وه‌ی ئاده‌م و هه‌وا له‌شی خۆیانی پێ داپۆشن. درمه‌خت هه‌میشه ئه‌وه‌ی بی‌ری سه‌ره‌تای خه‌فت ده‌خسته‌وه. ئه‌و سه‌ره‌تایه‌ی که هه‌شتا وشه له دایک نه‌بووبوو، بۆ ئه‌وه‌ی خودا لێی جیهان بخوێنێ. ره‌سوڵ رابردوو‌ی وه‌ک ئاوی هه‌زه‌که ده‌هاته به‌رچاو و قورئانیشی وه‌ک سنووری ده‌وری هه‌زه‌که. باوکی بوونه‌وه‌ریکی ساده بوو که به‌ختی ژبانی ئه‌وره‌ویشی پێ‌دراوو. شه‌ش که‌س له ماله‌کدا به هه‌موو هه‌بوون و بوونه‌کانیانوه. به‌لام ره‌سوڵ له‌مه‌یش ده‌ترسا که ئه‌م هه‌زه ته‌نیا بۆ ئه‌وان روون بێت و بۆ ئه‌وانه‌ی ده‌ره‌وه‌ی سنووری ماله‌که‌ی روون نه‌بێت. ده‌یزانی که بۆ ده‌ریایه‌کی لێل گه‌لێک ئاسانه که هه‌زه‌ریکی روونی گچکه له خۆیدا نو‌قم بکات و دایه‌وشینی. چ بکا به‌ر به نه‌گه‌ری کاره‌ساتیکه‌ی له‌م چه‌شنه بگری؟ عه‌قلی به هیچ شو‌ینیک نه‌ده‌گه‌یشت. له‌م کاتانه‌دا داده‌نیشت و هه‌ولێ دهدا جاریکه‌ی تر بی‌ر له ژبان و به‌سه‌ره‌تای ره‌زاشا بکاته‌وه. به‌و ئه‌نجامه گه‌یشتیبوو که خۆ‌ده‌ریازکردن له‌م ته‌قدیره مه‌حاله. ره‌زاشایش خۆی ئه‌م به‌لایه‌ی به‌سه‌ردا هاتیبوو! ره‌سوڵ یه‌کجار ترسا. هه‌ستی کرد خه‌ریکه له خۆوه ده‌رگا به رووی هه‌ندیک بی‌ر و بی‌ره‌که‌ی یه‌کجار زل و گه‌وره‌دا ده‌کاته‌وه. ئیستا ئیتر له چاو زه‌مانی ره‌زاشا دونیا زۆر فه‌رقی کردبوو، وه‌ها که پێ‌ویستی نه‌ده‌کرد چیت‌ر هه‌مان ئه‌و دل‌ه‌راوکیانه مرۆف به‌خۆیانوه سه‌رقالبکه‌ن. ژبان که‌میک شه‌هامه‌ت و ئازایه‌تیشی پێ‌ویسته، هه‌ر ئه‌وه

نیه که دانیشیت و خۆت بدهیته دست بیر و خولیا بی سنور هکان. که یوانیش هیشتا توله نهمامیک بوو که دها بهس سهیری هه‌لکشانی بکهی.

ههستی کرد زیاد له پیویست دهخوینیتهمو بیردهکاتهوه. بیرری له باوکی بارام کردهوه. ئهو مروفه‌ی که زۆربه‌ی کات به پیوهیه و به‌رهو شوینیک دهرهوا. مروقیکی وا بیگومان وهک ئهم ئه‌وه‌نده له خویدا مه‌شغول نیه. ههمیشه شتیک له دهره‌وه‌ی خۆی سه‌رنجی راده‌کیشی و نیتر تهنیا ناگای لهو شتهیه. لیره‌دا ره‌سول سکی به خۆی سووتا. ههستی به قورساییه‌کی سه‌یرکرد. چی بکا؟ نا، کهمیک زیاتر له مال بجیته دهر. یان بجی بو سه‌فسر. یان شه‌وانه هه‌ول بدات له‌م لاو لا بمینیتهمه. پیاو که له مال زور دور کهوتهمه، نیتر یادی ده‌کا و به‌م شیوه‌یه که‌متر ده‌سه‌خه‌رو‌ی بیره سه‌یر و سه‌مه‌ره‌کان ده‌بیت. ره‌سول ههستی کرد یه‌کجار زور عاده‌تی به‌م ژبانیه ئیستای گرتوه. ده‌بی بیجولینتی. به‌لام چۆن؟ ژبانی ناو ئیداره ههموو روژیک هه‌شت سه‌عاتی ده‌برد. هه‌شت سه‌عات له گهل ئهو کارمه‌ندانیه که ده‌یانزانی که نیتر ده‌بی کار بکه‌ن! کار و به‌س. ئهو کارمه‌ندانیه که یه‌کجار به کاره‌کیان دلخۆش بوون. ره‌سول له بیرری نایه‌ت قه‌ت دل‌ی هیچ کارمه‌ندیکی ئیشاندبی. به پیچه‌وانهمه، ههموو خۆشیان ده‌وی. که باسی ره‌زاشایان بو ده‌کا، ههموو به ریزه‌وه گوپی لینه‌گر، به‌لام که باسه‌کش ته‌واو ده‌بی، یه‌کجار زوو دهرۆن! ره‌سول نازانی بو؟ ره‌نگه له‌به‌ر ئه‌وه‌ی که تیگه‌ه‌یشتن له ژبانیکی ئاوا گه‌روه پر مانا بو‌یان زه‌حمه‌ته. ره‌سول سه‌بارت به‌مه گله‌بیان لیناکات. هه‌ر که‌سه و عاده‌ت و خووی خۆی. کارمه‌نده‌کان له دهره‌وه‌هیش به جوانی ریزی ده‌گر. ره‌سول مورتاحة، دلنیا‌یه، له‌مه باشتر نابئ! ژبانیکی بنه‌ماله‌یی باش، ئیداریه‌کی باش و شاریک که هه‌تاوه‌که‌ی له ههموو شتیکه‌ی دیکه‌ی ره‌نگه جوانتر بیت.

له سەر کورسییه‌که‌ی داده‌نیشی. پال ده‌داته‌وه و سه‌یری ئاسمان ده‌کات. چ ئاسمانی‌کی ساف و سامال و بی پهلە. ئاسمانی عه‌سری هاوینتیکی سال. ئه‌وسا له قه‌راغه‌کانه‌وه هه‌وره‌کان ده‌بینی. هه‌وره دووره‌کانی ئاسمانی هاوین. شتیکی بچوکیش ده‌بینی که دوور‌دوور ده‌فری. له رۆژه‌لاته‌وه به‌ره‌و رۆژ‌ئاوا. ره‌سول بالابه‌رز له میژه له رۆژ‌نامه‌کانیدا له سەر ئه‌م شته‌ی خویندووته‌وه. ره‌نگه‌ که‌سی دیکه‌ وه‌ک ئه‌م له رۆژ‌نامه‌کاندا سه‌رنجی ئه‌م شته‌یان نه‌دای. بیر ده‌کاته‌وه که داخۆ ئه‌و فرۆکه‌یه‌ چه‌ند که‌سی تیدا بیت و بو کوئ ده‌چی؟ بی‌گومان به‌ره‌و ئه‌وروپا. خه‌نی له‌وه‌ی که ته‌یاره‌که‌ بی‌گومان به‌ سه‌لامه‌تی ده‌گاته‌ ئه‌و، چاوه‌کانی ده‌قونجینی. له‌م کاته‌دا باوکی خه‌ریکی خویندنه‌وه‌ی ئه‌و سوڕه‌یه‌ که باسی ته‌یره‌ن ئه‌بابیل ده‌کاته‌وه.

دالغه

عهلی سه‌یزاده که گه‌رایهوه مأل، سه‌ره‌تا له بهر تا‌قه‌دارمه‌کی هه‌شه‌دا وچانیکی دا. دایکی له ژوره‌وه بوو. هه‌شه‌یه‌کی بیده‌نگ به چۆله‌که پاسارییه‌کان به گویسه‌بانه‌کانیه‌وه. سه‌یه‌ره‌ ته‌نیاکان. ئه‌و می‌شانه‌ی که به هه‌موو شتی‌که‌وه ده‌نیشتن. هه‌شه‌یه‌کی عه‌سراوی! دلته‌نگ. له دووره‌وه ده‌نگی بانگی مه‌لا له بلیندگۆی مزگه‌وته‌وه ده‌هات، ئه‌و مه‌لایه‌ی وا ته‌له‌فزیۆنی حه‌رام کردبوو. مه‌لاکه ئیستا به ده‌نگیکی به‌رزتر بانگی ده‌دا. ئه‌وه‌نده به‌رز که خانوه‌کانی نزیک به مزگه‌وتی ته‌واو جارزکردبوو. به‌لام کئی ده‌بیۆرا گله‌یی بکا؟ لای کئی؟ کئی حه‌زی ده‌کرد ناوی به کافر ده‌رچیت؟ مه‌لا، جگه له‌وه که به‌رزتر هاواری ده‌کرد، که‌میک ده‌نگی می‌کروڤونه‌که‌یشی زیاد کردبوو! هه‌رکه ده‌ستی به بانگ‌کردن ده‌کرد، به وتنی یه‌که‌م وشه یاخود بیستنی ده‌نگی یه‌که‌م هه‌ناسه‌ی، کۆتره‌کان و چۆله‌که‌کانی بانی مزگه‌وت

و دهرور و بهر مه‌که‌ی له ترسا هه‌لده‌فرین. عه‌لی گۆبی له‌م دهنگه بوو که ئیواری
 حه‌وشه‌که‌ی خۆیانی لێ دلتنه‌نگتر ده‌کرد. هه‌ستی کرد قه‌ت ئه‌ومنده له ژيانیدا هه‌ستی
 به بیه‌ووده‌یی نه‌کردوه. سه‌یرێکی قاچه‌کانی خۆی کرد. ئه‌و قاچه‌ی که هه‌شتا به
 دووی خۆیدا رایده‌کیشا. ئه‌و دار شه‌قانه‌ی که بیده‌نگ یار مه‌تیان ده‌دا. بیری کرده‌وه
 که مالی ره‌سوڵ بالابه‌رز چه‌نده خۆش بوو. خانوویه‌کی گه‌وره، ژوره‌ فینه‌که‌کان
 به شت و مه‌که جوانه‌که‌کانیانه‌وه، خوار دنه خۆشه‌که‌یان، ئه‌و گه‌وره کچه‌ی که ساتیک
 بزه له سه‌ر لیه‌که‌کانی دوور نه‌ده‌که‌وته‌وه، ئه‌و دایکه‌ی که چه‌ند ناگای له مێرده‌که‌ی
 بوو، سه‌ر نه‌نجام ره‌سوڵ بالابه‌رز، که چه‌ند بوونیکێ سیه‌راوی له‌و ماله‌دا هه‌بوو.
 ئه‌و پیاوه‌ی هه‌ستت ده‌کرد ماله‌که‌ هه‌ ئه‌مو ئه‌میش هه‌ ماله‌که‌یه. ئه‌و پیاوه‌ی له
 گه‌وره‌میدا له ماله‌که‌ ده‌چوو یان ماله‌که‌ له‌و. عه‌لی قه‌ت له ژيانیدا ئه‌ومنده هه‌ستی به
 دلنای و متمانه‌یی نه‌کردبوو. ئه‌و ماله‌ جوړیه‌ک بوو. ماسوله‌که‌کانی له‌ش تێیدا
 ده‌کرانه‌وه، عه‌سه‌به‌که‌کان خۆیان ده‌کیشایه‌وه، جه‌سته هه‌ستی به خۆی ده‌کرد و
 رۆحیش ده‌که‌وته خه‌یاڵکردن تێیدا. ئه‌ی ته‌له‌فزیۆنه‌که! عه‌لی قه‌ت برۆای نه‌ده‌کرد
 که ئاوا کتوپر و به بێ هیچ چه‌شنه‌ چاره‌روانییه‌ک به توشیه‌وه بێت. به
 توشبوونه‌وه‌یه‌کی به‌له‌زه‌ت و خۆش! چیژ و خۆشبه‌ک که هه‌تاهه‌تایه‌ ده‌مینی.
 عه‌لی بیری له تارزان کرده‌وه. نه‌یده‌زانی چۆن وه‌سفی ئه‌و فیلمه‌ بکا، فیلمی ئه‌و
 پیاوه‌ی که ته‌نیا ده‌با سه‌یرت کردبا و به‌س! هه‌موو شتیک چه‌ند جیاواز بوو! عه‌لی
 برۆای نه‌ده‌کرد دونیایه‌کی وا ده‌کرا هه‌بێ، به‌لام ئه‌ومنده خۆشیش بوو که نه‌ده‌کرا
 نه‌بێ! دونیایه‌کی وا هه‌یه چونکه مرۆف پینی خۆشه و پینی وایه ده‌بێ بێ! جگه
 له‌وه، ئه‌ی ئه‌وه نیه له فیلمه‌که‌دا هه‌بوو! تو بلێی له کوئ بێت؟ عه‌لی ده‌یزانی ئه‌وانه
 له شوێنیک له سه‌ر ئه‌م زه‌وییه‌دا ده‌ژین، به‌لام کوئ، خوا ده‌یزانی! کتوپر بایه‌کی
 هه‌لکرد و توژی ناو حه‌وشه‌که‌یانی رامالی و به حه‌وایدا کرد. ئه‌و توژه‌ی که له ناو

گه‌مه‌ی تیشکی عه‌سردا دنکه‌کانی بی ئه‌ژمار ده‌ینواند. ئه‌وسا دارستانه سهرسه‌وزمه‌کی ناو فیلمه‌که‌ی هاته‌وه خه‌یال. ئه‌و ژنه جوانه نیوه رووته‌ی که ته‌نیا خه‌یال ده‌یگه‌په‌شتی. عه‌لی بیری له دایکی کرده‌وه، له ژنه‌کانی گهره‌ک، له ژنه‌کانی شارمه‌کیان. تالیبه‌کی سه‌یر له ده‌مییه‌وه داگه‌را و هه‌موو جه‌سته و رو‌حی داگرت. ناو ده‌می خوی مژی. ته‌فیکی رو‌کرد. ئه‌وسا گویی له ده‌نگی که‌له‌بابیک بوو که له کۆلانه‌که‌ی ئه‌وبه‌ریانه‌وه ده‌یخویند. عه‌لی دلێ خه‌ریک بوو ده‌ته‌قی. ده‌با کاریکی کردبا! کاریک که که‌میک ئه‌م دونیایه‌ی وه‌ک دونیای ناو فیلمه‌که‌ لێکردبا. به‌لام چۆن؟ چلۆن ئه‌م کاره‌ی پنده‌کرا؟ له‌م کاته‌دا دایکی هاته‌ده‌ر. ته‌ه‌شتیکی به‌ ده‌سته‌وه بوو و کووره‌کوور ده‌رویشته‌. عه‌لی نه‌یزانی چی له ته‌ه‌شته‌که‌دا‌یه. دایکی سه‌یریکی کرد و لێی پرسی تا ئیستا له کوئی بووه. عه‌لی وه‌لامی نه‌دا‌یه‌وه. دایکیشی هه‌لبه‌ت بو وه‌لام رانه‌ه‌ستا. یه‌که‌ه‌وراست به‌ره‌و سه‌رته‌نوو‌ره‌که‌ رویشته‌. عه‌لی، ئارام دارشه‌قه‌کانی هه‌لگرت و چووه ژوو‌ره‌وه. لێوانیک ئاوی خوارده‌وه و دانیشته‌. په‌ستی و قاچه‌کانی ده‌یشان. سه‌یریکی ناو ژوو‌ره‌ بیده‌نگه‌که‌ی کرد. ئیره‌ یه‌کجار جیا‌وا‌زبوو. هه‌ر له‌وێی نه‌ده‌کرد. دیسان وینه‌ی تارزان هاته‌وه به‌رچاوی، به‌ مه‌یموون و ئاژه‌له‌کانی ده‌رووبه‌رییه‌وه. عه‌لی کتوپر راچینی. ئا، ئه‌ویش لیره‌، له‌م شاره‌ بچوکه‌ له‌و ده‌چوو، له‌ تارزان! ئه‌ی ئه‌وه نیه‌ خاوه‌ن سه‌گه‌. ئه‌و سه‌گانه‌ی که له‌ زمان و کرده‌وه‌کانی عه‌لی حالێ ده‌بوون و عه‌لی ده‌یتوانی هه‌موو فرمانیکیان پیداته‌. خۆشیه‌کی سه‌یر رژایه‌ ناو ده‌روونیه‌وه. باوه‌ری نه‌ده‌کرد ئه‌مه‌ راسته‌. که‌واته‌ ئه‌و بی ئه‌وه‌ی بو‌خۆشیه‌ی بزانی ژینای له‌و فیلمه‌ ده‌چی، له‌ تارزان! بی هۆ نیه‌ مندا‌له‌کان و هاوته‌مه‌نه‌کانی، ئه‌و هه‌مووه‌ ریزه‌یان هه‌یه‌ بو‌ی. تارزانه‌ گچکه‌ی شاریکی دووری سه‌ر سنوو‌ر! تارزانی سنوو‌ره‌ - شار. عه‌لی یه‌کجار تاسه‌ی سه‌گه‌کانی کرد. بو‌ربۆر. ئه‌و ده‌با هه‌ر ئیستا هه‌ستا‌با و چووبا بو‌ ئه‌وی! هه‌سته‌ی

کرد غه‌دریکی گه‌روهی کردوه که ئهم ماوه‌یه سهردانی سه‌گه‌کانی نه‌کردوه. باشه بۆ ئاوا بی غه‌م ئی دانیشتیوو؟ بۆ خۆشی پیی سه‌یره. باوه‌رناکا. بیزی له خۆی ده‌بیته‌وه. ده‌بی ئهم ئیواریه هه‌رچۆنیک بیټ بجیټ و سهردانیکیان بکا. هه‌ست به‌ بی تاقه‌تی تا دیت بالاده‌کا. وه‌ک داریک به‌رز به‌رز، به‌رزتر له‌ دره‌مختی هه‌وشه‌که‌یان. دارشه‌قه‌کانی هه‌لدگریټ و ده‌چیته‌ حه‌وشی. دایکی هه‌ر له‌ سهر تهنوره. بیگومان سه‌به‌ی، روژی نانکردنه. که‌واته‌ عه‌لی ده‌توانی سه‌به‌ی به‌ دزیه‌وه نانی گه‌رم بۆ سه‌گه‌کانیشی بیات. که‌ ئهو دیو درگا‌که‌ ده‌که‌وی، بی‌ر له‌ قه‌سابخانه‌که‌ی قه‌راغ شار ده‌کاته‌وه، ئهو قه‌سابخانه‌یه‌ی تینیدا نیسکی بۆ سه‌گه‌کان کۆده‌کردوه. به‌لام نا‌کرئ، ده‌زانی ناتوانی بگاته‌ ئه‌وی. ری و راست به‌رمو گه‌رمکی سه‌گه‌کان وه‌ری ده‌که‌وی. بۆ یه‌که‌م جار چاوی به‌و شوینانه‌ ده‌که‌ویته‌وه که‌ ماوه‌یه‌کی زۆره‌ نه‌یی‌نین. که‌ ده‌گاته‌ تاقه‌ شه‌قامی سه‌ره‌کیی شار، روژ مه‌یلی ئیواره‌ دایگرتوه. شه‌قام حال و هه‌وایه‌کی خۆشی هه‌یه. عه‌لی سه‌یری دوو‌کانه‌کان ده‌کا، سه‌یری خه‌لکی، سه‌یری ئهو فه‌علا و ده‌ستفرو‌ش و کاسبکارانه‌ی که‌ کۆمه‌ل کۆمه‌ل لیره‌و له‌وه‌ی یه‌ک کۆبووبونه‌وه‌و قه‌سه‌یان ده‌کرد. عه‌لی له‌ شه‌قامه‌که‌ په‌ریه‌وه. ئه‌گه‌رچی مه‌ودایه‌کی زۆر به‌سه‌ر شه‌وه‌که‌ی پادگاندا تینه‌ده‌په‌ری، به‌لام عه‌لی هه‌ستی ده‌کرد که‌ له‌ میژه‌ روژی‌ک له‌ میژوودا. هه‌موو شتی‌ک جو‌ریکی تر ده‌هاته‌ به‌رچاوی. دنیا تازمه‌تر ده‌ینواند. له‌ دله‌وه‌ هه‌ستی به‌ سوپاسنیک ده‌کرد، سوپاس بۆ ئه‌وه‌ی هیشتا ده‌ژیا. ئهو شه‌وه‌ی سه‌ربازخانه‌که‌، ده‌کرا نا‌خرشه‌وی ژیان بیټ. فرمیسه‌که‌کانی دایکی و باوکی هاته‌وه‌ به‌رچاوی. بۆ یه‌که‌مجار له‌ ژیانیدا هه‌ستی به‌ مانای راسته‌قینه‌ی فرمیسه‌ک کردبوو. بۆ یه‌که‌مجار، له‌ ترسی دایک و باوکی گه‌یشتیوو. بۆ یه‌که‌مجار هه‌م به‌زه‌یی به‌ دایکی‌دا هاتوو و هه‌م به‌ باوکی‌دا. ئیتر زانیبوی بوونی خۆشی مانای هه‌یه. بزیه‌کی تال نیشته‌ سه‌ر

لێوه‌کانی. دهسته‌کانی ماندوو بووبوون و بن باله‌کانی ده‌یشان. به‌لام ئه‌ومنده‌ی نهمابوو. گه‌یشته ئه‌و کۆلانه‌ی که ئه‌وسه‌ری ده‌گه‌یشته مه‌یدانی سه‌گه‌کان. هه‌ست و هه‌لچوونێکی سه‌یر دایگرت. بای ئیواره له باغه‌که‌وه له‌و سه‌ری کۆلانه‌که‌وه ده‌هات و ده‌م و چاو و جه‌سته‌ی فینک ده‌کرده‌وه. بۆنه ناشناکه‌ی ناو داربیه‌ی‌کان و چۆباره پیسه‌که و زبله‌ رزیوه‌کان. بۆنی سه‌گه‌کان. که بگات بێگومان دین به‌رو پیرییه‌وه. ئه‌میش به‌ زمانی چاو داوای لێبوردنیان لێده‌کا. داده‌نیشی و لاقه بریندارمه‌کی راده‌کیشی و لێده‌گه‌ری بۆنی پێوه بکه‌ن و له‌سه‌ری دانیشن. ئه‌و تیکه نانه‌یش که پنیه‌تی ده‌یانداتی. گه‌رچی به‌شیان ناکا، به‌لام بۆ کردنه‌وه‌ی سه‌ری گه‌توگۆیه‌ک خراب نیه! هه‌یشتا نه‌گه‌یشتووه‌ته ئه‌و سه‌ری کۆلان که به‌ توش یه‌کیک له‌ مندا‌له ناشناکانییه‌وه ده‌بی. به‌ تامه‌رزۆیییه‌وه به‌رو رووی دیت. عه‌لی به‌ گه‌رمی وه‌ریده‌گرێ. ئه‌میش ئه‌و شه‌وه له‌ گه‌لدابوو، به‌لام له‌ نیوه‌ی رینگادا ون بووبوو. عه‌لی به‌ ئه‌زموونی خۆی ده‌یزانی که نابێ له‌م کاتانه‌دا زۆر سه‌ختگیر بیت. ده‌بی لێگه‌ریی که‌سه‌که بۆخۆی بیت، به‌ قه‌ناعه‌تی خۆی. که‌س ناتوانی به‌ زۆر که‌سی دیکه په‌لکیشی ئه‌و شوینانه بکات، گه‌ر بیه‌شیکه‌ی کاریکی باشت نه‌کرده‌وه. که‌سه‌که خه‌رناداته‌وه. عه‌لی له‌م کاتانه‌دا ته‌نیا پێش ده‌که‌وت و ده‌رویشت. رویشتنیکی بی لاکردنه‌موو بپریار ده‌رانه، وه‌ها که ئه‌وانه‌ی دوواوه ئه‌سیر و عه‌ودالت بن و به‌ ناچار له‌ گه‌لتا بێن. عه‌لی له‌م کاتانه‌دا هه‌ستی به‌ گه‌رمای نیگاکان له‌ سه‌ر شان و باهۆی خۆی ده‌کرد. ئه‌گه‌رچی نه‌یده‌نواند، به‌لام یه‌کجار دل و ده‌روونی پێده‌دا. عه‌لی دانیای له‌وه‌ی که هاوریکه‌ی له‌لای سه‌گه‌کانه‌وه دیت، پرسیاری ئه‌وانی لێکردن، به‌لام ئه‌و به‌ سه‌رسورماوییه‌وه ته‌نیا سه‌یری عه‌لی کرد. دواتر سه‌یری چۆشه‌قه‌کان و لاقه بریندارمه‌کی. سه‌رته‌ا، بیستبووی عه‌لی ده‌مری، که‌چی نه‌مردبوو. تا چهند هه‌فته دواتریش هه‌ر باس باسی شه‌ره‌سه‌گه‌که‌ی ئه‌و شه‌وه‌ی سه‌ربازخانه‌که بوو.

ئو شموه خه‌لکی گهرمه‌که‌هی تهنیشت سهربازخانه‌که وهره وهری سهیری سه‌گه‌کان سهرنجیان راده‌کنیشت. سهره‌تا پنیان وایه ساتیکه و ته‌واو ده‌بیت، به‌لام هه‌تا دیت زیاتر په‌ره ده‌ستیئی. یه‌کیک له پیاوه‌کان که رهنکه یه‌که‌م که‌س بو‌بیت هاتیووه دهره‌وه، گو‌تبووی:

- "تا چاوم به تاریکی راهات، پیی چوو. ئه‌وسا له ناو تاریکییه‌کدا که له تیشکی گ‌لۆپه دووره‌کانی بینا‌کانی سهربازخانه‌کدا ده‌ک‌الایه‌وه، چاوم به‌و سه‌گانه‌ی که‌وت له یه‌کتر به‌ربوو‌بون. دوو مندالم بینی که له کۆلانه‌کدا له ترسا خویان به دیوارمه‌کی مائی دراوسیکه‌مانه‌وه نووساندبوو و بی سرته و چرته راوستابوون. وهک بلئی هیزی ئه‌ژنویان برابیی. ته‌پ و توزیکی سه‌یر هه‌ستابوو. به‌لام توزمه‌که تیشکی گ‌لۆپه دووره‌کانی له خۆدمگرت و هه‌ربۆیه مه‌یدانه‌که روونتر ده‌هاته به‌چاوم. له ناو ئه‌و توزه‌دا مندالیکم بینی که به‌گ‌ژسه‌گ‌یکدا چوووه. کتوپر منداله‌که‌م له‌به‌ر چاودا ون بوو. ئه‌وسا دهنگی ته‌قه‌می تفه‌نگ. سه‌گه‌کان بلاوه‌یان لیکرد. دوواتر ئه‌و سهربازانه‌ی که لاشه‌ی که‌ستیکیان به‌رزکرده‌وه له گه‌ل خویان ده‌یانبرد. باوه‌ربکه‌ن به‌چاوی خۆم بینیم!"

لاشه‌که، عه‌لی بوو که به‌ سه‌یارمه‌یکی سهربازخانه‌که گه‌یانده‌بوویه‌انه خه‌سته‌خانه. خه‌سته‌خانه‌ی شار.

له به‌رامبه‌ر عه‌لیدا هه‌ستی به‌ شه‌رمزاری ده‌کرد. به‌لام عه‌لی به‌ چاویدا نه‌دایه‌وه. دیسان په‌رسیارمه‌کی دووپات کرده‌وه. هاو‌رنیه‌که‌ی ته‌نیا سه‌ریکی بزواند. عه‌لی نه‌یزانی که مانای ئه‌رنیه‌یان نا. توره‌ له‌م شیوه‌ وه‌لامدانه‌وه‌یه، به‌ بی گو‌نتی هیچ وشه‌یه‌ک وه‌ریکه‌وته‌وه. که گه‌یشه‌ کۆتایی کۆلانه‌که، به‌و ئیواره‌ دره‌نگانه مه‌یدانه‌که‌ی بینیه‌وه که ئه‌وسه‌ری ده‌گه‌یشه‌وه باغه‌که‌ی جاران. به‌ ده‌ستی راستیشیدا به‌ تهنیشت باغه‌که‌وه که‌لاوه‌یه‌ک بوو که هه‌میشه‌ سه‌گه‌کان له‌وی بوون.

لهوئ دەحووانهوه، ..دەحوسانهوه، لهوئ تووتکیان دەبوو و لهوئیش به‌خۆیان دەکردن. عه‌لی هه‌ستی به‌بوونی هه‌یج سه‌گه‌یک نه‌کرد. نه‌یه‌یین. به‌و خه‌یاڵه‌وه که رهنه‌گه لهوئین و ناجوئین و له‌ناو که‌لاوه‌که‌دا له‌پشت داروپه‌ردوه روخواه‌کاندا لمیان داوته‌وه، به‌ره‌و ئه‌وئ وه‌ریکه‌وت. فینکایه‌که‌ی خۆش له‌باغه‌که‌وه دەم و چاوی نه‌وازش ده‌دا. تیکه‌لێک له‌بۆنیکه‌ی ئاشنا و له‌مێژینه، گیانی بزواند: بۆنی سه‌گ، بۆنی باغ، بۆشی و سه‌رنه‌نجام بۆنی تۆز. عه‌لی هه‌ستی کرد که "ئه‌و ته‌نیا هی ئیره‌یه‌ی به‌س. ئه‌و ده‌به‌ی لیره‌ بێت، بۆ هه‌میشه!"

که‌گه‌یشت، سه‌رسورماو تێیدا مایه‌وه، ... هه‌یج بوونه‌وه‌ریکی نه‌دیت. که‌لاوه‌که‌ چۆلی چۆل بوو. ترسه‌کی سه‌یر سه‌راپای داگرت. جه‌سته‌ی بۆ ناو که‌لاوه‌که‌ به‌کیش کرد، به‌لام دیسان هه‌یجی نه‌دیت. ئه‌وسا جه‌سته‌ی ره‌قه‌وه‌بووی سه‌گه‌یکه‌ی بینی که‌له‌پشت که‌لاوه‌که‌ له‌ناو زبێل و خۆلدا به‌زه‌ممه‌ت ده‌بیرایه‌وه. عه‌لی ده‌یناسی. ئه‌و شه‌وه‌ ئه‌میشه‌ له‌گه‌لایه‌بوو. ئه‌م سه‌گه‌ هه‌میشه‌ له‌کاتی له‌شکرکێشه‌یه‌کاندا له‌ناوه‌راستدا ده‌روێشت. دێلێکی سه‌پی و خۆله‌مێشی که‌له‌م که‌لاوه‌دا له‌دایک بووبوو و هه‌لێدایه‌بوو و ئیستاش هه‌ر لیره‌ تۆپابوو. ئاره‌قه‌یکه‌ی سارد به‌پشتی عه‌لیدا هاته‌خوارێ. باوه‌ری نه‌ده‌کرد. هه‌ستی به‌وه‌ کرد که‌ ده‌به‌ی شتێک روویدا. قه‌ت ئه‌م که‌لاوه‌یه‌ له‌م کاتانه‌دا بێ سه‌گ نه‌بووه. ئه‌م سه‌گانه‌ شوینیکه‌ی دیکه‌یان له‌م دونه‌یا په‌دا نه‌بوو که‌ تێیدا به‌هۆینه‌وه. باشه‌ ئه‌وانی دیکه‌ له‌کوین. بۆنی لاشه‌ی سه‌گه‌که‌ له‌گه‌ل زبێه‌کان له‌لووتی ئالا، به‌لام عه‌لی هه‌ستی به‌بۆنیکه‌ی دیکه‌ش ده‌کرد. بۆنیکه‌ که‌تا ئیستا به‌لووتیدا نه‌هاتبوو. بۆنیکه‌ی نامۆ. عه‌لی بیری کرده‌وه رهنه‌گه‌ بۆنی ته‌نیا یی که‌لاوه‌که‌ بێت. بۆنی دووری سه‌گه‌ به‌ره‌م‌ل‌لاکان! بۆنی تاسه‌ی که‌لاوه‌که‌ بۆ ئاشناکانی چه‌ند و چه‌ندین ساله‌ی. ئه‌و سه‌گانه‌ی که‌ دراوسێکان ده‌یانژیا‌ندن. ئه‌و سه‌گانه‌ی که‌ ده‌یانزانی عه‌لی حه‌تمه‌ن یه‌ک دوو جار له‌هه‌فته‌دا به‌ئێسه‌که‌کانی قه‌سابخانه‌وه‌ ده‌گاته‌

لایان. ئەوسا عەلی پەلە ره‌شه‌کانی سه‌ر خۆلی بینی، ئەو پەلانی مه‌یله‌وسووریش بوون. خۆین! عەلی ناسییه‌وه، چونکه له‌وه پێش خۆینی پشیله‌کانی لێره بینیبوو. پشیله راوکراوه‌کانی سه‌گه‌به‌ره‌للاکان. نازانی چه‌نده راوه‌ستا. هه‌وا خه‌ریک بوو ته‌واو تاریک ده‌بوو. فینکایی بای باغه‌که، پشت ملی ختوکه ده‌دا. ئارام هه‌نگاوی هه‌ئینا. ده‌با له‌ که‌سێک پرسبیری کردبا. که‌سێک له‌ منداڵه‌کانی گه‌ره‌ک، له‌وانه‌ی ئەو شه‌وه، له‌وانه‌ی وا له‌م مه‌یدانه‌دا به‌ عه‌شقی ئەم که‌لاوه‌وه له‌ قوتابخانه ده‌گه‌رانه‌وه. له‌ که‌لاوه‌که نه‌تر از ابو که‌ سبیری جه‌سته‌یه‌ک له‌ سه‌ر رینگا سه‌رنجی قۆسته‌وه. راوه‌ستا، جوان سه‌یری کرد. ناسییه‌وه. یه‌کیک له‌وانه‌ بوو که‌ ئەو شه‌وه خۆی به‌ دیواره‌که‌وه نووساندبوو. ئەو، ئەو شه‌وه عەلی بینیبوو. که‌س نه‌یده‌توانی وه‌ک عەلی بیت. عەلی له‌ودیه‌و سنووری ترسه‌وه بوو. عەلی ته‌نیا بیری له‌ کاره‌که‌ی خۆی ده‌کرده‌وه به‌س. شته‌کانی دیکه‌ لێی بزربوون. عەلی سه‌یزاده لێی چووه پێش. ئەو، هه‌موو شتیکی بۆ گێزایه‌وه. هه‌فته‌یه‌ک دوا‌ی ئەو شه‌وه له‌ شارهداری و شاره‌بانیه‌وه هاتبون. شارهداری گوشتی ده‌رماناوی هه‌نابوو و دواتریش شارهبانی ئەوانه‌ی به‌ ده‌مانچه کوشتبوو که‌ گوشته‌که‌یان نه‌خواردبوو، نیستا به‌ هه‌ر هۆکاریک. ده‌ربازبووه‌کانی به‌ ته‌له‌وه‌بووی مه‌رگ! دواتر که‌لاکه‌کانیان له‌ گه‌ل خۆیان بردبوو. عەلی باوه‌ری نه‌ده‌کرد. باشه‌ نه‌ی خه‌لکی گه‌ره‌ک؟ که‌س هه‌یچی نه‌کردبوو، ... هه‌یچی نه‌گوتبوو! عەلی وه‌ها بیده‌نگ بوو که‌ هاوڕیکه‌ی ئارام به‌جی هه‌شت. ته‌حه‌مولی نه‌کرد. هه‌ستی ته‌نیایه‌کی سه‌یر عەلی سه‌یزاده‌ی داگرت. بیری چه‌شه‌که‌یان که‌وته‌وه، بیری کووره‌کووری دایکی، بیری تاپۆی په‌یکه‌ری کووری باوکی که‌ له‌ ژیر درمختی چه‌شه‌که‌یاندا جگه‌ره‌ی ده‌کێشا. بیری دلته‌نگی و زه‌وزی مێشه‌کانی دیواره‌کانی هاوین. لای کرده‌وه سه‌یریکی تری که‌لاوه‌که‌ی کرده‌وه. ئەوسا ئارام هه‌نگاوی هه‌لگرت.

که درگاه‌ی کرده‌وه باوکی له ژیر درمخته‌که‌دا بی‌نی. بۆ په‌که‌مجار له ژیانیدا هه‌ستی کرد په‌کجار پڼویستی به باوکیه‌تی! نارام به دارشه‌قه‌کانی لئی نزیک کهوته‌وه. باوکی دوامژی له جگهره‌که‌دا و قونچه‌که‌ه‌ی فریدا. کۆکی. له چاره گه‌شه‌کانی کوره‌که‌ی روانی که له‌و تاریکیه‌دا زیت زیت دهیانروانی و لئی ده‌گه‌ران. کۆکی. له خانووه‌که‌ی ته‌نیشتیانه‌وه ده‌نگی ته‌له‌فزیۆن ده‌هات. ئه‌حمه‌دی کاکه مه‌لا فرمیسه‌که‌کانی کوره‌که‌ی بی‌نی، شانی چه‌ماوه‌ی سه‌ر چنوشه‌قه‌کانی بی‌نی، هه‌ستی به هه‌ناسه‌ی توندی کرد. هه‌نگاوێک لئی چووه پڼیش. ده‌ستی خسته سه‌ر شانه‌کانی و روخساری لئ نزیک کرده‌وه. عه‌لی، ره‌نگی روخساری هه‌لبزرکابوو، سپیی سپی. عه‌لی ده‌یزانی که ئه‌مشه‌وه له‌و شه‌وانه‌یه که باوکی ده‌روا. به پیلاره‌کانی ده‌یزانی که ته‌واو هه‌لیکیشابوون. به کیسه توتنه‌که‌ی به‌ر پشینه‌که‌ی. به جامانه‌که‌ی که له‌م کاتانه‌دا به جوانی ده‌پڼچه‌یه‌وه. ئه‌حمه‌د ویستی له کوره‌که‌ی په‌رسیار بکا که چی روویداوه، به‌لام هه‌یچی نه‌گوت. هه‌یچی نه‌پرسی. عه‌لی له‌به‌ر فرمیسه‌که‌ قه‌تیس ماوه‌کانی، باوکی جوان نابینی، به‌لام هه‌ست به له‌ره‌یه‌کی به‌ ناسته‌م له ده‌سته‌کانیدا ده‌کا که له سه‌ر شانه گچه‌که‌کانی له‌نگه‌ریان خسته‌وه. ده‌سته قورس و ره‌ق و ئالووده‌کانی جگه‌ره و توتن. ده‌سته‌کانی ژیرسه‌ری شه‌وانه‌ی مزگه‌وته‌که‌ی ته‌نیشتی سه‌ربازخانه‌که‌ی شار. ئه‌حمه‌دی کاکه مه‌لا به ته‌واوی له‌ش و رۆحیه‌وه، هه‌ستی به جه‌سته‌ی ناسک و بچه‌لانه‌ی کوره‌که‌ی ده‌کا، ... کوره‌که‌ی خۆی. فرمیسه‌که‌کانی عه‌لی چه‌ند شه‌وقیان ده‌دایه‌وه و چه‌ند ده‌سته‌مۆبوون. ئه‌حمه‌دی کاکه مه‌لا بوغز و قولپڼکی سه‌یر گه‌رووی داگرت. له گه‌ل کوره‌که‌ی باوه‌شیان به په‌کتردا کرد و فرمیسه‌که‌کانیان سه‌ر شان و سینگه‌ی په‌کتریان ته‌رکرد. ئه‌و شه‌وه بۆ په‌که‌مجار نه‌وته‌ی عه‌لی سه‌یزاده له‌بیری دیت، باوکی هات و له ته‌نیشتی‌دا خه‌وت!

حهز و شهپر

نازاد که له قوتابخانه دیتهوه، سهرمتا دهچینه ژوورمه‌کی خوی. دواى ئهوهی کتیه‌کانی لهوی دادهنی سهریکی حهوشه‌که و ههوزمه‌کی ناوی ده‌دا. بو ئهوه، ههوزمه‌که و باوه‌گه‌وره‌ی دوو بوونه‌هه‌رن که زور له یه‌کتر ده‌چن. باوه‌گه‌وره‌ی وه‌ک هه‌وزمه‌که بچوک و روون و سنوورداره و هه‌وزمه‌کش وه‌ک باوه‌گه‌وره‌ی هه‌میشه له‌وییه، له‌بهر درمخته‌که‌دا. باوه‌گه‌وره وه‌ک ناوی هه‌وزمه‌که ورده‌شه‌پۆلی رابردوو ده‌یه‌ینی و ده‌بیا و، هه‌وزمه‌کش وه‌ک باوه‌گه‌وره زوو ده‌گاته قه‌راغه‌کانی خوی و هه‌زناکا ئه‌ودیوی که‌وی. نازاد پپی وایه هه‌موو شتیک له سهر باوه‌گه‌وره‌ی ده‌زانی، ریک وه‌ک چۆن هه‌موو شوینیکی ئه‌م هه‌وزه ده‌بینی. سهرمتا تا بچوکتر بوو هه‌میشه له ته‌نیش باوه‌گه‌وره‌ی داده‌نیش و پرسیری ژیا‌نی لنده‌کرد. پرسیری رابردوو و ئیستا و هه‌میشه. باوه‌گه‌وره‌ی بوی ده‌گیرایه‌وه، بوی باس ده‌کرد. باسی گوند، باسی سروشت، باسی چه‌ته و باوکی و مهرگ، باسی

ئەو رۆژانەى ئەو جۆریكى دیکه دەپروانیه ژیان. باسى ئاغاواته‌کان که یه‌کجار دەسه‌لاتداربوون. باسى ئەوهى دونیا دوو رۆژه، رۆژی یه‌که‌م له‌ دایک ده‌بیت و رۆژی دووه‌م تێیدا ده‌مرى! جارێکیان باوه‌گه‌ره‌ى باسى کابرایه‌كى خه‌لکی گوندی بۆ کرد که رۆژێک به‌ ده‌ست یه‌کیک له‌ ئاگاكانى گوند ده‌کوژرى. هۆکاره‌که‌یشی ئەوه‌ ده‌بى که مانگایه‌كى ئەو کابرایه‌ خۆده‌کا به‌ زه‌وى و زارى ناغادا و زه‌ره‌رى لێده‌دا. یه‌کیک له‌ ئاگاكان که به‌ ریکه‌وت له‌وى ده‌بى، له‌ گه‌ل نۆکه‌ره‌کانى هه‌م مانگاکه‌ ده‌کوژى و هه‌م خاوه‌نه‌که‌ى. خه‌لکی گوند تا سالانى سأل باسى ئەم رووداوه‌یان گێڕابوووه. نازاد، ده‌زانی ناغا چپیه، به‌لام شینوه‌ى ژیانى ئەو کاتانه‌ى زۆر نایه‌ته‌ به‌رچاو. ده‌زانی ره‌سوڵى باوکى، زۆرى رق لێیانه‌. ره‌سوڵ باسى ئەوه‌ى بۆ کوره‌که‌ى کردبوو که "شا" نیستا خه‌ریکه‌ به‌ ته‌واوته‌ى ده‌سه‌لاتى وان که‌م ده‌کاته‌وه‌، ئەسله‌ن خه‌ریکی له‌ناویردنیانه‌. هه‌مه‌ره‌زا پرۆگرامیکی گه‌ره‌ى به‌ده‌سته‌وه‌یه‌ که و‌لات به‌ره‌و شوپینىکی دیکه‌ ده‌با. ناغا بۆ نازاد ته‌نیا ناو یاخود ناسناویک بوو که نیستا هه‌ندیک کەس له‌ شاردا هه‌یانبوو. ئەو ناغایانه‌ خه‌لکیکی ئاسایى بوون وه‌ک ئەوانى دى. ده‌هاتن و ده‌چوون و که‌سێشيان نه‌ده‌کوشت. ئەو ناغا و به‌گانه‌ى گه‌ر نازاد که‌میک سه‌رنجى دابان ده‌یبینی که که‌میک له‌خۆرازیتریکن له‌ خه‌لکی دیکه‌. به‌لام ئەو چ کارى به‌مه‌ داوه‌. هه‌موو له‌م شاره‌دا خه‌ریکن پێکه‌وه‌ ده‌ژین و له‌ ژیر ئاسمانه‌که‌یدا هه‌ر هه‌موویان جێیان بووته‌وه‌.

له‌ گه‌ره‌که‌که‌ى ئەوان له‌سه‌رى کۆلان به‌ ده‌ستی راسته‌ا، ماله‌ ئاغایه‌ک ده‌ژیان که به‌ تازمیی هاتبوونه‌ شار. خانویه‌کی گه‌ره‌ى دووقات که له‌ خانووه‌کانى ئاگاكان یاخود به‌گ و به‌گزه‌ده‌کانى ناو گونده‌کانى ده‌کرد. مالى ناغا یه‌کجار خه‌زانداریبوون. لانیکه‌م ده‌ پیاوت ده‌توانی بژمیری که له‌ ماله‌ ده‌هاتنه‌ ده‌ر و

دهچوننموه ژوور. ژنهکانیشیان بیگومان لهم ژمارهیه کهمتر نه‌بون، به‌لام مه‌گهر کهس دهیتوانی بیانبینی. تهنیا منداله‌کانیان به دهرهوه بوون. ئەو مندالانه‌ی که له‌چاو مندالانی گهرمک جیاوازتر دهیاننواند. ئەوان سه‌رمتا زۆر نه‌یاندته‌وانی له دهرهوه بن، ههر زوو و زۆر به په‌له گهره‌کان دهیانبردنه‌وه ژووروه. ئەم ماله ههمیشه میوانیان هه‌بوو. پیاوه‌کانیان قیت تر و به‌ده‌مارتر دهیاننواند. له گهل خه‌لکی گهرمک زۆر تیکهل نه‌ده‌بوون. نازاد زۆر حمزی به‌وه بوو که‌چکانی ئەم ماله بینیی. ههرجاریک له‌ویوه گوزهری ده‌کرد به تاسه‌وه له ههموو په‌نجهره‌کانی دهره‌وانی. ههمیشه‌ش به ئەنقه‌ست له‌ویوه دهره‌ویشت. جاریکیان ژنیکی قه‌له‌وی سپیکه‌له‌ی هه‌یکه‌ل درشتی له پشت په‌کێک له په‌نجهره‌کانه‌وه بینیی. نازاد ههر له‌خزوه هه‌ستی کرد که روانینی، جل و به‌رگ و پیستی فه‌رقی هه‌یه. دواتر که له باوه‌گهره‌ی پرسی. باوه‌گهره‌ی گوتی:

- "ئەو سالانه ژنه‌کانی ئەوان ههمیشه له گهل ژنه‌کانی ناوایی فه‌رقیان هه‌بوو. جوانتر، که‌له‌گه‌متر، سپیکه‌متر و خرین بوون! ههموو کهس به ته‌مای که‌چه‌ نا‌غا بوو، ئەگه‌رچی قه‌تیش بو ره‌عییه‌ت ده‌ستی نه‌دا!"

نازاد که ههموو کچانی گهرمه‌که‌کانی شاره‌که‌ی ده‌ناسی، ته‌واو له دلیدا بینیی که‌چه‌ نا‌غاکانی دراوسیی لی بووبوو مه‌راق. ده‌با کاریکی کردبا! چۆن؟ نازانی. په‌که‌م کار ئەوه بوو ده‌با به‌رده‌وام ئەو کۆلانه بیی به ریگای هاتوچۆی سه‌ره‌کی. ههر بویه ئەگه‌رچی ریگای قوتابخانه‌که‌ی له‌ویوه تینه‌ده‌په‌ری، به‌لام به ئەنقه‌ست که‌میک ریگاکه‌ی دوور ده‌کرده‌وو له‌ویوه دهره‌ویشت. ئەمه زۆر نا‌کامی لینه‌که‌وته‌وه. به‌رده‌رگا هه‌روا چۆل و په‌نجهره‌کان هه‌روا لیل و نادیار بوون. جاریکیان به ریکه‌وت بینیی، به‌لام ئەوه‌نده‌یان پیاو له گه‌لدا بوو که بی سوود بوو.

دهبا بهس خۆى و ئهوان بان، نهك كهسى ديكه! نازاد له سيجرى جوانى و له كارىگهري قهوبالاي خۆى تهواو دلنيا بوو. بهس دهبا دهر فتهيك گير بكهوتايه!
 بهناچار بيري له شهو كردهوه. ماله ناغا بهرامبه به مهكتهبي مندالان بوو و ههريويه جگه له حهساريكى دوور و دريژى بالاكورت چيدي بهرامبه به خانووهكهيان نهبوو. بهلام با، راوهسته، دوزيبهوه! ئهه خانووهكهه مالى پياوه شهلهكهه گهرك، مالى رحيمي تهنهكسهساز. خانووهكهه رحيمي تهنهكسهساز ئهگهچى ريك بهرامبهري خانووهكهه مالى ناغا نهبوو، بهلام دهگونجا.
 خانوويهكى لهبار بو روانين و چاوهديري كردن! شهونيك نازاد به سهر بانهكهدا ههنگهرا و خۆى مات ك رد. بهختى ئهه بانگردينهكه ريك لهه شوينهدا بوو كه دهبا بيئ! ئهوسا ماله ناغاي بو يهكهم جار له ناوهه بيئي. ئافهتهكانى قاتى سهروههه بيئي. زور لهوهه دمچوون كه باوهگهوره باسى لندهكردن. به تاييهت يهكيان يهكجار جوان بوو. نيزيك تهمنهه خۆى و بهرز و شوش. نازاد دلئى داخوريا.

له بيري نايهت ئهه شهوه تا كهه و چهند به سهر باني رحيمي تهنهكسهسازهه مائهوه. له بيري دئ رحيم جاريك هاته دهر و له سهر محاجههه بهر ژوورى دانيشتنهكهه دانيشت و تهنيا لهوبهري رواني. بو رحيميك كه له بهياني زوهوه تا ئيواره له دووكان بوو و تهنيا ئيشي دهكرد، دانيشتنىكى لهه چهشنه دهكرا بو هههوه كهس سهير و سهرنج راكيش بيئ. نازاد ئيدي به تهواوى لهوه دلنيا بوو كه مالهكهه بهرامبهر شتيكى ئاساي نيه و ئهه شوينهيه كه ئهه دهتوانى خۆى لئ بدوزيتهوه. ئهوهه لهه سالانهدا له كولان گهرييهكانيدا نهيتوانيبوو بيدوزيتهوه، ليره دهدوزرايهوه، ... دوزيبويهوه! زوربهه ئهه كچانه راحت بهدهميهوه دههاتن. نه ديتنيان زهحههت بوو و نه پهيوهنديگرتن له گهلياندا. كچهكانى كولان و راوهستانهكانى بهر دهرگاي گهرك له كاتى ئيوارهدا. نازاد ههستهه دهكرد لنيان

تێرنایی، له بینیان، له جێژوانیان و له نیگا‌کانیان و بزە و ئیشار‌مه‌کانیان، به‌لام ماوه‌یه‌ک بوو هه‌ستی به‌ ماندوو‌یه‌تیه‌ک ده‌کرد. هه‌ستی به‌ دوو‌پاتبوون‌ه‌وه‌یه‌ک ده‌کرد. ئه‌وه‌ی له‌ فیلمه‌کانی ناو ته‌له‌فزیۆنه‌که‌دا پێشان ده‌دران، چۆریکی دیکه‌ بوون. هه‌موو شتیکی زۆر رۆمانسی و هه‌ماسی بوو. ئه‌و رووداوانه‌ی که‌ مانایان هه‌بوو. ئه‌و رووداوانه‌ی که‌ سه‌ره‌تا و نیه‌ره‌ۆک و کۆتاییان هه‌بوو. ئازاد له‌ کۆلان گه‌ر‌بیه‌کانیدا ئه‌مه‌ی نه‌ده‌بینی. شتیکی که‌می هه‌ینابوو. چی بوو، نه‌یده‌زانی. هه‌ر‌بۆیه‌ له‌م دوو‌ایانه‌دا زۆر‌تر به‌ پێی عاده‌ت ده‌چوو‌ه‌وه‌. عاده‌تیکی که‌ ئه‌ویش کۆتایی پێهات.

ره‌سوڵه‌ ب‌الابه‌رز ده‌سته‌به‌جێ هه‌ستی به‌ گۆرانی عاده‌ت له‌ ئازادا کرد. رووداوه‌که‌ی ناسییه‌وه‌. که‌ له‌ ئیداره‌ ده‌هاته‌وه‌ ده‌بینی ئازاد زیاتر له‌ گه‌ل باوه‌گه‌وره‌ی داده‌نیشی و پاشان که‌ ئیواره‌ی ئیده‌هات و ده‌چوو‌ه‌ ده‌ری، زۆر زووتر ده‌گه‌رایه‌وه‌ بۆ ماڵ. ره‌سوڵ قه‌ت گوێی لینه‌بوو که‌ ئازاد و باوکی باسی چی ده‌کهن. نه‌یده‌زانی چ پهیوه‌ندیکی له‌ نێوان زووه‌هاتنه‌وه‌ ماڵ و ئه‌م قسانه‌دا هه‌یه‌. ته‌غیا ده‌یزانی که‌ ئازاد ئارام‌تر بووه‌ته‌وه‌. ره‌سوڵ نه‌یده‌زانی نیگه‌ران بێت یان نا. ئه‌م عاده‌ته‌ نوێیه‌ی ئازاد زیاتر به‌ قازانجی بوو، چونکه‌ لانیکه‌م زیاتر له‌ ژیر چاوه‌دیزی دایک و باوکیدا بوو. به‌لام دانیشنه‌کان و هه‌یج نه‌کردنه‌کانی له‌ گه‌ل خۆیان دله‌راوکتیان ده‌هه‌ینا. ئازاد وه‌ک "باقی" لێهاتبوو، به‌لام باقی له‌ ماڵدا یه‌کجار سه‌رقاڵ بوو. که‌چی ئازاد داده‌نیشت و به‌ چه‌ندین سه‌عات به‌س له‌ ده‌مور و به‌ری خۆی ده‌روانی. نه‌ک ته‌غیا ره‌سوڵ، به‌لکه‌و جه‌میله‌ و فریشته‌ و ته‌نه‌ت کچانی گه‌ر‌ه‌که‌کانی دیکه‌ که‌ به‌ کۆلان گه‌ر‌بیه‌کانی راهاتبوون، به‌ که‌م ده‌رکه‌وته‌کانی ئازاد سه‌ریان سو‌رمابوو. زۆر که‌س پێیان وابوو که‌ چوو‌ه‌ بۆ سه‌ربازی!

ئازاد ئیستا زۆر زیاتر له جاران سهبارت به ژبانی جاران و گوند له باوه‌گه‌ره‌ی پرسیارده‌کرد. باوه‌گه‌ره‌ی که تهنیا سه‌ری به سه‌ر قورنان و یاده‌مه‌ریه‌کانی خۆیه‌وه له بیده‌نگیدا گرتیوو، به حمز و تامه‌زۆیه‌کی سه‌یره‌وه هه‌موو شتیکی بۆ ده‌گیرایه‌وه. زۆرجار پیکه‌نینیکی سه‌یر دایده‌گرت، زۆر جار ناوچاوی تیکه‌ناو و زۆرجاریش تهنیا ده‌گیرایه‌وه. ئازاد که حمزی به گۆرانیه‌کانی ناو تله‌فزیۆنه‌که بوو و وینه‌ی زۆربه‌ی گۆرانیه‌کانی لای خۆی هه‌لگرتیوو، ئیستا ئه‌و گۆرانیه‌ی به رابردووه‌ه گرتی دها. ئه‌شقی له کۆلانه‌کان و ناو جاده‌کانه‌وه گواستبووه‌وه بۆ ناو باوه‌شی سه‌روشت. ماله‌که‌ی ناغا له‌و سه‌ر کۆلانه‌که‌وه به جوانی، ئیستا و ئه‌و کاتی پیکه‌وه گرتی دها. شتیکی له‌و کچه‌دا بوو که له کچه‌کانی دیکه‌ی ناو شاردنا نه‌بوو. ئازاد نه‌یده‌زانی چیه‌ه. زۆرجار بیرى لێده‌کرده‌وه. راکشانه‌کانی شه‌وانه‌ی سه‌ربانی ره‌حمیی تهنه‌که‌ساز به‌و ئه‌نجامه‌ی گه‌یانده‌بوو که چاره‌نووسی ئه‌و لێره‌یه، له‌م ماله، له لای ئه‌و کچه‌ی که ئه‌و تهنیا له پست په‌نجه‌رکه‌نه‌وه به شه‌ودا بینییوو. باشه نه‌ده‌کرا مرۆف هه‌روه‌ک جاران ژیا، له گوند و له باوه‌شی سه‌روشتدا؟ له گه‌ل بۆنی ئه‌وانه‌ی وا سه‌روشت به‌هه‌میان دینی؟ چی ده‌بوو گه‌ر ئه‌م بآلکۆنه‌ی ره‌حمیی تهنه‌که‌ساز ه‌ی ئه‌و بایه؟

رۆژه‌کان ده‌هاتن و ده‌رۆیشتن به‌ بێ ئه‌وه‌ی ئازاد به ئه‌نجام و ده‌سه‌کوتیک بگات. رووی کرده خوشکه‌که‌ی و داواى لێکرد که ببێ به هاویری کچی ئه‌و ماله. ئه‌شه‌رف تهنیا به سه‌رسوڕماوییه‌وه سه‌یری کرد. ئه‌شه‌رفیک که بۆ ساتیک بزه له سه‌ر لێوه‌کانی ون نه‌ده‌بوو، روخساری سارد هه‌لگه‌را. ئه‌و به ئه‌زمونی ژانه‌ی خۆی ده‌یزانی که ئه‌وان شتیکی دیکه‌ن. جۆریکی دیکه‌ن. خانوویه‌ک که ئه‌و هه‌مووه‌ پیاوه‌ی تیدا بێت، یه‌کجار جیگای مه‌ترسییه. گه‌رایه‌وه به براکه‌ی گوت:

- "ده‌زانی خه‌ریکه شیت ده‌بی!"

ئازاد به هیچ ئه‌نجام‌یک نه‌گه‌یشت. کچه‌که نه ده‌هاته‌ده‌ر، نه ده‌چوو بۆ مه‌کتبه‌، نه له‌گه‌ل کچانی گه‌ره‌کیش هاو‌ر‌یه‌نی ده‌کرد. ئه‌و ته‌نیا له ماله‌وه بوو. ئازاد بیرى کرده‌وه: "له‌خۆوه نیه که له خانووی ئاوا گه‌وره‌دا ده‌ژین، چ له گوند چ له شار!" به‌لام شتییک ئه‌م خانوویه‌ی له خانووی گوند جیا‌ده‌کرده‌وه، ئه‌وه بوو که له‌سه‌ر کۆلان حه‌وشه‌ی نه‌بوو. هه‌شت په‌نجه‌ره‌ی گه‌وره له‌سه‌ر کۆلانه‌که بوون. ئه‌مه بۆ ماله‌ ناغا ناسان نه‌بوو. بۆیه به‌ر په‌نجه‌ره‌کان هه‌میشه چۆلبوون. ئه‌م خانووه له‌وه‌په‌ش ئی‌داره‌ی پۆستی تیدابوو، به‌لام چه‌ند مانگ له‌وه‌په‌ش رایانگواستبوو و چوو‌بوونه بینایه‌کی نوێ ئه‌ورۆبیه‌وه.

جار‌یکیان باوه‌گه‌ره‌ی پینی گوت:

- "به‌گزاده ته‌نیا بۆ به‌گزاده‌یه!"

ئازاد بیرى له باوکی کردبووه‌وه، ره‌نگه بۆ یه‌که‌مه‌جار له ژیانیدا. بیر له‌وه‌ی که باوکی چیه‌ و چی بووه‌و بۆچی جو‌ریکی تر نه‌بووه! ره‌سو‌ل، کوره‌زای مه‌لایه‌ک بووه که ده‌ستی روژگار له ریگای چه‌ند چه‌تمه‌وه زور زوو کۆتایی به ژیانى هینابوو. ئازاد له باوکی بیستبوو که ئه‌و سه‌رده‌مه مه‌لا چی که‌متری له ناغا و به‌گ و به‌گزاده له باری ده‌سه‌لات و سه‌روه‌ت و سامانه‌وه نه‌بووه، به‌لام به هۆی نه‌مانی مه‌لای گونده‌وه، ناغا‌کان فی‌ل ده‌که‌ن و له‌ریگای دزینی قه‌باله‌که‌نه‌وه زه‌وی و زا‌ره‌کان بۆ خۆیان هه‌ل‌ده‌گرن. که ده‌گه‌یشته ئیره، ره‌سو‌ل با‌لبه‌رز یه‌که‌جار به ره‌قه‌وه باسی له ناغا‌کان ده‌کرد.

ره‌سو‌ل ده‌یگوت بۆیه هه‌زی له کارکردن له ئی‌داره‌ی سه‌بت و ئه‌حواله، چونکه ئه‌م ئی‌داره‌یه که ده‌ست‌کردی ره‌زا‌شایه، بۆ یه‌که‌مه‌جار له و‌لاتدا ناسنامه‌ی دا به هاو‌و‌لاتیان و بۆ یه‌که‌مه‌جار خه‌لکی وه‌ک خۆیان بوون به خاوه‌ن ناو. ئه‌و ده‌یگوت:

- "پیش ئه‌مه خه‌لکی به ناوی گوند و خیل و ئاغاواته‌کانیانه‌وه پیناسه‌ده‌کران، به‌لام دواي ئه‌مه ئیتر ته‌نیا به ناوی خویانه‌وه. ئه‌مه ئاغا‌کانی به‌کجار توره‌کرد! پیناسه‌کان، که‌سایه‌تیا‌ن به خه‌لکی دا. له ولاتی‌کدا که ئه‌وه هم‌وو میر و ئاغا بچوک و گه‌وره‌ی تیدا‌بوو، ره‌زاشا ده‌با به ناچار ببی به شا، چونکه خه‌لک به هه‌بوونی گه‌وره راهات‌بوون، ... گه‌وره‌یه‌کی زور گه‌وره!"

نازاد زور حمزی به‌م قسانه نه‌بوو. دهردی ئه‌وی چاره‌سه‌ر نه‌ده‌کرد. به‌تایه‌ت ئه‌م رستانه‌ی دووایی، که هه‌ر تێیان‌نه‌ده‌گیشته. نازاد بیری کرده‌وه گه‌ر باوکی باوه‌گه‌وره‌ی نه‌کوژ‌رابا، نیستا نه‌مانیش بنه‌ماله‌یه‌ک بوون و مک بنه‌ماله‌ی ناو بینای پۆستخانه‌که‌ی پیشوو. باشه گه‌ر ئه‌وه چه‌تانه نه‌هاتیا‌ن، چه‌ ده‌بوو؟ ئه‌سله‌ن ئه‌وه چه‌تانه چه‌ کارێکیان به‌سه‌ر ئه‌وه مه‌لا بیچاره‌وه بوو؟ نازاد له‌بیری دیت جارێکیان باوه‌گه‌وره‌ی باسی پو‌ل و پاره‌ی کرد. جه‌رده‌کان پاره‌یان ده‌ویست، باوکی نه‌یدا‌بوو. نه‌ک له‌به‌رنه‌وه‌ی دلی نه‌ده‌هات، به‌لکو له‌به‌رنه‌وه‌ی پنی حه‌رام بوو. مه‌لا، چه‌وک‌دانی له به‌رامبه‌ر زالمدا به کرده‌یه‌کی حه‌رام و دژی یاسای خودا ده‌زانی و هه‌ربۆیه سه‌ره‌شی له‌پیناودا دانا. به‌وه ته‌مه‌نه‌وه هه‌تا له‌پنێ که‌وتبوو له گه‌ل جه‌رده‌کان شاخه و شاخی کردبوو.

نازاد لی‌رده‌دا بی‌زی له مه‌لای باوه‌گه‌وره‌ی باوکی ده‌بوو‌وه. ره‌قی‌ک که ته‌واو تووره‌ی ده‌کرد. باشه نه‌ده‌کرا برێک پاره‌ی دابا و خۆی و خه‌لکی‌کی راحت کردبا؟ نه خۆی ده‌فه‌وتا و نه زه‌وی و زار و مو‌لکه‌کانیشی له لایه‌ن ئاغاواته‌ فی‌لکه‌ر مه‌کانه‌وه ده‌ستی به‌سه‌ردا ده‌گیرا. نازاد به ئه‌زمونی خۆی ده‌یزانی بو‌نه‌وه‌ی کچیک به‌لای خۆیدا راکیشی ده‌بی کاتی بو‌ دابنێ. ده‌بی خۆی مان‌دوو‌کا، ده‌بی زه‌ره‌ربکا. دواتر ده‌یگه‌یشته‌ی. به‌لام وه‌ی له‌م مه‌لا که‌له‌سه‌ر و که‌له‌ره‌قه! نازاد نه باوه‌گه‌وره‌ی وادیته به‌رچاو و نه باوکی‌شی. به‌لام نا، راوه‌سته! باوکی زور له‌و ده‌چن. خۆینده‌وار و

قه‌سه‌زان. ده‌زانی چی ده‌لی و چی ده‌کا. به‌لام به‌باریکی دیکه‌دا. له‌بهر خو‌یه‌وه
گو‌تی:

- "ئه‌م بۆ خۆی له‌ به‌ری مه‌لایه، نه‌ک باوکی!"

نازاد رقیشی له‌ باوه‌گه‌ره‌ی هه‌لگرت. به‌ ترستۆکی ده‌زانی. که‌میک غه‌ره‌تی
هه‌با بیگومان ده‌یتوانی زه‌وی و زاره‌کان بستینیتمه‌وه. باوکی، کرده و لیهاتوو بوو،
زیره‌ک و دۆخ خوینهر و کات لیکده‌روه، به‌لام دره‌نگ له‌ دایک بووبوو، یان
ره‌نگه‌ زۆر زوو! کاتی ژینانی که‌میک ناوه‌خت بوو. نازاد سه‌یری پیره‌مێردی ژیر
دره‌خته‌که‌ی حه‌وشه‌ی کرد. هه‌ستی کرد ده‌با باوکی له‌وه‌ی بیت و ئه‌ویش لیره.
جی‌گاگۆرینه‌یه‌که‌ پێویست بوو. زه‌مانه‌ غه‌دریکی گه‌ره‌ی له‌ هه‌مه‌وان کردبوو.
هه‌م خوینی مه‌لا به‌هۆی ئه‌م غه‌دروه به‌فیره‌وچوو بوو، هه‌م کتوپر وه‌ک ره‌عه‌یتیان
لیهاتبوو و هه‌م ئیستا نازاد نه‌یده‌توانی بگاته‌ ئه‌و که‌چه‌ی که‌ ته‌نیا له‌ ئه‌فسانه‌کاندا
باسیان لیده‌کرا. نازاد لیره‌وه به‌ سه‌رنجیکی زیاتره‌وه سه‌یری ئه‌و فیلمانه‌ی ده‌کرد
که‌ باسی ژینانی پاشا و بنه‌مه‌له‌که‌ی بوو. باسی عه‌شقی که‌چه‌کان یاخود که‌چه‌ی پاشا.
له‌م فیلمانه‌دا وانهبوو که‌ که‌چی پاشا ته‌نیا بۆ کوری پاشا بیت. جاری وابوو عه‌شق
دیواره‌به‌زه‌مکانی کۆشه‌که‌کانی ده‌به‌زاند و ئاودیو ده‌بوو. به‌لام ئه‌مه‌ش له‌ کاتی
رووداو، یاخود کاره‌ساته‌کاندا پێش ده‌هات. ژینانی ئه‌م شاره‌ له‌وه‌ ئارامتر و بیده‌نگتر
بوو که‌ نازاد بیر له‌ رووداو یان کاره‌ساتیک بکاته‌وه. روژیک که‌ هه‌روا سه‌یری
حه‌وزه‌که‌ی ده‌کرد، چیلکه‌یه‌کی هه‌لگرت و تیی وه‌ردا. توند و به‌ په‌له‌ له‌ ناوه‌که‌دا
رایه‌شاند. ئه‌وسا به‌ داریک. ناوه‌که‌ جو‌لا. جو‌ریکی دیکه‌ی لیهات. شه‌پۆله‌کان به
قه‌راغه‌کاندا هه‌لگه‌ران، به‌لام زۆر خیرایش نیشتمه‌وه. نازاد داره‌که‌ی فریداو به‌ په‌له
چوه‌ ژووره‌وه. باقی برای بینی که‌ خه‌ریکی کێشانی وینه‌یه‌که‌. وینه‌که‌ مه‌زرایه‌ک
بوو که‌ روخساری که‌چیک وه‌ک هه‌تاویک رووناکی کردبووه‌وه. نازاد به‌

سه‌سور ماوییه‌وه سه‌یری براهی کرد. گهنجیته‌ی به ته‌واوی رووی له مائه‌که کردبوو.

رۆژهکانی بی تاقهتی

تا کات زیاتر تیدهپهیری، دایکی بارام زیاتر ههستی به بی تاقهتی دهکرد. کرینی تهلهفیونیش چارهسهری ئهم بی تاقهتییهی نهدمکرد. کاری ناومال ئهوهنده نهبوو که تهواوی رۆژی پی بهسهربهری. دایکی بارام که بی تاقهت دهبوو لهبهرپهنجهرهکه دادنهشت، که ئیوارهشی لندههات گولهبهر رۆژهکهی ههلهدگرت و لهبهردهرگا له گهل ژنهدراوسیکان دهکهوتنه ترووکاندنی. جگه لهوه، تهشی دهرست و به چینی دهستکیش و گۆرهویی زستانهوه خویشی سهرقال و مهشغول دهکرد. جاری وایش بوو لئی دهفرۆشت. گۆرهویی بهنهکانی قسهی تیدانهبوو، مشتهری باشی ههبوو. ئهو پارهی لهمه دهستی دهکهوت نهیدههادهست میردهکهی. هی خۆی بوو. ههر بهم پارهی بوو که جار جاره نهزیشی دهکرد. لهوکاتهوه میردهکهی دهستی کردبوو به هاتوچۆکردن بو ئهودیوی سنوور، نهزهرهکانیشی زیادی کردبوو.

کچه‌کان په‌کتریان هه‌بوو، سه‌ریان به سه‌ری په‌کتره‌وه دهنه و به قسه‌ی رۆژانه‌و
 حیلکه و پیکه‌نین و ورده‌کاری ناوما‌له‌وه رۆژه‌کانیان تیپه‌رده‌کرد. دایکی بارام لهم
 بیکارییه‌ی خۆی و کچه‌کانی نه‌ده‌گه‌شیت. جار‌جاره به‌یادی جارانه‌وه سه‌ردانی
 ته‌ویله‌کانی ده‌کرد. نیستاش بۆنی مانگا و ناژله‌کانی دیکه له‌وئ مابوون. هه‌ر
 ده‌رگاکه‌ت ده‌کرده‌وه، ها‌لاوی بۆنه‌که‌ت به‌سه‌ردا ده‌هات. پیر به سه‌یه‌کانی
 هه‌له‌یه‌مژێ. سا‌لان له‌وه خۆشتر نه‌بوو زستانان کاتیک به‌فر له سه‌رعه‌رز دهنیش
 و هه‌موو دونیای سه‌پی ده‌کرد، له لای مانگا‌کان بایتایه. دایکی بارام جاری وابوو
 فرمیسک له سه‌رگۆناگانی ده‌هاته خواره‌وه به د‌ل دوعای له‌وانه ده‌کرد که ژینیان
 لئ سه‌ندبوو. ناخر ئه‌و مانگا به‌سته‌زمانانه گوناهیان چی بوو؟ باشه ئه‌ی نیستا
 خه‌لکی نه‌خۆش نه‌ده‌که‌وتن؟ باوه‌ری به‌وه بوو که به‌خیلی خه‌لکی، ئه‌م نه‌هامه‌تییه‌ی
 به‌سه‌ردا هینابوون. که‌س به‌قه‌ده‌ر ئه‌وان خیر و بیری ئه‌و ناژله به‌سته‌زمانانه‌یان
 به‌سه‌ردا نه‌رژابوو! خودا له قورئاندا باسی خه‌لکی به‌خیلی کردبوو. دراوسیکه‌یان
 جاریک گوتبووی که مه‌لای مزگه‌وت وتوو‌یه‌تی قه‌ومی لووت له‌سه‌ر به‌خیلی بوو
 خوا غه‌زه‌بی لینگرتن! نیستاش خودا غه‌زه‌بی له دونیا گرتبوو. کافری رووی
 کردبووه و‌لات. خه‌لکی چاویان به په‌کتر هه‌له‌ده‌هات. جاریکه له د‌له‌وه په‌کجار
 رقی له ره‌سو‌ل‌‌ب‌ا‌ل‌به‌رز بوو. به‌و جل و به‌رگانه‌یه‌وه ئه‌گه‌رچی سا‌لانی سا‌ل بوو
 دراوسیان بوو، به‌لام گه‌لێک غه‌ریب ده‌ینواند. دایکی بارام په‌یه‌ه‌ندییه‌کی
 راسته‌وخۆ و حاشاه‌له‌نگری له نیوان کۆت و شه‌لواری ره‌سو‌ل‌‌ب‌ا‌ل‌به‌رز و
 قه‌ده‌غه‌بوونی مانگا له ناو شارداد ده‌بینی. هه‌موو شتییک له‌و کاتانه‌وه ده‌ستی پیکرد.
 به‌س نه‌بوو جارن به‌هۆی حیواندارییه‌وه سه‌ریان ق‌ال بوو و شتیکیان ده‌کرد.
 خه‌می کچه‌کانی ده‌خوارد. تازه نه‌به‌که‌لکی قوتابه‌خانه ده‌هاتن و نه به‌که‌لکی
 ناژمه‌داری. باشه کئ کچی بیکار و حه‌ت‌ال و به‌ت‌الی ده‌وئ؟ له‌و کاته‌وه مانگا و

ناژم‌داری قهده‌غه کرابوو، ئهرکی میرده‌که‌ی چه‌ندقات بووبوو. دایکی بارام
 ئه‌گهرچی عیراقی نه‌بینیوو، به‌لام ئه‌مه‌ته‌ی ده‌ژی و بیستوو‌یه‌تی له‌وی ههر شه‌رو
 شو‌ر بووه. ده‌لین و لاتیکه خه‌لک قه‌ت تئیدا ناحه‌سیته‌وه. و لاتیکه‌ی پر له‌ خیر و بیز،
 به‌لام نه‌حه‌ساوه. ده‌گێرنه‌وه کاتیک ئیران و ئیراق له‌ نیوان خۆیاندا سنووریان
 دابه‌ش کردوه، گون‌دیکه‌ی مابوو‌وه که نه‌یانده‌توانی بریاری له‌سه‌ر به‌دن، یاخود
 کیشه‌یان له‌سه‌ری هه‌بووه. سه‌ر نه‌جام رایان دایه‌ ده‌ست خه‌لکی خودی گون‌ده‌که.
 خه‌لکه‌که‌ش ئه‌م دیویان هه‌لبژارد! له‌ کاتی ته‌نیا‌یه‌کان و دا‌لغه‌کانیدا زیاتر نیگه‌ران
 ده‌بی. بێچاره‌ پیاوه‌که‌ی! نیستا نیت‌ر عاده‌تیا‌ن به‌ رو‌یشتی گرتبوو. چه‌ند خیرا
 شته‌کان ئاسایی ده‌بنه‌وه!

له‌وکاته‌وه میرده‌که‌ی فیزی که‌سابه‌تی ئه‌ودوو بووبوو، زیاتر دل‌ی ده‌دایه
 بارامی کوری. ره‌نگه‌ هه‌ی ئه‌وه‌ بێت که له‌م کاتانه‌دا ده‌بوو به‌ تاقه‌پیاوی ما‌ل! پیاوه
 گچکه‌که‌ی ناو ژیرخان و هه‌لاتنه‌کانی کۆلان و به‌ر ته‌له‌فزیۆن! نیستا له‌و کاته‌وه
 ته‌له‌فزیۆنیا‌ن کړیوه، بارام، که‌یوانیش له‌ گه‌ل خۆی دینیتنه‌وه. دایکی بارام ده‌بینی
 که که‌یوان یه‌کجار له‌ باوکی ده‌چوو. له‌ چاو ته‌مه‌نی، درێژتر و وه‌ک باوکی‌شی
 ده‌یروانیه‌ شته‌کان و ده‌ورو به‌ر، نیگا‌کانی که‌میک قورس و دره‌نگ تئیه‌ر. ئه‌و
 چه‌زی له‌م شیوه‌ نیگا‌کردنه‌ نه‌بوو. ده‌لینی ده‌یه‌ویست شتیکی شاراوه‌ بدۆزیتنه‌وه.
 نیگا‌یه‌کی پرسیا‌رکه‌ر، به‌لام بێ وشه‌ و بێ که‌لام. که‌میش ده‌دوا. دایکی بارام
 ده‌یگوت:

- "هه‌روان، به‌ بنه‌ماله‌ وان. هه‌موو پیاوه‌کانیا‌ن که‌م ده‌دوین!"

به‌لام ژنه‌کانیا‌ن وانه‌بوون. کوره‌کان چوو‌بوونه‌وه سه‌ر باوکیان و "ئه‌شه‌رف"
 یش سه‌ر دایکی. ناگای لێبوو کاتیک کچه‌کانی له‌ گه‌ل ئه‌شه‌رف قسه‌یان ده‌کرد، ئه‌و
 به‌ قه‌ده‌ر هه‌ر دووکیان ده‌دوا. ره‌نگه‌ زیاتریش! له‌ به‌ر خۆیه‌وه ده‌یگوت:

- "به‌ری مه‌لان، هه‌روا ده‌بی!"

به‌لام توانای قسه‌کردنیش خۆی به‌هره‌یه‌ک بوو. ئەو ئەمه‌ی ده‌زانی. ئەمه‌یشی بۆ ئەوه ده‌گێڕایه‌وه که ئەشرف ده‌چووه قوتابخانه. ئەو نه‌یده‌زانی دواتر ئەشرف ده‌بی به‌ چ کاره، به‌لام شتی‌ک له‌ ناخیه‌وه پێی ده‌گوت که داها‌توویه‌کی باشی ده‌بی، لانی‌که‌م باشتر له‌ کچه‌کانی خۆی. ئەمه‌ یه‌کجار تو‌ره‌ی ده‌کرد. ئەم تو‌ره‌یه‌ی وای ده‌کرد که جاری وابوو به‌ بێ هیچ هۆیه‌ک ته‌له‌فزیۆنه‌که‌ی له‌ بارام و که‌یوان ده‌کوژانده‌وه‌و نه‌یده‌ه‌یشت سه‌یری بکه‌ن. ده‌یگوت باشتره‌ بچن له‌ کۆلان کایه‌ بکه‌ن. وه‌ها به‌ تو‌ره‌یه‌ی و ناوچاوێکی گه‌ژوه‌ ئەمه‌ی ئه‌نجام ده‌دا که بارام نه‌یده‌وێرا هیچ بێ. بارام ده‌یزانی دایکی هه‌م‌زاناکا که‌یوان بچینه‌ مألێان، به‌لام له‌به‌ر ئەوه‌ی خۆی یه‌کجار به‌ قه‌رزدارێ که‌یوان ده‌بینی، گوێی نه‌ده‌دایه‌. که‌ دایکی نه‌یده‌ه‌یشت سه‌یری ته‌له‌فزیۆن بکه‌ن، له‌ جیاتی ئەوه‌ی بچنه‌ کۆلان، ده‌چوونه‌ هه‌وشه‌ی پشته‌وه، له‌وه‌ی خۆیان سه‌رقال ده‌کرد. یاری لاسایی‌کردنه‌وه‌ی زۆر و تازران و یاخود فیلمه‌ کاو‌بۆیی و شمشێر‌بازییه‌کان. له‌م کاتانه‌دا ژێرخانه‌که‌ی پشت سه‌رتنه‌ووره‌که‌ ده‌بوو به‌ شوێنه‌ ئەفسانه‌یه‌ی که‌ یارییه‌که‌ی ده‌کرد به‌ فیلمێکی ته‌واو. سیحری ئەو ژووره‌ واته‌ ژووری پشت سه‌رتنه‌ووره‌که‌ که‌ تیکه‌ل به‌ جو‌ریک له‌ ترسیکی خوش بوو، که‌یوانیشی گرتبووه‌ خۆی. که‌یوان له‌ مألێ خۆیان خاوه‌نی وه‌ها شوێنگه‌لیک نه‌بوو. باوکی زۆربه‌ی کات ژووره‌کانی ئەوه‌به‌ر هه‌وشه‌که‌ی رێک و پێک ده‌کرد و ته‌نانه‌ت سالی جارێک یان دوو سأل جارێک هه‌تمه‌ن ته‌راوی‌کیشی ده‌دان. هه‌موو ژووره‌کان له‌ خاوه‌نه‌که‌ی ئەواندا روون و پرتیشک و خاوین بوون. گه‌ش وه‌ک ده‌رمه‌. که‌یوان به‌ دیتنی ژووره‌کانی خۆیان زۆر جار بیری پێلاوه‌ چینییه‌کانی خۆی ده‌که‌وته‌وه: سپی و سووکه‌له‌ و راحت. ئەو پێلاوانه‌ی که‌ ده‌کرا تا بێ سنوور پێیانوه‌ رابه‌کی! جارێکیان کاتی‌ک ره‌سو‌ل بالا‌به‌رز له‌ هه‌وشی دانیشتیوو و

پیی هه‌ئیی. مندا‌له‌کان به دیتنی ده‌مانچه‌که سه‌یری به‌کتریان کرد، بۆ ماوه‌یه‌که بیده‌نگ بوون. ده‌مانچه‌که قورس بوو. بارام جارێکیان له کاتی مامه‌له‌دا به‌سه‌ردا کهوتیوو و دیتبوی باوکی به پله شتیک ده‌پێچیته‌وه. ده‌مانچه‌که‌ی بۆ چرکه‌یه‌که بینیوو. نیستا بی‌ری ئه‌و شه‌وه کهوته‌وه. که‌یوان دلنیا له‌وه‌ی که ئه‌م ده‌مانچه‌یه هه‌ر هه‌مان ئه‌و ده‌مانچانه‌ن که له تاقه دوو‌کانی که‌سه یارییه‌کانی شاردا ده‌فرۆشا، داوای له بارام کرد که به‌م ده‌مانچه‌وه درێژه به‌کایه‌که‌یان بدن. به‌لام بارام زانی که شتیک نائاسایی له هه‌بوونی ئه‌م شته ره‌ش و قورسه‌دا له‌م ژووره تاریک و فرامۆش‌کراوه‌دا هه‌یه، هه‌ر بۆیه نه‌یه‌شت. ده‌مانچه‌که‌یان له شوینی خۆی دانایه‌وه و، وه‌ده‌رکه‌وتن. که‌یوان له سیمای گرژ و تیفکراوی بارام سه‌ری سوورما.

بارام چهند جارێک له گه‌ل که‌یوان ده‌ستی له ده‌مانچه پلاستیکیه‌کانی ئه‌و دوو‌کانه دا‌بوو. ئه‌وان سووک و نه‌رم بوون. بۆنی پلاستیکیان لێوه ده‌هات. به‌لام ئه‌مه‌ی ئێره، هه‌ی ژێرخانه‌که جو‌ریکی تر بوو، قورس و سارد و ره‌شیکه قه‌ترانی که بۆنیکه ساردیشی لێوه ده‌هات. بارام له ناو بۆنه‌کانی تردا ئه‌و بۆنه غه‌ریبه‌ی ناسییه‌وه. بۆنیکه تر که به بۆنه‌کانی تری ناو ژووره‌که زیاد بووبوو. باوکی چهند هه‌فته‌یه‌که بوو له ماله‌وه نه‌بوو. بارام زانی که ده‌مانچه‌که له‌وه‌ی ده‌بێ تا باوکی ده‌گه‌ریته‌وه. که‌واته ده‌رفه‌تی ئه‌وه‌ی هه‌بوو بچیت و سه‌یری بکاته‌وه، به‌لام شتیک پیی ده‌گوت ئه‌م کاره نه‌کات. نه‌ده‌با که‌س بزانی که ئه‌و چاوی پیی کهوتوه! له‌و رۆژوه ئیتر بارام گۆرا. نیستا خاوه‌نی رازیک بوو، رازیکه ترسناک. تیگه‌ه‌شت که باوکی به شتی ترسناکه‌وه مه‌شغوله. بی‌ری فیلمه‌کانی ناو ته‌له‌فزیۆنه‌که کهوته‌وه، پیاوه ناو‌چا‌و‌گرژ‌ه‌کانی ژیا‌نیکه پرمه‌ترسی و خه‌تەر. ئه‌و پیاوانه‌ی کهم پیده‌که‌نین و کهم ده‌دان و کهم له شوینی‌یک ده‌مانه‌وه. باوکی‌شی زۆر له‌وانی ده‌کرد. بارام هه‌ستی کرد که بۆ یه‌که‌م جار له ژیا‌نیدا خه‌ریکه بی‌ر له باوکی ده‌کاته‌وه. خه‌ریکه ده‌یه‌وئ

باوکی بناسی. کاتیک که‌یوان رویشت، شوینی دهمانچه‌که‌ی گۆری. دوو هه‌نگاو به‌رو پشته‌وه به‌دهستی چه‌دا. گهرچی که‌میک زهممه‌ت بوو، به‌لام توانی. بۆ چه‌ند روژ دوواتر کاتیک که‌یوان له کاتی یاریکردندا حمزی به‌ سه‌یرکردنه‌وه‌ی دهمانچه‌که‌ کرده‌وه، نه‌یانتوانی ببۆزنه‌وه! بارام گۆتی:

- "ئیره‌ ئاوايه، دۆزراوه‌کان دووباره‌ ون ده‌بنه‌وه! سه‌یر نيه؟"

که‌یوان به‌ سه‌رسورماوییه‌وه سه‌یری کردبوو. بۆ سه‌به‌ی کاتیک باوکی له‌ ته‌نیشته‌ حمزه‌که‌ دانیشتبوو و روژنامه‌ی ده‌خوینده‌وه، باسی دهمانچه‌که‌ی بۆکرد. ره‌سوڵ با‌لابهرز له‌ سه‌ر کورسییه‌که‌ی راست بووه‌وه. ئیژ سه‌یری کوره‌که‌ی کرد. هه‌ر ئه‌مه‌ندیه‌ی گوت که‌ چه‌یدی هه‌زناکا بچئ بۆ مائی بارام و له‌و هه‌وش و ژووره‌ ترسانکانه‌دا کایه‌ بکات. که‌ که‌یوان رویشته‌، هه‌سته‌ی به‌ ترسێکی عه‌جیب کرد. یه‌که‌مه‌جار بوو له‌ ژیانیدا به‌م شپوهیه‌ هه‌سته‌ی به‌ بوونی چه‌ک ده‌کرد له‌ نزیک خۆیه‌وه. ته‌نیا کۆلانیك. ره‌سوڵ نه‌چوو بووه‌ خزمه‌تی سه‌ربازی، هه‌ر بۆیه‌ چه‌کی له‌ نزیکه‌وه‌ وه‌ها که‌ له‌ گه‌لیدا بژیت نه‌دیتوو. ئه‌و چه‌کی پۆلیس و سه‌ربازه‌کانی ببینیوو، به‌لام چه‌ک به‌ شان و قه‌د و با‌لای ئه‌وانه‌وه‌ جوړیکی دیکه‌ بوو. هه‌سته‌ت به‌ مه‌ترسی نه‌ده‌کرد. ئه‌و چه‌کانه‌ لای ئه‌وان پیاو له‌ جێیان دلنیاوو. ره‌سوڵ بی‌ری وینه‌کانی ره‌زاشا که‌وته‌وه، به‌ دهمانچه‌یه‌ک به‌ که‌مه‌روه‌وه. ئه‌گه‌رچی دهمانچه‌که‌ی ره‌زاشا سه‌رنجی بینه‌ری راده‌کێشا، به‌لام ده‌سته‌به‌جئ بی‌ر و زه‌ینی بۆ شوینیکی تر راپنچ ده‌کرد. ره‌سوڵ ته‌نانه‌ت جاری وابوو به‌و ئه‌نجامه‌ ده‌گه‌یشه‌ت که‌ ره‌زاشا له‌خۆه‌ ئه‌م دهمانچه‌ی به‌ لاقه‌ده‌مویه‌. ئه‌وه‌ی له‌ دونیادا ده‌کرا زۆر بی‌ت تفه‌نگ به‌ده‌سته‌ت بوو، ئه‌وه‌یشه‌ی ده‌کرا یه‌که‌جار که‌م بی‌ت پیاوی عاقل و ژیر و تیگه‌ه‌شته‌توو. ره‌سوڵ به‌و ئه‌نجامه‌ گه‌یشه‌ت که‌ ئه‌وسه‌رده‌مه‌ جیاواز بووه‌. جگه‌ له‌وه‌ زۆربه‌ی ئه‌و

وینانه‌ی وا ره‌زاشا به چه‌که‌وه پیشان ددهن، هی ئه‌وسه‌رده‌مه‌یه که به‌پررسی "سوپای قه‌زاق" بووه.

ره‌سول هه‌ستا سه‌رپئ. باوکی له ژیر درمخته‌که‌دا خه‌وی لئیکه‌وتبوو. بیری چه‌ته تفه‌نگ‌چییه‌کان که‌وته‌وه که باوه‌گه‌وره‌یان سالانی سال له‌وه‌پیش له مائی خوی، به به‌ردهم مال و منداله‌وه دزیبوو. باوه‌گه‌وره‌ی له چه‌ک نه‌ترسابوو. ئه‌و چه‌که‌انه‌ی هاته به‌رچاو له دوورمه‌وه له ناو چیاو و لئیره‌واره‌کاندا له به‌ره‌ه‌تاودا ده‌بریس‌که‌انه‌وه، به پیره‌مئیردیک له گه‌لدا، ره‌نگه له ناوه‌راستی ریزه‌که‌دا. عه‌سریکی به‌هاریی یه‌کجار دل‌رفین بوو. ئه‌وسا بیر له‌وه‌ده‌مانچه‌انه‌ی وا نیسته‌که له جیاتی مانگاکان له ته‌ویله و ژیره‌خانه‌کاندا جی‌گایان خۆش کردبوو و ده‌ژیان. ره‌سول ئه‌مه‌رۆ دیسان بۆ جاریکی تر به‌وه ئه‌نجامه‌گه‌یشته که ده‌بی هه‌رچی زووتر له شیوه‌ی بینا و خانوه‌کانی شاردا گۆرانیک بکری. ره‌زاشا کارمه‌کی ده‌ست پیکردبوو و ئیستا ده‌با کورمه‌کی ته‌واوی بکا. ره‌سول بزه‌یه‌کی تال نیشته سه‌رلئوی. ئه‌وه سالانی ساله ژۆربه‌ی هه‌ره‌زه‌وری خانوه‌کان هه‌روه‌ک خۆیانن. شار له رواله‌ندا هه‌ر ئه‌وه‌ی جارانه، هه‌لبه‌ت که‌میک گه‌وره‌تر، ... که‌شومتر، به هیندیک بینای حکومه‌تییه‌وه که یه‌کجار له‌وانی دیکه جیاوازن. ره‌سول ده‌یزانی باوکی بارام به قاچاغچه‌تییه‌وه خه‌ریکه، ده‌یزانی قاچاغچی چه‌کیش هه‌یه، به‌لام نه‌یده‌توانی لئیکی بداته‌وه که سه‌رئنه‌جام مه‌ترسیی بوونی ئه‌وه ده‌مانچه‌یه له‌وه ژیره‌خانه قه‌دیمییه‌دا چیه. ئه‌وه ئه‌وه‌نده‌ی ده‌زانی ره‌زاشا هه‌ولئ ئه‌وه بووه چه‌ک به ده‌ست خه‌لکه‌وه نه‌هیلئ و ئه‌وه ته‌نیا هیزه چه‌کداره‌کان و پۆلیس بن که خاوه‌ن چه‌ک بن. که‌واته بوونی ئه‌وه ده‌مانچه‌یه شکانی ئه‌م یاساییه و به ئاشکرا به‌فیرۆدانی هه‌موو زه‌حمه‌ته‌کانی ئه‌وه پیاوه مه‌زنه بوو. ره‌سول ئه‌مه‌ی یه‌کجار له لا نه‌ک ته‌نیا یاساشکینانه، به‌لکه‌وو خائینه‌نه‌ش ده‌هاته به‌رچاو. خوا ده‌یزانی ئه‌وه چه‌که‌انه بۆ کوئ به‌رئ ده‌کران و

به‌دهستی کئی ده‌کوتن، رنگه به‌دهستی ئه‌و که‌سانه بکه‌نوه که سالانی سأل له‌وه‌پیش ئه‌م چه‌کانه‌یان لی نه‌ستیندرابوووه. مەترسیی گه‌رانه‌وه بۆ سالانی رابردوو! ره‌سول به‌ ته‌واوتی له‌ خۆیدا هه‌لچوو بوو. تو‌ره‌ تو‌ره‌. چی بکا؟ بی‌ری بارام که‌وته‌وه. ئه‌و منداله‌ مه‌عسوومه‌ی سالانی ساله‌ روو له‌ مائی ده‌کا. چار نیه‌ ده‌بی له‌ گه‌ل باوکی بارام قسه‌ بکا، به‌لام چۆن؟ ئه‌وان خۆ هه‌یچ په‌یوه‌ندییه‌کیان پیکه‌وه نیه‌. ره‌سول نا‌ئومیدییه‌ک دایگرت. داهیزرا. سه‌یری ده‌ورو به‌ری خۆی کرد. چاوه‌کانی چه‌ند غه‌مگین بوون. ئه‌وه‌ندی نه‌خایاند کتوپر ئارامیه‌کی سه‌یر پاشه‌کشه‌ی به‌م هه‌مووه‌ بی‌ر و هه‌سته‌ ناخۆشه‌ کرد. بی‌گومان گه‌رانه‌وه بۆ رابردوو مه‌حاله‌! بی‌ری سه‌ربازخانه‌ی شار که‌وته‌وه که‌ هه‌موو روژیک هه‌تاوی به‌ری ده‌کرد و سه‌رسنووریشی ده‌پاراست. بی‌ری شارهبانی و ده‌زگای پاراستنی و لات که‌وته‌وه که‌ هه‌ر دووکیان به‌ دوو بینای گه‌روه‌ له‌ ناوه‌راستی شاردا خۆیان ده‌نواند! بی‌ری قوتابخانه‌کان، بی‌ری ئه‌و ئیداره‌ و قوتابخانه‌ی یه‌ک به‌ دوای یه‌ک دامه‌زرابوون و ته‌ژی له‌ مندال و خه‌لکی شار بوون. ره‌سول، ده‌مانچه‌که‌ی یه‌کجار بچووک هاته‌ به‌رچاو. ئه‌وه‌نده‌ بچووک و هه‌ک ده‌شاییه‌کانی قه‌دیم. شتیکی وابچووک تازه‌ ناتوانی ئه‌و هه‌موو شته‌ گه‌روه‌یه‌ بخاته‌وه‌ به‌ر مەترسی. بی‌گومان ئه‌وانه‌ی ئه‌م ده‌مانچه‌یه‌یان ده‌وی ته‌نیا بۆ پاره‌ ده‌ر هه‌نانه‌. ده‌مانچه‌ش به‌هه‌رحال جنسیکه‌و قیমে‌تی هه‌یه‌ و پاره‌ده‌کا. ره‌سول بزیه‌ک گه‌رایه‌ سه‌رلئوی: "ئای پاره‌!"

هاوړئ

له قوتابخانه زوربه‌ی هاوکلاسیه‌کان به به‌خیلیه‌مه چاویان له باقی ده‌کرد. کورنیکي کهم دوو و ورد که زور به ناسانی له وانه‌کان ده‌گه‌یشت و هم‌میش‌پیش نمره‌ی باش باشی ده‌هینایه‌مه. به‌لام روالمت و ناکارنیکي وه‌هایشی هم‌په که ناکرئ نه‌ونده ناسان نه‌زیعت و نازاری بده‌ی. به‌تایه‌ت که نازاد برایتی و نه‌ویش له هه‌مان قوتابخانه‌دایه. په‌یدا‌کردنی هاو‌ده‌م و هاوړئ بو باقی ناسان نه‌بوو. زوربه‌ی قوتابیه‌کان جوړنیکي دیکه بوون، ... گه‌ران و قسه و، ... باسی کچان. زوربه‌یان به زحمه‌ت تاقیکاریه‌کانی کوتابی سالیان پی ته‌واو‌ده‌کرا. باقی، نه‌وانی زور سهرسهری ده‌هاته به‌رچاو. پتی سهر بوو که بوچی زور ناگیان له کتیب و له "که‌یه‌انی مندالان" نیه. نازاد پیکه‌نینی ده‌هاتی: "مندالان!" به‌لام گرینگ نه‌بوو، گرینگ وینه‌کان و رووداوه‌کان بوو، ... وینه رومانسیه‌کانی ناو گو‌فار که بوو و

ژيانکردن. هه‌لبهت ئهوانيش وهك ئهم ههره‌مه‌مويان ئه‌وانه‌ی وا ته‌له‌فزیونیان هه‌بوو به‌فیلمه‌كانه‌وه سه‌رقالبوون. به‌شیکێ گه‌فوگۆرکاتی رۆژانه‌ی سه‌رکلاس و هه‌رشه‌ی قوتابخانه سه‌بارته به‌م فیلم و گۆرانیانه بوون. له‌خانووه‌كاندا ئیستا ئیتر زۆربه‌ی كات ده‌نگی ئه‌و گۆرانیبێژانه ده‌بیستران كه به‌ زمانیکێ جیا له‌ زمانی دایک و باوکه‌كان گۆرانیان ده‌گوت. به‌لام زۆر نانا‌سایش نه‌ده‌هاته به‌رچاو. به‌تایه‌ت كه به‌شیکێ گرینگیان ژن بوون و له‌ کاتی گۆرانی وتندا سه‌مایان ده‌کرد و به‌ جل و به‌رگی جوان و روخساری ئارایشکراوه‌وه ده‌هاتنه سه‌ر شاشه‌ی ته‌له‌فزیونه‌که.

ماوه‌یه‌ک بوو بنه‌ماله‌یه‌کی تر هاتبوونه ئهم شاره‌و کوره‌که‌یان ده‌هاته ئهم قوتابخانه‌یه. له‌ هه‌مان کلاسی باقیش دا بوو. ئه‌و کوره هه‌ر زۆر زوو سه‌رنجی باقی راکیشا. له‌ شاره‌گه‌وره‌كانه‌وه هاتبوو و یه‌كجار به‌ هه‌ستی متمانه‌به‌خۆوه ده‌دا. باقی زۆر خه‌را له‌ گه‌لی بوو به‌ هاوڕی. زه‌ره‌کی باقی له‌ ده‌رس و ده‌وردا شتیك نه‌بوو كه به‌رێ راحه‌ت لێی به‌گوزه‌ری. جگه له‌وه باقی خاوه‌نی خه‌ون بوو. كه قسه‌ی ده‌کرد، ده‌بیردی بۆ شوینیکی دی. ئه‌و شوینه‌ی یان شوینه‌ی ته‌نیا خه‌یال ده‌یانگه‌یشتی. ناوی کوره‌که په‌یمان بوو.

باقی له‌ مالی په‌یمان کتێبه‌کانی بینیبوو. کتێبخانه‌یه‌کی گه‌وره كه هێ باوکی بوو. له‌وێ بوو بۆ یه‌که‌مه‌جار کتێبی له‌ سه‌ر شه‌ری قه‌یتنام بینی. هه‌لبه‌ت له‌وه پێش له‌ رۆژنامه‌کانی باوکی له‌سه‌ر ئهم شه‌ره‌ی خۆیندبووه‌وه، به‌لام بۆ ئه‌و ئهم شه‌ره شه‌ریک بوو دوور، له‌ شوینیکی له‌ سه‌ر زه‌وی كه دیسان ته‌نیا خه‌یال ده‌یتوانی به‌یگاتی. وینه‌کانی شه‌ره‌که ترسناک ده‌هاتنه به‌رچاو. سه‌رباز و ژن و مندال و ئه‌و دارستان و گوندانه‌ی كه ده‌سووتان. زۆر جار باقی ئه‌مانه‌ی وه‌ك فیلمه‌کانی ته‌له‌فزیونه‌که ده‌هاته‌به‌رچاو. ئه‌و فیلمانه‌ی كه ئه‌وپه‌رکه‌ی دوو سه‌عاتی ده‌خایاند و

ئیتتر دواتر هه‌موو شتتیک ته‌واوده‌بوو. به‌لام که بۆ یه‌که‌مجار ئه‌و کتتیه‌ی له‌ په‌یمان قهرزکردوو و له‌ ماله‌وه‌ ده‌ستی به‌ خویندنه‌وه‌ی کرد، دنیا‌ی گۆرا. شه‌ری قیتنام بۆ ئه‌و فیلمیک بوو که سالانی سال بوو نمایش دهدرا و ئیستا‌که‌ش هه‌ر به‌رده‌وام بوو، فیلمیکی بیکۆتایی. هه‌ر له‌رێی ئه‌م کتتیه‌وه‌ بۆ یه‌که‌مجار له‌سه‌ر بیره‌ سیاسیه‌کانی خوینده‌وه‌. له‌ ده‌ره‌وه‌ی سنوورمه‌کانی ئه‌م شاره‌ بچکۆله‌یه‌ که به‌ ئارامی رۆژمه‌کانی خۆی تئیه‌رده‌کرد، غه‌وغایه‌ک بوو! هه‌را و هه‌لایه‌ک که زۆر ئاسان ده‌کرا له‌ گه‌ل خۆی بته‌بات. بیری قسه‌کانی باوکی که‌وته‌وه‌ له‌ سه‌ر ره‌زاشا. باسی زه‌مانی کۆن، ئه‌و سه‌رده‌مانه‌ی وا ولات که‌س له‌ که‌س بووه‌. باقی هه‌ستی کرد ئیستا ده‌توانی ئیتتر له‌ قسه‌کانی باوکی بگا. باوکی باسی له‌ سیاسه‌ت کردبوو، به‌لام ئه‌و وه‌ک چیرۆک گۆبی لئینگرتبوو. چیرۆکیک که هه‌میشه‌ به‌ کۆتاییه‌کی خۆش ده‌گه‌یشت! باقی که کتتیه‌که‌ی سه‌ر قیتنامی ته‌واو کرد، سه‌ره‌رای کاره‌ساته‌کان، ده‌بیینی هه‌ر ئه‌م ئومێده‌ و ئه‌م کۆتاییه‌ خۆشه‌ی که باوکی له‌ چیرۆکه‌کانیدا باسی لئیده‌کرد، له‌وتشدا هه‌یه‌. مردوو‌مه‌کان به‌ بزوه‌ ده‌مردن و به‌ چاویکی گه‌شی بی‌ جووله‌وه‌ سه‌یری داها‌توویان ده‌کرد. باقی بیری خه‌ونه‌کانی خۆی ده‌که‌وته‌وه‌. بیری مه‌زرا و سه‌روشت و فریشه‌ی دراوسێیان. بیری تاقیگه‌ ژیرزه‌مینیه‌که‌ی خۆی. وینه‌کانی که هه‌موو دیوارمه‌کانی ناو ماله‌خه‌یالییه‌که‌ی داپۆشیبوو. خۆره‌ی پرسیاریک ئیستا می‌شکی باقی ده‌خوارد: ئه‌م ئاره‌زووانه‌ ئیستا چ مانایه‌کیان هه‌بوو؟ تا کوی بریان ده‌کرد؟ کتتیه‌که‌ و هه‌روه‌ها دواتر په‌یمان باسیان له‌ ژیانیکی باش‌ترده‌کرد. ژیانیک که پئویست نه‌بوو بجینه‌ ده‌ره‌وه‌ی شار و له‌وئ خانوو و مال چتیه‌که‌ی. په‌یمان ده‌ستی بۆ خانوو گلینه‌ و کۆنه‌کانی شاری راده‌داشت و ده‌یگوت:

- "ئه‌مه‌یه‌ ئه‌وه‌ی که ئه‌و هه‌مووه‌ بانگه‌شه‌ی پئوه‌ده‌که‌ن؟"

بۆ باقی خانووه گڤینه‌کان گه‌لێک ئاسایی بوون، به‌لام ئیستا ئیتر به‌ره‌به‌ره سیمایه‌کی تریان په‌یدا کردبوو. بۆ ئه‌ویک که خهونی به‌ مه‌زرایه‌کی ده‌ره‌وه‌ی شار ده‌بینی که خانووه‌که‌ی نیوی جیاواز بوو له‌وانه‌ی شار، ئیستا که شار و خانووه‌کانی ئه‌وه‌ده‌ی تر قه‌یزه‌ه‌نتر ده‌یاننواند. سا‌لانی سا‌ل خهونی بینیبوو، به‌لام بۆ ئه‌م دنیا هه‌ر له‌جی خۆی بوو. گۆرانیک به‌دی نه‌ده‌کرا. نه‌ ره‌سۆل بالا‌به‌رز ی باوکی ده‌ویست کارێکی بۆ بکا و، نه‌ ژیان رووداوی دیکه‌ی له‌ گه‌ل خۆی ده‌هینا. که‌واته‌ عه‌یب و که‌مایه‌سییه‌ک له‌ جیهاندا هه‌بوو. ده‌با هه‌موو شتێک بگۆری! ئه‌م شماره‌ گڤینه‌ی ژیر هه‌تاو ده‌با خۆی راته‌که‌ندا! خۆ راوه‌شاندنێکی وه‌ها که چی تۆز و خۆلی ده‌یان و سه‌دان ساله‌یه‌ له‌ په‌یکه‌ری خۆلینه‌ و گڤینه‌ی بێته‌وه!

باوکی په‌یمان به‌ پێشه‌ گۆنه‌ مامۆستا، دوورخراوه‌یه‌ک بوو له‌ ته‌مه‌نی تارا ده‌یه‌ک په‌یریدا که له‌وه‌ پێش له‌ ناوه‌ند ژیا بوو. په‌لویک که هه‌نوکه‌ زۆرتر به‌ ژیا نی خۆیه‌وه‌ خه‌ریک بوو. باقی، که سه‌یری ده‌کرد بیری باوکی خۆی ده‌که‌وته‌وه‌. جل و به‌رگ و شێوه‌ی ژیان هه‌مان، به‌لام به‌ پێچه‌وانه‌وه‌، قه‌ت باسی ره‌زاشای نه‌ده‌کرد. ماندوویی و بیزاریه‌کی سه‌یر له‌ ده‌م و چاویدا خۆی ده‌نواند. باقی ده‌بینی که ده‌با ئه‌م په‌یاوه‌ جار جار هه‌چی بۆ شارهبانی. دواتر زانی که ده‌بی بۆخۆناساندن ئه‌م کاره‌ بکا. خۆناساندنێکی به‌رده‌وام به‌ پۆلیسی شار.

ئیستا ئیتر زۆربه‌ی کات پێکه‌وه‌ بوون. دوو هاوڕێی گیانی به‌ گیانی. کاتێک ره‌سۆل بالا‌به‌رز له‌ ما‌لدا وه‌ک جاران باسی ره‌زاشای ده‌کرد، ده‌بینی رو به‌رووی هه‌لوێست و قسه‌کانی باقی کۆری ده‌بینته‌وه‌. ره‌سۆل سه‌ره‌تا باوه‌ری نه‌ده‌کرد. پنی وابوو له‌ قوتابخانه‌ هه‌له‌یه‌ک له‌ ده‌رسی میژوودا هه‌یه‌. جارێکیان به‌ دزییه‌وه‌ کاتێک باقی و نازاد له‌ ما‌ل نه‌بوون، چوو له‌ ژوورمه‌کیان کتیبی میژووی باقی هیناو به‌ په‌له‌ چاویکی په‌یاخشان. به‌ شوین ئه‌گه‌ری گۆرانیک به‌ کۆلانی لاپه‌ره‌کاندا

پیاسه‌یه‌کی کرد. له پاژی سه‌بارت به ره‌زاشادا هیچ شتیکی نائاسایی نهده‌بینرا. هه‌ر هه‌مان ئه‌و شتانه‌ی بوون که بو‌خۆی ده‌یزانین. باقی باسی له بیروحمی ره‌زاشا ده‌کرد، باسی زیندانه‌کانی، باسی ئه‌وه‌ی چه‌ند ژنی هه‌بووه و له به‌رامبه‌ر ناخونده‌کاندا پیاویکی دوو روو بووه. باسی ئه‌وه‌ی به‌ فیئلی ئینگلیزی‌یه‌کان هاتووته سه‌رکار و دواتر به‌ هۆی ئه‌وه‌ی ویستوویه‌تی بیئ به‌ پیاوی ئالمانییه‌کان، ئینگلیزی‌یه‌کان له سه‌رکار لاینبردووه. ره‌سوول با‌لابه‌رز باوه‌ری نهده‌کرد. سه‌ره‌تا به‌ حسییی گه‌نجیه‌تی دابنا، دواتر وتی ره‌نگه‌ هۆکاری ته‌نیا‌یه‌کانی بیئ. ته‌نیا‌یه‌کانی ناو ژووره‌که‌ی. به‌لام زۆر خه‌را به‌و ئه‌نجامه‌ گه‌یشت که هه‌موو شتیکی بۆ بنه‌ماله‌ تازمه‌کی ناو شار ده‌گه‌رێته‌وه. ئۆقره‌ی نه‌گرت، رۆژیک چوو بۆ شاره‌بانی و به‌ هۆی ئه‌و دۆستایه‌تییه‌ی له‌گه‌ڵ به‌رپرسی ئه‌وئ هه‌یبوو، له‌ رابردووی ئه‌و پیاوه‌ی پرسی. تیگه‌یشت باوکیان له‌سه‌رده‌می موسه‌دیق دا چالاکی سیاسی گه‌وره‌بووه و ئیستایش به‌ هۆی ترس و به‌ریاری کوری ره‌زاشا، دیسان له‌ ناوه‌ند رایانگو استووه.

ره‌سوول باوه‌ری نهده‌کرد که‌سێک له‌ ناوه‌ند بژیت و رقی له‌ حکومه‌ت بیئ. خۆ ئه‌وئ نه‌ ته‌ویله‌ی لێ ماوه‌و نه‌ خانووه‌ گلینه‌کان و نه‌ له‌سه‌ر سنوور ئه‌وه‌نده‌ نزیکن که‌ پیاو ده‌رفه‌تی ئه‌وه‌ی هه‌بێ بیر له‌ شت و کرده‌ی نایاسایی بکاته‌وه. بیری کرده‌وه چه‌ند مندا‌لانه‌ بیری کردووته‌وه له‌وه‌ی که‌ مندا‌له‌کانی بۆ ژبان و خوێندنی باشتر بنێرێ بۆ شاره‌گه‌وره‌کان. که‌واته‌ له‌ویش هیچ گارانتیه‌ک نه‌بوو. دلنیا‌یه‌کان فریبوون! ره‌سوول دلنیا له‌وه‌ی که‌ هۆکاری سه‌ره‌کیی ئه‌م کاره‌ساته‌ له‌وه‌دایه‌ که‌ کوری ره‌زاشا له‌ که‌سه‌یه‌تیدا وه‌ک باوکی نیه‌ و هه‌ر ئه‌مه‌ ده‌توانی سه‌رچاوه‌ی کیشه‌ی گه‌وره‌ بیئ، دووا وه‌لامی دۆزییه‌وه. گوئی:

- "ره‌زاشا ولاتی به‌ جیه‌یشت، به‌لام خۆ لانیکه‌م چه‌ند رۆژ سوپاکه‌ی ته‌قه‌ی

کرد و خویان راگرت، به‌لام ئه‌مه‌یان ته‌نیا ده‌رچوو!"

ره‌سول هه‌ستیکه‌ی به‌کجار ناخوش تیییدا دروست بووبوو. هیشتا نه‌هونده به سهر هه‌والی ده‌مانچه‌که‌ی ماله دراوسیکه‌یان تینه‌ده‌په‌ری که نه‌مه‌ی به‌شونندا هاتبوو. سه‌یری حموزه بچکوله‌که‌ی کرد. نه‌و حموزه‌ی هه‌میشه ئارامی و دلنایایی پنده‌به‌خشی، حموزه‌که و مک ده‌ریایه‌کی توره ده‌هاته به‌رچاوی. ده‌با هه‌رچی خیرا کاریکی کردبا. به‌لام چی بکا؟ ره‌نگه قسه و باسیکی دووردریژ له گهل باقی بتوانی دوخه‌که و مک جاران لیکه‌کاته‌وه. به‌لام چون؟ تا نیستا چهند جار هه‌ولی نه‌مه‌ی دابوو و که‌چی ئاکامی پیچه‌وانه‌ی لیکه‌وتبوو‌وه. هه‌ستی کرد وشه‌کان چیدی توانای خویان له‌ده‌ست داوه و کاریگه‌ری پیوستیان نه‌ماوه. بیری ره‌زاشا که‌وته‌وه که به زه‌بری هیز پلانه‌کان و خه‌ونه‌کانی خوی بردبووه پیش. ره‌زاشای هاته به‌رچاو به‌جل و به‌رگه سه‌ربازی و ده‌مانچه‌که‌ی لاکه‌له‌که‌یه‌وه. هه‌ستی کرد که ئیستا‌که توانی ره‌مزیکه‌ی دیکه‌ی ژبانی نه‌و پیاو به‌کاته‌وه و باشتر لئی تیبگا. به‌لام ره‌سول پیای تووره بوون و هه‌لچوون نه‌بوو. سه‌ره‌رای نه‌وه‌ی بریاری تووره‌بوونی دابوو، به‌لام نه‌یده‌توانی. هه‌میشه له‌گهل باقی ئارام ده‌دوا و ئارامیش کوتایی به‌باسه‌که‌ی ده‌هینا. به‌پیچه‌وانه‌وه نه‌وه باقی بوو که له شویننیدا زور خراب هه‌لده‌چوو و به‌رامبه‌ر به‌گوته‌کانی باوکی هه‌لو‌یستی ده‌گرت. چاوه زه‌عیفه‌کانی کو‌ده‌کرده‌وو ری‌ک له‌ناوچاوی باوکی ده‌روانی. ره‌سول شه‌ویک کاتی‌ک له‌حه‌وشی له‌ئای تاریکی حموزه‌که‌ی ده‌روانی، بیری له‌زه‌من کرده‌وه. باقی هیشتا به‌کجار گه‌نج بوو، زور نه‌ژیابوو. ره‌سول به‌و بیره‌وه که گه‌نجیه‌تی هه‌لچوونه و به‌لام دواتر ئارامی و عه‌ق‌لی به‌شویندا دیت، خوی تاراده‌یه‌کی زور له‌بیره‌ نالوز‌مکانی ده‌روونی زگارکرد. بیری کرده‌وه و‌هک چون ئای نه‌م حموزه به‌شه‌ودا تاریکه و ده‌می لیکه‌ری تا روژ ده‌بینه‌وه بو نه‌وه‌ی رووناک بیته‌وه، به‌له‌ش و روخیکی سووکه‌وه به‌پلیکانه‌کاندا سه‌رکه‌وت و چوو ژوور‌وه. که‌واته نه‌وه

باقی نه‌بوو که تاریک بوو، به‌لکوو ئه‌وه خه‌تای شه‌و بوو! گونا‌هی تیشه‌که ونه‌کان بوو!

جاران ره‌سول، که‌می‌ک به‌ په‌له هه‌واله‌کانی شه‌ری قیتنامی ده‌خوینده‌وه. هه‌زی لئی نه‌بوو. بۆ ئه‌و شه‌ر، ته‌نیا ده‌مکرا هی زه‌مانی ره‌زاشا بیت و به‌س. شه‌ره‌کانی دیکه هه‌ر هه‌موویان هه‌له‌ بوون، هه‌له‌یه‌کی به‌کجار گه‌وره! به‌لام ئیستا‌که زۆر به‌ سه‌رنج و دیقه‌ته‌وه ده‌یان‌خوینتیته‌وه. وشه‌ چیه‌ جینی ناهێتی، هه‌روه‌ها وینه‌کان. تانیستا هیچ بۆ‌چوونیکی تایبه‌تی له‌سه‌ر ئه‌م شه‌ره‌ نه‌بوو. هه‌ستی ده‌کرد هیچ پنه‌ندییه‌کی به‌ ولاته‌وه نیه. له‌ شویننیک له‌و دونیا‌یه‌دا شه‌ر بوو و ده‌شکرا به‌رده‌وام بیت یان نه‌بیت. هه‌نوکه‌ شه‌ره‌که هاتبووه ناو ماله‌که‌ی. ماله‌که‌ی خۆی. باقی وینه‌کانی به‌ دیوار مکه‌دا هه‌له‌ده‌واسی و به‌رده‌وامیش گۆرانی تیدا پینک ده‌هینان. ره‌سول تاقه‌تی ئه‌وه‌ی نه‌بوو که بۆ دوا‌وه بگه‌ریته‌وه و به‌ ته‌واوی له‌وه‌ بگا‌ که هۆکاری هه‌لگیرسانی ئه‌و شه‌ره‌ چی بووه. پنی سه‌یربوو که بۆ‌چی ده‌بی ولاتیک ئه‌و هه‌موو مه‌ودایه‌ بپووی بۆ ئه‌وه‌ی دوژمنه‌که‌ی له‌ شویننیک دیکه له‌ناو بیات. ره‌سول که هۆکاری کهوتی ره‌زاشای له‌ داگیرکردنی ولات له‌ لایه‌ن ئینگیز و رووسه‌وه ده‌زانی، ده‌یزانی ولات داگیرکردن مانای چیه‌. بۆیه‌ شتیکی ناخۆش له‌ ده‌روونیدا هیلانه‌ی کردبوو، شتیکی که نه‌ده‌کرا بیدرکینی. ئه‌مه‌ سوورتری ده‌کرد له‌ سه‌ر بیروبا‌هره‌کانی. بۆیه‌ ئیتر به‌ به‌کجاری وازی هینا و چاره‌سه‌ری کیشه‌که‌ی دایه‌ ده‌ست کات و زه‌مه‌ن. دلخۆش به‌وه‌ی که زه‌مه‌نی شه‌ر مگه‌وره‌کان به‌سه‌رچووه و ئیتر هیچ ولاتیک ئه‌وی دی ناتوانی داگیربگا، ترسی له‌ شه‌ریکی تر له‌ ولاتدا ره‌وییه‌وه. ئیستا ته‌نانه‌ت جاروبار گه‌ر هه‌والیکی تازه‌ی سه‌باره‌ت به‌ شه‌ری قیتنام هه‌بایه‌، بۆ خۆی باقی ئاگادار ده‌کرده‌وه. باقی سه‌ره‌تا به‌ سه‌رسوورمانه‌وه سه‌یری باوکی ده‌کرد، ... دواتر راهات.

باقى به بئى گرفت و به بئى هيچ چهشنه دهست هينانه سهر ريگايهك له لايمن بنهمالهكهيهوه، دريژهى به هاورييهتى خوى له گهل پهمان دا. زورجاران يان ئهم دهچوو بؤ مالى پهمان يان ئهو دههات بؤ لاي باقى. دايقى باقى به پيچهوانهى رهسول بالابهزموه، ههر له سهرهتاوه بهم هاورييهتياهى دلخوش بوو. "ئهرههف" يش يهكجار خوشى له پهمان دههات. ئهمه ئهمهدهى تر رهسولى هاندا ئاسانتر مهسهلهكه وهربگرئى. باوكى پهمان له ژير چاوهديريدا بوو و بويه ئيدى هيچ مهترسييهكى وا ههرهشهى له باقى و له بنهمالهكه نهدهكرد. رۆژمکان و ههفتهكان ديسان تتيهريين و تيدهپهريين و ديسان رهسول ههروهك جاران دهچوو بؤ كار، رۆژنامهى دهخويندموه، گوئى له قورئان خوئندهكانى باوكى دهگرت و له ئاوى ههوزه بچووكهى دهروانى. رهسول دنليا لهوهى كه لهم ئارامى و بيدهنگيهى ژيانى رۆژانهى ولاتدا دهكرا ههر كهسيك خاوهن بيروراى خوى بئى و له گهلى بژيهت، به بئى ئهوهى بؤ ئهوى دى گرفتت بئيهوه، بهره بهره كيشهكهى لهبيرچوووه.

باقى يهكجار به هاورييهتياههكى له گهل پهمان خهنى بوو. هاودهمىكى پيدا كردبوو كه دهيتوانى ههموو خهونهكانى خوى له گهل دابهشكات. هيشتا له يهكهم رۆژمکانى دهستپيكي ئهم دۆستايهتياهدا بوون كه باسى خهونه ديرينهكانى خوى بؤ پهمان كرد. پهمان زور ورد گوئى ليگرت. له هيزى خهياى باقى سهرى سوورمابوو. ئهويش لهمئژبوو سهيرى تهلهفزيوني دهكرد و ئهو فيلمانهى دهبينى، رهنه گهليك زووتريش له باقى، بهلام قهت بهم خهياالانه نهگهيشتبوو. ههوليدا هوكارهكهى ليكبداتهوه. ليكى بداتهوه كه بۆچى باقى بهم خهوانه گهيشتبوو: "هۆكار، چاو و جهسته لاوازهكهى باقى بوو؟ به هوى تهنيابيهكانييهوه بوو؟ ياخود شتى ديكه؟" ئهوسا پهمان بيبرى له سروشتى دهرووبهبرى ئهم شاره گچكهيه كردهوه كه سههتا زورى لي بيزار بوو و ئيستا بهره بهره خهريك بوو پيى

راده‌هات و خو‌شی ده‌ویست. سروشتی ئهم شاره گه‌لیک له سروشتی ناو ئهو فیلمانه‌ی ده‌کرد که له ته‌له‌فزیۆنه‌وه په‌خش و بلاو ده‌کرانه‌وه. په‌یمان له گه‌ل باقی ئیوار میان چووبوه ده‌روه‌ی شار و له سیحری جوانیی ئهم سروشته که هه‌روا به کچیته‌ی مابوووه، گه‌یشتبوو. به‌لام سه‌یر ئه‌وه‌بوو بۆ "باقی" یه‌ک که ئاوا شه‌یدی سروشت و جوانییه‌که‌ی بوو، زۆریش ئاسان بوو به‌ چهند رۆژ له ژووره‌که‌ی نه‌یه‌ته ده‌روه‌و ته‌نیا بیر له‌ خه‌ونه‌کانی بکاته‌وه. ئهو چاوانه‌ی وا به‌ جوانی چاوه‌کانی په‌یمان نه‌یانده‌توانی ده‌ورو به‌ر ببینن، سروشت تلیمی کردیوون. باقی باسی فریشه‌ی بۆ کرد، باسی ئهو شه‌وه‌ی که چووبوه سه‌ربان و له‌ویوه سه‌یری ناوما‌له‌که‌یانی کردیو، ئهو شه‌وه‌ی وا دووا شه‌و بوو. کتوپر باسی ده‌مانچه‌که‌یشی کرد. لێره‌دا په‌یمان راوه‌ستا و تیژتر له‌ باقی روانی، به‌لام هیچی نه‌گوت. باسی ده‌مانچه‌که‌ دواتر له‌ باسه‌کانی دیکه‌ی باقی دا ون بوو، به‌لام له‌ بییری په‌یمان دا بزر نه‌بوو.

په‌یمان زانی له‌ گه‌ل که‌سیک بووه به‌ دۆست که‌ فه‌نتازیاکانی به‌شی هه‌موو شتییک و هه‌موو که‌سیک و هه‌موو شوینییک ده‌کهن. بۆ په‌یمانیک که‌ له‌ باوکییه‌وه فیر بووبوو خه‌ونه‌کانی له‌ شوینییک زۆرتر کۆبکاته‌وه‌و به‌ر به‌ پرش و بلاوبوونه‌میان بگرت، باقی که‌سایه‌تییه‌ک بوو که‌ ده‌کرا ئه‌ویش خه‌ونه‌کانی خوی له‌ گه‌ل باس بکا و به‌شیان بکا. په‌یمان ته‌نیا بۆ کاتیکی له‌بار ده‌گه‌را. زه‌مه‌ن ئه‌وه‌نده خیرا و به‌په‌له‌ ده‌گوزه‌را که‌ په‌یمان زۆر خه‌می ئهو رۆژه‌ی نه‌ده‌خوارد.

هه‌وأل

رۆژێکی پاییزی بوو. جارێکی دی هوا به‌به‌ره به‌ره ساردی بای ده‌دایه‌وه. سروشت نارام نارام و به‌کاوه‌خۆ رهنه‌گه‌کانی ده‌کالایه‌وه هه‌له‌ده‌بزرکا. ره‌سۆل له‌وه کاته‌وه‌ی هاتبوو بۆ ئهم‌شاره، سه‌رسامی سروشته‌که‌ی بووبوو. کێوه‌کان و دارستانه‌کان ئه‌وه‌نده جوان بوون که جاری وابوو ره‌سۆل له‌ دله‌وه سوپاسی ژيانی ده‌کرد. سوپاسی ئه‌وه‌ی ئه‌وه‌نده له‌ کات و سه‌رده‌میکی خۆش دا ده‌ژی. ئه‌گه‌رچی به‌رده‌وام سه‌رسامی ره‌زاشا و سه‌رده‌می ژيانی ئه‌وه‌ پیاوه‌ بوو، به‌لام له‌ ده‌روونه‌وه ده‌یزانی که له‌وه کاتانه‌دا ژيان یه‌کجار دژوار بووه‌ له‌ راستیدا ئیستایه‌ که به‌ره‌می کاره‌کانی ئه‌وه‌ پیاوه‌ مه‌زنه‌ی تیدا ده‌رکه‌وتوو. ئه‌وه‌ ده‌م رهنه‌گه‌ ژيان ته‌نیا بۆ که‌سیکی سه‌لت خۆش با، که‌سیک که‌ خه‌ونی ده‌بینی و هه‌موو ژيانی بۆ گۆرانه‌کانی داها‌توو ته‌رخان کردبوو. له‌م سه‌رده‌می سالددا هه‌وشه‌که‌ش وه‌ک سروشته‌ی ده‌روه‌ تۆزی

زه‌ردی پاییزی به‌ر به‌ره له‌سه‌ر ده‌نیشت. دارتوو مه‌کی حه‌وشه رهنه‌گه‌کی ده‌گۆردرا و له‌ داوینیدا، گه‌لاکانی وه‌ک دایکیکی میهره‌بان له‌ باوه‌ش ده‌گرت. شوینی دانیشنتی باوکی ره‌سۆل به‌ گه‌لاکان داده‌پۆشرا، باوکی ره‌سۆل نه‌ ته‌نیا گله‌یی نه‌ده‌کرد، به‌لکو به‌ حه‌زیکه‌وه شوینه‌که‌کی خۆی به‌ ده‌ست له‌ گه‌لاکان خاوین ده‌کرده‌وه و نارام به‌ قورئانه‌که‌یه‌وه له‌ سه‌ری داده‌نیشت. ئیستا له‌وه‌ی له‌ به‌ر ساردی هه‌وا خه‌و نه‌یده‌برده‌وه. که‌ ماندوو ده‌بوو ده‌چوو ژوو‌روه‌وه، له‌وه‌ی له‌ به‌ر په‌نجه‌ره‌ی یه‌کیک له‌ ژوو‌ره‌کاندا راده‌کشوو خه‌نووچه‌ ده‌یبرده‌وه. سه‌له‌ته‌ن که‌ له‌م عاده‌ت و حه‌زه‌ی میرده‌که‌کی و خه‌زووری سالانی سأل بوو تیگه‌یشنبوو، نه‌ ته‌نیا حه‌وشه‌که‌کی خاوین نه‌ده‌کرده‌وه، به‌لکوو لیده‌گه‌را به‌ که‌ه‌فی ئه‌وان پاییز ته‌واو له‌ باوه‌شی بگرتی. ئه‌وپه‌ر مه‌کی مانگیکی ده‌خایاند، ئه‌وجار کتوپر هه‌وا ئه‌ومنده سارد هه‌لده‌گه‌را که‌ هه‌ردووکیان به‌ په‌له حه‌وشه‌که‌یان به‌ جی ده‌هیشت. تا سالیکی تر، خه‌زووری له‌ ژوو‌روه‌ خه‌ریکی قورئان خویندن ده‌بوو و میرده‌که‌هیشی له‌ پشت په‌نجه‌ره‌که‌وه خه‌ونی به‌ به‌هار و هاوینیکی دیکه‌وه ده‌بینی. که‌ بۆ یه‌که‌م جار هه‌مه‌ره‌کان له‌ رۆژئاوای شاردا کۆده‌بوونه‌وه و به‌ لیشاو ده‌هاتن و له‌ گه‌لیان بایه‌کی سارد هه‌لیده‌کرد، ره‌سۆل له‌ ئیداره بایه‌ یان له‌ مأل، خۆی ده‌گه‌یاند به‌ر په‌نجه‌ره‌که‌وه به‌ حه‌زه‌وه سه‌یری یه‌که‌م بارانه پاییزیه‌که‌کی ده‌کرد که‌ به‌ شه‌وقه‌وه گه‌رما و تۆز و هه‌ناسه‌ی گه‌رمی هاوینی ئه‌وسالیان راده‌مالی. دوا‌ی باران هه‌وا ئه‌ومنده ساف و بیه‌گه‌رد و جوان هه‌لده‌گه‌را که‌ ده‌لیی سه‌روشت سه‌ره‌له‌نوئ به‌ ده‌ستیکی غه‌یبی و نادیار ره‌نگ کرابوو‌یه‌وه. ئه‌وسا له‌ دووره‌وه ره‌سۆل گو‌یی له‌ غه‌لبه‌ غه‌لب و ده‌نگی تاقه شه‌قامی سه‌ره‌کی شار بوو، ده‌نگی ئاسنگه‌ره‌کان، ده‌نگی ده‌ستفروشه‌کان و ده‌نگی ئه‌و سه‌یاره‌ تاق و ته‌رایانه‌ی که‌ تیده‌په‌رین. جاری واشبوو ده‌نگی مندالانی ناو قوتابخانه‌کان له‌ کاتیکدا له‌ حه‌وشه‌بوون. ره‌سۆل له‌ دل‌ه‌وه

سوپاسی ههمو شتیکی ده‌کرد. ژیان که‌وتیووه سهر ره‌وره‌ی خوی. سوپاس بوئ
 ئهو که‌سانه‌ی که ئهم ژیا‌نه‌یان دروست کرد و دهر‌فتمی هئیمنی و نارامییان به
 خه‌ئکی به‌خشیبوو! ره‌سول که بیری وینه‌کانی ره‌زاشا ده‌که‌وته‌وه که ئیستا که له بنی
 په‌غانه قه‌دیمییه‌که‌دا بوون، ئه‌سه‌ف و نارمه‌تییه‌کی سه‌یر دایده‌گرت. ئهو وینه‌انه
 ده‌با به سهر دیوار مه‌کانه‌وه بان، نه‌ک له‌مئ له‌م بنه تاریک و بی هه‌سته‌دا! خوی به
 سه‌له ده‌هاته به‌ر چاو، وه‌ک که‌سه‌یک که نه‌یتوانیبوو ریزی ئهو پی‌اوه گه‌وره‌یه بگرئ.
 بی‌گومان گهر ئه‌مشو بچیته‌وه به بیان‌وویه‌که‌وه یاخود به دریشه‌وه بیت سه‌ردانیکی
 په‌غانه‌که ههر ده‌کات. تا ئیستا چهند جار نه‌مه‌ی کردووه ژنه‌که‌ی به‌ر هه‌لستی
 نه‌بوو‌ته‌وه. ژنه‌که‌ی دژی ره‌زاشا نه‌بوو، به‌لام ته‌نیا ئه‌وه بوو که حه‌زی نه‌ده‌کرد
 وینه‌کان له‌مئ به سهر دیوار مه‌کانه‌وه بن. قه‌تیش نه‌یگوتبوو بوئ. له‌م کاته‌وه ئیستا
 دیوار مه‌کان شوینی هه‌لو‌اسینی ئهو پارچانه‌ی بوون که وینه‌ی ده‌سه‌تچیان له سهر
 چیکر‌ابوو. پارچه‌کان له‌به‌ر چاوی ره‌سول گه‌لێک لاده‌ییانه ده‌یان‌واند، ئهو وینه‌انه‌ی
 که یان گول بوون یان رسمی پی‌اوه ئایینییه موقه‌ده‌س و پیرۆزه‌کان. ژووری
 مند‌آله‌کانیش که ته‌واو جیا‌واز. ته‌نیا ئهم بوو که مافی هه‌لو‌اسینی حه‌زه‌کانی خوی
 نه‌بوو!

له یه‌کێک له‌م رۆژه پاییزایانه‌دا بوو که ره‌سول کاتیک به‌ره‌و مال بووه‌وه،
 دوا‌ی نان و چای خواردن و حه‌سانه‌وه‌یه‌کی کورته‌ی دوانیوه‌رۆیان له رۆژ‌نامه‌که‌یدا
 چاوی به هه‌وا‌ئیکی سه‌یر که‌وت. هه‌وا‌ئیک که ته‌واو رایچه‌ل‌کاند و ترسیکی سه‌یری
 خسته‌ دل و ده‌روونی‌ه‌وه.

له‌سه‌ر لاپه‌ره‌ی یه‌که‌می رۆژ‌نامه‌که وینه‌ی لایکی که‌میک سهر رووت‌اوه و
 تاس ده‌بینرا که به‌ پی‌وه له وینه‌یه‌کی ره‌ش و سه‌پی دا له هه‌ولی داد‌گایه‌ک راوه‌ستا‌بوو.
 له لاسه‌رووی وینه‌که‌دا به‌ خه‌تی گه‌وره نووسرا‌بوو "تیرۆریسته‌کان ئیعدام کران!"

ره‌سوئ به پهله هه‌واله‌که‌ی خویندوه. حکومت توانیبوی گروپتیکی پینج که‌سی که به‌ته‌مابوون ژنی شا بکوژن، ده‌سگیربکهن و دو‌وای دادگایی کردنیان نیستا سیانیان نی‌عدام ده‌کران و دو‌وانه‌که‌ی دیکه‌ش چن‌دین سال زیندانیان به‌سهردا سه‌پین‌رابوو. سی نه‌فهره‌که نی‌عدام کرابوون. ره‌سوئ ته‌واو به‌م هه‌واله په‌شو‌کا. جوان سه‌یری وینه‌که‌ی کرد. لا‌ویک به‌جل و به‌رگیکی ساده‌ی زیندانه‌وه که کۆمه‌لێک که‌س له‌ته‌نیشته و له‌پشتی سه‌رییه‌وه ده‌بیران. وینه‌که ته‌نیا نه‌وی به‌رجه‌سته‌کردبوو. بی‌گومان که‌سی سه‌ره‌کی و به‌که‌می گروپه‌که بووه. باشه‌چۆن ده‌کرا شتی وا بقه‌ومئ؟ مه‌گه‌ر شا و ژنه‌که‌ی چیان کردبوو؟ ده‌کرا له‌ولا‌تیکدا که‌ ئه‌م هه‌موو ئارامی و ئه‌منیه‌ته‌ی تیدا‌بوو، که‌سانیک له‌بیری کرده‌وی وه‌هادا بن؟ ره‌سوئ بیری سه‌رده‌می پیاوه‌ گه‌وره‌که که‌وته‌وه. ئه‌و سه‌رده‌می وا دژمه‌کان و نه‌یارمه‌کان له‌هه‌موو شوینیکدا بوون، به‌لام گه‌ر ئه‌و سه‌رده‌مه هه‌ندیک که‌س نه‌یان‌دزانی که‌ مانای حکومت و هینمایه‌تی چیه، خۆ نیستا‌که ده‌زانن. ئه‌ی بو واده‌که‌ن؟ ره‌سوئ کتوپر بیری په‌یمان و کورمه‌که‌ی خۆی که‌وته‌وه. بیری قسه‌کانیان. بیری گه‌تو‌گو‌کانی له‌گه‌ل ئه‌وان. کسه‌یه‌کی سه‌یر به‌ناو دلیدا گوزهری کرد. نه‌ک ئه‌وانیش؟ بیری ده‌مانچه‌که‌ی ناو ژیرخانه‌که‌ی ماله‌ دراوسێکه‌یان که‌وته‌وه. ئای شته‌کان چۆن یه‌کتر ده‌دۆزنه‌وه! راسته، هه‌موو شته‌کان ده‌کرئ روژیک له‌روژان چاویان به‌یه‌کتر بکه‌وئ، ...یه‌کتر بدۆزنه‌وه! دنیا چهند سه‌یره! ره‌سوئ پاش ماوه‌یه‌ک راما‌ن له‌و کپه‌وی که‌ نیستا ته‌ر و خوساو ده‌ینواند، دیسان سه‌یری روژنامه‌که‌ی کرده‌وه. له‌هه‌واله‌که‌دا هیچ شتیک سه‌بارته به‌م گروپه‌ نه‌نوسرابوو، نه‌ قسه‌کانیان و نه‌ رابردوویان و نه‌ بیروبو‌چوونیان! ره‌سوئ هه‌زی ده‌کرد ئه‌مانه‌ بزانی، هه‌زی ده‌کرد لێیان بپرسی بو، به‌لام زه‌مه‌ن گوزه‌رابوو. ئه‌وان چیدی له‌ژباندا نه‌مابوون و له‌ژیرخاکدا بوون. به‌ته‌مای ئه‌وه‌ی

که له کۆتایی هه‌وآله‌که‌دا شنتیک له سه‌ر درێژه‌ی رووداو‌ه‌که له رۆژانی داها‌توودا ببینیته‌وه، سه‌ر له‌نوێ به‌سه‌ری کرده‌وه، به‌لام بێ سوود بوو. هه‌موو شنتیک یه‌کسه‌ر ته‌واو بوو بوو. سه‌ر مه‌تا و کۆتایی پێکه‌وه! ئه‌مه‌ی زۆر پێ سه‌یر بوو. نه‌ده‌با و ابیت!

بیری سه‌رده‌می ره‌زاشا که‌وته‌وه. شه‌ره‌کان و کوشته‌نه‌کان له‌و کاته‌دا گه‌لیک ئاسایی ده‌هاتنه‌ به‌رچاو. ئه‌و سه‌رده‌مه‌ جیاوازیو، به‌لام ئیستا ئیتر بۆ؟ روخساری ئه‌و کوره‌ی ناو وینه‌که‌ زۆر جیددی ده‌یواند. شنتیکی له‌ په‌شیمانی تێیدا نه‌ده‌بینرا.

ره‌سوێ دیسان بیری روخساری په‌یمان و کوره‌که‌ی خۆی که‌وته‌وه. ئه‌وانیش له‌ کاتی قسه‌کردندا هه‌ر ناوا ده‌هاتنه‌ به‌رچاو. ئه‌مه‌ چ شنتیکه‌ که‌ ترسیان ده‌رووینیه‌وه؟ له‌ کتێبه‌ میژووویه‌کاندا نووسراوه‌ کاتیک له‌شکری ره‌زاشا ده‌گه‌یشت، به‌ر هه‌لستکاران خۆیان نه‌ده‌گرت و ده‌ستبه‌جێ رایان ده‌کرد. ئه‌و شه‌ره‌که‌رانه‌ی که‌ ئه‌گه‌رچی به‌ روآله‌ت شه‌ره‌که‌ریوون، به‌لام له‌ ده‌روونه‌وه‌ ترسنۆک! سه‌یره‌ ئه‌وان ئه‌و هه‌موو خه‌لک و سوپایه‌شیمان بوو و که‌ چی ئه‌مان ته‌نیا پینچ نه‌فه‌ر بوون.

ره‌سوێ رۆژنامه‌که‌ی وه‌لانا. هه‌ستایه‌ سه‌رپێ. باوکی خه‌وی لێکه‌وتبوو. سه‌یری قورئانه‌که‌ی به‌رده‌می کرد. بیری دو‌عاکانی باوکی که‌وته‌وه. ئه‌و باوکه‌ی وا یه‌کجار زوو مه‌رگی باوکی به‌سه‌ردا ها‌توو. ته‌رمێکی به‌ فیشه‌ک کون کون کراو. بۆ یه‌که‌مجار به‌ جوانی هه‌ستی کرد که‌ ده‌بێ باوکی چی چه‌شتبێ. ئه‌و جه‌سته‌ گه‌رمۆله‌یه‌ی به‌رده‌می به‌ ریشی سپی و گنج و چرچه‌ قوله‌کانی قه‌راغ چاوی و ده‌وری گه‌ردنیه‌وه، یه‌کجار داماو و گوناح ها‌ته‌به‌رچاو. رۆژگار چه‌ند بیروحم و نامه‌رده!

پروانهکردن

عهلی سهیزاده نهیدهتوانی باوهربکا. لهو شهوهی پادگانوهه دونیا یهکجار گۆرابوو، نانتینهکان، تهلهفزیۆن، ناو مالهکهی رهسولّ بالابهرز و نیستایش نهمانی سهگهکان. لهو کاتانهدا ئهو به ئازاروهه تلی دهدا و له مالهوه له ژووره گچکه و نیوه تاریکهکهدا ساتهکانی له بیهودهیی و چاوهر ووانیدا تئیهردهکرد، له دهرهوه چی روویدابوو؟ عهلی رووداوهکانی دهبینی، بهلام نهیدهتوانی پیکهوه گرییان بدات. له دهرهونهوه ههستی بهوه دهکرد شتیک ههموو ئهمانه پیکهوه دهبهستینهوه، بهلام ئهو شته چی بوو؟ کئی بوو بریاری دهدا؟ عهلی لهبهردهرگای خۆپانهوه سهیری شاری دهکرد. ئهو شارهی که ئیدی بهرمهبره له جارانی خۆی مائناوایی دهکرد. عهلی ههستی به دلتنهنگیهکی سهیرکرد. دلّه بچکۆلهکهی هئیشتا بۆ خهمیکی وا یهکجار بچووک بوو. وهک چۆلهکهیهکی لهداوکهوتوووی بن دارگوپزهکهی ههوشهکهیان.

له‌میر دهر‌گاکه‌یان به دارشقه‌کانییموه داده‌نیشت. نیستا تمنانته منداله‌کانیش وه‌ک جاران به‌دیره‌وه نه‌بوون. کاتی ئیواره ئه‌وانه‌یان وا ته‌له‌فزیونیان هه‌بوو، سه‌یری کارتونیان ده‌کرد. عه‌لی له دهر‌وه گوئی له دهنگه‌کان بوو. دهنگه قه‌ره‌بالغه‌کان و موسیقا خوشه‌کان. چهند دنیا‌یه‌کی سه‌یر! عه‌لی له‌م کاتانه‌دا هه‌ستی به‌ته‌نیا‌یه‌کی سه‌یره‌کرد. ئومیدی له‌وه برابوو باوکی بتوانی ته‌له‌فزیون بکری. له‌و شه‌وه‌ی هه‌وشه‌که‌وه که باوه‌شی به‌باوکیدا کردبوو و له‌باوه‌شیدا تیرو پر گریابوو، هه‌ستی نامویی‌ه‌که‌ی جارانی به‌رامبه‌ر به‌باوکی سه‌رابوو‌وه. ئیتر باوکی به‌تاوانبار نه‌دزانی. رقه‌شاراوه‌کان پاشه‌کشه‌یان کردبوو. عه‌لی قبولی کردبوو باوکی ئه‌و وه‌ک ره‌سوڵ بالابه‌رز نیه و دوو دونه‌ی جیاوازن. باشه‌یانی ئه‌وه‌نده جیاواز و ئه‌وه‌نده دژوار که نه‌توانی ئانتینیک له‌سه‌ر بانه‌که بچه‌قینی؟ عه‌لی سه‌یریکی ئانتینی دراوسیه‌کی لاخوارووی خویانی کرد. مه‌ودا چهند کورت بوو! به‌لام... .

نیستا مه‌یدانی ته‌نیشت باغی داربیه‌کان چۆل بوو، چۆل چۆل! نه‌وه‌رینیکی، نه‌باویشکی ئه‌و سه‌گانه‌ی وا له‌بن سه‌یره‌کاندا ده‌مه‌سانه‌وه نه‌ئو تووت‌کانه‌ی به‌سه‌رسورمانه‌وه له‌ریبوارانیان ده‌روانی. عه‌لی بۆنی که‌لاوه‌که به‌لووتیدا ده‌هات، بۆنی ئیسکه‌کان، پاشماوه‌ی چیشتی خه‌لکی و بۆنی له‌شی ئاره‌قاوی و چلکنی سه‌گه‌کان. چهند غه‌ریبی ئه‌و بۆنانه‌ی ده‌کرد. ئه‌و شه‌وه‌ی سه‌ربازخانه‌که هه‌موو شتیکی قوت دابوو. رابردوو له‌تاریکیی پشت تیل دروو‌ه‌کاندا ون بووبوو. عه‌لی خوی به‌تاوانبار ده‌زانی. گه‌ر ئه‌و شه‌وه سه‌گه‌کان و مندالانی گه‌ره‌کی په‌لکیش نه‌کردایه، سه‌گه‌کان نیستا ده‌یان‌توانی له‌ژیاندا بمینن. بیگومان له‌مه‌به‌دا قه‌ت ئیتر رووناکاته‌وه ئه‌و گه‌ره‌که. تمنانته باغه‌که‌یش. ئه‌و باغه‌ی وا زور جارن دوی ئه‌وه‌ی له‌سه‌گه‌کان وه‌ره‌ز ده‌بوو، روه‌ی تیده‌کرد. عه‌لی قه‌ت له‌ژیانیدا سه‌گی ئاوا دری نه‌دیوو. له‌شه‌ره‌سه‌گه‌کاندا، سه‌گه‌کان به‌یه‌کتره‌وه سه‌رقال ده‌بوون.

مرۆقه‌کان بۆ ئهوان له دهرمه‌وی بازنه‌ی کیشه‌که‌ی نێوان خۆياندا بوو. کهچی ئهم جاره يه‌کجار فرقی هه‌بوو. عه‌لی بیری کردوه رهنه‌گه‌ ه‌ی تاریکیه‌که‌ بووبێت. سه‌گه‌کان مرۆف و سه‌گیان له يه‌ک جیا نه‌ده‌کرده‌وه. له‌وه‌ شوه‌ه تاریکه‌ سه‌لاته‌دا ته‌نیا ده‌با شه‌ربه‌که‌ی بۆ ئه‌وه‌ی به‌مینیته‌وه. به‌گه‌زه، ته‌نیا به‌گه‌زه، گرینگ نیه‌ ک‌ی و چۆن، گرینگ مانه‌وه‌یه! ته‌نانه‌ت ئه‌و تیشه‌که‌ لاوازانه‌ی له‌ دوواخانوه‌که‌نی قه‌راغ شه‌اره‌ به‌ ناسته‌م، گه‌لیک به‌ ناسته‌م ده‌شته‌که‌ی روون ده‌کرده‌وه، ه‌یچ یارمه‌تییه‌کی گۆرینی ئهم دۆخه‌ی نه‌ده‌دا. عه‌لی ئیستا زانی ئه‌و شه‌وه‌ هه‌له‌یه‌کی گه‌مه‌ری کردوه. هه‌موو شتیکی له‌سه‌ر غیره‌ت و نازایه‌تی و جورئه‌تی خۆی لیک‌دا‌بوویه‌وه. نه‌ حسینیکی ئه‌وتوی بۆ سه‌گه‌کان کردبوو و نه‌ بۆ هاوڕیکه‌نی. ئه‌و شه‌وه‌ کاتیک تا‌پۆی سه‌گه‌کانی پادگان له‌ تاریکیه‌وه‌ وه‌ده‌رکه‌وتبوو، مندا‌له‌کان ک‌شابوونه‌وه‌ ناو کۆلانه‌کان و ئه‌میش به‌ دوو هه‌نگاوێک له‌ پێش سه‌گه‌کانه‌وه‌ بوو. بیری کردوه ئه‌گه‌ر ئهم له‌ پێش پێشه‌وه‌ نه‌با رهنه‌گه‌ سه‌گه‌کانیش هه‌له‌ده‌هاتن. سه‌گه‌کان بۆنیان کردبوو و ته‌واو گرژ و ناماده‌ بوون، به‌لام عه‌لی ده‌بیینی که‌ مه‌یلی به‌ره‌وپێشچوونیان نیه‌.

چاکبوونه‌وه‌ی قه‌چه‌که‌ی زۆری خایاندبوو و به‌ره‌به‌ره‌ و به‌ره‌زی کردبوو. ده‌یزانی دووای ئه‌و شه‌وه‌ ئیستا له‌ ناو مندا‌لانی شه‌اره‌ و هه‌ک قاره‌مانیک سه‌یرده‌کری، به‌لام هه‌ستی ده‌کرد به‌ره‌به‌ره‌ ئه‌و سام و ترسه‌ی که‌ جاران ده‌یخسته‌ دای نه‌یاران و مندا‌لانی دیکه‌وه‌، له‌ روخسار و هه‌یکه‌لی دا نه‌ماوه. هه‌له‌یه‌ت که‌سه‌ ئه‌زیه‌ت و نازاری نه‌ده‌دا، به‌لام حسینی جارانیشیان بۆ نه‌ده‌کرد. عه‌لی سه‌یزاده‌ به‌ ته‌نیا مابوویه‌وه. ته‌نیا خۆی و چۆشه‌قه‌که‌نی و ...چاوه‌ غه‌مگینه‌که‌نی. تۆ بلایی چاک بێته‌وه‌؟ دکتۆر گوتبووی ئه‌ری، به‌لام در‌دۆنگیه‌که‌ نیشته‌بووه‌ دل و دهره‌ونی عه‌لی. رهنه‌گه‌ دکتۆر ئه‌مه‌ی له‌به‌ر دلخۆشی دانه‌وه‌ گوتی. یانی عه‌لی تا ده‌ژی له‌ گه‌ل ئهم

دارشەقانه دەژی؟ سەیرێکی دارەکانی کرد، ...ھاو دەمهکانی ئەبەدی. گوتیویان گەر دارشەقەکانیش لایبات تازە شەل دەبێ. عەلی قاچەکانی ناقی کردەو. هیچ کامیان لەوی دی کورتتر نەبوو. بەلام لە ران و سمتی راستیدا هەستی بە شتێک نەدەکرد. شتێک کەم بوو. نەیدەزانی ئەو شتە چیبە، بەلام راست بوو. جەستەیی لەویدا خۆی نەدەناسیبیەو. سەگەکانی ئەو شەوێ سەربازخانەکە لە گەل خۆیان بردبوویان. شتێک کە تازە نەدەسیندرایەو. عەلی لە دەروونی خۆیدا هەستی بە پەشیمانییەکی قوڵ دەکرد. گەر ئەو شەو نەچووبا، چ دەبوو؟ هەمیشە لە قسەبەسی خەلکی شاردا سەبارەت بە پادگان هەستی بە ترس و نامۆبێک کردبوو. خەلکی، سەربازخانەکەیان خۆش نەدەویست، بەلام زۆریش قسەیان لە سەرنەدەکرد. سەربازخانە بەرەبەرە بووبوو بە بەشیک لە شار، بەشیک لە زمین و دەروونیان، بەلام لە کونجە تاریکەکانیدا. دەرگا مەژۆف لە گەلی بژی، بە بێ ئەوی بیری لێبکاتەو.

لە یەکیک لە دانێشتە تەنیاکانی عەسرانی گەرەک بوو کە عەلی هەستی کرد چیدی مندال نەماو. ماوێهەک بوو دەنگی گریبووبوو و هەندیک بەشی لەشی موویان لێهاتبوو. ئیستا سەرنجی کچەکانی گەرەکی دەدا، بەلام رووی نەبوو خۆی زۆر دەرخا. شەرمی لە چێوشەقەکان و لاقی خۆی دەکردەو. کە کچانی گەرەک وەدەرەکەوتن ئارام خۆی دەکێشایە پشت درگاکەیان، یاخود هەر بە تەواوی وازی لە کۆلان دەهینا و دەهاتە حەوشەکە و لە ژێر درمخە گۆیزەکەدا دادەنێشت. عەلی هەستی دەکرد تا دیت زیاتر ئەم خانووە دەبێ بە شوینی مانەوو ژینا. کۆکەکانی باوکی زیادی کردبوو. باوکی دەکۆکا و لە ژێر چاومو سەیری کورەکە دەکرد. دەیانزانی عەلی تازە چاک نابێتەو. لەو کاتەو ئەمیان زانیبوو، نێوانیان ئارامتر بووبوو. دایکی عەلی وەک جاران بیانووی بە ئەحمەدی کاکە مەلا نەدەگرت و

ئەزیمتی نەدەدا. ئەحمەد زیاتر لە مالمە دەمایەوه. دایکی عەلی، ترس و خەمیکی سەیر دایگرتبوو. ئەویش وەک کورمەکی باوەری نەدەکرد دونیا کتوپر یەكجار ئەمەندە بگۆردرێ. ئەو کورەیی ئەو هیوای پێ هەبوو و وەک بەرھەم هینەری ژیانیکی باشتر سەیر دەکرد، کەوتبوو، ... لە سەرەتای رێگای ژیانیدا کەوتبوو. عەلی بووبوو سەرباریان. داھاتووی نەبوو. ئیستا ئیتر بە بێ دایک و باوکی هیچی پینەدەکرا. سەیزادە سەیری میزدەکەیی دەکرد و بیری لە کۆکەکان و لەشی تیکشاوی ئەویش دەکردەوه. لە یەك دوو سالی داھاتوودا دەرگا دیسان شتەکان ئەمەندەیی تر گۆرانیان بەسەردا بێت. خۆدایە روحم کە! خزمیکی ئەوتوشیان لەبەردەستدا نەبوو. دایکی عەلی کە خەلکی ناوچەیکەیی دیکە بوو، هەلگیرابوو و هەربۆیە خزم و کەس و کارەکی پشیمان تیکردبوو. باوکی عەلیش بە هۆی ئەوەی ژنی هەلگرتبوو، بەر نەفرینی کەس و کاری کەوتبوو. لە ناوچەیی ئەوان ژن هەلگرتن باوی نەبوو و شەرمیکی گەورە بوو. باوکی عەلی کە بەم شەرمەوه دەژیا، بەرەبەرە لە خەلکی شار دوور کەوتبوووه و ھاتوچۆیکەیی وای لە گەل کەسدا نەبوو. سەیزادە کە لەچاوە ئەحمەدی کاکە مەلا دووربینتر بوو، بە کەسیکی ناسیوودا لە کەس و کاری خۆی سەبارەت بە عەلی و وەزعی و داھاتوو و چارەنۆسی گێرا بوووه. تەنیا پەیمای دابوو، گەر ھات و شتیک قەوما فریای ئەو گەنجە بەستەزمانە سەقەتە بکەون! سەیزادە وەلامی بۆ نەھاتبوووه، بەلام دُنیا لەوەی کەس و کارەکی پشت لە عەلی ناکەن و لە تەنگانەدا فریای دەرکەون، نەفەسیکی ناسوودەیی هەلکیشابوو.

ئەحمەدی کاکە مەلاییش لەو کاتەوه کورمەکی وای لێھاتبوو، زیاتر ھەوڵی کارپەیدا کردنی دەدا. بەلام بێ فایدە بوو، دۆخ بۆ ئەو نەگۆردرابوو. تەنانەت بگرە خراپتریش بووبوو. کۆکەکانی زۆر خێرا ھەموو شتیکیان ئاشکرا دەکرد. ئەحمەد ئیستا خەلکی خێریان پیندەکرد. مجبوری مزگەوتەکەیی پەنای سەربازخانەکەش

یه‌کجار بۆی باش بوو. که هه‌واش خۆش ده‌بوو رووی ده‌کرده دهشت و دهر و کێوه‌کانی ده‌ورووبه‌ری شار بۆ چینه‌وه‌ی سه‌وزه و میوه. ئیستا ناو بنجۆکانی شاریش ده‌گه‌را. به‌ دهم پیاسه‌وه به‌سه‌ری ده‌کردنه‌وه و زۆر جار هه‌لده‌که‌وت که شتی که‌میک بایه‌خدار یاخود پاره و پولیک بدۆزیته‌وه.

عه‌لی بیستیووی که کوشتنی سه‌گه‌کان، کاری شاره‌بانی و شاره‌داریی شار بووه. شوینی هه‌ردووکیانیشی ده‌زانی. یه‌کیان له‌ گه‌رمکی خواروو و نه‌ی تریان له‌ گه‌رمکی سه‌روو هه‌لکه‌وتبوون. شاره‌بانی له‌ ناو کۆلانی‌کدا بوو و شاره‌داری له‌ سه‌ر شه‌قامی سه‌رمکی. نه‌وانه‌ چ مرۆفگه‌لین له‌مۆی ده‌زین؟ نه‌وانه‌ کین سه‌گه‌کان به‌ ژه‌هر و به‌ تفه‌نگ ده‌کوژن؟ بیستیووی که نه‌و رۆژه ماشینیکی گه‌رمیان هینابوو و نه‌و مرۆفانه‌ی دهم و چاویان به‌ستبوو و به‌و هاونیه‌ ده‌ستکیشیان له‌ ده‌ستدابوو، که‌لاکه‌کانیان یه‌ک یه‌ک فری دابوو په‌شتی سه‌پاره‌که‌وه. خه‌لک له‌ ماله‌که‌نه‌وه سه‌یریان کردبوون. منداڵ له‌ باوه‌ش، ته‌غیا یاخود به‌ کۆ. حه‌سه‌ن ده‌یزانی خه‌لکی نه‌و گه‌رمکه‌ زۆر شاییان به‌و هه‌موو منداڵ و سه‌گه‌ نه‌ده‌هات، به‌ تابه‌ت کاتی‌ک له‌ مه‌یدانه‌که‌دا له‌ عه‌سر به‌دوواوه کۆده‌بوونه‌وه. به‌لام مه‌رگ شتیکی دیکه‌ بوو. نه‌و رۆژه هه‌ندی‌ک که‌س گریابوون. هه‌ندی‌ک که‌سه‌ش هه‌ولیان دابوو بیر له‌ رۆژانی داها‌توو بکه‌نه‌وه، رۆژانی خا‌وینی و ئارامی و بی‌ده‌نگی مه‌یدانی ته‌نیش‌ت باغه‌که‌.

دوای قه‌ده‌غه‌بوونی مانگا و نازمه‌که‌کان له‌ شار نۆره‌ی سه‌گه‌کان ها‌تبوو، به‌لام سه‌گه‌که‌کان به‌ که‌س قه‌ده‌غه‌ نه‌ده‌کران. که‌س خا‌وه‌نیان نه‌بوو. ده‌رۆش‌تن و ده‌ها‌تنه‌وه. ویڵ ویڵ. عه‌لی نه‌و رۆژه‌ی له‌ مالی ره‌سوڵ بالابه‌رز بوو، له‌ سه‌ر په‌رمیه‌کی رۆژنامه‌که‌ به‌ ریکه‌وت وینه‌ی ژنیکی ببینیوو که په‌ت له‌ ملی سه‌گه‌که‌ی به‌ شه‌قامی‌کدا ده‌رۆش‌ت. داده‌گه‌را یان سه‌رده‌که‌وت؟ عه‌لی نازانی، به‌لام نه‌وه کۆی

بوو که ده‌کرا ناوا بژیت؟ ئهو وینه‌یه ته‌واو عه‌لی وروژانده. چه‌ند جار یک هه‌ولیدا روژنامه‌که له نزی‌کنتره‌وه ببینی، به‌لام هه‌وله‌کانی بی سوود بوو. ئه‌سله‌ن هه‌یچ هه‌ولیکی نه‌دا! نه‌ ده‌یزانی ناوی ئهو کاغزه‌زانه چییه و نه‌ له‌ دۆخیکی وادابوو که خۆی به‌ره‌ولایان بکشینی. عه‌لی له‌بیری دیت سه‌رمتا چه‌ند جار یک هه‌ولێ دابوو یه‌کتیک له‌ سه‌گه‌کان بیاته‌مه‌ ماله‌وه. به‌لام مه‌گه‌ر ده‌کرا؟ چ چه‌شریک به‌رپابوو! قه‌ت دایکی ناوا نه‌دیتبوو. یه‌که‌م جار بوو وشه‌ی "گلاو" ی ده‌بیست. هه‌لبه‌ت قه‌ت نه‌یزانی که گلاو چییه، که‌س بۆی باس نه‌کردبوو، به‌لام به‌کرده و ره‌فتار و ناوچاوانی گه‌وره‌کاندا ده‌یزانی که یه‌کجار خراپه. ئه‌مونده خراپ که دایکی وه‌ک شپته‌هه‌کان لێیکات! وینه‌ی لاشه‌ی سه‌گه‌ توپاوه‌که‌ی ناو که‌لاوه‌که‌و وینه‌ی سه‌گی ناو روژنامه‌که هاته‌مه به‌رچاوی. زه‌ین و بیری مندا‌لانه‌ی ته‌واو ئالۆزکابوو. گه‌ر چاکبیته‌مه‌وه، یه‌که‌مین کار ده‌یکا ئه‌مه‌یه که شووشه‌کانی شارهبانی و شارهداری بشکینی. له‌ ئیواره‌یه‌کی دره‌نگ و مخته‌دا له‌ گه‌ل هاوریکانی، له‌ گه‌ل ئه‌وانه‌ی وا داغداری سه‌گه‌ به‌سته‌زمانه‌کانن. ئیواره‌یه‌ک پیکه‌مه‌وه، به‌ گیرفانی پر له‌ به‌رد، به‌ردی گچکه و گه‌وره. ره‌نگه‌ به‌ ناگه‌ریشه‌وه. عه‌لی ده‌یزانی شارهبانی هه‌میشه له‌ به‌رده‌رگا که‌یدا نیگابانی چه‌ک به‌ ده‌ستی تێدابه، به‌لام گرینگ نه‌بوو. تا ئهو ده‌هاته خۆی، ئه‌مان کاری خۆیان ده‌کرد. بگه‌ر به‌ رووی پشته‌وه‌ی بیناکه‌دا که‌ پری په‌نجه‌رمیه و نیگابانی لێ نییه. که‌واته‌ ته‌نیا ده‌بی له‌وی بن و به‌س. شکاندنی په‌نجه‌رمه‌کانی شارهداری یه‌کجار له‌مه‌ش راهه‌تتره. عه‌لی خۆشیه‌ک به‌ دل و ده‌روونیدا گه‌را. ده‌با هه‌رچی زووتر کاری بکا، کاری بۆ سه‌گه‌کان. ده‌بی مندا‌له‌هه‌کان کۆبکاته‌مه‌وه، ریک وه‌ک ئهو شه‌وه‌ی سه‌ربازخانه‌که. ئه‌مجاره به‌ بی سه‌گه‌کان، به‌لام بۆ سه‌گه‌کان. سه‌یری لاقه‌کانی خۆی کرد. سه‌یری دارشه‌قه‌کانی. بزمیه‌کی تال نیشه‌ سه‌رنیوی. کئ تازه شوینی ده‌که‌وی. ئهو هه‌ر ده‌بی ئه‌مرو ئه‌م

کاره بکا! چاکبونومه، خه‌ونیک له‌مو دیو کۆلانه‌کانه‌وه، ئەو کۆلانه‌ی که ئیستا که بۆ‌عه‌لی یه‌کجار زه‌مه‌ته‌بیانگاتی. کۆلانه‌کانی نه‌گه‌یشتن.

ماوه‌یه‌ک بوو منداڵێکی دراوسێیان که که‌میک له‌عه‌لی بچووکتز بوو، ده‌هاته‌ لای و له‌گه‌لی داده‌نیشته‌. منداڵێکی لێوبه‌زه‌. عه‌لی ده‌یناسی. له‌مو منداڵانه‌ی که له‌ ماله‌وه‌ دوور نه‌ده‌که‌وتنه‌وه‌. ریک به‌ پێچه‌وانه‌ی خۆی. داده‌نیشتن، یاری سه‌ی خه‌تیا‌ن ده‌کرد، قسه‌یا‌ن ده‌کرد، داویان به‌ بیژنگ و په‌تیکی درێژه‌وه‌ بۆ چۆله‌که‌کان ده‌نایه‌وه‌. جاری وایش بوو ئەم منداڵه‌ له‌ ماله‌وه‌ له‌ گه‌ل خۆی میوه‌ی ده‌هینا. عه‌لی ئیستا که‌میک هه‌ستی به‌ ئارامیه‌کی زیاتر ده‌کرد. بیره‌کان وه‌ک جاران هورۆمیا‌ن نه‌ده‌هینا. داده‌نیشته‌ و باسی سه‌گه‌کانی ده‌کرد بۆ هاوڕێ تازه‌که‌ی. ئەویش له‌ رابردووی عه‌لی سه‌یزاده‌ ناگادار بوو، به‌لام نه‌ک ئاوا به‌ وردی. قسه‌کان و به‌سه‌ره‌اته‌کانی عه‌لی یه‌کجار بۆی سه‌رنج راکیش بوون. ئەو قه‌ت له‌ به‌سه‌ره‌اتی شه‌وه‌که‌ی پادگان تیر نه‌ده‌بوو، هه‌ر جاریک ده‌ستی دابا، داوی له‌ عه‌لی ده‌کرد که دیسان بۆی بگه‌ڕێته‌وه‌. عه‌لیش دیسان ده‌یگه‌ڕایه‌وه‌. گه‌ڕانه‌وه‌ی نیوه‌رۆیا‌ن تامی‌کی هه‌بوو، گه‌ڕانه‌وه‌ی ئیواره‌یا‌ن تامی‌کی دیکه‌ و ه‌ی شه‌وانه‌یش له‌زه‌ت و خۆشیه‌کی دیکه‌. عه‌لی تا ده‌هات زیاتر له‌ رابردووی خۆیدا نوقم ده‌بوو. بێده‌نگیه‌کانی، جۆری نیگای چاوه‌کانی و دانیشته‌کانی به‌ر کۆلان و ژێر دره‌ختی هه‌وشه‌که‌یا‌ن شتیکی غه‌ریبا‌ن تیا‌بوو، غه‌ریب وه‌ک ئەو رابردووی که ناگه‌ڕێته‌وه‌.

عه‌لی جاروبار بیرێ ئه‌شرف ده‌که‌وتنه‌وه‌، ته‌نیا بیریک که به‌ جۆریکی تر دایده‌چله‌کاند. که‌چه‌ شوخ و لێو به‌زه‌که‌ی رۆژی سه‌یرکردنی ته‌له‌فزیۆنه‌که‌. ئەو بیره‌ی که ئەگه‌رچی ه‌ی رابردوو بوو به‌لام ئەوی زۆرتز بۆ رۆژه‌کانی داها‌توو هاندەدا. عه‌لی چه‌ند جاریکی تر به‌ دارشه‌فه‌کانیه‌وه‌ روه‌ی کرده‌ ئەو گه‌رمه‌که‌، ریک هه‌ر له‌ کاتی جاره‌که‌ی پێشوودا، به‌لام به‌ تووش بارام و که‌یوانه‌وه‌

نهبوویهوه. تا روژیکیان. ئه روژه، ماوهیهکی درێژ له گهرمای کۆلانهکهدا
 دانیشت. بئ سوود بوو. بیزار لهو گهرمایهیه دهروانی که نیستا لهزمتهیک بوو بۆ
 قاچهکانی. کتوپر ئهشرهفی بینی که له مأل هاته دهرهوه و به پهله چوو بۆ مالی
 بارام. ئهشرهف کوره تهنیاکهی ناو کۆلانی بینی، بهلام نهیناسیبیهوه. به بزهیکهوه له
 کاتیکدا سهیری دهکرد خۆی کرد به مالی جهمیله و فریشتهدا. عهلی ویستی
 پرساری بارام و کهیوانی لئیکات، کات لهوه تیزتیپهتر بوو که بتوانی. ئهوهندهی
 پینهچوو بارام و کهیوان له مالی رهسوئهوه ودههرکهوتن. سههرتا ئهمیان نهبینی،
 بهلام ههر که دیتیان به پهله چوونه لای. یارمهتی عهلیان دا ههستتیه سهههه. پاشان
 له بهشیکه روخواوی ههساری ههوشی قوتابخانهکهوه، خویان کرد به ههوشهکهدا
 و لهویوه بهرمو باغهکه ههنگاویان ههنگرت. ئه روژه تا نیواره لهوی یاریان کرد،
 کایه تارزان و زورۆ. عهلی نهیدهزانی چۆن، بهلام زور خیرا فیربوو.
 دارشهقهکانی تفهنگی چاک بوون!

کوشتن

باوکی پهیمان که له تهمەنی پیریدا بوو، لهم شاره غەریبه‌دا زۆربه‌ی کاته‌کانی له مالموه تیده‌په‌راند. ئەم شاره چکوله مەرزیه‌ی بۆ ئەو دەرکرا دوا شوین و دووا و نیستگه‌ی قەتاری ژبانی بیت. ئەمە‌ی دەرانی. جگه‌ له‌وه‌ی تەمەنی له‌سەر‌وه بوو، نەخۆش‌یش بوو. دلی ته‌واو نەبوو و به‌ دەست فشارخوین و نازاری له‌رادە‌به‌دەری قاچه‌کانی‌شیه‌وه دەینالاند، به‌لام سه‌بوور و به‌ تەحەمۆل بوو. قەت گلەیی و گازنده‌ی نەدەکرد. بۆ ئەو ژبان به‌ نازار و مەینه‌ت و ناخۆشیه‌کانیه‌وه مانای هەبوو. ژنەکه‌ی که چەندین سال له‌وه‌پیش مردبوو، له‌و ژنانه‌ی بوو که به‌ هەموو چارەنووسیک رازی بوو، به‌ مەرجیک به‌س له‌ گەل می‌رده‌که‌ی بوایه‌! تا له‌ گەل می‌رده‌که‌ی بایه‌ گلەیی نەدەکرد. ژبان بۆ ئەو تەنیا بریتی نەبوو له‌ خۆشی، بگره‌ رەنگه‌ ناخۆشیه‌کانی مه‌ودایه‌کی زیاتریان داگیرده‌کرد. که مردیش، زۆر ئاسان

مرد، رهنهگه لهبهر ئهوهى لهوه پيش ئاسان مهرگى لای خوى قبول كرديوو. تهنيا نيگهرانى پهيمان بوو. پهيمانى لهتهمهنى چل سال بهرهوسهر بووبوو و ههر بويه نيگهرانى چارهنوسى بوو. باوكى پهيمان لهم سالانهى ئاخرى تهمنيدا به پارهى ئه مولك و مالهى دهژيا كه بوى بهجئ مابوو. ژيان ئهونده لهم شاره به خوښيهوه گران نهبوو، پهيمانيش لهم كورانه نهبوو كه چاوى له مالى دنيا بيت.

باوكى پهيمان ناگاي له ههوالى روژنامهكان بوو. نهوئيش وهك رهسوئ بالا بهرز ههموويانى دهخويندهوه. لهم دووايپانهدا ناگاي له ههوالى كوشتنهكانى ناو شاره گهورهكان بوو. له نهزموونى ژيانى دوورو دريژى خويدا لهم چهشنه كردهوانهى بينيوو، ياخود بيستيووى و خويندبوويهوه. ئهوهى له سهردهمى ئهوا ژيا بيت قهت سالهكانى بيست فراموش ناكات. ههر بويه بوى نامو نهبوو، بهلام بهلايهوه سهيربوو. چلون دهكرا هينديك گهنج دست بدهنه ئهه كاره؟ ئهوش گهنجى خوئندكار و لهم زهمانهدا كه شارهكان تا دههات زياتر پهريان دهستاندا! زهمانه شتيكى گوريبوو كه ئهه نهيدتوانى تىي بگا. بيگومان لههه بهدوا پوليس دوخهكهى زياتر دهخسته ژيرچاوهديرييهوه. ئهه، ئهههه يهكجار به زهره دهبينى. بهلام كئ گويى دهديه! دلنيا لهوهى پهيمان زورتر له ژير كاريگهريى بوچونهكانى خوئديه، زور ترسى ئهوى نهبوو. پهيمان كورپكى دهرس خوئ بوو و له گهل كورپكى دهرس خوئيشدا بووبوه ههقال كه ئهوندهى تر دهبووه مايهى دلخوشى باوكى. له نزيكهوه له كردار و ئاكار و شيوه ناخافتنى باقى رامابوو. كورپكى شارستانى كه خهونى گهورهى ههبوو، بهلام شوئنهكهى يهكجار بچوك بوو! باوكى پهيمان دهيزانى ئهه ئاكامى ههه خوئندن و ههه سهير كردنى ئهه فيلمانيه كه ئههروكه يهكجار له تهلهفزيونهكانهوه بلاو دهكرايهوه. ئهه نهسلهى خهريكى خوئندن بوو و خوئندموار بارهاتبوو، زور له ئيستادا نهدهژيا. شاه تهمهحى زورى خستبوونه

به‌ردهم، به بی ئه‌وهی بتوانی بۆیان دابین بکات! ئه‌و نسله یان زۆر له رابردودا ده‌ژیا یان زۆر له داهاتودا!

له‌م شاره‌دا چه‌ند بنه‌ماله ده‌ژیان که له شاره‌کانی ترمه هاتیبون، جا چه ئه‌وهی زۆر له‌وه پیش روویان کردبیته ئه‌م شاره، یان له‌م دوواییانه‌دا. باوکی په‌یمان له زمانی باقییه‌وه له رابردوی مالی ره‌سول بالابه‌رز ئاگادار بوو، به‌لام چه‌زی به په‌یوه‌ندیانی نه‌ده‌کرد. نه‌سله‌ن نه‌ک ئه‌وان، به‌لکو چه‌زی به هاتوچه‌یه‌کی نه‌وتوی له گه‌ل که‌سدا نه‌ده‌کرد. ته‌مه‌نیک ژبانی سیاسی و دوورخسته‌وه‌ی له لایه‌ن حکومه‌ته‌وه بۆ ناوچه دوورمه‌کان، فیری دوورپه‌ریزی کردبوو. باوه‌رداریک به خه‌لکی، که چه‌زی نه‌ده‌کرد چیدی له گه‌ل خه‌لکیدا له په‌یوه‌ندیادا بیت! بۆ ئه‌و ره‌سول بالابه‌رز نمونه‌ی ئه‌و جووره خه‌لکانه‌ی بوو که ته‌نیا له به‌ری داره‌که ده‌خون و خۆیان ماندوو ناکه‌ن. ئه‌و سه‌ربازانه‌ی ته‌نیا چاویان له سه‌رۆکه‌که‌یه‌وه به بیستنی یه‌که‌م ته‌قه، خۆیان له سه‌نگه‌ره‌که‌یان توند ده‌که‌ن و ته‌نیا له خوا ده‌پارینه‌وه و ده‌قیژینه‌ن. یان ئه‌و سه‌ربازانه‌ی که چه‌ز ده‌که‌ن ته‌نیا خواردن بۆ سه‌ربازه‌کانی دی چینی‌که‌ن! ئه‌و ده‌یزانی که‌سی وه‌ک ره‌سول ته‌ناهت ناتوانی بیی به سیخو‌ریش. مرۆقه‌کانی شه‌یدای رابردوو، ... ئه‌و مرۆفانه‌ن که ته‌نیا بیریان له ژبانه‌ی ئارام ده‌کرده‌وه!

له‌م کاتانه‌دا که ئه‌و به‌م بیرانه‌وه خه‌ریک بوو، په‌یمانی کوری و باقی خه‌ریکی دارشتنی نه‌قه‌سه‌یه‌ک بوون. په‌یمان هه‌موو وینه و ده‌قی ئه‌و هه‌والانه‌ی له‌سه‌ر ئه‌و که‌سانه‌ی له رۆژنامه‌که‌نه‌وه ده‌ره‌ینه‌بوو که له‌م رۆژانه‌دا به گه‌رمی باسیان لێ ده‌کرا. جگه له‌مه هه‌ندیک هه‌والی به باقی ده‌دا که له رۆژنامه‌کاندا نه‌بوو. په‌یمان باسی له جموجۆلیکی گه‌وره ده‌کرد، جموجۆلیک که سه‌رتاسه‌ری وڵاتی گرتبووه‌وه، وه‌ها که ئه‌وانیش بۆ سه‌رکه‌وتنی ده‌با لێره له‌م شاره بچوکه

کاریکیان کردبا. باقی بێدەنگ و بە حمزیکى لەمادەبەدەر موه گۆیى بو شل دەکرد. بێگومان ئەم رووداوانە خەونەکانى دیکەى نزیکتر دەکەنمۆه. باقى زووتر دەیتوانى مەزرا خەیاڵییەکەى خۆى لە دەرموهى شار چێبکا.

سەرۆكى شارەبانى كە ئەویش پیاویكى بێگانەبوو لەم شارەدا، لە گەرەکیك لە خوار شارەبانییەوه دەژیا. هەندى شەو درەنگان بە سەیارەى شارەبانییەوه دەگەرایەوه بۆ مأل. لەو شوێنەى لە سەیارەكە دايندەبەزاند، سەرکۆلانیك بوو كە تا مالهەكەى سەد مەترىك دەبوو. رىك لە ناوەندى رینگاکەدا لەمێژبوو چالێك هەلکەندرابوو كە هیشتا پرنەکرا بوووه. کۆلانه‌که به‌شى ئەوەندە تارىك بوو كە ئەوهى بە پەناى چالەكەدا تێدەپەڕى ناو چالەكە نەيىنى. باقى قەرار بوو لە سەر کۆلانى سەرچادەكە راوستى و بە نزىك كەوتنەوهى سەیارەكە، نیشارەتتىك بە پەيمان بەدات و دواتر لەولاتر موه چاومروانى كۆتايى كارەكە بە دەست پەيمان بىت. قەراریان ئەوه بوو دوواتر لە مزگەوتى يەكێك لە گەرەكە نزىكەكان يەك بگرنەموو دەمانچەكە لە كەلاومەكەى مەيدانى سەگەكان بشارنەوه و دواتر هەركامەيان بچنەوه مالى خويان. بەرنامەكە وەك خۆى بەرپۆهچوو. دەور ووبەرى سەعاتى دە بوو كە سەيارەكەى شارەبانى هات. بەلام بە پىچەوانەى جاران كە سەرۆك بە تەنپايى سەد مەترەكەى تىپەر دەکرد تا دەچوو ژوور موه، ئەمجارە پاسبانتيكى لە گەلدا بوو، پاسبانتيك بە چەكەوه. باقى ئەمەى بىنى. ترسىكى قورس داىگرت. گەر پى كرابا بە پەيمانى دەگوت دەست راگرى. بەلام درەنگتر بوو لەوهى بتوانى كاريك بكا. دوای نیشارەت دان بە پەيمان (نیشارەتەكە پەرينەوه بە بەردەم كۆلانه‌که‌دا بوو) لە كۆلانه‌که ئەوەندە دوورنەكەوتبوو موه كە پاسبانەكەى هاوړپى سەرۆك بانگى لىكرد. باقى كە چاومەكانى لەو شەوه‌دا جوان نەياندەتوانى ببينن، وەلامى پرسىارەكانى دانەوه. رهيس شارەبانى كە باوكى باقى جوان دەناسى،

به پاسبانه‌که‌ی گوت واز له پرسیارکردن بینی. جهسته‌ی لاواز و درێژی باقی و چاومکز و چاویلکه ئه‌ستورەکانی هه‌رچه‌شنه گومانیک‌ی ده‌س‌ریه‌وه. به باقی گوت که وچاکه شه‌ودرهنگان به‌ده‌روه نه‌بیت و له مالمه‌وه بیت. باقی چهند هه‌نگاوێک دوورنه‌که‌وتبووه‌وه که سه‌رۆک هاواری لێکرد:

- "سلاوی باوکت بگه‌یه‌نه، پێی بلێ بۆچی ماومه‌که سه‌ردانمان ناکا؟"

باقی به بیستنی ئەم قسانه رانه‌وستا، ته‌نیا رویشت، به‌لام له ده‌روونیه‌وه به‌تال بوویه‌وه. ده‌نگی سه‌رۆک نه‌ه‌نده گه‌رم و رفیقانه بوو که ده‌لێی له میژبوو ده‌یناسی. چاومروانی ئەم جوژه ده‌نگه‌ی نه‌ده‌کرد. شتی‌ک لێر‌دا هه‌له‌ بوو. په‌یمان له ناو چاله‌که‌دا چاومروان بوو و نه‌یده‌زانی که له جیات‌ی یه‌ک که‌س، دوو که‌سن. باقی ده‌با شتی‌کی بکر‌دايه. لای کرده‌وه. سه‌یاره‌که ماومه‌که بوو دوورکه‌وتبووه‌وه و سه‌رۆک و پاسبانه‌که‌یش له کۆلانه‌که‌دا ون. باقی به‌ په‌له گه‌رایه‌وه. که گه‌یشه‌ سه‌ر کۆلانه‌که، تاپۆی جه‌سته‌ی هه‌ردووکیانی بینی که خه‌ریک بوو له تاریکایی ناو کۆلانه‌که‌دا ون ده‌بوون. ته‌واو ده‌سته‌پاچه بووبوو، چ بکا چ نه‌کا؟ ئارام خۆی کرد به ناو کۆلانه‌که‌دا. ترس و دل‌ه‌راوکیه‌کی سه‌یر دایگرتبوو. ده‌مانچه‌که لای په‌یمان بوو، به مه‌خزمنیکی زیادیه‌وه. به‌لایه‌وه سه‌یربوو سه‌یاره‌که رویشتبوو. ئە‌ی پۆلیسه‌که چۆن ده‌گه‌رێته‌وه؟ که‌واته سه‌یاره‌ی شارهبانی نه‌ه‌نده‌ی پێ نه‌ده‌چوو که ده‌گه‌رایه‌وه. ده‌گه‌رایه‌وه له گه‌ل خۆیان ده‌یانبرده‌وه. به کاریکی به‌ په‌له رویشتبوون. کات یه‌کجار ته‌نگ بوو.

په‌یمان که له‌ناو چاله‌که‌دا خۆی مه‌لاس دا‌بوو، له جیات‌ی یه‌ک نه‌فه‌ر دوو نه‌فه‌ری بینی‌بوو. به‌و بیروه‌ی که رهنگه ئە‌وی تریان خه‌لکی گه‌ره‌که، دل‌خۆشیی خۆی دا‌بوویه‌وه. به‌لام دوو زه‌لامه‌که نه‌ه‌نده به‌ پال یه‌کتره‌وه ده‌رویشتن که به‌لایه‌وه سه‌یربوو. حسییی نه‌فه‌ریکیان کردبوو نه‌ک دوو. تا چهنده ناماده‌ی کوشتنی

دووان بوو، بۆ خۆیشی نه‌یدمزانئ! دهمانچه‌که‌ی به هه‌ردووده‌ستی گرت. جوان گووشی. گوئی له‌ دهنگی ترپه‌ی پینه‌کان بوو که نزیك ده‌که‌وتنه‌وه. قسه‌یان نه‌ده‌کرد. ته‌واو بیده‌نگ. په‌یمان هه‌ولئ دا به‌ سه‌ر هه‌ناسه‌ی سواریدا زال بیت، ئه‌گه‌رچی زۆر زحمه‌ت بوو. پلان ئه‌وه‌بوو هه‌ر سه‌رۆک له‌ چاله‌که‌ تپه‌پرئ، په‌یمان ده‌رپه‌رئ و ته‌قه‌ی لیبکا. له‌ بن چاله‌که‌وه له‌وه‌ شوه‌ه تاریکه‌دا په‌یمان هه‌ستی به‌ سنیه‌ری ئه‌وان کرد که بۆ چه‌ند چرکه‌یه‌ک چاله‌که‌ی داپوشی. هه‌ر که تپه‌پرئ په‌یمان ده‌رپه‌ریه‌ ده‌روه. له‌م کاته‌شدا باقی له‌ دوواوه‌ هاواری کرد:

- "دووان، ناگات لئ بیت دووانن!"

په‌یمان که ته‌واو ئاماده‌ی ته‌قه‌کردن بوو، راوه‌ستا. دهنگه‌که سه‌رنجی قۆسته‌وه. سه‌رۆکی شاره‌بانی و پۆلیسه‌که‌ی هاواری که چه‌ند مه‌تریکیان بۆ به‌رده‌رگای مائه‌وه مابوو، به‌ بیستنی ئه‌م هاواره‌ راوه‌ستان و لایان کرده‌وه. ریک له‌م کاته‌دا بوو جه‌سته‌یه‌کی ره‌شیان بینی که له‌ تاریکایی ئه‌و شوه‌ه دره‌نگانه‌دا له‌ پشته‌یه‌وه به‌رامبه‌ریان راوه‌ستابوو. سنیه‌ریک که نه‌ده‌جولا. په‌یمان که دهنگی باقی ناسیوووه، زانی چ خه‌به‌ره. سه‌رۆک و پاسانه‌که‌ش که هه‌ر ئیستاکه له‌ وه‌زه‌که‌ گه‌یشه‌تیبون، هه‌ولیان دا شتیک بکه‌ن. که‌س نازانی چی له‌ میشکیان دا گۆزه‌را. چونکه‌ پیش ئه‌وه‌ی بجولین په‌یمان ته‌قه‌ی کرد. په‌یمان که له‌و تاریکاییه‌دا نه‌یدمزانئ کامه‌یان ره‌یس شاره‌بانییه‌، کویره‌نه ته‌قه‌ی کرد. سنیه‌ری یه‌که‌م که‌وت و سنیه‌ری دووه‌م خۆی به‌ لاداخست و دواتر هه‌ولئ هه‌لاتنی دا، له‌م کاته‌دا فیشه‌که‌کان رووبان له‌ویش کرد و که‌وت. هه‌شتا دهنگی به‌سامی فیشه‌که‌کان له‌ کۆلانه‌که‌دا په‌نگی ده‌خواردوه که سه‌یاره‌که گه‌یشه‌تیه‌ سه‌ر کۆلانه‌که‌. باقی به‌رمو په‌یمان ده‌ستی کرد به‌ راکردن. هاواری لیکرد که راکه‌ن. له‌م کاته‌دا ماشینه‌که تیشکی گۆپه‌کانی گرتنه‌ ناو کۆلانه‌که‌وه هاوکات چه‌ند پۆلیس به‌ په‌له‌ دا به‌زین. کۆلانه‌که‌

وهک روژ رووناک بوویهوه. بهو کۆلانه درێژهدا باقی و پهیمان دهستیان دایه راکردن. هه‌شتا چهند هه‌نگاوێک دوور نه‌کهوتبوونهوه که له دوواوه گۆپیان له دهنگی تهقه بوو. پهیمان کهوت. باقی به هۆی تیشکی بههیزی گۆپه‌کان و ئهو سنیه‌رانهی که به درێژایی کۆلانه‌که‌دا ب‌لاو بووبوونهوه و گه‌مه‌یه‌کی ترسناکیان ده‌کرد، نه‌یده‌توانی مه‌ودای نیوان شته‌کان جوان لێک بکاته‌وه، قاچه‌کانی له یه‌کتر یاخود له شتێک هه‌لکه‌وتن و له‌په‌وروو کهوت. سه‌یاره‌که له بنجۆکه په‌رییه‌وهو خۆی به کۆلانه‌که‌دا کرد. نه‌ره‌نه‌ر و هاوار هاوارێکی سه‌یر. باقی که عه‌ینه‌که‌کانی کهوتبوون، نه‌یده‌توانی هه‌یچ لێک‌داته‌وه. ته‌نیا ئهو قاچ و پۆستالانه‌ی بیینی که به ده‌ورییه‌وه بوون. یه‌کێک له پۆتینه‌کان به توندی له لاکه‌له‌که‌ی سه‌ره‌واند. ئازاره‌که ئه‌وه‌نده به هه‌یزبوو که باقی وه‌ک مار له خۆی ئالا و کهف به ده‌میدا هاته‌ خواره‌وه.

ههول

نازاد به‌ره‌به‌ره ماندوو بووبوو. شتیک له دهر و نیه‌مه پنی ده‌گوت که شوین کلاوی بابر دوو که‌توو! ئەو پاروو پاروو ئەو نه‌بوو. ئەو پاروو به‌و قوت نه‌دم‌چوو. بیری له‌وه کرده‌وه باوکی بنیری بۆ خوازینی. به‌لام بۆ گهنجیکی عمه‌تال و به‌تالی وهک ئەو خوازینی چی و شتی چی! بۆ خوی پیکه‌نینی هاتی. ناه، ئەو تهنیا پنیستی به‌ قسه‌کردنیک هه‌بوو له‌ گه‌لیدا. ده‌با هه‌ر چۆنیک بیت بیدوینی، چاو له‌ ناو چاوی بکا و هه‌ست به‌ ده‌ست و هه‌ناسه‌ی گه‌رمی. به‌لام چۆن؟ ئەگه‌ر چه‌ند سالی تریش له‌و کۆلانه‌وه گوزه‌ری کردبا و خوی له‌ سه‌ر بانی مالی ره‌حیمی ته‌نه‌که‌سازیش هه‌شاربدات، هه‌چ نه‌ده‌گۆرا. خانووه‌که و ئەوانه‌ی ناوی وهک جاران وابوون. هه‌میشه وهک جاران وابوون! هه‌وه‌ل رۆژ و نیستا جیاوازیه‌کیان نه‌بوو. داهاتوو و نیستایش جیاوازی نه‌ده‌بوو! به‌ دلنیاپیه‌وه! ناهومیدییه‌کی سه‌یر. قه‌ت بر وای نه‌ده‌کرد به‌ ئیره‌ بگات.

نازاد له خۆی نهده‌گه‌یشت. باشه چلۆن ده‌کرا که‌سیکی وه‌ک ئهو که په‌کی له سه‌ر کچان نهده‌که‌وت و له هه‌موو کۆلانیکی شاردا دنکیکی خۆی هه‌بوو، نیستا ئاوا دۆش دامامی کچیک بێت که ته‌نیا له دوروه‌وه و ئه‌ویش له پشت په‌نجهره‌وه بینه‌بووی؟ جاری وابوو هه‌ولێ ده‌دا بگه‌رێته‌وه دۆخی جاران. که عه‌سری ئیده‌هات، جل و به‌رگی نوێی له به‌ر ده‌کرد و ده‌چوو به‌ر ئاوێنه هه‌میشه‌یه‌که و خۆی جوان ده‌کرد. هه‌ولێ ده‌دا ته‌نیا بێر له کۆلانه‌کانی دی بکاته‌وه. ئه‌وجار ده‌چوو دهر. به‌لام هه‌یشتا چه‌ند کۆلانی ته‌یبه‌رنه‌ده‌کرد که هه‌نگاوه‌کانی شل ده‌بوونه‌وه. هه‌نگاوه‌کان دا‌وای شوینیکی دیکه‌یان ده‌کرد. چاوه‌کانی بۆ خانووه دووقاته گه‌ورمه‌که ده‌گه‌ران. ئه‌وجا رێچکه‌ی ده‌گۆری. به‌حه‌ز و خولیاپه‌کی گه‌وره‌وه رووی ده‌کرده‌وه ئه‌و، به‌لام له هه‌مان کاتدا به‌ رۆحیکی په‌کجار غه‌مگینه‌یه‌وه. له‌وئ جۆرێکی دیکه بوو. ئهو نازاده نه‌بوو که جه‌مبه‌له و فره‌شته ده‌یانناسی. له‌وئ ته‌نیاپه‌ک بوو که هه‌ستی ته‌نیا به‌ په‌کیکی تر له دهره‌وه‌ی خۆی ده‌کرد. ئه‌وانی دی هه‌موو بزربوون! نیستا ته‌نانه‌ت زۆریشی سه‌یری په‌نجهره‌کان نهده‌کرد. گرینگ ئه‌وه بوو که خانووه‌که له‌وئ بوو و، ئه‌ویش له‌وئ له‌ناویدا ده‌ژیا.

ره‌سوڵ بآلابه‌رز که هه‌ستی به‌ چاوه غه‌مگینه‌کانی کوره‌که‌ی کردبوو، ده‌یزانی شتیکی لێ قه‌وماوه. چه‌ند جار هه‌ولیدا خۆی لێ نزیک کاته‌وه و لێی بپرسی، به‌لام ئاسان نه‌بوو. دواتر لێگه‌را نازاد بۆخۆی ئه‌م ده‌ورانه ته‌یبه‌رکات. هه‌ندیک شت هه‌یه که ده‌بێ مرۆف به‌ ته‌نیاپی ئه‌زموونی کا، ده‌بێ بۆخۆی ته‌یبه‌ری کا. که‌س له‌م کاتانه‌دا ناتوانی دادی که‌س بدات! ره‌سوڵ چاوه غه‌مگینه‌کانی گه‌نجیه‌تی ده‌ناسییه‌وه. ئه‌م نیگایانه هه‌ی ئه‌و کاتانه بوون که خۆت ئیتر هه‌ی خۆت نه‌بوو. خۆپه‌کی وێڵ! دووره‌ده‌ست و پچه‌ر و ناده‌سته‌مۆ. ره‌سوڵ ئه‌م جۆره نیگایه‌ی له‌ وینه‌کانی ره‌زاشادا دیتبووه‌وه. به‌ تابه‌ت وینه ته‌نیاکانی ره‌زاشا شتیکی دیکه

بوون. جاری و ابوو رهسول ههولئ دهدا تهنیا سهیری چاره‌کانی بکا، هه‌لدهستا و ههولئ دهدا به شتی دیکه سه‌رتاسه‌ری وینه‌که داپۆشی و تهنیا چاره‌کان به‌ئیتهوه. چاره‌کان له‌م کاته‌دا شتیکی دیکه بوون. چاره‌ ته‌نیا‌کانی نیگا‌کردن و گه‌ران و په‌رسیار. ئه‌و چاوانه‌ی که ته‌نیا ده‌یان‌روانی. زۆر جار رهسول هه‌ستی ده‌کرد که ئه‌م چاوانه‌ی هه‌ی ره‌زاشا‌نین. ئه‌م چاوانه‌ ده‌کرا هه‌ی هه‌موو که‌س بن و هه‌ی هه‌یچ که‌س‌یش نه‌بن. رهسول له‌م به‌یره‌ی خۆی ده‌ترسا. که‌واته له‌ نه‌زله‌وه چاره‌کان به‌ش نه‌کرا‌بوون. چاره‌کان مو‌لکی هه‌یچ که‌س نه‌بوون. رهسول لێره‌دا دیسان به‌و به‌یره‌ی ده‌گه‌یشه‌وه که له‌ناخه‌یه‌وه په‌روای پێ هه‌بوو: ریکه‌وت. چاره‌کان به‌ ریکه‌وت ده‌به‌خشینه‌ره مرۆفه‌کان! ئاه له‌و به‌یره‌ ترسناکه!

له‌و کاته‌وه‌ی سه‌ینما‌که‌ی شار کرا‌بوویه‌وه، نازاد زۆربه‌ی کات ده‌چوو بۆ سه‌یرکردنی فیلم. له‌وئ فیلمه‌کان له‌ چاره‌ ته‌له‌فزیۆن شتیکی دیکه بوون. وینه‌گه‌وره‌کان و ده‌نگی په‌ر به‌ هۆله‌که و فه‌زای تاریک، تامه‌یکی دیکه‌یان به‌ فیلمه‌کان ده‌دا. چه‌ دونیا‌یه‌کی سه‌یراوی! نازاد ده‌چوو دادنه‌یشت. زۆربه‌ی کات سه‌یری فیلمه‌ رۆمانسی و ئاشقانه‌کانی ده‌کرد. له‌ سه‌ما و گۆرانیه‌یه‌کاندا نو‌قم ده‌بوو و با‌لنده‌ی خه‌یا‌له‌کانی به‌ ئاسمانی هۆله‌که‌دا ده‌که‌وته فه‌رین. که‌ فیلمه‌که ته‌واو ده‌بوو، نازاد به‌ زحمه‌ت ده‌بزواو هه‌لدهستا و ده‌چوووه‌ بۆ مأل. دوای کرا‌نه‌وه‌ی سه‌ینه‌ما‌که، تا ماوه‌یه‌کی زۆر له‌ به‌یری دێ که‌ باوکی با‌سی گرنه‌گی ئه‌م دیارده‌یه‌ی کردبوو. په‌کێک له‌و که‌سه‌نه‌ی که له‌ناو بنه‌ما‌له‌که‌یاندا په‌کجار به‌ سه‌ینه‌ما سه‌رسام بووبوو، دایکی نازاد بوو (شه‌وی په‌که‌م هه‌موو بنه‌ما‌له‌ به‌ناو‌بانگه‌کانی شار بۆ سه‌ینه‌ما ده‌عه‌وت کرا‌بوون. ئه‌و شه‌وه سه‌ئه‌نه‌یش له‌ گه‌ل رهسول چوو‌بوو). سه‌ئه‌نن که‌ زۆر تاقه‌تی سه‌یرکردنی ته‌له‌فزیۆنی نه‌بوو، ته‌واو سه‌ینه‌ما دلێ گرتیوو. وه‌ها که‌ رهسول ناچار‌بوو جاروبار به‌یبات، یاخود له‌ گه‌لێ به‌جێت. ناوی سه‌ئه‌نن زرا‌و خه‌لک

به خراپه باسیان ده‌کرد. ئهو ژنه‌ی که له گه‌ل گه‌نجه‌کانی دیکه داده‌نیشته و سه‌یری له‌ش و لاری رووتی ئه‌کته‌ره‌کانی ده‌کرد! به‌لام به پێچه‌وانه‌وه ئه‌مه ده‌رفه‌تییکی باش بوو بۆ ره‌سوول. ره‌سوول هه‌وایی ده‌دا به ناساندنی ره‌زاشا وه‌ک ئهو که‌سایه‌تییه مه‌زنه‌ی که پێکه‌ینه‌ری سه‌رمکی ئه‌م پێشکه‌وتنه‌وه له و لاتدا بوو، دلی ژنه‌که‌ی نه‌رم کا بۆ ئه‌وه‌ی وینه‌کانی ره‌زاشا له بن یه‌غانه قه‌دیمییه‌که‌دا ده‌ربینیته‌وه و سه‌رله‌نووی له دیواری ژووره‌که‌ی بداته‌وه. شتیک که قه‌ت تیندا سه‌رکه‌وتوو نه‌بوو. هه‌وله‌کانی ره‌سوول بێ سوود مانه‌وه. سه‌لته‌ن بۆ هه‌میشه ماله‌ئاوایی له‌ی وینه ترسناکانه کردبوو که له سه‌ره‌تای ژبانی هاوبه‌شیدا له گه‌ل می‌رده‌که‌ی بۆ چه‌ند مانگیک دیواری ژووره‌کانی داگیرکردبوو.

نازاد نیستا زۆرجار له ژووره‌که‌ی خۆی و باقی داده‌نیشته و سه‌یری چه‌وشه‌که‌ی ده‌کرد. سه‌یری باوکی و باوه‌گه‌وره‌ی. له بیده‌نگی و ئارامی و بێ خه‌می ئه‌وان سه‌ری سوورده‌ما. باوکی ده‌یتوانی ته‌واوی ته‌مه‌نی، خۆی به‌ چه‌وزی ئاوپه‌که‌وه خه‌ریک کا و باوه‌گه‌وره‌هیشی به‌ قورئانیکه‌وه. نازاد ناگای لێبوو، نه‌ قه‌ت قورئانه‌که به‌ ریکه‌وت که‌وته چه‌وزه‌که‌وه نه‌ دلۆپییکی ئاوی چه‌وزه‌که‌ش به‌ ریکه‌وت به‌ ده‌م باوه له قورئانه‌که که‌وت. که‌ کاتی گۆڕینی ئاوه‌که ده‌هات، باوکی به‌ ته‌نه‌که، ئاوه‌که‌ی ده‌کرده‌ بنی داره‌که و سه‌وزه‌وه گیاکانی دیکه‌ی ناوچه‌وشه‌که‌وه. قه‌ت ئاوه‌که‌ی به‌ خه‌سار نه‌ده‌دا. باوه‌گه‌وره‌ی هه‌میشه ده‌یگوت جینی ره‌سوول به‌هه‌شته. ده‌یگوت ئه‌مه له‌به‌ر ئه‌وه نالێم که‌ کو‌ر مه‌، له‌به‌ر ئه‌وه ده‌یلم که‌ حورمه‌تی ئاو راده‌گرێ که‌ خاوینه‌که‌روه‌ی هه‌موو پێسییه‌کانه. پیاو بۆ نوێژ سه‌ر مه‌تا ده‌بی به‌ ئاو خۆی خاوین کاته‌وه!

نازاد نه‌یده‌زانی ریک که‌ی و له‌ چه‌ ته‌مه‌نیکدا مرۆف به‌و ئارامی و داسه‌کنا‌نه ده‌گه‌یشته که‌ له‌ چه‌وشه‌که‌دا له‌ سه‌یما و کرداری ئه‌و دوو پیاوه‌دا ده‌بینی. که‌ له‌

باوکی پرسیبوو، رهسول سه‌رمتا سهیری کردبوو، وهک بلئی به‌کجار وه‌لامدانه‌وه بوی دژواره. رهسول له راستیدا ههستی به هیچ چه‌شنه نارامییهک له ده‌روونی خۆیدا نه‌ده‌کرد، به‌لام هم‌زیشی نه‌ده‌کرد که به پیچه‌وانه‌ی خه‌یالی کوره‌که‌ی وه‌لامی ئەم پرسیاره بداته‌وه. ته‌نیا گوتبووی:

- "خۆی دیت. نازانم که‌ی و چۆن، به‌س دیت. رهنکه له ته‌مه‌نیک له نیوان چل و په‌نجادا، رهنکه نزیکنتر له په‌نجا تا له چل. نا بو‌خۆی دیت!"

به‌لام رهسول ده‌یزانی که له راستیدا ئەو داسه‌کنا‌نه نایه‌ت، به‌لکو مرۆف ته‌نیا عاده‌ت به غه‌م و نازار و دا‌لعه‌کانی ده‌گرئ و نیتر فی‌رده‌بی له گه‌ل‌یاندا بژی و هیچی تر. ئەمانه ئەو شتانه‌ی بوون که نه‌ده‌کرا راسته‌وخۆ به نازادیان بلئی. ده‌یزانی نیستا نازاد ئەوه‌نده غه‌م‌گینه که پنیوستی به شوینیک یاخود کاتیک هه‌یه که پنی وایه له‌وئ غه‌م و که‌سه‌ری تیدا نیه. به‌هه‌شت! نازاد پنی وابوو له شوینیک همز و ناره‌زووه‌کان ته‌واو ده‌بی و نیتر هه‌ر له‌و شوین و کاته‌شدا حه‌سه‌رت و دله‌راوکی و غه‌مه‌کانیش کۆتاییان دیت. بو نازاد نیتر گرینگ ئەوه نه‌بوو که به ناره‌زووه‌کان بگات یان نا، گرینگ گه‌یشتن به‌و ته‌مه‌ن و کاته‌ی بوو که تیندا له‌ش و رۆح داده‌مرکا، جا چ خه‌ونه‌کان به‌دی هاتینن یان نا.

نازاد به‌خه‌یلیشی به باقی برایدا ده‌هاته‌وه. ئەوه‌ته‌ی پیکه‌وه له‌م خانووه‌دا ده‌ژیان و له‌م ژووره‌دا پیکه‌وه بوون، قه‌ت له زاری باقیه‌وه باسی کچانی نه‌بیسنبوو. خۆزگه‌م به‌ دل و ده‌روونی! هه‌لبه‌ت ئەو شه‌وه باقی بینیبوو که به سه‌ر په‌یژه‌که‌دا بو سه‌ر بانی سه‌رکه‌وتبوو، شتیک هه‌ر له‌خۆوه پنی گوتبوو که شوین باقی بکه‌وی. که‌وتبوو. له په‌نجه‌ری ژووره‌که‌ی باوه‌گه‌وره‌وه که به قه‌راخ په‌یژه‌که‌وه بوو، سه‌یری کردبوو. باقی وهک شه‌به‌خیکی چاویلکه له‌چاو نارام و به له‌ره‌له‌رز به‌سه‌ر په‌یژه دارینه‌که‌دا هه‌لگه‌را‌بوو، به‌لام پنی وابوو هه‌ر هه‌مان خه‌ونه‌کانی

جارانن که له گه‌ل خۆیان باقی ئهمجاره‌يش ده‌بن بۆ شوپننیکي دیکه. دلای به‌لای کچاندا نه‌ده‌چوو. بئنگومان باقی ئهو شه‌وه له‌و سه‌ربه‌انه تاريکه‌وه خهونی به‌و خانووه‌وه ده‌بینی که روژنیک ده‌با له لاپالی یه‌کێک له شاخه‌کانی ده‌ورو به‌ری شاردرا دروستی بکات. باقی ده‌با هه‌ر له ئیستاوه بیزانیبا که به شه‌ودا له دووره‌وه خانووه‌که‌ی چۆن دیته به‌ر چاو. ئای له‌و گه‌وجه! به‌و چاوانه‌وه! ئازاد بیری کرده‌وه: "گه‌ر جارنیک له جاران ده‌ستی له جه‌سته‌ی کچنیک کهوتبا، ئه‌وه‌نده سه‌رقالی خهون نه‌ده‌بوو!" پێکه‌نینی هاتی. له بیری دیت که جارنیکیان له کونی درگای هممه‌وه سه‌یری باقی کردبوو. باقی یه‌کجار دره‌نگ له هممه‌وه ده‌هاته ده‌روه‌وه نازاد ده‌یه‌یست بزانی که له‌و ژووره به‌چووک و نه‌ر و هه‌لمه‌وایه‌دا خه‌ریکی چیه‌ه. ئهو روژه به‌ریکه‌وت دایک و باوکی له مأل نه‌بوون، باوه‌گه‌وره‌ی له ژووره‌که‌ی خۆی راکشابوو و "ئه‌شه‌رف" یش به سه‌یرکردنی ته‌له‌فزیۆنه‌وه سه‌رقال بوو. زۆر ئاسان نه‌بوو. سه‌ره‌نجام چاو شوینی خۆی بینیه‌وه نینگا وینه‌کانی له یه‌کتر جیا کرده‌وه. باقی بینی، به‌ چاویلکه‌کانیه‌وه دانیشنبوو و له شتیکی نادیار رامابوو. باقی نه‌ده‌جولا، ته‌نیا دانیشنبوو و جاربه‌جاریش شانیکی به‌ ئاسته‌م ده‌جولا. که هه‌لمی ژووره‌که‌ی رووی له که‌می ده‌کرد، ده‌ستی ده‌برد و ئاوه گه‌رمه‌که‌ی به‌رده‌دایه‌وه. دووای که‌میک ده‌یگرته‌وه و ئه‌وسا شانکه‌ی به‌ ئاسته‌م ده‌که‌وته‌وه جوله. نازاد نازانی چه‌نده‌ی خایاند، به‌لام و مه‌ره‌ز بوو و وازی هینا. به‌زه‌یی به‌ براکه‌یدا ده‌هاته‌وه. ده‌با روژنیک له‌گه‌ل خۆی بیبات بۆ کولانگه‌ری و به جه‌سته‌ی کچانی ئاشنا بکات. بزیه‌کی تال نیشه‌ سه‌رلئومه‌کانی. باشه سه‌ره‌نجامی خۆی به‌ کوێ گه‌یشت تا باقی رینگه‌که‌ی بگریته به‌ر؟ بیری کرده‌وه که به‌ پێچه‌وانه‌وه، ئه‌وه خۆیه‌تی خه‌ریکه‌ وه‌ک باقی برای لی دیت! له ژووره‌که‌شیاوه تا ئه‌م هممه‌وه

مه‌ودایه‌کی وه‌ها نه‌بوو! نازاد رقی له خزی ده‌بووه‌وه. داماو‌بییه‌کی سه‌یر ژییانی داگرتبوو. ده‌با شتیکی بگردایه، به‌لام چی و چون؟

بیری فیلمه کارتون‌بییه‌کان که‌وته‌وه، قه‌سریک به به‌رزاییه‌که‌وه که تئیدا سازاده ده‌ژیت و مرو‌قیکی گچکه‌ی بی ده‌سه‌لاتیش له‌بهر ده‌روازه و دیواره بلینده‌کانیدا راوه‌ستاوه. به‌لام هه‌ر له‌م فیلمانه‌دا مرو‌قه گچکه‌که سه‌رئه‌نجام ریگایه‌کی به‌ره‌وه قه‌سره‌که ده‌بینییه‌وه و به‌وه‌ی ده‌گه‌یشته که ده‌با بگات! به‌لام چون؟ باوه‌گه‌وره‌ی باسی ناموس په‌ره‌ستی نا‌غاوات و به‌گزاده‌کانی بو کردبوو. نازاد که توه‌شی پیاوه‌کانیان ده‌بوو، به پنجه‌وانه‌ی سیمای نارام و نه‌شله‌ژاویان، به جوانی هه‌ستی به‌وه‌ی ده‌کرد که باوه‌گه‌وره‌ی باسی لئیکردبوو. چونه روژیک له سه‌عاتی ده‌ورووبه‌ری ده‌ی به‌یانی له‌وکاته‌دا که پیاوه‌کانیان له مال نین به بیانوو‌یه‌ک له ده‌رگابادت. ره‌نگه ئه‌و بیکاته‌وه‌و ئیتر نازاد ده‌توانی هه‌موو شتیکی پی بلئی! به‌لام خیرا په‌شیمان بووه‌وه. هاتوو واده‌رنه‌چوو که له بیرییدا بوو. نازاد نه‌ییده‌ویست کاره‌که خراب بکات. ریگایه‌کی ژیرزه‌مینی مرو‌قی ده‌برده‌وه ئه‌و قه‌سره گلینه. نازاد له‌خۆرا ده‌چوو له سه‌ربانی ره‌حیمی ته‌نه‌که‌سازوه سه‌یری ده‌کرد. ره‌نگه له باغی قوتابخانه‌که‌وه چالیک هه‌بی که ئه‌و به‌ره‌وه ئه‌و تونله ده‌با که له پشتی خانوو‌که‌وه سه‌رده‌دینئی! له ناو فیلمه‌کانیشدا هه‌روابوو. یاخود جادوو‌گه‌ره‌کان. نازاد دیته‌وه بیری له گه‌ره‌کی پشت ئه‌م خانوه‌دا پیریژنیک ده‌ژی که دوعا و نوشته‌ننوسه. روو‌آهت و سیمای هه‌ر له جادوو‌گه‌ره‌کان ده‌چئی. خه‌لکی په‌کجار باوه‌ریان پیی هه‌یه. نازاد بریار ده‌دا بجینه‌لای.

سه‌عاتی پینجی ئیواره بوو رووی کرده ئه‌و خانوه. درگایه‌کی ته‌نه‌که‌ی ژه‌نگاوی که به‌روژ قه‌ت دادمه‌خرا. نازاد نارام درگاکه‌ی کردبووه‌وه. به‌سه‌ر

دالانیکى نيوه تاريخدا كهوتبوو كه بۆنى سئيمر و گلّه سور و كا و غمريبيى دهدا. هينشتا چهند ههنگاوى ههلهههينابوو كه دهنگان دا:

- "ميوان نهزى خودايه، كچى، كورى، پياو يان ژن فمرق ناكا، ده ههنگاو وهره پيش و دهرگاي دهستى راستت بكهروهه! خودا له گوناحى ههمومان خوش دهبيت!"

نازاد واى كرد. كه دهرگاي كردهوه پيريزنيكى يهكجار به سالاجوى بينى تهسيح بهدهست له سه دوشهكيك دانيشتوو و كووركوو له ژير ليووه دوعاى دمخويند. نازاد تال تال نهو مووه دريزانهى بينى كه به روخسارى پيريزنهكهوه ليره و لهوى خويان دهنواند. دانيشت. پيريزنهكه لى پرسی كورى كتيه. رهسول بالابهزى دهناسى. سهلتهنى ژنى رهسول لهو ژنانهى بوو كه به جهژنان خىرى بو دهنارد. له دلّى خويدا گوتى دهبا بمزانيبايه كه مندالى نهو پياوهى! نازاد بهسهههاتى خوى بو گيرايهوه. نهويش جوان جوان گويى ليگرت. نازاد كه قهت حمزى نهكردبوو نهو رازهى خوى لاي كهس بدركيني، ليره به بي هيچ چهشنه دژواريبهك باسى ههمو شتيكى كرد. ژنهى نووشتهنووس جوان جوان گويى ليگرت. نازاد كه تهواو بوو، راهستا. پيريزنهكه ماوهيهك به بيدهنگى مايهوه. نهوسا گوتى:

- "كوره جوان و ژيكهلهكهه! بهر كهلامى ههسوود و زمانى پيسى خهلكى كهوتوى. نفرينيان كردوى كورم. من دوعايهكت بو دهنووسم كه چاوى نهوان له ناستى تودا كوپردهكات، بهلام دهبي تويش شتيك بكهى. كه دهچيته دهر زور دهست بهخوندا مههينه. نارام به ريگادا برو و به هيواشى نان بخو و به پهلهش قسه مهكه! ... بهروژ با نهو نووشتهيه له گيرفانتدا بيت و به شهويشدا له بن سهرينهكهت!"

نهوسا دهستى به كيسهيهكدا كرد و به نووكى پهنجهكانى شتيكى دهرهينا كه نهدهبينرا. ههر لهم كاتهدا نازاد چاوى به مهنگهلبيهكهى تهنيشتى بيره ژنهكه كهوت.

بۆن و دووکه‌لی ئه‌سپهنده‌ر به ژوورمه‌که‌دا بلاو بوویه‌وه. ئیستا نازاد ئه‌و بۆنه‌ی ناسیبه‌وه که له‌کاتی هاته‌نه ژوورمه‌هیدا بۆنی کردبوو و به‌لام نه‌یناسیبه‌وه‌وه. پارمه‌کی دانا و هاته‌ده‌ر. کتوپر زانیبووی که هه‌م به‌ په‌له‌ ده‌روا و هه‌م به‌ په‌له‌ نان ده‌خوا و هه‌م به‌ په‌له‌ش قسه‌ ده‌کا. به‌ لایه‌وه سه‌یربوو. باشه‌ ئه‌م په‌ره‌ژنه‌ چۆنی ده‌زانی؟ هاته‌وه‌ بیری که نه‌په‌رسیبوو که‌ی تلیسمی به‌ده‌ختیه‌که‌ی ده‌شکێ و ژیان وه‌ک جارانی لێ دیته‌وه، نه‌په‌رسیبوو که‌ی و چۆن سه‌ره‌نجام ده‌روازه‌ی ئه‌و قه‌لایه‌ به‌روویدا ده‌کریته‌وه. به‌لام نه‌گه‌راپه‌وه. ده‌با راهه‌ستابا. هه‌موو شتیک ده‌هاته‌ دی، به‌س ئارام بیته‌ و زۆریش خۆی ده‌ره‌نخا!

سه‌ره‌رای ئه‌وه‌ی نوشته‌که‌ی پێ بوو، به‌و کۆلانه‌دا نه‌رۆشیت. ده‌با ریزی کات بگه‌ڕێ. هه‌روه‌ها ده‌با که‌سه‌یش به‌م نووشته‌ی نه‌زانیا. نازاد که‌ ماوه‌یه‌ک بوو به‌ره‌و خۆی و به‌ره‌و ژیا‌نی ناو ما‌ل گه‌راپه‌وه‌وه، به‌م نووشته‌یه‌دا زانی که‌ ده‌بێ هه‌یشتا زیاتر خۆی به‌په‌چینه‌وه،... زیاتر خۆی سه‌نوردار بکات. دیسان بیری باوکی و باوه‌گه‌وره‌ی که‌وته‌وه. بیری سه‌وزه‌که‌ و قورئانه‌که‌. که‌واته‌ گه‌ر مرۆف به‌توانی ته‌نیا ئاوینه‌ی شتیک بیته‌، ئاسوده‌تره‌، به‌لام به‌ مه‌رجه‌یک پێی وانه‌بێ ئه‌و شته‌ ته‌نیا هی ئه‌وه، یان ئه‌و شته‌ بۆ هه‌میشه‌ له‌ گه‌ل ئه‌و ده‌مینه‌ته‌وه. نازاد ئیستا ده‌زانی که‌ دوو په‌یاوه‌که‌ی ناو سه‌وشێ ره‌نگه‌ نا‌ناره‌مترین په‌یاوه‌کانی دونه‌یا بن. هه‌ول ده‌دا بیی به‌و نیگایانه‌ی که‌ رسته‌کانی قورئان ده‌خوینه‌وه، یاوه‌کوو خه‌ریکی سه‌یرکردنی ئاوکی روه‌نی ناو سه‌وزیکی گه‌چکه‌ن. له‌ کۆلانی نیگاکانه‌وه وه‌ک مه‌لێک به‌ ئارامی گۆزه‌رده‌کا و ده‌گاته‌ خۆدی وشه‌کان و ئاوه‌که‌ لێره‌ ئیدی ته‌نیا وشه‌یه‌ و ئاو. باوه‌گه‌وره‌ و باوکی له‌ دووای چی وێن؟

شهو‌ی ته‌فه‌که

ئهو شه‌وه ته‌فه‌که کرا، باوکی په‌یمان خه‌ریکی خویندنه‌وه‌ی کتیب بوو، دایکی بارام خه‌ریک بوو جاریکی تر هه‌ر له‌وه‌یه‌دا ته‌ویله‌که‌ی خاوتین ده‌کرده‌وه، باومگه‌وره‌ی ئه‌شرف جاریکی دی خه‌ریکی خویندنه‌وه‌ی دووا لاپه‌ر‌مکانی قورن‌ان بوو، باوکی بارام له‌ سه‌ر سنوور خه‌ریک بوو ده‌په‌ریبه‌وه، عه‌لی سه‌یزاده له‌ بن داره‌که‌ی هه‌وشه‌یان راوه‌ستابوو و بیری له‌ سه‌گه‌کان ده‌کرده‌وه، ئه‌حمه‌دی کاکه‌ مه‌لایش له‌ مزگه‌وته‌که‌ی نزیکی پادگان له‌ گه‌ل مجیوره‌که‌ سه‌رقالی قسه‌کردن، ره‌سو‌ل بالابه‌رز خه‌ریکی گۆرینی ناوی هه‌وزه‌که‌ بوو و ناز ادیش نه‌گه‌رچی به‌ئینی به‌ خو‌ی دابوو که جاریکه‌ زۆر به‌ ده‌وری قه‌سه‌ره‌که‌وه‌ نه‌بی، به‌لام له‌ سه‌ر بانی مالی رحیمی ته‌نه‌که‌سه‌ز خو‌ی مه‌لاس دابوو. ئهو شه‌وه شار ئه‌وه‌نده‌ بیده‌نگ بوو که هه‌موو که‌س ده‌نگی ته‌فه‌کانیان بیست. سه‌ره‌تا چه‌ند ته‌فه‌، ... بیده‌نگی، ... ئه‌وجار ته‌فه‌کانی دی. له‌میژبوو خه‌لکی ئه‌م شاره‌ گو‌ییان له‌ شتی وانه‌بوو‌بوو. هه‌ندیک ده‌لین له‌ زه‌مانی هه‌مه‌ره‌شید خانه‌وه‌و هه‌ندیکی دی به‌مه‌ بیده‌که‌نن و ده‌لین:

"پێمان سەمیره، ئەو لەبیرتان نایەت کە باوکیک دوو کۆری خۆی کوشت و ژنەکەمی بریندارکرد و هەلات؟"

راست دەکەن! بەلام ئەو شەمە باوکەکە لەناو مالهەدا و لە ژووریکدا کە هەموویان دانیشتیبون تەقەمی کردبوو، هەربۆیە خەلکی گەرەک، ئەویش تەنیا دراوسێکانیان دەنگە سامناکەکیان بیستبوو. شەویکی سەیر بوو. چەند ناخۆش! خەلکی شار کە بەم کارساتە هەلچوو بوون، بە شوێن پاسەبانهکاندا تا قەرەخ شار چوو بوون، بەلکو بتوانن بکوژمە بگرن. بەلام کێ دەبۆنرا خۆ بە تاریکی ئەو دەشتە پان و بەرینەمی پشت شاردا بکا کە لە دوورمە لە داوینی کۆیوکی بەرزبەرزدا ون دەبوو. یەکیک لە پۆلیسەکان کە دەمانچەکەمی خستبوو سەری و بە دەستی مەوه بوو، رێک لە سەر سنووری نیوان تاریکی دەشت و روشنایی شاردا داوای لە خەلکی کردبوو بگەڕێنەوه! هەموو گەرەبوونەوه. لەشکەرێکی سەیربوو، لە پیشی پێشەوه پۆلیسەکان، دووای ئەوان پیاو و گەنجەکان و لە دووای دووایە مندالەکان. هەموو وەک جەستەیهک دەروێشتن، کەس هەلنەدەبیرا. ئەو شەمە کەمتر مندال بەدەر مەبوون. ئەگەریش لە دەرمەبوون، ئەوا بە دەوری یەکتەدا کۆمەڵیان دەبەست و لە بەردەرگا دوور نەدەکووتنەوه و باسی ئەو رووداوێیان بۆ یەکتەر دەگێرایەوه. بە هەر وردە دەنگێک رادەبوون. شار تا هەفتەیه‌کیش لە سەر هۆش نەبوو.

رەسوڵ بالابەرز بە بیستنی ئەم هەوالە یکجار تیکچوو بوو. لای ئەو ئەم کارانە لە مێژوو کە کۆتاییان پێهاتوو. رەزاشا سالانی سأل لە دژی جەنگابوو و ولاتیکی هێمنی لە دووای خۆی بەجێ هێشتبوو. "لەعەتتان لێ بیت شارە سەر سنوورییه‌کان!" رەسوڵ ئەمەمی بە ئەسپایی لە ژێر لێوی خۆی دەکووتەوهو لەبەردەمی خۆی دەروانی و بە لاچاو سەیریکی ناشپەزخانەکەمیشی دەکرد. بیری

ئەوێ که پیاو به دەستی خۆی ژن و مندالەکانی خۆی بکوژێ، شیتی دەکرد. لێرەدا بیری ھەمەرەزاشای کوری رەزاشا دەکووتەو و دیسان وەک مرۆڤیکی نەشیاو لە بەرچاویدا قوت بوو. "بەس نەبوو لەو سەردەمەدا ئەم پاشا نەبوو! بەس نەبوو ئەم رەزاشا نەبوو و رەزاشا ئەم!" لەمە زیاتر، ھەلاتن و دەرچوونی قاتلەکە تیکی داو. کەس نەیتوانیوو بیگرێ. قاتل وەک درۆسیکەیان ئاودیوی سنوور بوو. رەسوڵ کەسانی وەک درۆسیکەشیانی بە تاوانبار دەزانی. دەیگوت: "ئەوانن ڤیرە رینگیان دەکەن!" کەواتە دەبا حکومەت ھەرچی زوتر شتیکێ بەرامبەر بەم جۆرە کەسانە بکردایە. "ھەموو خەلکی شار دەزانن کە قاچاخییە، قابیلە حکومەت نەزانی!"

باوکی رەسوڵ ھەر ئەو شەو بەسەرھاتیکی بۆ کورمەکی گێرا بوو. ئەو پێش نەبێرێ! دیسان باوکی بوو، باسی باوەگەرە، بەلام بە شێوھیکێ تر. گوتی: "ئەو شەو چەتەکان ھاتن، درەنگان بوو، سەعات دەی شو. باوکم ئامادەیی خەوتن دەبوو و داکیشم بە قاپ و قاچاخەو سەرقال بوو. مندالەکانی دی ھەموو خەوتبوون. لە ھەوشە بووم کە کتوپر سێ کەسم لە سەر بانەکەمان بینی. زۆر خێرا دووانیان لە بانێژەکەو ھاتنە خوار. لە باوکمیان پرسی. ریشن و بە جلی گەر مەموو جامانە لە دەوری ملدا. بەو برنۆ قەدیمیانەو کە دایان دادەخورپان. باوکم دەستبەجی کە بینی، ناسینییەو. زۆر بە تورەییەو بەر ھەلستیان بوو. یەکیان منی گرت و ھەر شەو لە باوکم کرد گەر دەنگ بەرز بکاتەو و چیدی بەردوام بیت لە ھەر شەو لێکردنیان و بە قەسیان نەکات، ئەو من دەکوژن. باوکم بیدەنگبوو. ھەموو مالەکیان پشکنی. ئەوێ سووک و بەردەست و بەکەلک بوو، ھەلئانگرت. ئەوسا داوای پارەیی زیاتریان کرد. دانیان لەوێ کە باوکم ھەیتەو و لە شونێکدا شار دویەتیەو نایانداتی، پێش خویاندا."

ره‌سولْ بالابهرز پئی سه‌یربوو. باوکی قهت ئهم به‌شهی نه‌گئیرابووه. قهت قهت. بۆ؟ نازانی. رهنکه له‌بهر ئه‌وهی رفاندنی پیاو له مائی خۆی عه‌یبه و له سه‌ری ده‌که‌وئ. به‌لام خۆ ئه‌وانه تهنه‌نگیان پئی بووه. باوکی ته‌نیا باسی پئیش ئهم رووداوو پاشی کردبوو. ره‌سولْ ئیستا ده‌زانی که ئه‌و شه‌وه چۆن بووه. ئیستا، که دوو مه‌یت له مزگه‌وتیکی شاردا که‌وتووو دایکیشیان به‌دم برینه‌که‌یه‌وه هاواری مندا‌له کوژراوه‌کانی ده‌کا. باوکی ره‌سولْ قهت نه‌یویستبوو ترسی ئه‌و شه‌وهی بردنی باوکی بۆ مندا‌له‌کانی را‌گۆزئی.

به سه‌ربانی ره‌حیمی ته‌نه‌که‌سازمه، نازاد که ته‌فه‌که‌ی بیست، ته‌واو داچله‌کا. رهنکه له هه‌رکه‌سیکی دی باشتری بیستی. وه‌ک بلئی له ته‌نیشتی خۆیدا بووبیت. سه‌ره‌تا وایزانی له قه‌سره‌که‌وه ته‌فه له‌وه‌که‌ن. سه‌ری خۆی دزیه‌وه. که ده‌نگی ته‌فه‌کانی دیکه بیست، ئیتر ته‌واو دلنیا له‌وه‌ی مه‌به‌ستیان ئه‌وه، ویستی هه‌ستی و را‌کا. به‌لام نه‌ده‌کرا. ره‌حیمی ته‌نه‌که‌ساز هاته بالکۆنه‌که‌ی و له چاو‌تروکانیکدا کۆلان و گه‌ره‌ک پرپوو له خه‌لک. ماله‌که‌ی به‌رامبه‌ریش هاتن. ئه‌وسا بۆ یه‌که‌م جار جوان جوان ئه‌وی بینی. خوايه چی بکه‌م! له به‌ر تیشکی گلۆپی ناو دالانه‌که‌ی خوارمه‌وه له‌وه‌ کراره‌ سه‌زه‌دا و به‌وه له‌چکه ره‌شه‌وه‌ی که خزا‌بووه سه‌ شانه‌کانی، نازاد ته‌واو له‌خۆ بئ خۆ بوو. له گه‌مه‌ی نیوان قه‌ره‌بالغی و ترس و تاریکی و جوانی و ئه‌شقه‌دا، ئه‌وه ته‌نیا جوانی و خۆشه‌ویستی بوون که گه‌مه‌یان ده‌کرد. نازاد له دلی خۆیدا گوئی: "سو‌پاس بۆ ئهم ته‌فانه، سو‌پاس بۆ ئه‌وه‌ی ئه‌مه‌ی کرد!" ره‌حیمی ته‌نه‌که‌ساز که به ژیرکراسیه‌وه هاتبووه سه‌ر مه‌حه‌جه‌ره‌که‌ی، به بینینی دراوسیه‌کانی که هاتبوونه ده‌رمه‌وه به په‌له کراسی له به‌رکرد و به شله‌ شله چوووه کۆلان و له گه‌ل پیاوه‌کانی قه‌سره‌که‌ که‌وته گه‌فتوگۆ. نازاد قهت ئه‌وانی له گه‌فتوگۆ له گه‌ل خه‌لکی گه‌ره‌کدا نه‌بینیوو.

دایکی بارام که تەقەکەمی بیست، ماوه‌یه‌ک راوه‌ستا. گویی هەڵخست. دهنگەکان لێرموه جوان نەدمببێستران. بە پەله چوو بەردەرگا. ئەوسا بە بیستنی دهنگی گوشەکانی دیکە قیژاندی، بە سەری خۆیدا کیشا، رومەتی رنی و هەڵاتە سەر بۆ لای مندالەکانی. لە خەمبەندی ئەوهی میژدەکەمەتی، مندالەکانی کۆکردوه. بە هاوار هاوار پێی گوتن که نەخەمەتایێتن لە هیچ شوێنی بادی ئەوه بکەن که باوکیان لە مألدا دەمانچەمی هەبووه. کچەکان گریان و بارام که تا ئەو کاتە هەستیکە هەلچووی وەک ناو فیلمەکان دایگرتبوو، گێژو وێژی ناو دوو هەست نەیدەزانی چیبکات. لەم کاتەدا پبویستی بە کەیان هەبوو. گریان و قیژەکانی نێره بێزاری دەکرد. هەستیکە تالی بێزاری لەو ژنانەمی که تەنیا دەترسن. دەبا لە گەل کەیان قسە بکا و ... رهنگە ژیانیش بەر بەره وەک ناو فیلمەکانی لێهاتبی. بارام خۆشبیەکی سەیر دەروونی داگرت. ئەوهی که لەدەرموه لە کۆلانه تاریکەکانی ناو شاردا لەم کاتەمی شەودا کەسانیک هەن وەک فیلمەکان دەژین و بێردەکەنەوه، کەیان و روژاند. سەرەرای ئەوهی دایکی دەقیژاند و داوای لێدەکرد که بگەرێتەوه، کەیان چوو کۆلان. لە ناو خەلکی گەرەک کەیان بێنیهوه که لە تەنیشت خوشکەکەمیهوه راوه‌ستابوو. بارام گویی لە سەلتەن بوو که بەردەوام پرسیاری باقی دەکرد. لەو شەودا کەس وەلامی نەدمەدایهوه.

هەوأل هات. سەرۆکی شارەبانی لە گەل پێنج کەسی دیکە کۆژرابوون، بکۆژەکانیش که سێ کەس بوون کۆژرابوون. سەرۆکی شارەبانی؟ رەسوأل بەلابەرز ئەم پرسیاره لە مێشکیدا چەکەرەمی کرد. ئەو بۆ؟ رەسوأل ئەوتوی شل بوو. ناو دەمی تال هەلگەرا. بیری هەوألێ روژنامەکان کەوتەوه. بیری قسەکانی لە گەل پەیمان و باقی کوری. هەوألێ تر هات. نا سییان کۆژراون و یەکش گێراوه. رەسوأل نێتر گویی لە هیچ نەبوو. نارام خەلکەکەمی بەجێ هێشت و چوووه

ژووروه. له دالانه‌که‌دا راوه‌ستا. هه‌ناسه‌یه‌کی قو‌لی هه‌ل‌کێشا. جه‌سته‌ی داوای هه‌وای ده‌کرد. هه‌وای زیاتر. بیری کرده‌وه که دوا‌جار که‌ی باقی کوری ببینوه. دێته‌وه بیری دو‌ئ شه‌و له م‌الی په‌یمان خه‌وتبوو. دو‌یکه به دایکی گوتبوو. ئه‌مه‌رۆ ئیتر سه‌ردانی م‌اله‌وه‌ی نه‌کردبووه‌وه. به‌لام ره‌سو‌ل هه‌له‌ی ده‌کرد. باقی هه‌ت‌بووه‌وه و داوای ئه‌وه‌ی به دایکی گوتبوو که شه‌و دره‌نگان دێته‌وه، دیسان رو‌یشتیوو. ره‌سو‌ل نارام به‌ره‌و ژووری کور‌ه‌کانی هه‌نگاوی هه‌ل‌ئینا. نازادی له ده‌روه‌وه نه‌ببینیوو، د‌ل‌نیا له‌وه‌ی له ژووروه‌یه، در‌گاکه‌ی کرده‌وه. نه نازاد له‌وئ بوو و نه باقی. چاو‌یکی به وینه‌کانی دیوار‌ه‌کاندا خشاندا. به قه‌ه‌سه‌ی کتێبه‌کاندا. چاو‌ی به‌و گو‌قاره که‌وت که له‌سه‌ر به‌ر‌گه‌که‌ی وینه‌ی شه‌ریکی قیتنامی تیدا‌بوو. ژوورمه‌که چه‌ند خ‌الی و به‌ت‌ال بوو له‌وان. ره‌سو‌ل کتوپ‌ر هه‌سته‌ی به‌ ب‌ئ تاقه‌تیه‌کی سه‌یر‌کرد. ب‌ئ تاقه‌تی کور‌ه‌کانی بوو. تاسه‌ی ده‌کردن. له کاتێکدا ده‌سته‌کانی ده‌له‌رزی، ده‌ر‌گاکه‌ی داخست. چی ب‌کا؟ ده‌ر‌گای هه‌وشه‌ی کرده‌وه و نارام به‌ره‌و حموزه‌که هه‌نگاوی هه‌ل‌گرت. له‌و شه‌وه سه‌یره‌دا ره‌سو‌ل تیشه‌که نادیاره‌کانی بینی که له ناو ناوی حموزه‌که‌دا ده‌بر‌یس‌کانه‌وه، ... ون ده‌بوون و ده‌هاتنه‌وه. ره‌سو‌ل دانیشت. شتیک له ده‌رونیه‌وه له‌وه‌ی د‌ل‌نیا ده‌کرد که ئه‌وه‌ی ئه‌م شه‌و رووی دا‌بوو به‌ جو‌ریک په‌یوه‌ندی به‌ په‌یمان و باقیه‌وه هه‌بوو. باشه ب‌و تانیستا بیری له‌مه نه‌کردبووه‌وه؟ ره‌سو‌ل پ‌ئی وا‌بوو که ئه‌و هه‌و‌الانه ته‌نیا هی ناو رو‌ژنامه‌کانن، هی شار‌ه‌گه‌وره‌کان. باوه‌ری نه‌ده‌کرد له‌م شاره‌ گ‌چکه سه‌ر‌سنووریبه‌دا که هاو‌پنانه‌کی ئه‌وه‌نده نارامی هه‌بوو و تا چاو و گو‌ئ کاری ده‌کرد و ده‌رفه‌تی ده‌دا ئاسمانه‌که‌ی و کۆلانه‌کانی ب‌ئ چ‌رپه و ب‌ئ‌ده‌نگ و روون بوون، روو‌داو‌یکی له‌م چه‌شنه بقه‌وم‌ئ. کۆلان هه‌روا قه‌ره‌با‌لغ بوو. ده‌با شتیک ب‌کر‌دایه. هه‌ستایه سه‌ر‌پ‌ئ. چووه ژوور. جل و به‌ر‌گه‌که‌ی له‌به‌ر‌کرد و وه‌ده‌ر‌که‌وت. سه‌له‌ته‌ن بینی. ه‌چی نه‌گوت. ره‌سو‌ل له‌ناو خه‌لک و تاریکی کۆل‌اندا ون بوو.

شەقامە سەرەکییەکی شار پیری پۆلیس بوو. خەلک کۆمەڵ کۆمەڵ لەسەر کۆلانەکان راوەستاوون و لە پۆلیسەکانیان دەروانی. پۆلیس داواى لێدەکردن که بچنەرە مألەوه، بەلام بئ سوود بوو. لە سەر شەقام لە رهسولیان پرسى. ناسیانەوه و رهسول تۆانى درێژه به رویشتنى خۆى بدات. شارەبانى یەكجار شلەژابوو. گوێی لێبوو که باسى یارمەتى وەرگرتیان لە سەربازخانەكە دەکرد. رهسول سەرئەنجام تۆانى لە گەل یەكێك لە ئەفسەرەكان قسەبكات که دەیناسى. ئەفسەرەكە هەر که رهسولێ بێنى، شلەژا. یەك دوو هەنگاو پاشە و پاش گەرایەوه. دەستى بۆ دەمانچەكەى برد و زۆر ورد سەپى رهسولێ کرد.

هەر ئەو شەوه پۆلیس رژانه مالى رهسول و مالى باوكی پەیمان و هەموو شونینکیان پشکنی. کتیبەکان و گۆفارەکانیان برد. رهسولیان نەگرت، بەلام باوكی پەیمانیان وەپیش خویان دا. لە نازادیان پرسى. پرسى یەكێكى بئ وهلام. نازاد تا کۆلان چۆل نەبوو نەگەرایەوه مأل. ئەوسا لە دوورەوه سەپارەى پۆلیسى بێنێبوو. راوەستاوون تا بڕۆن. بۆخۆیشى نازانى بۆ. پۆلیس گوتیبوو دواتر دەبئ نازاد بچئ خۆى بناسینئ. هەموو کەس هەموو شتێکیان زانى، بەلام کەس لە هۆکارى ئەم کوشتنانە تێنەدەگەیشت. بە تاییەت کاتئ دەگەیشتە سەر باقى. رهسول لە گەل سەرۆكى شارەبانى هات و چۆى هەبوو و شارەبانیش قەت هیچ زەرەریكى بۆ رهسول و بنەمالەكەى نەبوو. جگە لەمە خو سەرۆك بەرپرسى دوورخستەوهى باوكی پەیمان بۆ ئەم شارە نەبوو. رەنگە تەنیا رهسول و باوكی پەیمان بوون که لە هۆکارى ئەم رووداوەیان دەزانی و دەیانتوانى لێكى بدەنەوه.

باقى ئیستا لە پشست دیواره بەرزەکانى شارەبانیهوه بوو. رهسول دەیزانى که رەنگە هەر ئیستاكە بۆ "ساواک" راگوێزرا بیت. مەرگ لە دوو هەنگاوى کورەكەیدا بوو. دەبا شتێك بکا. بەلام چی؟ تەنیا ئومیدی، سەرۆكى شارەبانى بوو

که ئه‌میش کۆژرابوو! په‌یمان دوای هه‌فته‌یه‌ک له گۆرستانی شاردا له گۆشه‌یه‌کی که‌ناردا نێژراو دوو ته‌رمه‌که‌ی دیکه‌ بۆ شاره‌کانی خۆیان به‌ڕێ کرانه‌وه. باقی‌ش نێردرا بۆ شاره‌ گه‌وره‌کان. بنه‌مائه‌ی ره‌سوڵ ته‌واو دۆخی گۆرا. ئه‌شرف له پیکه‌نینه‌کانی که‌وت و ئازادیش چیدی له‌بیری کچی قه‌سه‌که‌دا نه‌ما. سه‌لته‌ن که‌ به‌ دزییه‌وه جگه‌ره‌ی ده‌کێشا، جگه‌ره‌ کێشانه‌که‌ی ئاشکرا کرد و باوه‌گه‌وره‌ش تا ماوه‌یه‌ک وازی له‌ دوعا و نزاکردن هێنا. ره‌سوڵ پێی وابوو که‌ رۆحی باوه‌گه‌وره‌ی گه‌راوته‌وه‌وه‌ هه‌موو شه‌ویک له‌ شوینیکه‌وه‌ چاوه‌دێری ماله‌که‌ی ده‌کا. زۆر جار باوه‌گه‌وره‌ی له‌ گه‌ل ئه‌و سێ چه‌ته‌یه‌ ده‌بینی که‌ خه‌ریک بوو به‌ سه‌ر بانی ماله‌که‌یه‌وه‌ ئاودیو ده‌بوون.

دوای ماوه‌یه‌ک رۆژێک ره‌سوڵ جل و به‌رگی له‌به‌ر کرد و وه‌ده‌ر که‌وت. په‌که‌وراست بۆ کۆلانی رووداوه‌که‌، کۆلانی ته‌قه‌که‌ی ئه‌و شه‌وه. چاله‌که‌ی بینی. هه‌ستی کرد هێشتا له‌ سه‌ر خۆله‌که‌ی ته‌نیشتی چاله‌که‌ ره‌شایی خۆین به‌دی ده‌کری. چه‌ند جار ئه‌مه‌سه‌راوسه‌ری کۆلانه‌که‌ی کرد. هه‌ولێ ده‌دا جوان وێنه‌کان له‌ مێشکی خۆیدا بژیه‌نیته‌وه. به‌ غیره‌تیان سه‌رسام بوو. ده‌رگای ماله‌کان هه‌موویان داخرا‌بوون. ره‌سوڵ له‌م گه‌ره‌که‌ که‌سی وای نه‌ده‌ناسی. هه‌زی ده‌کرد له‌ ده‌رگای په‌کیک له‌ ماله‌کان بدات و بچینه‌ ژووره‌وه‌ داویان لێ بکات که‌ به‌سه‌ر هاته‌که‌ی بۆ بگێرنه‌وه. کۆلانیکی ته‌نگه‌به‌ر به‌ ده‌رگا قه‌دیمی و کۆنه‌کانییه‌وه. پێی سه‌یربوو که‌ چۆن سه‌رۆکی شاره‌بانی لێره‌ له‌م گه‌ره‌ک و کۆلانه‌دا ژیاوه. ژنه‌که‌ی که‌ ئافرته‌تیکی چارشینوله‌سه‌ری خه‌لکی شاره‌کانی دی بوو، دوای کۆژرانی مێرده‌که‌ی ده‌ستی مندا له‌که‌ی گرتبوو و بۆ شاره‌که‌ی خۆی گه‌را‌بوویه‌وه. ره‌سوڵ له‌ ده‌رگای په‌کیک له‌ ماله‌کانی دا. دوای که‌مێک مندا لێک درگاکه‌ی کرده‌وه. هه‌وشیکی خۆلین و خا‌وین که‌ تێیدا به‌و عه‌سه‌ره‌ گه‌رمه‌ی هاوین مریشک و که‌له‌شیره‌کان تێیدا له‌ هات و چۆدا

بوون. ئەوسا ژنیک به پانتۆل و لهچکهوه. رهسۆل په‌شیمان له‌وهی له‌ده‌رگاکه‌ی دابوو، داوای لێبوردنی کرد و دوور کهوت‌هوه. ب‌ریاری دا بچی سه‌ردانی باوکی په‌یمان بکات. ئەمه‌ یه‌که‌م جاری بوو. باوکی په‌یمان، ب‌پاوێکی پیری نه‌خۆش که ئیستا که پیرتر و نه‌خۆشتر ده‌یواند. س‌لاویان له‌یه‌کتر کرد. رهسۆل ورد لێی روانی. ئەویش هه‌روه‌ها. شتیک به‌رینه‌ی هه‌ردووکیانی گرت، باوه‌شیان به‌یه‌کتر دا کرد و ده‌ستیان کرد به‌گریان. ئەوسا دانیشتن و باسی کورده‌کانیان کرد. باسی خه‌ونه‌کانیان. باسی ژبانی خۆیان و به‌سه‌ره‌اتیان. باوکی په‌یمان وینه‌کانی په‌یمانی هێناو په‌یشانی رهسۆلی دان. دوواتر وینه‌کانی خۆی و ژنه‌که‌ی. باسی ئەوه‌ی کرد که ده‌یه‌وی بۆ هه‌میشه و تا دووا کاته‌کانی ژبانی له‌م شاره‌ بژیت. گوتی ته‌نیا هۆکاره‌که‌ی بۆ ئەوه ناگه‌ریت‌هوه که کورده‌که‌ی لێره نێژراوه، به‌لکو حه‌زی له‌ ناسمانی هاوینانی ئەم شاره‌یه. حه‌زی له‌ هاوینه‌کانیه‌تی. باسی په‌یمانی بۆ کرد که ئەویش هه‌ر ئەم حه‌زی هه‌بوه. باسی ژنه‌که‌ی کرد که هه‌میشه حه‌زی به‌ ژبانکردن له‌ شاره‌گچکه‌کاندا بووه، ئاواتیک که قه‌ت بۆی به‌دینه‌هاتبوو. رهسۆل سه‌یری ده‌سته له‌رزۆکه‌کانی کرد، سه‌یری جه‌سته وه‌ره‌ز و رۆحه‌ بیه‌وده‌که‌ی. رهسۆل که پێی وابوو گه‌ر رۆژیک له‌ رۆژان به‌ توش ئەم پیاوه‌هه‌ بیت باسی سه‌رده‌می ره‌زاشای بۆ ده‌کات، به‌ پێچه‌وانه‌وه‌ ته‌نانه‌ت بیری ره‌زاشایشی به‌ مێشکدا نه‌هات. نه‌ ئەو باسی پیاوه‌گه‌وره‌کانی کرد و نه‌ باوکی په‌یمانی باسی رووداوه‌ گه‌وره‌کان.

سه‌فه‌ر

ره‌سول بالابهرز له‌وته‌ی هاتووته‌ی ئه‌م شاره‌ ته‌نیا چهند جارێک به‌ سه‌فه‌ر چووته‌ ده‌ر. زۆر هه‌زی به‌ سه‌فه‌ر نیه. یه‌کیک له‌ سه‌فه‌ران‌ه‌ی ئه‌و جاره‌ بوو که باوکی هه‌نا بو‌ لای خۆی. باوکی نه‌ده‌هات. هه‌زی نه‌ده‌کرد ئه‌و خانووه‌ی به‌ جێ بێنی که‌ سالانی سال تینیدا ژیا‌بوو. بو‌خۆی ده‌یگوت دوا‌ی کاره‌ساته‌که‌ی باوکی، دو‌وا‌ی سالانی سال ته‌نیا توانیبوو‌ی له‌م خانووه‌دا به‌سه‌ننه‌وه‌و هه‌ست به‌ ئاسوده‌یی بکا. له‌ ده‌ره‌وه‌ی ئه‌م ماله‌، هه‌ستی به‌ بوونی کاره‌سات ده‌کرد، به‌لام ره‌سول توانی قه‌ناعه‌تی پێ بێنی. ژیا‌نی ته‌نیا‌یی، سنوورێکی که‌می له‌گه‌ڵ ئاسوده‌یبیدا هه‌یه. باوکی ره‌سول ئه‌م شاره‌ی ده‌ناسی. چهند جارێک زه‌مانی کۆن رێگای که‌وتبووه ئیره. که‌ وه‌رێ که‌وتبوون به‌ ره‌سولی گوتبوو:

- "شاری سه‌رسنور بچوکن، هەر بۆیه ئارامن، به‌لام خودا نه‌کا شتی تیا رووبدا، که رووبدا ئیتر خراب روودهدا!"

ره‌سول زور گوئی نه‌دایه ئه‌م قسه. مه‌زاجی باوکی له گه‌ل سه‌یاره‌دا نه‌ده‌هاته‌وه، حاڵی تیکچوو‌بوو. ریگا نه‌ه‌نده نزیک نه‌بوو.

ئێستا گه‌لێک له‌م سالانه تیده‌په‌ری. باوکی یه‌کجار بیرتر بووه، ره‌سول بو‌خۆشی زور گو‌راوه. له‌میژه ناگای له‌م تاله سپیانه‌یه که به‌رمبه‌ره هه‌موو روخسار و قزیان ته‌نیوه‌ته‌وه. به‌لام گرینگ نه‌یه. ره‌سول به‌گشتی له‌ ژیا‌نی رازییه، یان بلێین رازیبوو. بو‌ ئه‌و هه‌میشه هارمۆنیا‌یه‌ک له‌نیوان ناسمان، شار، سروشتی ده‌ورووبه‌ر و بنه‌ماله‌که‌یدا هه‌بوو. خه‌نی له‌ ژیا‌نی، ته‌نیا له‌ بیرى ئه‌و ساتانه‌یدا بوو که تیندا ده‌ژیا. هه‌میشه‌یش شو‌کورگوزاری ره‌زاشا بوو. بو‌ ئه‌و ئیدی می‌ژوو ته‌نیا له‌م پیاوه‌دا خۆی ده‌بینیه‌وه. له‌ ژیا‌نیدا یه‌کجار له‌وه پێش ئه‌م قسه‌یه‌ی به‌ ریکه‌وت له‌ که‌سێک بیستبوو که می‌ژوو پیاوه‌گه‌وره‌کان دروستی ده‌که‌ن، له‌م کاته‌وه به‌ ته‌واوی دلێ دابوو ئه‌م گوته‌یه. لای ئه‌و هه‌ر پیاویکی گه‌وره‌ش لانیکه‌م سه‌د سالی له‌ می‌ژوو داگیرده‌کرد، تازه ئه‌م سه‌دساله‌یش له‌م کاته‌وه ده‌ستی پێده‌کرد که بو‌خۆی ده‌مرد و کوچی دووایی ده‌کرد. که‌واته ره‌زاشا هه‌شتا زوری به‌به‌رمه‌وه ما‌بوو. لای ئه‌و تا ناوه‌راسته‌کانی سه‌ده‌ی بیست و یه‌که‌میش، سه‌ده هه‌ر سه‌ده‌ی ره‌زاشا بوو. که بیرى له‌مه ده‌کرده‌وه، بزیه‌ک له‌ سه‌ر لێه‌کانی ده‌نیشت. هه‌شتا کاریکی زورما‌بوو که ده‌با ئه‌نجام‌درا‌بان، به‌لام له‌م دووایانه‌دا هه‌ندیک شت روویدا‌بوو که له‌ ده‌روونه‌ی بر‌وا‌ی پۆ‌لایینی ئه‌وی به‌م بیره له‌می‌ژینه‌یه‌ی خۆی لا‌واز ده‌کرد. هه‌ولێ ده‌دا هه‌رچۆنیک بی‌ت خۆی به‌م روودا‌وه‌وه خه‌ریک نه‌کا. ده‌یگو‌ت:

- "رووداو که روویدا هی رابردوویه و ئیتر فری به‌ سه‌ر ئیستاوه نه‌یه، که‌واته بو‌ مرۆف ده‌بی خۆی پێوه سه‌قال کا و زه‌ینی خۆی پێیه‌وه مان‌دوو بکا؟"

جگه له‌مه شتی دیکه هه‌بوو که جیگای رو‌دواو هکان بگرنه‌وه. ره‌سول حه‌زی له بۆنی روژ‌نامه‌که‌ی بوو، له بۆنی کتییی منداله‌کانی، کاتییک له قوتابخانه ده‌هاتنه‌وه. حه‌زی له بۆنی ساردی نانتینه‌که‌یان بوو. ته‌له‌فزیونه‌که گه‌رمایی ده‌به‌خشیه ناو ماله‌که‌ی. به‌لام دنیا تازه گو‌رابوو، چه‌ند خیرایش گو‌رابوو. زانی که هیندی رو‌دواو نه‌ه‌راموش ده‌کرین و نه‌ده‌کری مرؤف خوی لی نه‌یان بکا. هه‌ندی رو‌دواو ته‌نیا نابی رو‌وبده‌ن و به‌س، به‌لام رو‌وده‌ه‌ن! ره‌سول له‌مه سه‌ری سوور‌مابوو. بیگومان روژئ له روژان باوکیشی هه‌ر ناوا هه‌ستی به‌ کامه‌رانی کردووه پنی وابوو که دونیا هه‌ر ناوا ده‌بیته، تا باوکیان رفاندوووه دواتر... ره‌سول بالابه‌رز ناهیکی هه‌لکیشا.

باقی کو‌ری چه‌ند روژ دووای ئه‌و شه‌وه بو‌ ناوه‌ند راگو‌یزرابوو، که یه‌کجار له‌م شاره‌ گچ‌که‌یه دوور بوو. ره‌سول ده‌با جار‌جاره بو‌ ئه‌وی سه‌فه‌ری بکا. ژنه‌که‌ی و خوی نارام جانته‌که‌یان ده‌پنجایه‌وه. نه‌گه‌رچی جانته‌که‌ گه‌وره نه‌بوو و ره‌سول زور شتی له‌گه‌ل خوی نه‌ده‌برد، به‌لام هه‌ر سه‌ستیکی ده‌خایاند تا پیکه‌وه شت و مه‌که‌کانیان کو‌ده‌کرده‌وه. ره‌سول ئیستا بنه‌ردینتیکی ده‌هیشته‌وه. ریشی سپی سپی بو‌بوو. که سه‌یری خوی ده‌کرد له‌ ئاوینه‌دا، به‌ بینینی، بیری سه‌میله سپیه‌کانی ره‌زاشا ده‌که‌وته‌وه. سپیه‌کانی دونیا چه‌ند له‌یه‌ک ده‌چن! که به‌ گه‌نجیه‌تی ئه‌م سه‌میله سپیه‌نه‌ی بینبوو، پتی وابوو زه‌مه‌نیکی یه‌کجاری له‌به‌ره بو‌ گه‌یشتن پتی. بیری له‌ ته‌مه‌نی مرؤف کرده‌وه. که له‌ سه‌ره‌تایدا راوه‌ستای، چه‌ند دوورو دریز دنوینی و که له‌ ناوه‌ند و کو‌تاییه‌کانیشیدای، چه‌ند کورت دنوینی. ره‌سول هه‌ست ده‌کا که ئه‌و کاته ته‌مه‌ن یه‌کجار کورت دنوینی که مرؤف بو‌خوی له‌ چه‌که‌کاندایه. له‌و ته‌مه‌نه‌دا مندالی و پیری یه‌کجار له‌یه‌کتر ده‌چن، یه‌کجار له‌یه‌ک نزیک. ئه‌وه‌نده که ره‌سول جاری وایه بۆی جیانه‌ده‌کرانه‌وه!

رووی له زور کەس نابوو. کورەکهی حوکمی ئێعدامی هه‌بوو. فریا نه‌کهوتایه، ده‌یانکۆشت. له‌ ده‌ستی ده‌رده‌چوو. له‌ هه‌واله‌کانی ناو روژنامه‌کهوه به‌مه گه‌یشتبوو. ده‌رکهوتن له‌ روژنامه‌مانای وه‌گه‌رکهوتتی ره‌وره‌یه‌ک بوو که یه‌کجار کهمی ده‌خایاند. وینه‌ی ناو روژنامه‌یانی ده‌ستپێکی مه‌رگ! یان خودی مه‌رگ. ره‌سول که بیری له‌مه‌ ده‌کرده‌وه، نیگا‌کانی وێل و سه‌رگه‌ردان ده‌بوون. چاره‌کانی تیل راده‌وه‌ستان و بێده‌نگ ته‌نیا له‌به‌رده‌می خۆی ده‌روانی. له‌ سه‌فه‌ر کاتی‌ک له‌ چه‌زه‌که‌ی دوور بوو، له‌به‌رده‌می خۆی ده‌روانی. کەس نازانی بۆ ئه‌و، چه‌زه‌که له‌وێ بوو یان نا. سه‌ر نه‌نجام واسیته‌یه‌کی په‌یدا‌کرد. دوا‌ی پاره و به‌رتیل دانێکی زور و هاتوو‌چۆیه‌کی تا‌قته‌ پروکۆین، حوکمی باقیان کرد به‌ ده‌ سال زیندان. با‌وه‌ری نه‌ده‌کرد. گه‌رچی ده‌ سال بۆ خۆی ته‌مه‌نێک بوو، به‌لام گرینگ مانه‌وه له‌ ژياندا بوو. گرینگ ئه‌وه بوو که ره‌سول دو‌وای ده‌سال ده‌یتوانی جاری‌کی دیکه له‌ چه‌وشه‌که‌یه‌وه له‌ ته‌نیشته‌ ئاوی چه‌زه‌که‌وه دیسان له‌ باقی به‌روانیته‌وه که له‌ ژووره‌که‌ی خۆی دانیشتوو‌وه خه‌ریکه خه‌ون ده‌بینی. دل‌خۆش به‌وه‌ی که ته‌رمی کورەکه‌ی نابینن، سوپاسی خودای کرد. سوپاسی ژیان و سوپاسی ناسمانی شار‌مه‌که‌ی که ئه‌وه‌نده روون و جوان بوو.

هه‌ر که گه‌یشته‌وه شار‌مه‌که‌ی خۆی، قوربانیه‌کی گه‌وره‌ی کرد و له‌ گوشتی قوربانیه‌که ئه‌حمه‌دی کاکه مه‌لا له‌ چه‌وشه‌که‌یاندا بۆ یه‌که‌مجار دو‌وای سالانی سال که‌بابی‌کی بۆ عه‌لی کوری که ئیستا ئیدی ته‌واو له‌ شه‌لبوونه ئه‌به‌دییه‌که‌ی دل‌نیا‌بو‌بوون، ساز‌کرد، شه‌لبوونێکی یه‌کجار دژوار. عه‌لی سه‌یزاده که‌بابه‌که‌ی له‌ ژیر دار‌مه‌دا خوارد و بیری ئه‌و روژانه ده‌کهوته‌وه که جاری وابوو له‌ گه‌ل هاورێکانی ئاوریان ده‌کرده‌وه و ئه‌میش هه‌ندیک له‌و ئێسکانه‌ی که بۆ سه‌گه‌کانی هینابوون، ده‌برژاند و پێکه‌وه ده‌یان‌کران‌دنه‌وه.

رێگای سەفەرەکانی رەسول دووربوو و تاقەت پڕوکتێن. رەسول لە بێرکردنەوه و خەیاڵدا رێگای تەواو دەکرد. پالی دەدایەوه و چاومەکانی دەقونجاند و بە جەستە لە خۆی بزر دەبوو. هەر لەم سەفەرەکاندا بوو کە زانی مەودای نێوان حەوزەمەکی ئەو و ژوورەمەکی باقی چەندە دوور و بێ کۆتایی بوو! ئەویەک کە خۆی یەكجار لە باوکی بەدوور دەزانی، ئیستا زانی کە لە منداڵەکانیشی هەر ئاوا دووربوو. مەوداکان بۆ رابردوو و بۆ داھاتوو هەر هەمان بوون! بەوه نێه کە تۆ دەتوانی بیانبینی، ئەو شوێنەکی ئێمان لێیەوه دێن و تێیدا دانیشتون، هەر هی خۆیانە و بەس. تۆ ناتوانی لەوێ دانیشی! رەسول بێر لە منداڵەکانی دیکەکی دەکاتەوه، بێر لە هاوسەرەمەکی. کۆترەکان چەند زوو دەتوانن هەڵپەرن و لەچاو ون بن! جاری وایە هەوا بۆنێکی سەپردەدا. رەسول وەک نازمە کێویە سرک و ترساومەکان، پەرمەکانی لووتی دەلمەرنەوهو بە شوێن ئەو بۆنەدا دەگەڕێن. دەبێ بزانی چییە! لەمێژە کۆلانەکانی ئەم شارە چیدی بۆنی شیاکە و تەپالە و تەرسیان لێ نایەت، بەلام بۆنێکی دیکەیان گرتووه. رەسول هەرچیدەکا بۆی نادۆزێتەوه. وەرپەزە، وەرپەزە. رەنگە بۆنی هەتاو بێت کە کۆلانەکان بە هاوین دەبرێتێن، رەنگە بۆنی ژنە وەرپەزەمەکانی ناو ماله گلێنەکان بێت، یان بۆنی تامەزرویی و حەسرەتەکانی باقی بۆ ژوورەمەکی و دوو پەیکەرەمەکی ناو حەوشە، یان رەنگە بۆنی دەمانچەمەکی ناو تەویلەمەکی! رەسول نازانی کامیانە، ناشیەوێ بزانی. چ فەرق دەکا! جیاوازییەکی ئەوتوی نێه. ژیان بە بێ ئەم زانیاریانەش هەر دەروا و دەگوزەری.

لە گەڕانەوهی ئەمجارەدا بیری چەندین و چەندین سال لەمەبەر کەوتەوه، ئەو رۆژەکی وا دەهات کە لێرە بژیت. رێگاوبان زۆر نەگۆرابوو، نەیتوانیبوو دایرەکی رێگاوبان ناچار بە ئیسفالت کردنی ئەم رێگا دوورو درێژە بکا. سروشت هەر لەجێی خۆی بوو، کێومەکان وەک جاران لە دوور دەستەکان لە ناو تەمی ئاسمان

و زهویدا بزرده‌بوون. رهسۆل حمزی ده‌کرد ئهو رۆژه ته‌واو بئیننیه‌وه به‌رچاوی خۆی. پیاویکی گه‌نجی دڵ پر له‌ ئاره‌زوو که ده‌یتوانی خەون به‌ هه‌موو شتێکی ئهم دونیایه‌وه ببینی. سه‌ره‌رای ئه‌وه‌ی که ئیستا پاییزه و ئه‌موکات به‌هار بوو، رهسۆل هه‌موو شته‌کانی ده‌ره‌وه‌ی ده‌ناسنیه‌وه، له‌ بیری دێ که‌سی نه‌ده‌دواند و موسافیره‌کان به‌ سه‌رسوڕمانه‌وه لێیان ده‌روانی، به‌لام هه‌رچی ده‌کا هه‌سته‌که‌ی ئهو رۆژه نابیننیه‌وه، ... نابناسنیه‌وه. لێره به‌ جیماوه. ئهو رۆژه باروبنه‌که‌ی به‌ سه‌ر مینی بووسه‌که‌وه بوو. وینه‌کانیش له‌ویدا بوون، ئهو وینانه‌ی که رهسۆل ئیستا که‌ چیدی تاقتی بینین و بیرلێکردنه‌وه‌ی نه‌ماون. که‌ گه‌یشته‌بوونه سه‌ر گه‌ردنه‌که‌، شوڤیره‌که وه‌عه‌که‌ی خۆی به‌ جێ هه‌ینابوو و سه‌یاره‌که‌ی راگرتبوو. راستی ده‌کرد، لێره‌وه دونیا یه‌کجار جوان بوو. کانیاوکی وه‌ها خۆشیش که‌ مێشک به‌ بیری‌دا نه‌ده‌هات. رهسۆل له‌ بیری دیت چهند بێ منه‌تانه له‌ ئاوکه‌ی خوارده‌بووه‌وه، ته‌نیا قومیک! رهسۆل هه‌موو ئه‌مانه‌ی له‌بیره، به‌لام ئه‌وه‌ی که‌ ده‌بێ له‌بیری بیت له‌بیری‌دا نیه! ره‌نگه‌ هێ ئه‌وه‌ بیت که‌ هه‌ر گۆرائیک له‌ ژياندا ئه‌مه له‌ گه‌ل خۆی دینی و دواي ئه‌وه‌ی که‌ به‌ ژيانی نویت رادیی، ئیتر چیدی هه‌ست و دۆخی ئهو رۆژه‌ت له‌ بیردا نامینی. تازه لێره له‌ شوینیک به‌جیماوه، نابینرنیه‌وه. زه‌رنه‌قوته‌که له‌ مێژه هه‌لفریوه! ئارام شوشه‌ی لای خۆی ده‌کاته‌وه. بایه‌کی سارد بۆ چهند ساتیک روومه‌تی ده‌گه‌زی. موسافیره‌کانی دوواوه گرژده‌بن، به‌لام هه‌یج نالین. ده‌زانن رهسۆل چی لێ به‌سه‌ر هاتووه. په‌نجه‌ره‌که داده‌خا. پاییز به‌ ته‌واوی رووی له‌ وڵات کردووه.

بۆ رۆژی دوواتر رهسۆل ته‌واو خۆی به‌ هه‌وشه‌که‌یه‌وه خه‌ریک ده‌کا. نه‌گه‌رچی پاییزه، به‌لام هه‌ول ده‌دا درمخت و گیاکان هه‌ر به‌ سه‌رسه‌وزی راگری. چله‌ سیس و گه‌لا زه‌رده‌کان به‌ مقه‌ست ده‌قرتینی. گیاهه‌رزه‌کان بژارده‌کا، ده‌ست

ده‌کا به سببیری چاوی و له تروپکی دارتووکه دپروانی و حهسرتی ئهوه دهخوا که دهستی ناگاته گه‌لا و لقه سببسه‌کانی. به سه‌عات لهو میروولانه‌ی دپروانی که شیتانه دوواکاته‌کانی ئهوساله بو کورک‌دنه‌وه‌ی بژیوی ترخان ده‌کمن. چاو لهو میسه سه‌وزه زلانه ده‌پری که ته‌نیا چه‌ند روژی تر ده‌ژین.

سه‌لته‌ن له‌سه‌ر خوی، به‌زه‌یی به‌ می‌ده‌که‌یدا دیته‌وه. له‌ پشت په‌نجه‌ره‌که‌وه سه‌یری ده‌کا و خه‌فیت لهو بالایی ده‌خوا که نیستا مه‌یله‌مو‌کوره. ته‌کانه به‌ ناسته‌مه‌کانی شانی ره‌سول زیادیان کردوه. سه‌لته‌ن ده‌بی یه‌کجار ناگای لی بیت. ناوا بپرواته پیش، شتیکی لی به‌سه‌ر دیت. به‌لام چ بکا؟ سه‌لته‌ن هه‌موو شتیک ده‌کا. نیستا ره‌سول زوو زوو روخساری ژنه‌که‌ی له‌ ئاوینه‌ی حه‌وزه‌که‌دا ده‌بینی. دیت له‌ لای داده‌نیشی. که ئه‌م روخساره ده‌ده‌که‌وئ، له‌ گه‌لیا گوئی بو‌ بینینی قورنان خوینده‌کانی باوکی ده‌کرینه‌وه. بو‌ خویشی نازانی بو. ته‌نیا ده‌کرینه‌وه. سه‌لته‌ن دووای ساله‌های سال ده‌چیت یه‌غانه قه‌دیمییه‌که ده‌کاته‌وه. له‌ژیر کراسه بوو‌کینیه‌که‌ی و کو‌مه‌لیک جل و به‌رگی قه‌دیمی دی، وینه‌کان ده‌بینیه‌وه. وینه‌کان هه‌ر وه‌ک ئه‌و سالانه‌ن. دانه دانه ده‌ریان دینی و ده‌چی له‌ ژورره‌که‌ی خویان هه‌لیانده‌واسیته‌وه. ره‌سولی ئالوده‌ی باغ که ئیواره ده‌چیته ژورر، چاوی پنیان ده‌که‌وئ. ماوه‌یه‌ک راده‌وستی، سه‌یریان ده‌کا. ژنه‌که‌ی ناگای لینی ره‌سول بزیه‌ک ده‌نیشیته‌ سه‌ر لئوی. به‌ تاییه‌ت له‌ وینه‌یه‌ی دپروانی که سمیله قینجه‌کان خه‌ریکن قاپی عه‌کسه‌که ده‌به‌زینن. ره‌سول داده‌نیشی و سه‌یری ده‌روه ده‌کا. سه‌لته‌ن ده‌چیت بو‌ ئه‌وه‌ی نانی شه‌و سازبکا. که هاته‌وه، دیتی وینه‌کان به‌ دیوارم‌کانه‌وه نه‌ما‌بون. شه‌و که خه‌وتن به‌ دزیبه‌وه و به‌ بیده‌نگی چوو سه‌یری یه‌غانه‌که‌ی کرد. وینه‌کان له‌ویدا بوون.

به‌میانیه‌کی به‌کیک له رۆژه پاییزه‌کانی ژبانه. سه‌ره‌تای هه‌لوه‌رینی گه‌لاکانه. ره‌سوڵ له‌خه‌وه هه‌له‌ده‌ستی. دو‌وای ناشتا ده‌چینه‌هه‌وشی. جینگاکه‌ی باوکی له‌بن دارتووه پیره‌که‌دا راده‌خا و به یارمه‌تی سه‌له‌ته‌ن باوکی ده‌به‌ینن و له‌وێ دایه‌دنه‌ین. ئه‌وسا قورئانه‌که بۆ باوکی ده‌کاته‌وه و عه‌ینه‌که‌کانی بۆ له‌چاوده‌کا. بۆ خۆی وه‌ک هه‌میشه له‌سه‌ر کورسییه‌که‌ی داده‌نیشی و له‌ ئاوی هه‌وزه‌که ده‌روانی. هه‌وزه‌که، وه‌ک جاران روون نیه. چیمه‌نتوی بن و قه‌راخ و لێواره‌کانی به‌ ئاسته‌م قه‌وزه‌میان گرتووه. دوو ژووره‌که‌ی ئه‌وبه‌ر هه‌وشه‌که له‌میژه‌ ته‌راو نه‌دراون و که‌پری دارمیوه‌که‌ش له‌که‌کان لێره‌وه له‌وێ به‌ شینا‌وی پێیدا شو‌ربوونه‌ته‌وه. ره‌سوڵ به‌ لا‌چاو سه‌یری باوکی ده‌کا. قورئان ده‌خوینی. ته‌نیا به‌چاو. ئیستا ته‌نیا به‌ چا‌ویش دو‌عا ده‌کا. ره‌سوڵ نازانی ئیستا دو‌عا‌کان چین، هه‌ر ئه‌وانه‌ی سالانی پێشو‌و، یان شتی دی؟ چا‌وه‌کانی باوکی به‌که‌جار غه‌مگینترن. باوکی له‌مه‌ ترسابوو، له‌وه‌ی مه‌رگی به‌ کوشتن بیی به‌ میرات له‌ بنه‌مه‌اله‌که‌یاندا. له‌م غه‌زه‌به‌ی خوا ده‌ترسا. هه‌موو رۆژیک قورئانه‌که‌ی باوکی ده‌خوینه‌وه بۆ ئه‌وه‌ی به‌و قورئانه‌ی که له‌ سه‌ر ته‌رمی باوکی به‌ جێ ما‌بوو، سویندی چاره‌نووس بدات که کوشتن نه‌کا به‌ سێبه‌ر به‌ سه‌ر بنه‌مه‌اله‌که‌یدا. ئیستا دو‌وای سێ نه‌وه گه‌رابوو‌یه‌وه. له‌وێ له‌ شوینیک له‌و شاره گه‌ورانه‌ خۆی له‌ کورنه‌زاکه‌ی هه‌شاردا‌بوو.

ره‌سوڵ بینی باوکی خه‌ونوو‌چکه ده‌بیاته‌وه. هه‌ستاو با‌لینجه‌که‌ی بۆ ریک کردو ئارام باوکی راکشان‌د و په‌توومه‌که‌ی پێدا‌دا. به‌ ده‌م راکشانه‌وه، چا‌وی هه‌لێنا و سه‌یری ره‌سوڵی کوری کرد. سه‌یری چا‌وه غه‌مگینه‌کانی. چا‌وی ره‌سوڵ له‌ چا‌وه‌کانی با‌وه‌گه‌ره‌ی ده‌کرد. تا ئیستا ئه‌مه‌ی به‌ ره‌سوڵ نه‌گوتی‌وو. نه‌فرته‌ی له‌م لێکه‌چوونه هه‌بوو. له‌ناو کورمه‌کانیشدا چا‌وی باقی له‌ چا‌وی باوکی ده‌کرد. خوا‌به ره‌حم که! خۆی له‌ ژیر به‌تانییه‌که‌دا کۆکرده‌وه. ئه‌گه‌ر چی ده‌روه سارد نه‌بوو، به‌لام

ئیره لهم ژیره‌دا گهرمتر بوو! باوکی بیگومان له کوستان له دوواشمه‌مکانی تهمه‌نیدا په‌کجار سه‌رمای بووه. خوی زیاتر کۆکرده‌وه. له‌میزه ده‌ژی، بۆ خۆیشی نازانی بۆ. هاوتهمه‌نه‌کانی ئه‌و له‌میزه مردوون. ئه‌م ماوه بۆ ئه‌وه‌ی باوکی له‌ودا بژی. باوکی زۆر نه‌ژیا. تیربووه. درمختی توو و قورئان و بیره‌وه‌رییه‌کان، ... ترسه‌کان. خودایه به‌سه! خوی زیاتر کۆده‌کاته‌وه. هه‌ست ده‌کا جه‌سته‌ی سووک سووکه. له‌میزه ئه‌م هه‌سته‌ی نه‌بووه. گه‌نج گه‌نج. وه‌ک می‌رمندا ئیک. کۆلان بانگی ده‌گا. باوکی له‌وئ راوه‌ستاوه تا بزنی و مه‌ره‌کان بداته ده‌ستی و بیانبا بۆ له‌وه‌ر، بۆ ده‌شت و به‌ندن. راوه‌سته بابه نیستا دیم. که‌میک ماندووم، دوئ شه‌و دره‌نگ خه‌وتم. به‌لام مه‌گه‌ر ده‌ویرئ باسی بکا. ده‌بی هه‌ستی. هه‌له‌ده‌ستی. باوکی گۆچانی شوانییه‌که ده‌داته ده‌ستی. دایکی خواردنی ئه‌و رۆژه. پریاسکه‌ی شوانی. مندا له‌کانی دی گچ‌که‌ن خه‌ریکن یارمه‌تی کاروباری ناو مال ده‌دن.

که گۆچانه‌که وه‌رده‌گرئ، ناگای لئیه چاوه‌مکانی باوکی پئیده‌که‌ن. ئه‌وسا باوکی ده‌ست هه‌له‌به‌ری و ریگاکه‌ی نیشان ده‌دا، ئه‌و ریگایه‌ی که له‌ کئوه بلینده دووره ده‌سته‌کاندا ون ده‌بی. ئه‌میش زه‌رده‌خه‌نیه‌ک ده‌نیشیته سه‌ر لئوی. مه‌رو مالات پیش خوی ده‌دا. لاده‌کاته‌وه. باوکی ده‌ستی هه‌له‌به‌ریوه مالتاواپی لئیده‌کا. مالتاوا باوکه، مالتاوا...!

ره‌سو ل هه‌ست ده‌کا باوکی له‌میزه راکشاوه، به‌ بی ئه‌وه‌ی بزوئ. خه‌وی ئه‌م ده‌ورانیه‌ی تهمه‌ن کورت و پچ‌پچ‌ره. ره‌سو ل هه‌له‌ده‌ستی. پیش ئه‌وه‌ی په‌توومه‌که له سه‌ر باوکی لایبات، مشتئ ئاوی لئیل له‌ هه‌وزمه‌که له‌ دم و چاوی ده‌دا. که لئفه‌که لاده‌دات، چاوه‌مکانی باوکی ده‌بینی. ئه‌و چاوه‌نه‌ی لایان کردبووه له‌ شتیکیان به بزموه ده‌روانی. ره‌سو ل چۆکی دادا.

وههزی

ئیسنا له میژه ماله ئاگاکه لهم گهرهکه گویز او یانه تهوهو رویشتون. کەس نازانی بۆ کوئ. نازاد زۆر هەز دەکا بزانی، بەلام ناپرسی. بە شتی دیکهوه سهرفاله. وینه و تابلوکانی خۆی له ژوورهکه کۆکردووتهوهو هەر ئهوانه ی باقی ههشتووتهوه. له گهڵ وینهیهکی رهش و سپی گهوره له باقی که دهلیی له سهه بانیهوه له شوینیکی دوور، هههه دوور له قهراغهکانی شاره دهروانی. نازاد تهواو روالهتی پیاوی پهیدا کردوه. یهکجار چووتهوه سهه رهسول بالابهرز. له پهنجهرهکهوه ئاگای ئینه که رهسول جاروبار له سهه کورسییهکهی تهنیشته ههزهکه ههلهستهی و دهچی له ناو جیگاکی بن دارتوهکه پال دهکهوی. نازاد پهلهیهتی، دهبی خۆی بگهیهننیه هاوریکانی. کاریان یهکجار زۆره.

لاپه‌ره‌کان پیری هه‌والی خۆپیشان‌دانه نایاساییه‌کانن. که ره‌سۆل رۆژنامه‌که‌ی ده‌کاته‌وه، ئه‌و وێنانه ده‌بینی که تێیاندا یان بانکه‌کان ده‌سووتین، یان سه‌یاره‌و شوینی دیکه. ئه‌شرف ده‌لی درۆ ده‌که‌ن قه‌ت ئه‌و وێنانه پیشان ناده‌ن که بۆخۆیان خه‌لکی تێدا ده‌کوژن! ره‌سۆل ناگای لێیه مندا له‌کانی وێنه‌ی باقیان گه‌وره کردووه ته‌وه‌وه له‌گه‌ڵ خۆیان ده‌بیینه‌هه‌ره‌وه. ره‌سۆل بیر ده‌کاته‌وه: "پیاوه‌گه‌وره‌کانی ئه‌م سه‌رده‌مه، ئه‌وانه‌ی دوای مردن گه‌وره‌ن!" ئه‌وسا دلی کسه‌یه‌کی لێدیت. ژوره‌که‌ی باقی هه‌ر وه‌ک خۆیه‌تی، به‌لام بۆ هه‌میشه به‌ بی باقی. که ئیواره‌ی لی دیت، مه‌نقه‌لی و بافوره‌که‌ی دینی و له‌ ته‌نیشته‌ حه‌وزه لێله‌که‌دا داده‌نیشی. له‌ میژوودا خۆیندوو یه‌تیه‌وه که "تاج الملوک" ی هاوسه‌ری ره‌زاشا سه‌بارته‌ به‌ میرده‌که‌ی گوتبووی:

- "ره‌زاشا هه‌موو رۆژیک پێش رویشتنی بۆ کۆشک، تریاکێکی باشی ده‌کیشا. دکتوره‌کان پێیان گوتبوو بۆ نه‌خۆشی قه‌ند باشه و یارمه‌تی سووتاندنی له‌ خۆیندا ده‌دات. دوای نانی نیوه‌رۆ و شه‌ویش پێکیک کۆنیاکی ده‌خواره‌وه." به‌لام ره‌سۆل بالابه‌رز هه‌زی لێیه که ئیواره‌یان بیکیشی. ئیواره‌یانی ئه‌م شاره‌وه ئه‌م هه‌وشه‌یه شتیکی دیکه‌ن، ره‌زاشایش بایه هه‌روای ده‌کرد. ئیواره‌ی سه‌بتی ئه‌حوال ئیستا چه‌ند سالێکه که‌سیکی دی سه‌ر په‌رسنه‌تی و کاروباره‌کانی ده‌گیرێ. ره‌سۆل، کات ته‌واو هی خۆیه‌تی.

رۆژیک که ماله‌وه چۆل بوو، سه‌ردانی کتێبخانه‌که‌ی کرد. سه‌یری ئه‌و کتێبخانه‌ی سالانی سال پێنانه‌وه خه‌ریک بوو. سه‌یری وێنه میژوو یه‌یه‌کان و ئه‌و یادداشته‌ی لێره‌وه له‌وێ له‌ ناو لاپه‌ره‌کاندا ده‌بیینی نه‌وه. ئه‌و کتێبخانه‌ی شوین شوین لاپه‌ره‌کانیان زه‌رده‌ه‌لگه‌را بوون. رووبه‌رگه‌ کۆنه‌کان و ره‌نگه هه‌لبه‌زر کاوه‌کان. ئه‌وسا ئارام به‌ ده‌سته پێچانه‌وه. سه‌ری یه‌غانه قه‌دی مییه‌که‌ی هه‌لدا یه‌وه و هه‌موویانی

خستنه پال وینه‌کانه‌وه. په‌غانه‌که‌ی به‌کلیل داخست و هاته‌حه‌وشی. قه‌وزه‌کان لی‌ره و له‌وی سهر ناوه‌که‌که‌وتی‌وون. قه‌وزه‌کان چه‌ند ره‌مزای خویان دهنواند. ره‌سول دهستی برد، کلپله‌که‌ی له‌گیرفانی دهره‌ینا و خستیه‌ناو هه‌وزه‌که‌وه.

که‌یه‌که‌م مژی له‌بافووره‌که‌دا، دهنگی دروشمدانه‌کانی خه‌لکی له‌سهر شه‌قامی شاره‌وه‌هاته‌گویی. ئیستا وینه‌ی باقی کوری له‌وی بوو. به‌سهر شه‌پولی سهر و ده‌سته‌کانه‌وه. هه‌ولی دا وینه‌ی خوی‌پیشاندانه‌که‌به‌ینینه‌به‌رچاوی خوی. وینه‌ی ئه‌و سیمایانه‌ی شار که‌ئه‌و له‌میژ بوو ده‌یناسین. ده‌یزانی زوره‌بیان له‌وین: نازاد و ئه‌شرف، بارام و که‌یوان، دایکی بارام، عه‌لی سه‌یزاده و سه‌ره‌نجام باوکی په‌یمان. بی‌گومان خه‌لکی گه‌ره‌کیش.

له‌کتیبه‌میژوویه‌کاندا خوی‌ندبوویه‌وه که‌ره‌زاشا له‌ده‌ری لیدان په‌کجار ده‌ترسا، هه‌ریویه‌کاتیک ده‌ریزان لیده‌دا، روه‌ی وه‌رده‌گیرا. ده‌یانگوت که‌ره‌زاشا هه‌زی له‌شنتیک نه‌بایه‌روه‌ی لی وه‌رده‌گیرا. دهنگی سه‌رشه‌قام تاده‌هات زیادی ده‌کرد، به‌رز و به‌رزتر، وه‌ها که‌ره‌سول هه‌ستی ده‌کرد ده‌توانی دهنگه‌کان به‌ناسیته‌وه. ره‌سول له‌بن دارتوه‌کونه‌که‌ی هه‌وشه‌دا دووا مژی ئه‌و روزه‌ی له‌بافووره‌که‌ی دا و سه‌ری به‌لای خانوه‌که‌دا وه‌رگیرا. له‌وی له‌قوزبنیکی هه‌وشه‌که‌دا، له‌و شوینه‌ی دووا تیشکه‌کانی هه‌تاو خه‌ریکی له‌ستنه‌وه‌ی بوون، میژروه‌له‌کان له‌بیری زستاندا بوون.

26.06.2010 تا 15.05.2010